

ΑΝΩΣΕΝΝΥΤΟΝ

- ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΟΡΘΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
- ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΕΣ-ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ
- ENANTION ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΞΟΡΜΗΣΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΦΑΣΙΣΜΟΥ
- Ο ΤΡΟΤΣΚΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΤΟΥ
- Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΒΙΕΤΝΑΜΕΖΙΚΟΥ ΛΑΟΥ, Η ΜΟΣΧΑ ΚΑΙ ΟΙ «ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΙ»
- ΠΟΙΟΣ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΙΝΔΟΥΣ ΕΠΙΘΕΤΙΣΤΕΣ ;
("Αρθρο τῆς «Λαϊκῆς Ἡμερησίας»)
- Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ : ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ ΣΥΣΣΩΡΕΥΟΝΤΑΙ

12

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1965

μηνιαία πολιτική επιθεωρηση

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΤΣ 27 (ΤΗΛ. 634-070) - ΑΘΗΝΑΙ (141)

Διευθύνεται από 'Επιτροπή — Χρόνος Α' 'Αρ. Τεύχους 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1965

Σ Υ Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Σ

'Εσωτερικού	{ 'Ετησια δρχ. 120 'Εξάμηνη > 60	{ 'Ετησια δρχ. 240 'Εξάμηνη > 120	{ 'Ετησια δρχ. 150 'Εξάμηνος > 75
-------------	--	---	---

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
★ Γιὰ ἔναν δρῦδα ἀγωνιστικὸ προσανατολισμὸ τοῦ κινήματος καὶ τοῦ λαοῦ	1
★ 'Εναντίον τῆς τρομοκρατικῆς ἐξόμησης τοῦ νεοφασισμοῦ	14
★ Κάτω τὰ χέρια ἀπὸ τοὺς λαμπράκηδες — Κάτω τὰ χέρια ἀπὸ τὶς δημοκρατικὲς δργανώσεις	15
★ Σχόλια	17
★ 'Η 16η ἐπέτειος τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας	21
★ 'Ο ἀγώνας τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ, ἡ Μόσχα καὶ οἱ «ἀδέσμευτοι»	23
★ «Ἄς κρατήσουμεν πψῆλα τὴ σημαία τῆς ἀλληλεγγύης ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ»	28
★ Στὸ Καράτσι: Δηλώσεις τοῦ Τσὲν Γ'	29
★ «Ποιὸς στηρίζει τοὺς ίνδοὺς ἐπιθετιστές»;	30
★ Σχόλιο σχετικὰ μὲ δρισμένες «ἀριστερὲς» καὶ «νέες» «θέσεις»	33
★ Τὶ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὴ «νέα πρόταση» τῶν 'Ινδιῶν γιὰ τὸ Βιετνάμ.	39
★ "Αρθρο τοῦ Λίν Πιάο (α' μέρος)	40
★ Τὸ «μπούμ» τοῦ Βιετνάμ» παράφρονη ἐλπίδα τῆς Γουώλ Στρήτ	45
★ 'Η οἰκονομία τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου: Τὰ σύννεφα συσσωρεύονται.	46
★ Δήλωση τῆς Κινέζικης κυβέρνησης	49
★ 'Η νίκη στὸν ἀγώνα κατὰ τοῦ φασισμοῦ καὶ δηγετικὸς φόλος τοῦ Στάλιν	51
★ Τὸ 9ο συνέδριο τοῦ Κ.Κ. Ρουμανίας	53
★ «'Η νέα καθοδήγηση τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. ἐντείνει τὴν ὑπονομευτικὴ τῆς δοαστηριότητα»	54
★ «Γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἀφροασιατικῆς ἀλληλεγγύης»	57
★ «Δυὸς γραμμὲς διαμετρικὰ ἀντίθετες στὸ παγκόσμιο κίνημα τῆς εἰρήνης»	59
★ Μπέρτραντ Ράσπελ: «Αὐτὸς ποὺ ἀπειλεῖ τὴν εἰρήνη εἶναι ὁ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμός»	63

'Εκδότης: ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΡΔΑΝΙΔΗΣ
Στρατηγοῦ Μακρυγιάννη 95 - (Δραπετσώνα) Πειραιεύς
'Υπεύθυνος Συντάκτης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΤΖΕΑΣ
Λασιμαχίας 50, 'Αθῆναι (409)

'Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΣ ΚΟΤΤΑΚΗΣ
Ν. Βότση 4
'Αθῆναι

**Ο ΞΥΝΕΤΑΙ ή έπιθεση τῆς ἀντίδρασης —
ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ή ἀντίσταση ωαὶ πάλη τοῦ λαοῦ**

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΟΡΟΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ κατάσταση στὴ χώρα καὶ οἱ προοπτικὲς τῆς ἔξελιξής τῆς ὑστερα ἀπὸ τὸ σχηματισμὸν τῆς φευτοκυβέρνησης Στεφανοπούλου

"Γιτερα ἀπὸ τὴν κατάρρευση καὶ τῆς δεύτερης ἐπιχείρησης στραγγαλισμοῦ τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, μὲ τὴν καταψήφιση τῆς σοσιαλ-φασιστικῆς «κυβέρνησης» Τσιριμώκου στὴ Βουλή, οἱ δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος ἐγένεται γαν τὶς προσπάθειες καὶ μηχανορραφίες τους γιὰ τὴν «κοινοβουλευτική» ἐπιβολὴ τῶν σχεδίων τους. Ἡ «κυβέρνηση» Τσιριμώκου — δπως καὶ ἡ προηγούμενη τοῦ Νόδα — ἔπεισε κάτω ἀπὸ τὴν ἀσυγχράτητη δρμή καὶ πίεση τοῦ μαζικοῦ κινήματος. Καὶ ἀκριβῶς ἀντὴ ἡ δρμή καὶ πίεση τοῦ μαζικοῦ κινήματος εἶναι ποὺ ἔκανε, στὴ φάση αὐτῆ, τοὺς ἀμερικάνους ἵμπεριαλιστές καὶ τὴν ντόπια ἀντίδραση δισταχτικούς νὰ προχωρήσουν ἀμεσα στὴν ἐπιβολὴ ἀνοικτῆς στρατιωτικῆς δικτατορίας. "Ετοι, χωρὶς νὰ παραιτηθοῦν ἀπὸ τὴν «λύση» αὐτή, συγκέντρωσαν ἀμεσα τὶς προσπάθειές τους στὴν ἐπιβολὴ μιᾶς συγκαλυμμένης δικτατορίας, δηλ. στὴν μὲ κάθε τρόπο στήριξη μιᾶς κυβέρνησης ἀνδρεικέλων ἀπὸ τὴ σημειώνη Βουλή.

Πάνω στὴ δάση αὐτὴ προωθήθηκε ἡ «λύσις Στεφανοπούλου» καὶ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς χρησιμοποιήθηκαν ὅλα τὰ ἀθέμιτα μέσα ποὺ είχαν χρησιμοποιηθεῖ καὶ στὶς προηγούμενες φάσεις, πιὸ ξετιπώτα μάλιστα τώρα, γιὰ τὴν ἀπόσπαση δουλευτῶν ποὺ θὰ στήριξαν τὸ νέο «σχῆμα». Ταυτόχρονα συγχλήθηκε καὶ τὸ Συμβούλιο τοῦ Στέμματος, ποὺ ἡ ἴδια ἡ τεχνητὰ κατασκευασμένη ἀνακτορικὴ σύνθεσή του τὸ προσρίζε γιὰ τὴ συγκάλυψη καὶ διευκόλυνση τῶν σκοπῶν τοῦ πραξικοπήματος.

"Ἐτοι οἱ δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος «πέτυχαν» νὰ στηρίξουν «κοινοβουλευτικά» τὸ νέο κατασκεύασμά τους. Αὐτὴ ἡ «ἐπιτυχία» τους ὅμως ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν μιᾶς ἀκόμα πιὸ παταγώδους κατάρρευσης τῶν σχεδίων τους. Ἡ «στήριξη» τῆς φευτοκυβέρνησης Στεφανοπούλου ὅχι μόνο δὲν πρόκειται γὰ τοὺς ἔξασφαλίσεις τὴν ποθητὴ διέξοδο, ἀλλὰ ἀντίθετα, θὰ δξύνει ἀκόμα πιὸ πολὺ τὰ προβλήματα καὶ τὶς ἀντιθέσεις ποὺ δρίσκονται στὴ δάση τῆς σημειώνης κρίσης. Καὶ τελικὰ δ λαδές, μὲ τὴν ἀντίσταση καὶ πάλη του, θὰ ἐπιβάλει τὴ δική του θέληση.

Τὸ ἀμερικανόπνευστο παλαιτιανὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου ἔμπασε τὴ χώρα μας σὲ νέο κύκλο σο-θαρῶν δοκιμασιῶν. Ἡ «γομιμοποίηση» στὴν ἔξουσία τῆς φευτοκυβέρνησης Στεφανοπούλου ἀνοίγει ἀκόμα

πιὸ ἐπικίνδυνα τὸν κύκλο αὐτὸν καὶ προδιαγράφει καθαρὰ τὴν προοπτικὴ τῆς ὁξυνσης τῆς σύγχρονης ἀνάμεσα στὶς δυνάμεις τοῦ ἔξουσου ἵμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ντόπιας ἀντίδρασης ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ καὶ τὶς προσδετικὲς καὶ δημοκρατικὲς δυνάμεις τῆς Ἐλλάδας ἀπὸ τὴν ἄλλη. Αὐτὴ ἡ προοπτικὴ τῆς ὁξυνσης τῆς σύγχρονης στηρίζεται στὴν ἀντικειμενικὴ ἀνάλυση τῶν δεδομένων τῆς σημειώνης κατάστασης, δλων τῶν διασικῶν παραγόντων ποὺ ἐπιδροῦν καθοριστικὰ στὴ διαμόρφωση καὶ ἔξελιξη τῆς.

Ἡ κυβέρνηση Στεφανοπούλου εἶναι τὸ προϊόν τῆς μαύρης συνωμοσίας τοῦ ἀμερικάνικου ἵμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν συνασπισμένων δυνάμεων τῆς ἐσωτερικῆς ἀντίδρασης. Ἡ κύρια ἀποστολὴ τῆς εἰναὶ νὰ ἔξασφαλίσει τὶς προσποθέτες τὴν ποθητὴ διέξοδον ληγούσαν τὴν ἔφαρμο γιὰ τὴν πιὸ ἀνετητική τῆς ξενόδουλης ἀντεθυικῆς καὶ ἀγτιλατικῆς πολιτικῆς. Ἀκόμα πιὸ δουλικὴ ὑποταγὴ στὰ κελεύσματα τῶν ἀμερικάνων ἵμπεριαλιστῶν καὶ τοῦ ἀποκινορατικοῦ ΝΑΤΟ, γιὰ τὴν ἔξασφαλίση μεγαλύτερης ἀσυδοσίας στὸ ἔνοι κεφάλαιο στὴ χώρα μας, γιὰ τὸ πιὸ ξετοπότικο ἔποιλημα τοῦ ἔθνικοῦ μας πλούτου καὶ τὴν παραπέρα ὑποταγὴ τῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας μας στὰ ἵμπεριαλιστικὰ μονοπώλια, γιὰ τὸ νατοϊκὸ «κλείσιμο» τοῦ Κυπριακοῦ, γιὰ τὴν ἐμπλοκὴ τῆς Ἐλλάδας στὸ δρώμικο πόλεμο ἐναντίον τοῦ διετναμέζικου λαοῦ, γιὰ τὴ σταθεροποίηση τῆς κλονιζόμενης ἀμερικάνικης κυριαρχίας στὴν Ἐλλάδα καὶ τὴν προώθηση τῶν εὐρύτερων σχεδίων τοῦ ἀμερικάνικου ἵμπεριαλισμοῦ στὸ χώρο τῆς βαλκανικῆς καὶ στὴν περιοχὴ τῆς Ἐγγύς καὶ Μ. Ἀνατολῆς, τῆς ἐπιθετικῆς, φιλοπόλεμης κατακτητικῆς πολιτικῆς του. Τέτοια εἶναι ἡ γραμμή τῆς κυβέρνησης Στεφανοπούλου. Καὶ ἐπιβεβαιώνεται σάν τέτοια μὲ τὶς «προγραμματικὲς δηλώσεις» τῆς καὶ τὶς «διακηρύξεις» τῶν ὑπουργῶν τῆς γιὰ ἐπανάληψη τοῦ «διαλόγου» μὲ τὴν Τουρκία, γιὰ «διευκόλυνση» τῶν ἐπενδύσεων ἔξουσου κεφαλαίου στὴν Ἐλλάδα, γιὰ σταμάτημα τῶν «παροχῶν» (!) πρὸς τοὺς ἐργαζομένους κ.ἄ. καὶ μὲ τὶς πρῶτες πράξεις τῆς στὸ πνεῦμα αὐτὸν. Γιὰ νὰ ἔξασφαλίσει τὴν πραγματοποίηση τῆς γραμμῆς αὐτῆς ἡ κυβέρνηση τῆς ἀντίδρασης θὰ στραφεῖ μὲ μαγία ἐναντίον τῶν δυνάμεων ἔκεινων ποὺ στέκονται ἐμπόδιο στὰ σχέδια καὶ στὶς ἐπιδιώξεις τῆς. Ὁ κύριος στόχος τῆς ἀμερικανόπνευστης πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου ἔμπασε τὴ χώρα μας σὲ νέο κύκλο σοθαρῶν δοκιμασιῶν. Ἡ «γομιμοποίηση» στὴν ἔξουσία τῆς φευτοκυβέρνησης Στεφανοπούλου ἀνοίγει ἀκόμα

νομικές, που μὲ τὸν ἀγώνα του πέτυχε δ λαός ὡς τὰ σήμερα, ή συντριβὴ τῆς λαϊκῆς ἀντίστασης καὶ πάλης γιὰ τὴν ἀσύδοτη ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς τῆς ύποτελειας καὶ τὴν ἔξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τῆς πλουτοκρατικῆς διαγαρχίας καὶ τῶν ἀμερικάνων ἴμπεριαλιστῶν. Ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ θὰ ἀποτελεῖ ἔναν συνδυασμὸ τρομοκρατικῆς ἐπίθεσης κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ δημαργικῶν διακήρυξεων καὶ ἐνεργειῶν. Ἡ φευτοκυβέρνηση, ἀπὸ τὴ μὰ πλευρὰ θὰ ἔκτελει τὶς βασικές ἑντολές τῆς EPE καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη θὰ δημοκοπεῖ «μετριοπαθῶς», ἔτσι ποὺ νὰ συγκαλύπτει τὴν πραγματικὴ οὐσία τῆς πολιτικῆς της γιὰ νὰ ἀποσπάσει δυνάμεις ἀπὸ τὸν Παπανδρέου καὶ νὰ εύνουχίσει τὸ κίνημα τῶν μαζῶν. Τὸν κύριο ρόλο στὴν τρομοκρατικὴ ἐπίθεση κατὰ τοῦ λαοῦ θὰ τὸν παιξουν τὰ δργανα τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς, αὐτὰ ποὺ δρίσκονται μέσα στὸν κρατικὸ μηχανισμὸ καὶ αὐτὰ ποὺ δροῦν σὰν παρακρατικές δυνάμεις. Οἱ ἀλλαγές ποὺ πραγματοποιοῦνται τώρα στὸν κρατικὸ μηχανισμὸ μὲ κύριο χαρακτηριστικὸ τὴν προώθηση ἀνθρώπων τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς, ἀποσκοποῦν στὸ νὰ ἔξασφαλίσουν στὴ φασιστικὴ δεξιά τὶς δυνατότητες γιὰ τὴν πιὸ ἀσύδοτη ἀσκηση τῆς τρομοκρατικῆς της δραστηριότητας καὶ τὴν πλήρη καθυπόταξη τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ καὶ τῶν δργανώσεών του, ἐνῷ δ τύπος τῆς δεξιᾶς παροτρύνει ἀνοιχτὰ σὲ τρομοκρατικὴ δραστηριότητα τὸν «έθνικόφρονες», δρίζει, ἀπειλεῖ, συκοφαντεῖ, διαστρέψει τὴν πραγματικότητα, σκαρώνει προδοκάτσιες, ἔντείνει στὸ ἔπακρο τὴ λυσσασμένη ἀντικομμουγιστικὴ καὶ ἀντιλαϊκὴ του ἐκστρατεία. Ἡ τρομοκρατικὴ αὐτὴ δραστηριότητα τῶν φασιστικῶν στοιχείων ἀναπτύσσεται καὶ δυναμώνει σὲ πλήρη «ἄρμογία» μὲ τὴ γραμμή ποὺ διακήρυξε ἡ φευτοκυβέρνηση γιὰ «ἐμπέδωση τῆς τάξεως καὶ τῆς διαλότητος» καὶ ποὺ συγκεκριμένη τῆς ἔκφραση εἶγαι ἡ ἔνταση τῶν ἀστυνομικῶν ἀπαγορεύσεων καὶ διώξεων, ἡ ἐπιδίωξη κατάργησης τοῦ συνταγματικὰ ταχυρωμάνου λαϊκοῦ δικαιώματος τῶν συγκεντρώσεων καὶ διαδηλώσεων, ἡ προετοιμασία μέτρων κατὰ τῶν δημοκρατικῶν δργανώσεων, ἡ πολιτικὴ ἐπιστράτευση τῶν ἀπεργῶν ταχυδρομικῶν, σιδηροδρομικῶν κ.α. Ἀλλὰ τὰ σχέδια τῆς ἀντίδρασης εἶναι καταδικασμένα σὲ ἀποτυχία.

Μὲ ἀγωνιστικὸ πάθος καὶ ἀκλόνητη ἀποφασιστικότητα οἱ λαϊκὲς μάζες ἀντιτάχθηκαν καὶ στὸ τρίτο αὐλικὸ κατασκεύασμα, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ αὐτὸ ἄρχισε νὰ «κυοφορεῖται» στὰ σκοτεινὰ παρασκήνια. Καὶ ἡ λαϊκὴ ἀντίθεση ἔγινε πιὸ πλατειά, πιὸ βαθειά, πιὸ δέσια ὕστερα ἀπὸ τὴ «γομιμοποίηση» τοῦ στεφανοπούλικο σχήματος μὲ τὴν «πλειοψηφία» τῶν 2 φήμων στὴ Βουλὴ. «Ἐτοι, ἡ κύρια συνέπεια τῆς «γομιμοποίησης» στὴν ἔξουσία τῆς φευτοκυβέρνησης Στεφανοπούλου εἶναι ἡ δέσμην τῆς βασικῆς ἀντίθεσης ποὺ κυριαρχεῖ σήμερα στὴ ζωὴ τῆς χώρας, τῆς ἀντίθεσης ἀνάμεσα στὸν ξένο, καὶ πρὶν ἀπ' δλα τὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμὸ καὶ τοὺς ντόπιους λακέδες του ἀπὸ τὴ

μιὰ πλευρά, καὶ στὸ λαό ἀπὸ τὴν ἄλλη. Πλάτι στὴ βασικὴ αὐτὴ ἀντίθεση δέξυνονται καὶ οἱ ἄλλες ἀντιθέσεις.

Στὰ πλαίσια τῆς δέξυνσης τῶν ἀντιθέσεων ἀνάμεσα στὶς ξένες ἴμπεριαλιστικές δυνάμεις, κυρίως ἀνάμεσα στὸν ἀμερικάνικο καὶ στὸν ἀγγλικὸ ἴμπεριαλισμό, καὶ τῶν ἀντιθέσεων ἀνάμεσα στὶς διάφορες ὅμιλες τῆς ἐλληνικῆς πλουτοκρατικῆς διαγαρχίας, τὸ ἀμερικανόπνευστο πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου 1973 σὰν ἔνα ἀπὸ τοὺς σκοπούς του τὴν ἔξουδετέρωση τῆς παπανδρεϊκῆς ἡγεσίας τῆς EK καὶ τὴν ὑπονόμευση τῆς δύναμής της. Αὐτὸς δ ὁ σκοπὸς παραμένει σταθερὸς σκοπὸς καὶ τῆς φευτοκυβέρνησης Στεφανοπούλου, πολὺ περισσότερο ποὺ σήμερα ἀποκτάει γι' αὐτὴν ζωτικότατη σημασία, μὲ τὴν ἔννοια ὅτι ἡ παραμονὴ τῆς στὴν ἔξουσία ἔξαρτᾶται σὲ σημαντικὸ βαθμὸ ἀπὸ τὴν ἔκβαση τῆς σύγκρουσής της μὲ τὴν παπανδρεϊκή ἡγεσία. Γι' αὐτὸς καὶ προκαλεῖ τὴν διοίγηση καὶ πιὸ ἔντονη ἀντίδραση τοῦ Παπανδρέου, μὲ χαρακτηριστικὴ ἔκφραση τὴν πρόσφατη περιοδεία τοῦ τελευταίου στὴν Κρήτη καὶ τὴ διακήρυξη του ὅτι «δ ἀγών τοῦ λαοῦ εἰσέρχεται στὸ στάδιο τῆς ἔξεργερσεως» («Τὰ Νέα», 4) 10) 65). Ἀπὸ δῶ διαίνει ὅτι μὰ ἀπὸ τὶς βασικὲς συνέπειες τῆς «γομιμοποίησης» στὴν ἔξουσία τῆς φευτοκυβέρνησης Στεφανοπούλου εἴναι ἡ δέξυνση τῆς ἀντίθεσης καὶ πάλις ἀνάμεσα στὶς δυνάμεις τῆς πλουτοκρατικῆς διαγαρχίας ποὺ ἔκφραζει ἡ συναπισμένη ἀντίδραση καὶ τὸ πολιτικὸ της δργανο, ἡ φευτοκυβέρνηση Στεφανοπούλου, καθὼς καὶ ἡ ἀντίστοιχη δέξυνση τῆς ἀντίθεσης καὶ πάλις ἀνάμεσα στὶς ξένες ἴμπεριαλιστικές δυνάμεις ΗΠΑ — Ἀγγλία—Γαλλία κ.α. Μιλώντας γιὰ τὸν ἀνταγωνισμὸ αὐτὸς τῶν ξένων ἴμπεριαλιστικῶν δυνάμεων, πρέπει νὰ σημειώσουμε τὴν διοίγηση τὸν πρόσφατη περιοδεία τοῦ γαλλικοῦ παράγοντα πρὸς τὸν Παπανδρέου, καθὼς καὶ τὴν προσπάθεια «παρεμβολῆς» δρισμένων ἀγγλικῶν παραγόντων στὸν κύκλους τῶν ἀποστατῶν τῆς EK, ποὺ ἔκδηλώθηκε ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνάληψη τῆς ἑντολῆς ἀπὸ τὸν «σοσιαλιστὴ» Τσιριμώκο καὶ συνεχίζεται καὶ σήμερα. Ο ἀγγλικὸς παράγοντας ἔξακολουθεῖ νὰ «ποντάρει» βασικὰ τὸν Παπανδρέου, ταυτόχρονα δημιουργήσει προσπαθεῖ νὰ χτυπήσει καὶ ἀπὸ τὰ μέσα» τὸν ἀντίπαλο καὶ νὰ δημιουργήσει προϋποθέσεις πιὸ ἀποτελεσματικῆς ἐπιδρασης στὰ ἐλληνικὰ πρόδηματα ἐν ὅφει ἐνδεχομένων ἀγακατατάξεων καὶ ἔξελιξεων. Ἀπὸ τὴν πλευρά του δ Παπανδρέου ἔξακολουθεῖ νὰ «ποντάρει» κυρίως στὴν ἀγγλικὴ «ὑποστήριξη», προσπαθεῖ νὰ «διευρύνει» τὸν δεσμούς του μὲ γαλλικούς καὶ δυτικογερμανικούς κύκλους, ἐνῷ ταυτόχρονα δὲν ἔγκαταλείπει τὶς προσπάθειες «ἀποκατάστασης τῶν σχέσεων» του μὲ τοὺς ἀμερικάνους, δπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν πρόσφατη συνάντησή του μὲ τὸν ἀμερικανὸ ἐπιτετραμένο «Ἀνσουτς» καὶ τὴν παρουσία τοῦ συμβούλου τῆς ἀμερικάνικης πρεσβείας «Ο-ουενς» καὶ ἐνὸς ἀλλου ὑπαλλήλου τῆς ἰδιαίς πρεσβείας στὴν περιοδεία τοῦ Παπανδρέου στὴν Κρήτη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ ἰδιου τοῦ Παπανδρέου.

Ἡ κυβέρνηση Στεφανοπούλου εἶγαι στὴν οὐσία κυβέρνηση συναπισμοῦ τῶν πιὸ ἀντιδραστικῶν δυνάμεων

της χώρας. Στὸν τρόπο τῆς κοινοδουλευτικῆς στήριξης της, στὴ σύγθεσή της καὶ στὸν πολιτικὸν προσανατολισμὸν τῆς ἐκφράζονται δυὸς (ἀντιφατικὰ) στοιχεῖα. Ὑπάρχει, ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρά, συνασπισμὸς δὲων αὐτῶν τῶν δυνάμεων γιὰ τὴν πραγματοποίηση δρισμένων ἀμεσων κοινῶν διασικῶν πολιτικῶν σκοπῶν καὶ ὑπάρχουν, ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα καὶ οἱ ἰδιαίτερες ἐπιδιώξεις τῶν διαφόρων διμάδων καὶ κομμάτων, ποὺ συγχροτοῦν αὐτὸν τὸν ἀντιδραστικὸν πολιτικὸν συνασπισμό. Ἡ ἐπιδιώξη ποὺ συνεγώνει αὐτὴ τὴ στιγμὴ διεισδύει αὐτὲς τὶς δυνάμεις, εἶναι ἡ σταθεροποίηση τοῦ πραξικοπήματος, τὸ χτύπημα τοῦ λαϊκοῦ κινήματος καὶ δλων τῶν δημοκρατικῶν δργανώσεων, ἡ συντριβὴ τῆς λαϊκῆς ἀντίστασης καὶ πάλης, ἡ ματαίωση τῶν ἐκλογῶν ἢ ἡ προετοιμασία «ἐκλογῶν» τύπου καραμανλικοῦ πραξικοπήματος 1961, τὸ πέρασμα τῆς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντεθνικῆς πολιτικῆς ποὺ ἐπιτάσσουν ἡ ἀμερικανοκρατία καὶ ἡ ντόπια πλουτοκρατικὴ διλιγαρχία. Ταυτόχρονα δμως οἱ διάφορες διμάδες καὶ τὰ κόμματα τοῦ συνασπισμοῦ αὐτοῦ προσπαθοῦν νὰ καρπωθοῦν «πρὸς ἴδιον ὅφελος» τὰ «ἀποτελέσματα» τῆς κοινῆς ἀντιλαϊκῆς ἐπιχείρησης καὶ νὰ προωθήσουν ἡ καθεμιὰ τὰ δικὰ τῆς ἰδιαίτερα συμφέροντα καὶ σχέδια. Σήμερα ἡ EPE ἀποτελεῖ τὴν κύρια δύναμη, τὸ ρυθμιστικὸν παράγοντα αὐτοῦ τοῦ ἀντιδραστικοῦ συνασπισμοῦ. Παρὰ τὸ γεγονὸς διτὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς στὴν κυβέρνηση «περιορίζεται» στὴν παρουσία ἑνὸς «τοποτηρητῆ», αὐτὴ ὥστε εἶναι ποὺ καθορίζει τὴ διασικὴ γραμμὴ καὶ τὶς διασικές ἀποφάσεις τῆς φευτοκυβέρνησης, γιατὶ, δπως διακήρυξε πομπωδῶς ἡ «καθαρόαιμη καραμανλικὴ «Ημέρα» (3.10.65): «Ἀποτελεῖ ἀνοικτὸν μυστικόν, διτὶ ἡ τύχη τῆς κυνηρήσεως κρέμεται σῆμερον ἀπὸ μίαν κλωστὴν — τὴν δποίαν κρατοῦμεν ἡμεῖς» (δηλ. ἡ EPE). Τὰ δριαδμως τῆς «γενναιοψυχίας» τῆς EPE εἶναι ἔντελῶς καθορισμένα. Ἡ EPE ἀντιμετωπίζει τὴ σημερινὴ «διαταξὴ» ἀπλῶς σὰν ἔνα προστάδιο ποὺ πρέπει νὰ τὴν δηγήσει κατευθεία στὴν ἀμεση καὶ πλήρη ἀνάληψη τῆς κυβέρνησης εἴτε μὲ τὴ μορφὴ τῆς ἀντιστροφῆς τῶν σημερινῶν ρόλων (κυβέρνηση τῆς EPE μὲ τὴ στήριξη τῶν ἀποστατῶν τῆς EK) εἴτε μὲ δποια ἄλλη μορφή. Ἀπὸ τὴν πλευρᾶ τοὺς οἱ ἀποστάτες τῆς EK προσπαθοῦν νὰ διευρύνουν τὴ δάση τῆς διμάδας τους, ἔτοι ὥστε νὰ «ἰσχυροποιηθοῦν» καὶ νὰ ἔχασφαλίσουν τὴ μελλοντικὴ ἀνάδειξη τους σὲ καθοριστικὸν «παράγοντα» τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας, στὰ πλαίσια καὶ μὲ τὴν ὑποστήριξη φυσικὰ τῶν ἔνων ἱμπεριαλιστῶν καὶ τῆς ντόπιας πλουτοκρατικῆς διλιγαρχίας. Δουλεύουν δηλ. γιὰ «δικό τους» λογαριασμό. Ἀμεσα καὶ ἀνοικτὰ αὐτὴ ἡ προσπάθεια «διεύρυνσης» τῆς δάσης τους ἔχει σὰ στόχο τοὺς δουλευτὲς καὶ τὰ στελέχη ποὺ παραμένουν στὴν EK, κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Παπανδρέου. Ταυτόχρονα δμως κινοῦνται καὶ μέσα στὸ χώρο τῆς EPE, δπου ἐπίσης ἀναπτύσσονται ποικίλες «δραστηριότητες». Ἡ ἐπιδιώξη γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς «γέου» πολιτικοῦ δργανισμοῦ ποὺ θὰ συμπεριλάβαινε τὴν διμάδα τῶν ἀποστατῶν τῆς EK καὶ τοὺς «μετριοπαθεῖς» (τόσο «μετριοπαθεῖς» δσο «δημοκρατικοὶ» καὶ οἱ ἀποστάτες τῆς EK!) τῆς EPE καὶ

τοὺς καὶ τὸν Μαρκεζίνη, καὶ θὰ «ἀγαγέωνε» τὴ δεξιὰ «ἀποτελεῖ ἀνοικτὸν μυστικόν», γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουμε τὴ διατύπωση τῆς «Ημέρας». Αὐτὸς εἶναι ἔνας ἀπὸ τοὺς δασικοὺς προσανατολισμοὺς τῶν ἀποστατῶν τῆς EK. «Οπως ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ἀποκλεισθεῖ καὶ ἡ χρησιμοποίηση τῆς «δύναμις» τῶν ἀποστατῶν τῆς EK γιὰ τὴν ἐπιβολὴ ἑνὸς συμβίβασμοῦ μὲ τὸν Παπανδρέου στὸ μέλλον, στὴ δάση ἑνὸς συμβίβασμοῦ τοῦ τελευταίου μὲ τοὺς ἀμερικάνους καὶ τὸ παλάτι. «Ολα εἶναι ρευστά αὐτὴ τὴ στιγμὴ καὶ ὅλα πιθανὰ στὸ μέλλον. «Ολα, μὲ τὴν προϋπόθεση διτὶ θὰ ἔχασφαλίσουν τὰ συμφέροντα τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ τῆς πλουτοκρατικῆς διλιγαρχίας καὶ ταυτόχρονα καὶ τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα τῆς διμάδας τῶν ἀποστατῶν τῆς EK. Τὸ δασικὸ γι᾽ αὐτοὺς τούτη τὴ στιγμὴ εἶναι ἡ «αὐτοτελῆς» «ἰσχυροποίηση».

Μέσα στὸ πλαίσιο αὐτὸ κινεῖται καὶ ἐλίσσεται καὶ δ Ἡ Μαρκεζίνης, περιμένοντας καὶ προετοιμάζοντας τὴ «μεγάλη εὑκαιρία». «Ἐτσι, στοὺς κόλπους τοῦ ἀντιδραστικοῦ συνασπισμοῦ ποὺ στηρίζει τὴ σημερινὴ φευτοκυβέρνηση, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ γεννιέται καὶ ἀναπτύσσεται μιὰ δξείᾳ ἀντίθεση ἀνάμεσα στοὺς δυὸς «βασικοὺς παράγοντές» του, κυρίως, τὴν EPE καὶ τὴν διμάδα τῶν ἀποστατῶν τῆς EK. Τὸ πρόσφατο «ἐπεισόδιο Μητσοτάκη» (λόγος του στὰ Χανιά) καὶ ἡ κατάληξη του πέρα ἀπὸ τὸν καθαρὰ ὑποκριτικό, δημαγωγικὸ χαρακτήρα τῶν περὶ Καραμανλῆ φράσεων τοῦ Μητσοτάκη, ἀπεκάλυψε, ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ τὴν ὑπαρξη ἀκριδῶς αὐτῆς τῆς ἀντίθεσης καὶ τῶν ἔχεωριστῶν ἐπιδιώξεων καὶ σχεδίων τῶν «δύο πλευρῶν» (καὶ τοῦ Μητσοτάκη προσωπικά), καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὴ διασικὴ κυριαρχία καὶ ἐπιβολὴ τῆς EPE στὸ σημερινὸ στάδιο. «Ἡ ἀπειλὴ τῆς «Ημέρας» (3.10.65): «Ἄς τὸν τραβήξει, λοιπόν, δ κ. Στεφανόπουλος ἀπὸ τὸ αὐτό. Διὰ γὰ μὴ ἀναγκασθῶμεν ἡμεῖς, γὰ τὸν τραβήξωμεν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, εἰς τὴν δποίαν ἀνερριχθῆ διὰ τῶν ψήφων τῆς κοινοδουλευτικῆς μας διμάδος. Μπλοφάρων δ κ. Μητσοτάκης, ἐν ἐσχάτῃ ἀδυναμίᾳ, ἂς μι ἡ ἐ λ π ἵ ζ η δ τ ι θ ἀ δ π ο κ τ ἱ σ η ὑ π ὁ σ τ α σ ι ν. Δ ἐ ν θ ἀ τ ο υ ἐ π ι τ ρ α π η ». (Ἔπογρ. «Ἀναγέννησης») καὶ ἡ «δήλωσις μετανοίας» τῶν Μητσοτάκη—Στεφανόπουλου ποὺ ἀκολούθησε. πιστοποιεῖ καθαρὰ τὴν τέτοια κατάσταση. Πάγτως ἡ καθεμιὰ ἀπὸ τὶς δυὸς «πλευρές» διαθέτει τὸ «ἄτοῦ» τῆς, μὲ τὸ δποιο ἐκβιάζει τὴν ἄλλη: «Ἡ EPE, τὴν ἀπειλὴ τῆς ἄρσης τῆς «ἔμπιστοσύνης» τῆς καὶ τῆς κατ᾽ αὐτὸν τὸν τρόπο ἀνατροπῆς τῆς κυβέρνησης καὶ τῆς διμάδας τῶν ἀποστατῶν τῆς EK ἀπὸ τὴν ἔξουσία. «Ἡ διμάδα τῶν ἀποστατῶν τῆς EK, τὴν ἀπειλὴ τῆς προσφυγῆς σὲ ἐκλογές... Πρόκειται στὴν οὖσία γιὰ τὸ ἴδιο «ἄτοῦ» καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις, ποὺ τελικὰ στρέφεται ἐναντίον καὶ τῶν δυό, καὶ γι᾽ αὐτὸ ἀκριδῶς ἀποτελεῖ, γιὰ σήμερα τουλάχιστο, μιὰ «ἀπειλὴ» ποὺ ἀπλῶς πάει νὰ συγκρατήσει προσωρινὰ τὴν «ειρήνη συμμαχία» τους.

Αὐτὴ ἡ ἀντίθεση περιπλέκεται ἀκόμα περισσότερο ἀπὸ τὸ γεγονὸς τῆς ὑπαρξης καὶ συνεχοῦς δξυνσης καὶ τῶν ἔσωτερικῶν ἀντιθέσεων τῶν δύο ἀνταγωνιστῶν (ἄλλα καὶ τοῦ Μαρκεζίνη) στὰ πλαίσια τοῦ ἀντιδρα-

στικοῦ συνασπισμοῦ. Ή δημάδα τῶν ἀποστατῶν τῆς EK οὔτε γιὰ τὴν δημοιογένεια, οὔτε ἐπομένως γιὰ τὴν δημόσια τῆς διακρίνεται. Στὶς τάξεις τῆς ἔκδηλων γονταὶ δξύτατες ἀντιθέσεις, ποὺ δρῆκαν μιὰ συγκεκριμένη ἔκφραση στὸ ἄγριο ἀλληλοφάγωμα τῶν μελῶν τῆς, γιὰ τὴν κατάληψη καὶ τὴ διανομὴ τῶν ὑπουργικῶν θέσεων. Πολλὰ τὰ μερικώτερα συμφέροντα, πολλοὶ οἱ ὑποψήφιοι, ἐπίδοξοι ἀρχηγοὶ... Μιὰ ἀλληλ ἔκφραση αὐτῆς τῆς ἀντιθέσης ἡταν καὶ οἱ διαφωνίες ποὺ ἀνέκυψαν ἀνάμεσα στοὺς K. Μητσοτάκη, ὑπουργὸς Συντονισμοῦ, καὶ Στ. Κωστόπουλο, ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης πάνω στὸ ζήτημα τῶν μεταβολῶν στὴν ἡγεσία τοῦ στρατεύματος. Οἱ διαφωνίες αὐτὲς δὲν ἀφοροῦσαν τὸν οὐσιαστικὸν καὶ βασικὸν σκοπὸν τῶν μεταβολῶν, ποὺ ἡταν ἡ ἵκανοποίηση τῶν ἀξιώσεων τῆς EPE γιὰ τὴν ἐδραίωση καὶ προώθηση τῶν θέσεων τῶν «φίλων» τῆς στὸ στρατὸ καὶ ἡ ταυτόχρονη πρόβληση σύγχυσης στὴν κοινὴ γνώμη (μὲ τὴν ἀποστράτευση θοῦ Γεννηματᾶ) καὶ ἡ δημιουργία τῆς φεύτικης ἐντύπωσης διὰ «δ στρατὸς τίθεται μακρὰν τῆς πολιτικῆς», ἔτοι ὥστε νὰ διευκολυνθοῦν καλύτερα τὰ σχέδια τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος. Ἀντίθετα, ἀντανακλοῦσαν τὴν ἐπιδίωξη τοῦ Μητσοτάκη — καὶ τῶν δυνάμεων ποὺ δρίσκονται πίσω του — ἀπὸ τὴν μιὰ πλευρὰ νὰ δημιουργήσει δικά του «έρεισματα» στὸ στρατὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἀλλή νὰ ἐμφανισθεῖ αὐτὸς μπροστὰ στὸ λαὸ σὰν «συνεπῆς ἀντίπαλος τῆς EPE» καὶ «ὑποστηρικτής τῶν δημοκρατικῶν ἀξιωματικῶν»!

Δὲν εἶναι διαφορετικὴ ἡ κατάσταση στὶς γραμμές τῆς EPE, δην ἡ διαμάχη τῶν τριῶν βασικῶν δημάδων — Καραμανλῆ - Κανελλοπούλου - Πιπιγέλη — δξύνεται συνεχῶς. Αὐτὴ ἡ διαμάχη εἶναι ἔνα ἀκόμα «ἀνοικτὸν μυστικὸν» καὶ εἰχε ἐπίσης πολλές συγκεκριμένες ἔκφράσεις στὸ τελευταῖο διάστημα, ἀπὸ τὴν ἀνατροπὴν διαφόρων πολιτικῶν πρωτοδουλιῶν τοῦ σημερινοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κανελλοπούλου, δπως π.χ. ἡ πρότασή του γιὰ τὴν ἀμεση διεξαγωγὴ ἐκλογῶν ἀπὸ κυβέρνηση τῆς EPE (πρᾶγμα ποὺ δείχνει διὰ αὐτὸς περιορίζεται δλοέγα καὶ περισσότερο στὸ ρόλο ἐνδο σκιώδους «ἀρχηγοῦ»), ὧς τὸν ἀνοικτὸν πόλεμο μεταξὺ τῶν ἐφημερίδων τῆς EPE καὶ τὶς ἀσταμάτητες «ζυμώσεις» — μηχανορραφίες ποὺ ἀγαπτύσσονται στοὺς κόλπους τῆς. Τέτοια εἶναι ἡ εἰκόνα ποὺ παρουσιάζει σήμερα τὸ στρατόπεδο τῆς ἀντίδρασης.

Ποιό εἶναι τὸ συμπέρασμα ποὺ δγαίνει ἀπὸ τὰ παραπόνω; Τὸ συμπέρασμα ποὺ δγαίνει ἀπὸ τὰ παραπόνω;

τῆς διαθειᾶς κρίσης ποὺ δέργει δλόκληρο τὸ καθεστώς τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τῆς ἔθνικῆς ὑποτέλειας καὶ τὴν πολιτικὴ τῆς» («Ἀναγέννηση», Νο 10—11, σελ. 4). Καὶ ἐφόσον οἱ παράγοντες ποὺ τὴν προκάλεσαν ἔχακολουθοῦν νὰ ἐνεργοῦν, εἶναι ἀναπόφευκτη ἡ ἀκόμα μεγαλύτερη δξυνσή τῆς.

Στὶς λίγες θδομάδες ποὺ δρίσκεται στὴν ἔξουσία ἡ κυβέρνηση Στεφανοπούλου ἀπέδειξε τὴν πλήρη ἀνικανότητά της νὰ «τιθασεύσει» δηλ. νὰ καταπνίξει τὴ λαϊκὴ ἀντίσταση καὶ πάλη. Κι' δσο θὰ παραμένει στὴν ἔξουσία, ἐπιμένοντας στὴν ἔφαρμογή τῆς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντιθνικῆς πολιτικῆς, ποὺ χαράσσουν οἱ ἀμερικανοὶ λιμενιαστές, ἡ ντόπια πλουτοκρατικὴ δλιγαρχία καὶ τὸ παλάτι, τόσο καὶ περισσότερο θὰ δυναμώνει ἡ λαϊκὴ ἀντίσταση καὶ πάλη. Οὔτε ἡ ὡμὴ δία, οὔτε ἡ δημαγωγία μποροῦν νὰ τὴν ἀνακόψουν. Καὶ ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ λαϊκὴ ἀντίσταση καὶ πάλη, ποὺ ἀνέτρεψε τὶς «κυβερνήσεις» Νόδα καὶ Τσιριψάκου, ποὺ συγκράτησε τὴ διαρροὴ δουλευτῶν τῆς EK πρὸς τὴν ἀποστασία, ἀποτελεῖ καὶ σήμερα τὸν κύριο παράγοντα ποὺ τραγατάζει τὸ ἔδαφος κάτω ἀπὸ τὰ ἔυλινα πόδια τῆς φευτοκύβερνησης Στεφανοπούλου καὶ τελικὰ θὰ τὴν ἀνατρέψει. Κι' αὐτὴ εἶναι ποὺ δξύνει δλο καὶ πιὸ πολὺ καὶ τὶς ἀντιθέσεις στοὺς κόλπους τῆς καὶ στοὺς κόλπους τοῦ ἀντιδραστικοῦ συνασπισμοῦ EPE—Προοδευτικῶν—ἀποστατῶν τῆς EK γενικώτερα, πρᾶγμα ποὺ ἐπιταχύνει τὴν πτώση τῆς. Μιὰ κυβέρνηση - δργανο σκοτεινῶν δυνάμεων καὶ φορέας μιᾶς ἀντιδραστικῆς πολιτικῆς, ποὺ ἔχει ἀντιμέτωπη τὴ συντριπτικὴ πλειοφυφία τοῦ λαοῦ καὶ «στηρίζεται» σὲ ἔναν δνομο πολιτικὸν συγασπισμὸ-συγνοθύλευμα ἀλληλοσυγκρουομένων συμφερόντων καὶ ἀλληλοσπαρασθμενῶν δημάδων μὲ ξεκάθαρα ἀντιδραστικὴ πολιτικὴ κατεύθυνση, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει καμιὰ ἀλλή προοπτικὴ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κατάρρευση. Γι' αὐτὸ σήμερα δ λ ο ι θεωροῦν προσωρινή, μ ε τ α δ α τ i κ ἡ κατάσταση τὸ «Γ πουργείον Στεφανοπούλου». Καὶ πρῶτοι ἔκεινοι ποὺ τὸ δημιούργησαν, ἔκεινοι ποὺ στὸ στηρίζουν καὶ ἔκεινοι ποὺ τὸ ἀποτελοῦν. Γι' αὐτὸ καὶ κινοῦνται δραστήρια γιὰ τὴν προετοιμασία τῆς «διάδοχης» κατάστασης. «Ἐνα εἰδικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς προετοιμασίας αὐτῆς εἶναι οἱ ζυμώσεις καὶ δραστηριότητες ποὺ συντελοῦνται μὲ στόχο τὴν ἀναδιάταξη καὶ τὸν ἀνασχηματισμὸ τῶν δυνάμεων ποὺ εἶναι σήμερα ἐνταγμένες στὰ διάφορα ἀστικὰ πολιτικὰ κόμματα ἡ παραμένουν «κομματικὰ μετέωρες» (ἀποστάτες τῆς EK), δηλ. τὴ δημιουργία «νέων» πολιτικῶν κομματικῶν σχηματισμῶν ἡ τὴν «ἀνανέωση» αὐτῶν ποὺ δπάρχουν σήμερα. Τὰ νήματα αὐτῶν τῶν ζυμώσεων καὶ δραστηριότητων ξεκινοῦν ἀπὸ τὸ παλάτι καὶ ἀπλώνονται σ' δλα τὰ ἀστικὰ κόμματα. Ιδιαίτερα σημαντικό, ἀν δχι ἀποφασιστικό, ρόλο διαδραματίζουν στὴν κατεύθυνση αὐτὴ τὰ δυὸ βασικὰ συγκροτήματα — Βλάχου καὶ Λαμπράκη — ποὺ κρατοῦν τὸ «πηδάλιο» τῶν ζυμώσεων, ἡ πρώτη στὸ χῶρο τῆς δεξιᾶς καὶ τῶν ἀποστατῶν τῆς EK προεκτεινόμενη καὶ ὡς τὴν EK, καὶ δεύτερος στὸ χῶρο τῆς EK καὶ τῶν ἀποστατῶν τῆς EK, προεκτεινόμενος καὶ ὡς τὴ δεξιά. «Ἐτοι «συμπλέκονται» τὰ δυὸ αὐτὰ ἀντίπαλα συγκροτήματα καὶ ἡ σύγκρουσή τους

γύρω από τὸ θέμα τῆς προετοιμασίας τῆς «διάδοχης κατάστασης» παίρνει ἔναν περίπλοκο χαρακτήρα. Περίπλοκο γιὰ τὸν ἐπιπλέον λόγο δτι, ἐνῶ ἐμφανίζονται σὰν οἱ βασικοὶ στυλοβάτες, τῆς ΕΚ ὁ Λαμπράκης καὶ τῆς ΕΡΕ ἡ Βλάχου, ταυτόχρονα ἀλωγίζουν μέσα σ' ὅλα τὰ κόμματα γιὰ νὰ «διαμορφώσουν», ὁ πρώτος τὸ δικό του «κεντρο-αριστερό» η «κεντρο-άριστερο-δεξιό» σχῆμα καὶ ή δεύτερη τὸ δικό της «γεοδεξιό» η «κεντροδεξιό» σχῆμα. Ο προφανῆς σκοπὸς ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνασχηματισμῶν εἶναι ή καλλιέργεια σύγχυσης στὸ λαό, ή δημιουργία τῆς ἐντύπωσης μιᾶς «γενικῆς ἀναγένωσης» τοῦ ἀστικοῦ πολιτικοῦ κόσμου, δηλ. ή ἔξαπάτηση τοῦ λαοῦ καὶ ή ἔξασφάλιση τῶν προϋποθέσεων (ἀμολυνση τῆς λαϊκῆς πάλης — «κοινοβουλευτική» σταθεροποίηση τοῦ πραξικοπήματος), γιὰ τὴ συνέχιση τῆς πολιτικῆς τῆς ὑπότελειας, ἐνῶ ταυτόχρονα ἐπιδιώκεται νὰ ἐπιβληθεῖ ἔνας ἀκόμα πιὸ αὐστηρὸς ἔλεγχος τῶν ἀνακτόρων πάνω στὰ πολιτικὰ κόμματα.

Ολὴ αὐτὴ ἡ δραστηριότητα γιὰ τὴν προετοιμασία τῆς «διάδοχης κατάστασης» καὶ γιὰ τοὺς ἀνασχηματισμοὺς στὸν τομέα τῶν ἀστικῶν κομμάτων συνδέεται μὲ μιὰ σταθερὴ ἐποδίωξη νὰ ἀποτραπεῖ ἡ προσφυγὴ σὲ ἐκλογές η, ἀν αὐτὸς καταστεῖ ἀδύνατο, νὰ δημιουργηθοῦν τέτοιες συνθῆκες «ἐκλογῶν» ὥστε ἀπὸ τὴ μιὰ τὰ «νέα». ή «ἀνανεωμένα σχῆματα» καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ή ὡμὴ δία καὶ ή νοθεία, νὰ δώσουν στὶς ἀντιδραστικὲς δυνάμεις ἔνα ἀποτέλεσμα «ἰσάξιο» μὲ ἐκεῖγο τοῦ 1961. Φυσικὰ ή κατάσταση ἔξελίσσεται καὶ θὰ ἔξελίσσεται κάτω ἀπὸ τὴ διαρκὴ ἀπειλὴ τῆς ἀμεσῆς ἐπέμβασης τῶν ἀντιδραστικῶν στρατοκρατικῶν κύκλων τῆς ἀνωμαλίας, γιὰ τὴν ἀπροκάλυψτη ἐπιβολὴ τῶν σκοπῶν τοῦ πραξικοπήματος. Ή κήρυξῃ ὡμῆς στρατιωτικῆς δικτατορίας καὶ σὰν ἀπειλὴ καὶ σὰν πραγματικὴ ἐπιδίωξη, παραμένει πάντα στὴν ἡμερησίᾳ διάταξην. Ἐκβιάζονταις μὲ τὴν ἀπειλὴ τῆς δικτατορίας, οἱ ἀντιδραστικὲς δυνάμεις θέλουν νὰ ἐπιβάλουν τὴν «κοινοβουλευτική» ή «ἐκλογική» τοῦς σταθεροποίηση, ἐνῶ ταυτόχρονα εἶναι ἔτοιμες νὰ καταφύγουν στὴν ἀμεση ἐγκαθίδρυση τῆς, ἐφόσον θὰ διαπίστωναν τὴν ἔλλειψη ἀλλης διεξόδου γι' αὐτές. Σ' ὅλες αὐτές τὶς μανούδρες καὶ τὰ σχέδια δημος ἀντιπαράσσεται ὁ λαϊκὸς παράγοντας, ποὺ πιέζει σῆμη κατεύθυνση τῆς ἀμεσῆς προσφυγῆς σὲ ἐλεύθερες ἐκλογές, γιὰ τὴ ματαίωση τῶν σχεδίων τῶν πραξικοπηματῶν καὶ τὴ δημοκρατικὴ λύση τῆς κρίσης. Ή συγκεκριμένη ἔξελιξη τῆς κατάστασης θὰ ἔξαρτηθεὶ ἵσα-ἵσα ἀπὸ τὴν πίεση καὶ δράση τοῦ λαϊκοῦ παράγοντα. Καὶ πρωταρχικὴ προϋπόθεση γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴ πίεση καὶ δράση τοῦ παράγοντα αὐτοῦ εἶναι ή σωστὴ ἐκτίμηση καὶ ή σωστὴ καθοδήγηση του. Ἐδῶ ἀκριβῶς μπαίνει τὸ ζήτημα τῆς κρίτικῆς ἔξτασης τῆς γραμμῆς ποὺ ἀκολουθεῖ σήμερα ή ΕΔΑ, ή ὅποια, ὑποτίθεται, ἔχει ἀγαλάθει τὸ ρόλο τοῦ δραγανωτῆς καὶ καθοδηγητῆς τῆς λαϊκῆς πάλης.

Η γραμμὴ τῆς ΕΔΑ — γραμμὴ ἀποπροσανατολισμοῦ καὶ εὐνουχισμοῦ τῶν λαϊκῶν ἀγῶνων

Τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου ἔθεσε κατὰ τρόπο ἀμεσοῦ καὶ δξὺ τὸ ζήτημα τῆς ἀποφασιστικῆς ἔντασης τῆς πάλης ἐναγτίου τοῦ ξένου, καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα

τοῦ ἀμερικάνικου, ἴμπεριαλισμοῦ. Ο λαὸς εἶδε τὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμὸς στὸν ἐγκληματικὸ τοῦ ρόλο τοῦ δραγανωτῆς καὶ καθοδηγητῆς τοῦ πραξικοπήματος, εἶδε τοὺς σκοτεινοὺς σκοποὺς ποὺ ἐπιδιώκει ὁ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς μὲ τὸ πραξικόπημα καὶ τὰ διαδοχικὰ στάδιά του, ἔγοιωσε τοὺς θανάσιμους κινδύνους ποὺ διατρέχει ὁ τόπος. Γ' αὐτὸς καὶ η ἀντίδρασή του προσέλαθε ἀντιμπεριαλιστικὸ - ἀντιαμερικάνικο χαρακτήρα. Τὰ συνθήματα: «*Ἐξω ἀμερικάνοι!*», *Γιάγκηδες στὸ Τέξας!*!, *Ἐξω ἀπὸ τὸ NATO*, ποὺ δόνησαν τὴν ἀτμόσφαιρα τῶν μεγαλειώδικων λαϊκῶν διαδηλώσεων, ἔδειξαν καθαρὰ τὴν ἰσχυρὴ ἄνοδο τῶν ἀντιμπεριαλιστικῶν ἀγωνιστικῶν διαθέσεων τῶν πλατειῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ τὴν πραγματικὴ ούσια τῆς σύγκρουσης ποὺ ἀναπτυσσόταν.

Μέσα στὶς συνθῆκες αὐτές ποιὸ ἦταν τὸ ἀμεσοῦ καθαρικὸ καθῆκον τῆς ΕΔΑ; Τὸ ἀμεσοῦ καὶ βασικὸ καθῆκον τῆς ΕΔΑ, σὰν κόμματος ποὺ ἰσχυρίζεται δτι ἐκφράζει τὴν Ἀριστερά, ἦταν νὰ ἔξοπλίσει τὶς λαϊκὲς μάζες μὲ μιὰ ὁρθὴ καὶ ὀλοκληρωμένη ἀντίληψη δσον ἀφορᾶ τὸν πραγματικὸ χαρακτήρα τῆς κρίσης, νὰ ἔσπειπάσει τὸ ρόλο τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ σὰν τοῦ δραγανωτῆς καὶ καθοδηγητῆς τοῦ πραξικοπήματος, νὰ θέσει ἀποφασιστικὰ τὸ εύρυτερο καὶ θεμελιώδες πρόβλημα τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς χώρας μας ἀπὸ τὰ δεσμιὰ τῆς ἴμπεριαλιστικῆς οἰκονομικῆς, πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς κυριαρχίας καὶ ἀξιοποιώντας τὶς ἔντονες ἀντιμπεριαλιστικὲς διαθέσεις τῶν μαζῶν νὰ δουλέψει δραστήρια γιὰ τὴν ἀνύψωση καὶ ὀλοκλήρωσή τους, ἔτσι ὥστε νὰ ἀναπτυχθεῖ ἐγα συνειδητὸ δη τὸ ἀντιερισμὸς εριαλιστικὸ δημοκρατικὸ μέτωπο - καὶ νηματικὸ τὸν πλατειῶν λαϊκῶν μαζῶν ἐναγγείον τοῦ καθεστὸς τοῦς της ἀμερικανοκρατίας καὶ τῆς ἀθεϊστικῆς της ἀθηναγορας της ἀποτέλεσμας της αἰσιοδοσίας καὶ τῆς ἀθηναγορας της ἀποτέλεσμας της αἰσιοδοσίας. Αὐτὸς θὰ ἔπειρε πάντας διαθέσεις τῆς ΕΔΑ.

Οπως εἶναι γνωστό, ή ΕΔΑ ὅχι μόνο δὲν ἀκολούθησε τὸ μοναδικὰ σωστὸ αὐτὸς προσανατολισμό, ἀλλ' ἀντίθετα, ἔκανε δὲ τοὺς μποροῦσε γιὰ τὸν ὑπογομεύσει. Οχι μόνο δὲν ἔσπειπάσει τὸν πραγματικὸ χαρακτήρα τῆς κρίσης, σὰν δεύτερης ἐκδήλωσης τῆς βαθειᾶς κρίσης ποὺ δέρνει ὀλόκληρο τὸ καθεστὸς τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τῆς ὑποτέλειας, ἀλλὰ ἀντίθετα εύθυγραμμίζομενη μὲ τὸν Παπανδρέου, ἐμφάνισε τὴν δλη ὑπόθεση σὰ μιὰ «συνταγματικὴ κρίση» ἀπλῶς. Οχι μόνο δὲν ἔκανε καὶ νηματικὸ πρόποδην μας της πολιτικῆς καὶ ἰδεολογικῆς - διαφωτιστικῆς τῆς δουλειᾶς τὸ ἔσπειπάσμα τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ, ἀλλὰ ἀντίθετα περιόρισε τὴν ἀντιμπεριαλιστικὴ προπαγάνδα τῆς στὴν ἀπλῆ παρακολούθηση τῶν ἐκβιαστικῶν «ἔλιγμῶν» τοῦ Παπανδρέου ἀπέναντι στοὺς ἀμερικάνους (π.χ. ἐπιστολὴ Μάργκαρετ Α. Παπανδρέου) καὶ σὲ μερικές σκόρπιες φράσεις (γιὰ τὴν τιμὴ τῶν δπλων!) περὶ ἀμερικανῶν. Οχι μόνο δὲν ἔθεσε ἀποφασιστικὰ τὸ εύρυτερο καὶ θεμελιώδες πρόβλημα τῆς ἀπαλλαγῆς μας ἀπὸ τὴν ἴμπεριαλιστικὴ ὑποδούλωση, τὸ αἴτημα τῆς ἀμεσῆς ἔξόδου τῆς Έλλάδος ἀπὸ τὸ NATO, ἀλλὰ ἀντίθετα συνέχισε γιὰ καλλιέργει στὶς μάζες τὴν αὐτα-

πάτη τής πραγματοποίησης ένδει «ούσιαστικοῦ ἔκδημοκρατισμοῦ σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δημόσιας ζωῆς» μὲ ταυτόχρονη διατήρηση τῆς γατοϊκῆς καὶ ἀμερικάνικης κυριαρχίας στὴ χώρα μας. "Οχι μόνον δὲν φρόντισε γιὰ τὴν ἀγάπτεζη τῶν ἀντιμπεριαλιστικῶν διαθέσεων τῶν μαζῶν, γιὰ τὴ συνειδητοποίηση ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν μαζῶν τοῦ βαθύτερου περιεχομένου τῆς πάλης, γιὰ τὴν ἀγάπτεζη τοῦ μεγαλειώδικου, αὐθόρμητου σὲ σηματικό διάθεμό, κινήματος τῶν μαζῶν που ξέσπασε ὑστερα ἀπὸ τὸ πραξικόπεττα, στὴν κατεύθυνση ἐνδεισυός συνειδητοῦ συνεποῦς ἀντιμπεριαλιστικοῦ κινήματος, ἀλλὰ ἀντίθετα προσπάθησε μὲ κάθε μέσο νὰ σταματήσει τὴν ἀντιμπεριαλιστικὴ κατεύθυνση που ἔπαιργαν οἱ λαϊκὲς ἔκδηλωσεις καὶ κινητοποίησεις, νὰ πνίξει τὰ ἀντιαμερικάνικα καὶ ἀντινατοϊκὰ συνθήματα ποὺ πρόβαλλαν οἱ μάζες, κινητοποιώντας γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ διάδικτα συνεργεία στελεχῶν τῆς καὶ καλλιεργώντας τὴν ἡττοπαθὴ ἰδέα ὅτι δὲν εἶναι «τῆς ὥρας» τὰ συνθήματα αὐτά, (δὲν εἶναι εὐνοϊκὸς γιὰ μᾶς ὁ συσχετισμὸς τῶν δυνάμεων!), ὅτι «ἀποδιώχγουν τοὺς κεντρώους» (!) καὶ εἶναι γι' αὐτὸ «ἔξτρεμιστικά», ὅτι «μποροῦν νὰ δώσουν στὴν ἀντίδραση τὸ πρόσχημα νὰ κηρύξει δικτατορία» καὶ εἶναι γι' αὐτὸ «τυχοδιωκτικά, ἐπικινδυνά» κ.ο.κ. Ἀντὶ νὰ δουλέψει γιὰ τὴν σφυρηλάτηση ἐνδεισυός πλατειῶν ἐν γιαίσιοι αἰσθητικοῖ μεταβολήις, ἀπότομα, στὸ No 27 τῆς «Ἐλληνικῆς Ἀριστερᾶς» (Οκτώβριος 1965) ἔχαναν τὴν ἐμφάνισή τους μιὰ σειρὰ δρθρά ποὺ περιέχουν ἀφθονες διατυπώσεις κατὰ τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, μιλοῦν γιὰ ἀντιμπεριαλιστικὸ πρόγραμμα, γιὰ ἀντιμπεριαλιστικὸ ἀγώνα (πόσον καιρὸ εἶχαν νὰ μᾶς μιλήσουν μὲ τὴ φρασεολογία αὐτὴ οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ!) καὶ γενικά δίνουν τὴν ἐντύπωση μᾶς «στροφῆς» στὴ γραμμὴ τῆς ΕΔΑ.

Εαφνικὰ δῆμως τὸ πρᾶγμα ἄρχισε, στὸ τελευταῖο διάστημα, νὰ παρουσιάζει κάποια «μεταβολή». Ἀπότομα, στὸ No 27 τῆς «Ἐλληνικῆς Ἀριστερᾶς» (Οκτώβριος 1965) ἔχαναν τὴν ἐμφάνισή τους μιὰ σειρὰ δρθρά ποὺ περιέχουν ἀφθονες διατυπώσεις κατὰ τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, μιλοῦν γιὰ ἀντιμπεριαλιστικὸ πρόγραμμα, γιὰ ἀντιμπεριαλιστικὸ ἀγώνα (πόσον καιρὸ εἶχαν νὰ μᾶς μιλήσουν μὲ τὴ φρασεολογία αὐτὴ οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ!) καὶ γενικά δίνουν τὴν ἐντύπωση μᾶς «στροφῆς» στὴ γραμμὴ τῆς ΕΔΑ.

Μπαίγει τὸ ἐρώτημα: εἶναι σωστὴ ἡ ἐντύπωση αὐτῆς; Μήπως δρισκόμαστε πραγματικὰ μπροστά σὲ μιὰ θετικὴ στροφὴ τῆς γραμμῆς τῆς ΕΔΑ;

"Οχι, τὰ γεγονότα δίνουν κατηγορηματικὰ ἀρνητικὴ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα αὐτό, καὶ ἀποκαλύπτουν ὅτι πρόκειται ἀπλῶς γιὰ ἔναν «έλιγμὸ» τῆς ΕΔΑ, ποὺ ἀποσκοπεῖ νὰ συγκαλύψει τὴν διπορτουνιστικὴ οὐσία τῆς γραμμῆς τῆς καὶ νὰ καλλιεργήσει στοὺς ἀγωνιστές καὶ στὸ λαὸ διάκριμα πιὸ ἐπιζήμιες συγχύσεις καὶ αὐταπάτες.

Γιὰ νὰ ἔχει σημειωθεῖ πραγματικὴ στροφὴ στὴ γραμμὴ τῆς ΕΔΑ δὲν ἀρκοῦν μερικὰ δρθρά στὴν «Ἐλληνικὴ Ἀριστερὰ» καὶ λίγες σχόρπιες φράσεις περὶ ἀμερικανῶν στοὺς λόγους τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ. Χρειάζεται γενικά στὴ γραμμὴ τῆς ΕΔΑ καθοδήγησης τῶν λαϊκῶν ἔκδηλωσεων, στὴν καθημερινὴ προπαγανδιστικὴ πολιτικὴ-διαφωτιστικὴ δουλειά, στὸν ἐσωκομματικὸ προσανατολισμὸ καὶ πρὸς ὅλα στὰ βασικὰ

κομματικὰ ντοκουμέντα, ποὺ χαράσσουν αὐτὴ τὴ γραμμὴ. Καὶ δῶ μιλοῦν ἀκριβῶς τὰ γεγονότα, ἀποδείχνοντας ὅτι καὶ αἱ μεταβολὴ δὲν ἔχει ἐπέλθει ἀπὸ τὴν ἀποψή αὐτῆς. Ἐδῶ ὑπάρχει τὸ πολὺ χαρακτηριστικὸ «παράδειγμα» τῶν ντοκουμέντων τῆς 9ης Συνόδου τῆς Δ.Ε. τῆς ΕΔΑ.

Ἡ 9η Σύνοδος τῆς Δ.Ε. τῆς ΕΔΑ συνήλθε στὰ μέσα Σεπτεμβρίου, δύο μῆνες μετά τὸ τελευταῖο ξέσπασμα τῆς κρίσης (εἰναι καὶ αὐτὸ, καθὼς καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἡ 9η Σύνοδος τέλειωσε τὶς «ἐργασίες» τῆς μέσα σὲ μιὰ μέρα, ἐνδεικτικὸ τῆς σημασίας ποὺ ἀποδίδεται στὴ λειτουργία τοῦ καθοδήγηστικοῦ αὐτοῦ σώματος τῆς ΕΔΑ), σὲ μιὰ στιγμὴ δηλαδὴ ποὺ δὲ ἀντιμπεριαλιστικὸς τόνος τῶν λαϊκῶν ἔκδηλωσεων καὶ κινητοποίησεων (κυρίως στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη) κατὰ τοῦ πραξικοπήματος, εἰχε φτάσει σὲ ἔνα ἔξαιρετικὰ ὑψηλὸ σημεῖο. Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἐπίπεδο τοῦ μαζικοῦ κινήματος καὶ τὴν ἀνάγκη γιὰ μιὰ ἀποφασιστικὴ προώθηση τῆς ἀντιμπεριαλιστικῆς πάλης ἔπρεπε νὰ ἐκφράζουν τὰ ντοκουμέντα τῆς 9ης Συνόδου τῆς Δ.Ε. τῆς ΕΔΑ. Δὲν τὸ ἔξέφρασαν δῆμως, ἀντίθετα, τὸ κύριο γνώρισμά τους ἦταν ἡ καλλιέργεια τῶν αὐταπατῶν περὶ «ούσιαστικοῦ ἔκδημοκρατισμοῦ», ἐνῶ τὰ θέματα τῶν ριζικῶν ἀλλαγῶν ἀντιμετωπίσθηκαν σὰ θέματα μακρυνῆς προσποτικῆς, τὸ ἵδιο δπως καὶ πρῶτα. Εἴγαι ἀλήθεια ὅτι ἡ 9η Σύνοδος αὐτὴ κατήγγειλε τοὺς ἀμερικάνους σὰν τοὺς ἐμπνευστές καὶ καθοδήγητές τοῦ αὐλικοῦ πραξικοπήματος τῆς 15ης Ιουλίου καὶ υἱοθέτησε τὸ σύνθημα: «Νὰ φύγουν οἱ ἀμερικανοὶ ἀπὸ τὴ χώρα μας» (1) (τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ τὰ εἰδικὰ συνεργεία στελεχῶν τῆς ΕΔΑ «καταδίωκαν» τὸ σύνθημα αὐτὸ στὶς λαϊκὲς συγκεντρώσεις!), σημειώνοντας ἔτσι τὴν πρώτη «στροφὴ» ποὺ διλοχηρώθηκε σὲ συγέχεια μὲ τὰ ἄρθρα τῆς «Ἐλληνικῆς Ἀριστερᾶς», ἀπέψυγε δῆμως νὰ θέσει τὸ καυτὸ καὶ ἀμεσοῦ αἴτημα ποὺ θέτει ἡ κατάσταση στὴ χώρα καὶ τὸ μαζικὸ κίνημα, τὸ αἴτημα τῆς ἀποχώρησης τῆς Ἐλλάδας ἀπὸ τὸ NATO, καὶ ἀντὶ γι' αὐτὸ πρόβαλε τὴ θέση: «Νὰ σταματήσει ὁ ἐλεγχός καὶ ἡ καθοδήγηση τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τὴν Αὐλὴ καὶ τὸ NATO» (2). Ἀλλὰ πῶς μπορεῖ «νὰ φύγουν οἱ ἀμερικανοὶ ἀπὸ τὴ χώρα μας», δηλ. νὰ ἀπαλλαγεῖ δὲπος ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς οἰκονομικῆς, πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἔξαρτησης καὶ ὑποδούλωσής του στοὺς ἀμερικάνους ἡμεριαλιστές (ἡ μήπως γιὰ τὴν ΕΔΑ δὲν ἔχει αὐτὸ τὸ περιεχόμενο της Ελλάδας ἀπὸ τὸ σύνθημα «νὰ φύγουν οἱ ἀμερικανοὶ ἀπὸ τὴ χώρα μας»;) καὶ ταυτόχρονα ἡ Ελλάδα νὰ ἔξακολουθεῖ νὰ ἀνήκει στὸ NATO; Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, πῶς μπορεῖ ἡ Ελλάδα νὰ παραμένει στὸ NATO καὶ διατάξεις τῆς νὰ μὴ καθοδήγειται καὶ νὰ μὴ ἐλέγχεται ἀπὸ τὸ NATO; Αὐτὰ τὰ ἀλληλογρονθούσιμενα καὶ ἀντιφατικά μόνο ἡ ρεβιζιονιστικὴ ταχυδακτυλουργία μπορεῖ νὰ τὰ συμβιβάσει, δπως τὰ συμβίβασε καὶ δ.Η. Ήλιοῦ μὲ τὴν κατάπτυση θέση ποὺ διετύπωσε, γιὰ λογαριασμὸ διλοχηρῆς τῆς γραμμῆς τῆς ΕΔΑ, λίγο πρὶν τὴν ἔκδηλωση τοῦ πραξικοπήματος: «Ἡ Ελλάδα στὸ NATO, ναί,

(1) 'Απόφαση τῆς 9ης Συνόδου τῆς Δ.Ε. τῆς ΕΔΑ, «Αύγουστος 1965».

(2) Στὸ ἴδιο κείμενο.

ὅσο αὐτὸς εἶναι ή πολιτική θέληση τῆς πλειοψηφίας. Ἀλλὰ μὲ τὴν ίστιμη, ἀνεξάρτητη, αὐτόνομη θέλησή της» («Αὐγή» 1.6.65). Αὐτὴ παραμένει καὶ σήμερα ἡ θέση τῆς ΕΔΑ, θέση παραμένει καὶ σήμερα ἡ θέση τῆς ΕΔΑ, θέση παραμένει καὶ σήμερα ἡ θέση τῆς ΕΔΑ, δηλ. τῆς ίμπεριαλιστικῆς κυριαρχίας. «Νὰ φύγουν οἱ ἀμερικανοί», γαί, ἀλλὰ καὶ «ἔξω η Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ NATO», γιατὶ δοῦθα παραμένει ἡ Ἑλλάδα στὸ NATO, δὲ θὰ ἔχουν φύγει καὶ οἱ ἀμερικανοί.

Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι μόνο ὅμη μιλάει ἡ ΕΔΑ κατὰ τοῦ ίμπεριαλισμοῦ, ἀλλὰ καὶ (πρᾶγμα ποὺ εἶναι τὸ σπουδαιότερο) πῶς μιλάει, ποὶ ὁ περιεργός ὁμοίειν στὸν δίνει στὶς «ἀντιμπεριαλιστικὲς» διακήρυξεις τῆς, ἂν προβάλλει τὰ συγχρόνια μέντοι καὶ αἰρεῖται ποὺ θέτει ἀμεσαὶ ἀντιμπεριαλιστικὸς ἀγώνας ἢ περιορίζεται σὲ κούφιες μαζί καὶ ἐπικίνδυνες φράσεις. Δὲν ὑπάρχει, ἐπομένως, καμιὰ «στροφὴ» στὴ γραμμὴ τῆς ΕΔΑ. Ἡ γραμμὴ αὐτὴ παραμένει πάντα ἡ ἴδια. Μέσα δημοσίᾳ τῆς παλαιάκης ἀντίστασης καὶ πάλης κατὰ τοῦ ἀμερικανόπογενού πραξικοπήματος ἀποκαλύφθηκε πιὸ ἔντονα ὁ λαθεμένος, ἐπιζήμιος χαρακτήρας τῆς καὶ πιὸ ἔντονα ἐκδηλώθηκε ἡ ἀντίδραση τῶν ἀγωνιστῶν σ' αὐτὴ τῇ γραμμῇ. Τὸ ξεσκέπασμα τῆς διπορτουνιστικῆς οὐσίας τῆς γραμμῆς τῆς ΕΔΑ, ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς «Ἀναγέννησης» καὶ ἡ ἰσχυρὴ πίεση πού, πάνω στὴ βάση αὐτή, ἀσκήθηκε στὴν ΕΔΑ, ἔθεσε τοὺς ἥγετες τῆς μπροστὰ σὲ ἔνα δύσκολο πρόβλημα. Κατέφυγαν λοιπὸν στοὺς «έλιγμούς» γιὰ νὰ καλύψουν τὶς θέσεις τους. Ἀφοῦ δὲν μπόρεσαν νὰ σπάσουν τὴ συνεχῶς ἀνερχόμενη ἀντιμπεριαλιστικὴ διάθεση τῶν μαζῶν «κατὰ μέτωπο», ἐπιχειροῦν τώρα νὰ τὸ πετύχουν «πλάγια». Μιλοῦν τώρα (στὰ κείμενά τους φυσικά) ἔναντίον τοῦ ἀμερικανικοῦ ίμπεριαλισμοῦ, ἀλλὰ διαστρέψαντα σὲ διαφορετικὰ ἔπειτα τὸ πραγματικὸ περιεχόμενο τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα, καλλιεργοῦν πιὸ ἔντονα τὴν ἴδια τῆς παραμονῆς στὸ NATO, καλύπτοντάς τη μὲ τὴ «θέση»: «νὰ φύγουν οἱ ἀμερικανοί!» Αὐτὴ ἡ διαστρεβλωτικὴ προσπάθεια δημοσία ἔχει καὶ μιὰ ἄλλη, ἐπικίνδυνη ἔκφραση.

Σὲ ἀρθρο, ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ τελευταῖο τεῦχος τῆς «Ἐλληνικῆς Ἀριστερᾶς» ἀναφέρεται: «Δένενται τὴν συνεπῶς μόνον ἡ ἐργατικὴ τάξη, ἡ νεολαία, οἱ ἀγροτικὲς μάζες, οἱ ἐπαγγελματοβιοτέχνες, ἀλλὰ καὶ ἡ μη μονοπωλιακὴ τάξη, ποὺ τὸ περιεργόν πορεύεται σὲ τὸ περιεργόν της οἰκονομικῆς τάξης τάξη... Θέτει τὸ ἐπιτακτικὸ αἴτημα γιὰ πλήρη ἐκδημοκρατισμὸ τῆς δημοσίας ζωῆς καὶ τὴν ἀπαλλαγὴ τῆς χώρας ἀπὸ τὴν ίμπεριαλιστικὴ οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ἔξαρτηση». Αὐτὸς ἀποτελεῖ πλήρη παραμύθρωση τῆς πραγματικότητας καὶ καλλιεργεῖ ἔξαρτηκὰ ἐπικίνδυνες συγχύσεις καὶ αὐταπάτες στὸ λαό.

Βλέπουμε ἐδῶ πρῶτο νὰ προβάλλεται διαμπράκης, δηλ. ἡ πλουτοκρατικὴ δλιγαρχία καὶ οἱ ἐκπρόσωποὶ τῆς, σὰ «φιλελεύθερη», «μη μονοπωλιακὴ» ἀστικὴ τάξη, δεύτερο νὰ ἐμφανίζεται διαμπράκης, δηλ. ἡ πλουτοκρατικὴ δλιγαρχία καὶ οἱ ἐκπρόσωποὶ τῆς, ὅτι θέτει μὲ συγέπεια ἔνα δλοκληρωμένο δημοκρατικὸ καὶ ἀντιμπεριαλιστικὸ πρόγραμμα. Ἡ πραγματικότητα, φυσικὰ εἶναι ἔντελως διαφορετική.

Ἡ ἥγεσία τῆς ΕΚ εἶναι ἐκπρόσωπος δχι τῆς «μη μονοπωλιακῆς», ἀλλὰ ἀκριβῶς τῆς μονοπωλιακῆς (μιᾶς μερίδας τῆς) ἀστικῆς τάξης καὶ σὲ καὶ μιὰ περιοχὴ των δημοφορεῖται τὴν «οὐσία», τὸ «ἐθνικοδημοκρατικὸ νόημα τῆς πάλης τοῦ λαοῦ». Οἱ σημερινὲς διακήρυξεις τῆς περὶ ἀνεξάρτησίας ἔχουν διπλὸ σκοπό. Βλέπει τὴν ἀνάπτυξη τῶν ἀντιμπεριαλιστικῶν διαθέσεων τῶν λαϊκῶν μαζῶν, καὶ γιὰ νὰ μη ἀπομονωθεῖ ἀπὸ αὐτὲς καὶ γιὰ νὰ ἀποτρέψει τὸ δρόθι καὶ συγεπὴ ἀγωνιστικὸ προσανατολισμὸ τους, προσπεθεὶ μὲ τὰ δῆθεν ἀντιμπεριαλιστικά τῆς συνθήματα νὰ τὶς παραπλανήσει καὶ νὰ τὶς συγκρατήσει κάτω ἀπὸ τὴ δική της ἐπιρροή, μὲ διλλα λόγια νὰ τὶς ἐκτρέψει ἀπὸ τὸ συνεπὴ ἀγωνιστικὸ ἀντιμπεριαλιστικὸ δρόμο καὶ νὰ τὶς εὐνουχίσει γιὰ νὰ τὶς χρησιμοποιήσει γιὰ τοὺς δικούς της ἰδιαίτερους σκοπούς. Ταυτόχρονα ἀσκεῖ ἔναν ἐκβιασμὸ πρὸς τοὺς ἀμερικανούς, μὲ σκοπὸ νὰ πετύχει μιὰ «διευθέτηση» τῶν «διαφορῶν» τῆς μὲ αὐτοὺς ἀπὸ «θέσεως ἰσχύος».

Τὸ νὰ χρησιμοποιήσεις τὶς διακήρυξεις αὐτὲς τῶν κεντρώων ἥγετῶν γιὰ νὰ καταγγείλεις τὸν ίμπεριαλισμό, ξεσκεπάζοντας ταυτόχρονα τοὺς πονηροὺς σκοπούς τους εἶναι ἀλλο καὶ τὸ νὰ κλείνεις τὰ μάτια μπροστὰ στοὺς σκοπούς αὐτοὺς καὶ νὰ ἀναγάγεις τὶς διακήρυξεις αὐτὲς σὲ μιὰ, οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, συνεπὴ δη-

(1) «Ἡ κύρια κατεύθυνση στὴν πολιτικὴ ζωὴ», βλ. «Ἐλληνικὴ Ἀριστερά», No 27, Ὁκτώβριος 1965, σ. 33.

μιοκρατική άντιμπεριαλιστική τοποθέτηση είναι άλλο. Ένεργώντας μὲ τὸν πρῶτο τρόπο ἀνατρέπεις τοὺς δόλιους σκοπούς τῶν κεντρώων ἡγετῶν, προφυλάσσεις τὶς λαϊκὲς μάζες ἀπὸ αὐταπάτες καὶ διευκολύνεις τὴν ἀνάπτυξην τῶν ἀγώνων τους σὲ μιὰ πραγματικὰ συγεπῆ ἀντιμπεριαλιστικὴ κατεύθυνση, ἐνῷ ταυτόχρονα περιορίζεις τὰ περιθώρια «έλιγμῶν» τῆς κεντρώας ἡγεσίας καὶ τελικὰ τὴν ὑποχρεώνεις σὲ περισσότερες καταγγελίες τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ. Ένεργώντας μὲ τὸ δεύτερο τρόπο, διευκολύνεις τοὺς δόλιους σκοπούς τῆς κεντρώας ἡγεσίας, καλλιεργεῖς στὶς μάζες τὴν αὐταπάτην ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ είναι ἀντιμπεριαλιστικὴ καὶ τὶς σπρώχνεις νὰ παραδοθοῦν στὴν ἐπιρροή της, δηλαδὴ ὑπονομεύεις τὸ συνεπῆ ἀντιμπεριαλιστικὸν ἀγώνα τους, ἐνῷ ταυτόχρονα, ἀπαλλάσσοντας τὴν ἡγεσία τῆς ΕΚ ἀπὸ τὴν πίεση τῶν μαζῶν, τὴν διευκολύνεις νὰ περιορίσει ἡ καὶ νὰ σταματήσει κι' αὐτές τὶς ἐλάχιστες «βολές» τῆς κατὰ τῶν ἀμερικάνων. Αὐτὸς ἀκριβῶς κάνει σήμερα ἡ ΕΔΑ.

Τὸ πάραχει, τέλος, ἔνα πρόβλημα: Ἡ «ἀντιμπεριαλιστικὴ στροφὴ» τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ, τυχαίᾳ ἀραιγε «συμπίπτει μὲ τὴν ἀπὸ μέρους τους ἔξαρση τῶν «ἀντιμπεριαλιστικῶν» τοποθετήσεων τῆς «μὴ μονοπωλιακῆς ἀστικῆς τάξης»; Μᾶλλον ὅχι. Ἡ «ἀντιμπεριαλιστικὴ στροφὴ» τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ καθορίστηκε ἀπὸ τὴν πίεση τῶν συγεπῶν δυνάμεων τῆς Ἀριστερᾶς, ἀλλὰ ταυτόχρονα διευκολύνθηκε ἀπὸ τὶς «ἀντιμπεριαλιστικὲς» τοποθετήσεις τῶν κεντρώων παραγόντων. Ἐφ' ὅσον δγαίνουν οἱ κεντρώοι καὶ μιλοῦν μὲ τέτοια γλώσσα, μπορεῖ γὰρ ἀκολουθήσει καὶ ἡ ΕΔΑ! «Νὰ προχωρεῖ τὸ Κέντρο μπροστά καὶ ἐμεῖς γὰρ ἀκολουθοῦμε, γιὰ νὰ μὴ προκαλοῦνται ἀντιδράσεις!» Αὐτὸς δὲν είναι τὸ «δόγμα» τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ; Τὸ «δόγμα» τῆς «πλατειᾶς δημοκρατικῆς ἐνότητας καὶ συνεργασίας»;

Τὰ πράγματα θέτουν ἐπιτακτικὰ τὸ πρόδηλημα τῆς ἐνότητας, τῆς πραγματικῆς, ἀγωνιστικῆς ἐνότητας ὅλων τῶν ἀντιμπεριαλιστικῶν δυνάμεων στὸν ἀγώνα ἐναγτίον τοῦ ἔνεον ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς γνότιας ἀντίδρασης. Καὶ οἱ λαϊκὲς μάζες συγειδητοποιοῦν κάθε μέρα καὶ περισσότερο τὴν ἀνάγκη τῆς τέτοιας ἐνότητας καὶ ἐνώγονται καὶ παλεύουν στὴν κατεύθυνση αὐτῆς. Γιὰ τοὺς ἡγετές τῆς ΕΔΑ, δμως, ἡ ἐνότητα ἔχει ἄλλο περιεχόμενο κι' ἄλλο σκοπό. Αὐτοὶ, ἔχοντας συνθηκολογήσει μπροστά στὴν πίεση τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τὶς δυσκολίες τοῦ ἀγώνα, ἐγκατέλειψαν τὸ συνεπῆ ἀντιμπεριαλιστικὸν ἀγώνα καὶ προσπαθώντας νὰ δροῦν «κάλυψη» ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς δεξιᾶς γαντζώθηκαν στὸν Παπανδρέου. Γι' αὐτὸς καὶ ἀντὶ νὰ δουλέψουν γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ συγεποῦς ἀντιμπεριαλιστικοῦ κινήματος τῶν μαζῶν καὶ στηρίζομενοι πάνω σ' αὐτὸς νὰ πιέσουν καὶ τὸν Παπανδρέου ἔτσι ποὺ γὰρ τὸν ὑποχρεώσουν νὰ ἀποδεῖχται ἐνότητα τῆς ΕΔΑ. Μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μαζὶ τους συμφωνίας-συνεργασίας μαζὶ τους; Οχι. Μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μαζὶ τους συμφωνίας-συνεργασία γιὰ μερικώτερα θέματα, π.χ. γιὰ τὴν ἐπιβολὴ ἐλεύθερων ἐκλογῶν καὶ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ πραξικοπήματος, χωρὶς αὐτὸς νὰ σημαίνει διτὶ ἡ Ἀριστερὰ θὰ σταματήσει νὰ προβάλλει τὸ αἴτημα γιὰ τὴν ἀποχώρηση ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ καὶ νὰ ἀγωνίζεται σταθερὰ γιὰ τὴν πραγματοποίησή του, δηλ. νὰ ἀγωνίζεται ταυτόχρονα γιὰ μιὰ πλατειὰ ἀντινατοϊκὴ ἐνότητα τῶν μαζῶν (ἀπὸ τὰ κάτω). Τί κάνει δμως ἡ ΕΔΑ; Η ΕΔΑ, ἀφοῦ

πάγω» τὴν ἐνότητα. Ἄλλὰ ἡ «ἐνότητα ἀπὸ τὰ κάτω» καὶ ἡ «ἐνότητα ἀπὸ τὰ πάνω» είναι δυὸς πράγματα ποὺ συγδέονται μεταξύ τους, ταυτόχρονα δμως καὶ χωρίζονται. Ἡ ἐνότητα ἀπὸ τὰ πάνω προϋποθέτει, μὲ μιὰ δρισμένη ἔννοια, τὴν ἀπὸ τὰ κάτω ἐνότητα, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸν κύριο παράγοντα γιὰ τὴν ἐπιβολὴ καὶ διατήρηση τῆς πρώτης. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἡ ἐνότητα ἀπὸ τὰ κάτω δὲν προϋποθέτει τὴν ἀπὸ τὰ πάνω ἐνότητα, χωρὶς αὐτὸς νὰ σημαίνει διτὶ δταν ἐπιτυχάνεται ἡ ἀπὸ τὰ πάνω ἐνότητα δὲν ἐπιδρᾶ μὲ τὴ σειρά τῆς στὴ στερέωση καὶ ἀνάπτυξη τῆς ἀπὸ τὰ κάτω ἐνότητας. Ἡ ἐνότητα ἀπὸ τὰ πάνω (μὲ τὸν Παπανδρέου) είναι δυνατὴ γιὰ δρισμένους, περιορισμένους σκοπούς, ἐνῷ ἡ ἐνότητα ἀπὸ τὰ κάτω μπορεῖ νὰ καλύψει πλατύτερους σκοπούς καὶ προοπτικές. Ἐπιδιώκοντας τὴν ἀπὸ τὰ πάνω ἐνότητα στὴ βάση μιᾶς συγκεκριμένης συμφωνίας πάνω σὲ ἔνα συγκεκριμένη προσωπικό, πρέπει νὰ προπορεύεται τὴν πλήρη ἀποδοχὴ δλων τῶν σημείων τοῦ δικοῦ μας προγράμματος ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά. Ἐπιτυχάνοντας δμως τὴν ἀπὸ τὰ πάνω συμφωνία πάνω σὲ δρισμένα μόνο κοινὰ σημεῖα, δὲν πρέπει νὰ παραποτάμαστε ἀπὸ τὰ κάτω σημεῖα τοῦ προγράμματός μας, στενεύοντας καὶ περιορίζοντας ἔτσι τὴν δάση τῆς ἀπὸ τὰ κάτω ἐνότητας στὰ δριαία τῆς ἀπὸ τὰ πάνω ἐνότητας. Ἀντίθετα, πρέπει ταυτόχρονα σημεῖα τῆς ἀπὸ τὰ κάτω ἐνότητας γιὰ δλων καὶ μαχρύτερους σκοπούς. Αὐτὸς ἀκριβῶς πρέπει νὰ ἀποτελεῖ τὴν κύρια ἐπιδίωξή μας. Καὶ προϋπόθεση θεμελιακὴ γιὰ δλων αὐτὰ είναι νὰ διατηροῦμε τὴν ἰδεολογική - πολιτική - δργανωτική αὐτοτέλεια τοῦ ἀριστεροῦ κινήματος καὶ νὰ δουλεύουμε σταθερὰ καὶ ἀδιάκοπα γιὰ τὴν ἀνάδειξη, στερέωση καὶ ἀνάπτυξη τοῦ ἡγετικοῦ του ρόλου μέσα στὸ εύρυτερο δημοκρατικὸν καὶ ἀντιμπεριαλιστικὸν κίνημα τῶν μαζῶν.

Ἡ ΕΔΑ ἔχει ἀντιστρέψει ἡ ἀπαργηθεῖ δλων αὐτὸς τοὺς βασικοὺς δρους ποὺ προβάλλει ἡ μαχρύτερη πείρα τοῦ δικοῦ μας δλων καὶ τοῦ διεθνοῦ κινήματος στὸ ζήτημα τῶν συνεργασιῶν. Ἀποκλειστικὴ τῆς ἐπιδίωξης ἔχει καταστεῖ ἡ πάση θυμητὴ συνεργασία τῆς ΕΔΑ. Μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μαζὶ τους συμφωνίας-συνεργασίας μαζὶ τους; Οχι. Μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μαζὶ τους συμφωνίας-συνεργασία γιὰ μερικώτερα θέματα, π.χ. γιὰ τὴν ἐπιβολὴ ἐλεύθερων ἐκλογῶν καὶ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ πραξικοπήματος, χωρὶς αὐτὸς νὰ σημαίνει διτὶ ἡ Ἀριστερὰ θὰ σταματήσει νὰ προβάλλει τὸ αἴτημα γιὰ τὴν ἀποχώρηση δεῖχται τὸ ΝΑΤΟ καὶ νὰ ἀγωνίζεται σταθερὰ γιὰ τὴν πραγματοποίησή του, δηλ. νὰ ἀγωνίζεται ταυτόχρονα γιὰ μιὰ πλατειὰ ἀντινατοϊκὴ ἐνότητα τῶν μαζῶν (ἀπὸ τὰ κάτω).

Πρῶτο, τὸ ζήτημα τοῦ ΝΑΤΟ. Ο Παπανδρέου δὲν δέχεται τὸ αἴτημα τῆς ἐξόδου τῆς Ελλάδας ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ. Είναι αὐτὸς ἀνυπέρβλητο ἐμπόδιο γιὰ τὴν ἐπιτυχηση μιᾶς συμφωνίας-συνεργασίας μαζὶ τους; "Οχι. Μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μαζὶ τους συμφωνίας-συνεργασία γιὰ μερικώτερα θέματα, π.χ. γιὰ τὴν ἐπιβολὴ ἐλεύθερων ἐκλογῶν καὶ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ πραξικοπήματος, χωρὶς αὐτὸς νὰ σημαίνει διτὶ ἡ Ἀριστερὰ θὰ σταματήσει νὰ προβάλλει τὸ αἴτημα γιὰ τὴν ἀποχώρηση ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ καὶ νὰ ἀγωνίζεται σταθερὰ γιὰ τὴν πραγματοποίησή του, δηλ. νὰ ἀγωνίζεται ταυτόχρονα γιὰ μιὰ πλατειὰ ἀντινατοϊκὴ ἐνότητα τῶν μαζῶν (ἀπὸ τὰ κάτω). Τί κάνει δμως ἡ ΕΔΑ; Η ΕΔΑ, ἀφοῦ

δὲ Παπανδρέου δὲ δέχεται τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ, ἐπαφεὶς γὰρ προσάλλει (δχι γιὰ συμφωνία μὲ τὸν Παπανδρέου, ἀλλὰ στὶς ἔδεις τῆς μάζες) τὸ αἴτημα αὐτὸν καὶ ἔφθασε καὶ ὡς τὸ σῆμα νὰ πει «Ἡ Ἐλλὰδα στὸ ΝΑΤΟ, ναὶ...» («Ἀδγῆ», 1.6.65). Καὶ τὸ ἔκανε αὐτὸς χωρὶς καὶ νὰ ὑπάρχει ὁποιαδήποτε συμφωνία μὲ τὸν Παπανδρέου (δὲ λέμε πώς μποροῦσε νὰ τὸ κάνει ἄντας ὑπῆρχε συμφωνία!), ἀλλὰ μὲ δική της «πρωτοβουλία». Οἱ Παπαγιόργειοι δὲ δέχεταισι οὔτε συζήτηση γιὰ ἐπίσημη συνεργασία καὶ διακηρύσσει σὲ δλους τοὺς τόνους τὸ «διμέτωπο» καὶ τὴν πρόθεσή του νὰ διαλύσει τὴν ΕΔΑ στὶς ἐπόμενες ἑκατοντάρες. Καὶ γιὰ νὰ τὸ πετύχει αὐτό, εἶναι ἔτοιμος νὰ συνωμοτήσει καὶ μὲ τὶς ἀντιδραστικὲς δυνάμεις τῆς δεξιᾶς, δπως τὸ ἀπέδειξε, ἀποδεχόμενος τὴν πρότασην Κανελλόπουλου γιὰ διενέργεια ἑκατοντάρης ἀπὸ κυβέρνηση τῆς ΕΡΕ! Τὸ μόνο ποὺ «δέχεται» εἶναι ἡ ἄνευ δρων ὑποταγὴ στὸ «πρόγραμμά» του. Αὐτὸς καὶ κάνει ἡ ΕΔΑ. Ἀπαρνεῖται τὸ δικό της πρόγραμμα καὶ υἱοθετεῖ τὸ πρόγραμμα τοῦ Παπανδρέου γιὰ νὰ ὑπάρξει «κοινὴ δάση συμφωνίας»!

Δεύτερο, τὸ ζήτημα τοῦ ἑκατοντάρηκου συστήματος. Ἡ ὑποστήριξη τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς ἀποτελοῦσε πάντα πάγια θέση, θέση ἀρχῆς γιὰ τὸ ἀριστερὸ κίνημα. Ἀλλὰ σήμερα ἡ ΕΔΑ ἔρχεται νὰ προσάλει τὴν θέσην: «Ἡ ΕΔΑ διακηρύσσει δὲ πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἔξομαλύνσεως τοῦ πολιτικοῦ δίου θὰ συμβάλει τὸ σύστημα τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς... Ἡ ΕΔΑ εἶναι ἔτοιμη νὰ συζητήσει δημοκρατικὰ δλα τὰ προκύπτοντα ζητήματα μὲ γνώμονα πάντα τὴν ἀνάγκη ταχείας ἔξδου ἀπὸ τὴν κρίση καὶ τὴν διατήρηση τῆς ἑνότητας τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων» (βλ. Ἀπόφαση τῆς 9ης Συνόδου τῆς Δ.Ε. τῆς ΕΔΑ, «Ἐλλ. Ἀριστερά», Νο 27). Τί σημαίνει ἡ θέση αὐτή; Σημαίνει δὲ τὸ «δημοκρατικά», γιὰ νὰ «διευκολύνει τὴν «διατήρηση τῆς ἑνότητας τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων», ἡ ΕΔΑ εἶναι πρόθυμη νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὴν ὑποστήριξη τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς! ἀφοῦ δὲ Παπανδρέου δὲν τὴν θέλει τὴν ἀπλῆ ἀναλογικήν. Καὶ μάλιστα καὶ δῶς «προηγεῖται» τοῦ Παπανδρέου, «προλαμβάνει» τὶς ἐπιθυμίες του καὶ ἐγκαταλείπει τὴν προβολὴ τοῦ αἰτήματος γιὰ τὴν καθιέρωση τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς πρὶν κἄν γίνει ἡ περιβόητη «δημοκρατικὴ συζήτηση». «Οποιος ἀμφιβάλλει δὲν ἔχει παρὰ νὰ ρίξει μιὰ ματιὰ στὰ ἐπίσημα ντοκουμέντα τῆς ΕΔΑ τοῦ τελευταίου τριμήνου, γιὰ νὰ πεισθεῖ. Ἐκεῖ θὰ δεῖ τὸ αἴτημα γιὰ ἑλεύθερες ἑκατοντάρες καὶ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνηση, δχι δημοσιεύει γιὰ ἀπλῆ ἀναλογική (δὲν τίθεται θέμα ἑκατοντάρηκου συστήματος). Κι' ἀντὶ τῶρα στὴν 9η Σύνοδο τῆς Δ.Ε. τῆς ἀναφέρει τὶς λέξεις «ἀπλῆ ἀναλογική» (γιὰ νὰ δώσει ἀμέσως παρακάτω τὴν «έρμηνείαν») εἶναι γιατὶ ξεσκεπάστηκε στὸ πεταξύ καὶ θέλει γὰ «πέσει πιὸ μαλακά». Ἀπόδειξῃ δὲ τὸ στάνταντα τῆς μετὰ τὴν 9η Σύνοδο ἔξακολουθεῖ νὰ μὴ μιλάει γιὰ ἑκατοντάρηκο στήμα.

Μέ τέτοιο τρόπο, μὲ θυσία προγραμματικῶν της θέσεων, μὲ ὑποχωρήσεις σὲ θαυματικὰ ζητήματα ἀρχῆς,

προσποθεῖ ἡ ΕΔΑ νὰ πετύχει τὴν «συνεργασία» καὶ τὴν «ένότητα» μὲ τὸν Παπανδρέου. Καὶ εἶναι τόση ἡ «κομματικὴ ἀνιδιοτέλεια τῆς ΕΔΑ», ὥστε νὰ προχωρεῖ καὶ σὲ ἀνοιχτὴ ὑπόσχεση γιὰ παραχώρηση δυνάμεων στὸ Κέντρο στὶς μελλοντικὲς ἑκλογές. (Μήπως ἡ «μή ἔμμονή» στὴν ἀπλῆ ἀναλογικὴ ἀποβλέπει ἀκριβῶς νὰ διευκολύνει τὴν ΕΔΑ στὴν παραχώρηση αὐτὴ δυνάμεων τῆς Ἀριστερᾶς στὸ Κέντρο;)

Οἱ Λ. Κύρκος, μέλος τῆς ΕΕ τῆς ΕΔΑ γράφει: «Σ' αὐτές τὶς τάσεις, ἔνας ἀναστατικὸς φραγμὸς ποὺ λειτουργεῖ στοὺς κόλπους τῆς ΕΚ εἶναι ἡ ἀνησυχία μὴ πως ἀπὸ τέτοια συνεργασία Κέντρου καὶ Ἀριστερᾶς χάσει δυνάμεις τὸ Κέντρο πρὸς διφελούς τὴν Ἀριστερᾶς. Μιὰ ἐκτίμηση σὰν κι' αὐτὴ γείγει πιστεύουμε ἐσφαλμένη, πέραν τοῦ διποτάσσει κατ' ἀρχὴν τὸ εὐρύτερο συμφέρον τῆς δημοκρατικῆς πάλης σὲ μικροκομματικούς δημοτικούς. Τὰ πράγματα δείχνουν δὲ τοὺς οικειούργιες ἑκατοντάρηκος μποροῦν νὰ διδγήσουν σὲ μιὰ παραπέρα μείωση τῶν δυνάμεων τῆς ἀντιδραστικῆς δεξιᾶς πρὸς διφελούς δλα τῷ ποὺ μὲ τὸν κόλπον σὲ μιὰν ἀκόμα εὐρύτερη κατὰ συνέπεια δημοκρατικὴ πλειοψηφία, στὰ πλαίσια τῆς διποίας οἱ θέσεις τῆς Ἀριστερᾶς καὶ μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἐνισχυμένες» (1) (ὑπογράμμ. «Ἀναγέννησης»). «Ἄσι μήνησυχεῖ λοιπὸν τὸ Κέντρο, δὲν πρόκειται νὰ τοῦ πάρει δυνάμεις ἡ Ἀριστερά, γιατὶ ἡ Ἀριστερά (διάδασε ἡ ΕΔΑ) δὲν ἀνησύχησε ἡ ἔδια δταν τῆς πήρε ἐπανειλημμένα δυνάμεις τὸ Κέντρο! Τώρα, πῶς θὰ δηγεῖ καὶ ἡ ΕΔΑ (καὶ τὸ Κέντρο) ἐνισχυμένη ἀπὸ τὶς καινούργιες ἑκατοντάρηκος, δταν παρατείται ἐπίσημα ἀπὸ τὸ νόμιμο δικαίωμα καὶ τὴν ἀγωνιστικὴν ὑποχρέωσην της γάντας πάρει πιστεύουμε δικαίωμα ταχυδακτυλουργικού «έλιγμοι» τύπου Φεδρουαρίου 1964 (δπότε ἡ ἔδια ἀκριβῶς ἐπιχειρηματολογία ἀναπτυσσόταν γιὰ νὰ στηριχθεῖ ἡ «πρόβλεψη» δτι «ἡ ΕΔΑ θὰ δηγεῖ πιὸ ισχυρή καὶ στὴ Βουλὴ καὶ στὸ λαό») μποροῦν νὰ τὸ ἀποδεῖξουν!

Οἱ ἡγέτες, ὥστόσο, τῆς ΕΔΑ δὲ σταματοῦν ὡς ἐδῶ, προκειμένου νὰ πείσουν τὸν Παπαγιόργειο νὰ δεχθεῖ τὴν «συνεργασία». Προχωροῦν πολὺ μακρύτερα. Στὸ ἔδιο παραπάνω δρθροῦ δ. Λ. Κύρκος γράφει: «Ἡ ἡγεμία τῆς ΕΚ — εἴτε γιατὶ δὲν θέλησε εἴτε γιατὶ δὲ μπόρεσε — ἀπέτυχε νὰ συλλάβει τόσο τὸ χαρακτήρα καὶ τοὺς σκοπούς τῆς ἀντιδραστικῆς Δεξιᾶς, δτο καὶ τὶς διαθέσεις ἀλαζάνης ποὺ σημειώνεται στὴν ζητήματα τῆς Αριστερᾶς (ὑπογρ. «Ἀναγέννησης»). Καὶ ἡ μὲν ἀντιδραστικὴ Δεξιά... εἶναι ἀσυμφιλώτα ἑχθρικὴ πρὸς τὴν δημοκρατικὴ ἀντιληφή, ἀθεραγή πειστητικὴ πρὸς τὴν ζητήματα τῆς Αριστερᾶς (ὑπογρ. «Ἀ-

(1) «Ἐλληνικὴ Ἀριστερά», Νο 27, Οκτώβριος 1965, σελ. 29.

ναγέννησης») τῆς πιὸ ώμῆς δικτατορίας τῶν μονοπωλίων ὑπὸ τὸ κάλυμμα τοῦ κοινοδουλευτισμοῦ ἢ καὶ χωρὶς αὐτό, ἐνῷ ἡ Ἀριστερά, μέσα στὰ πλαίσια τοῦ διεθνοῦς συσχετισμοῦ ποὺ καθίσταται δόλο καὶ πιὸ εὐνοϊκὸς γιὰ τὶς δυνάμεις τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Σοσιαλισμοῦ, μά κε εἰ ταὶ γιὰ δόλο καὶ περισσότερη Δημοκρατία», δὲ δηγαίνει τὸ δλοκάθαρο συμπέρασμα δτὶ προηγούμενα ἡ Ἀριστερά δὲ ν μάχονταν γιὰ «δόλο καὶ περισσότερη Δημοκρατία», δτὶ ἐνῷ ἡ Δεξιὰ παραμένει «ἀθεράπευτη νοσταλγίδες» τοῦ παρελθόντος τῆς ἡ Ἀριστερά «Θεραπεύτηκεν καὶ δὲν «γοσταλγεῖ» τὸ παρελθόν της πού, φαίνεται, ἡταν ταυτόσημο μὲ τὴ δια; Καὶ σὲ τί διαφέρει αὐτὴ ἡ ἀνενδοίαστη προβολὴ μᾶς σάπιας «ἐπιχειρηματολογίας» καθαρὰ ἀντικομιστική στὴν ταυτόχρονα καὶ τὴ διπροσωπία τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ. Στὸ ἄρθρο «Ἀναγεννητές» καὶ «Ἀνανεωτές» («Ἐλληνικὴ Ἀριστερά», No 16, σελ. 18—19) οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ ἔγραφαν γιὰ τὸν Ἀποστόλου: «Τὸ θεμελιώδες ἐπιχείρημα ἐπάνω στὸ δοποὶο οἰκοδομεῖ τὴν πανικόβλητη καὶ διαλυτικὴ γραμμή του είναι δτὶ ὑστερὸς ἀπ' δσα συγένθησαν στὴ χώρα μέχρι τὸ 1949 ἐξ αἰτίας τῆς Ἀριστερᾶς καὶ ειδικὰ ἐξ αἰτίας τῶν «ἐγκληματικῶν λαθῶν» καὶ τῆς «θεοποίησης τῆς δια;» ποὺ τὴ μετέτρεψαν σὲ «φόβητρο γιὰ τὴν πλειοψηφία τοῦ ὕσθιους», ἡ Ἀριστερά «δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ παίξει ἔναν ἡγετικὸν ἡ ἰσότιμο ρόλο στὸν ἀγώνα γιὰ τὴ Δημοκρατία στὴν Ἐλλάδα». Ο ρόλος αὐτὸς ἀνήκει στὰ δημοκρατικὰ κόμματα τοῦ Κέντρου... Οι ἔχθροι τῆς Δημοκρατίας, τῆς διμαλότητας καὶ τῆς κοινωνικῆς πρόδου ἐπιτίθενται κατὰ τῆς Ἀριστερᾶς μὲ τὸ πρόσχημα τῆς «προδοσίας», δ Ἀποστόλου μὲ τὸ πρόσχημα τῆς «λαθεμένης ἡγεσίας», ἡ κοινωνικὴ ἀντίδραση μιλάει γιὰ «ἐγκλήματα» τῆς Ἀ-Ἀριστερᾶς καὶ γιὰ «λατρεία τῆς δια;», δ Ἀποστόλου γιὰ «ἐγκληματικὰ λάθη» καὶ «θεοποίηση τῆς δια;». Μιὰ μικρὴ διαφορὰ φρασεολογίας!. Αὐτὰ ἔγραφαν οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ, καὶ ἐμεῖς λέμε: Πραγματικά, μιὰ μικρὴ διαφορὰ φρασεολογίας! Άλλὰ ἐπίσης μιὰ μικρὴ διαφορὰ φρασεολογίας! Άλλοι διαφορά φρασεολογίας ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ποὺ λέει δ Ἀποστόλου καὶ σὲ κείνα ποὺ διακηρύσσει δ Λ. Κύρκος! Οι ἡγέτες τῆς ΕΔΑ τὰ ἔγραφαν αὐτὰ γιὰ τὸν Ἀποστόλου τότε, γιατὶ γιὰ νὰ δημιουργήσουν ἔνα «ἄλλοθι ἀδιαλλαξίας» στὴν πολεμικὴ τους κατὰ τῆς «Ἀναγέννησης» καὶ ὅχι γιατὶ τὰ πίστευαν οἱ ἰδιοι! Γι' αὐτὸ καὶ σήμερα, μιλώντας «εἰλικρινά» λένε στὸν Παπανδρέου (καὶ στὴν «κοινωνικὴ ἀντίδραση»): Κυτᾶ-

χτε μας! Τώρα ἀλλάξαμε βαθειά! Εἴμαστε ὑπέρ τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ εἰρηνικοῦ περάσματος! Καὶ ἐξ ἄλλου, αὐτὰ ποὺ λέει δ Ἀποστόλου γιὰ «λαθεμένη ἡγεσία», γιὰ «ἐγκληματικὰ λάθη» καὶ «θεοποίηση τῆς δια;» είναι «δικά του» ἀπλῶς «ἐπιχειρήματα», ἡ μήπως είναι δηλα παρμένα ἀπὸ τὸ δρώμικο δπλοστάσιο τῆς «μεγάλης ἀνανεωτικῆς στροφῆς» τοῦ 1956, αὐτούσια «ἐπιχειρήματα» τῶν σημερινῶν φευτογετῶν τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς ΕΔΑ; Ἡ «βαθειά ἀλλαγὴ» τότε ἀρχισε καὶ σήμερα δ Λ. Κύρκος διακηρύσσει «πανηγυρικά» τὴν «διοικήρωσή της»!

Οι ἡγέτες τῆς ΕΔΑ δίνουν «ἐξετάσεις γομιμοφροσύνης» καὶ «δημοκρατικότητας» «πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν». Γι' αὐτὸ καὶ πρόσδαλαν ἐντυπωσιακὰ ἀπὸ τὶς στήλες τοῦ τύπου τους τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Ρουλώ του γαλλικοῦ «Μόντ», ποὺ μιλάει γιὰ «σωφροσύνη» καὶ «γηφαλιότητα» τῆς σημερινῆς πολιτικῆς τῆς ΕΔΑ καὶ χαρακτηρίζει τὴν ΕΚ πιὸ «ἐπαναστατική» ἀπὸ τὴν ΕΔΑ! Γι' αὐτὸ καὶ δταν δ Στεφανόπουλος δήλωσε στὴ Βουλὴ πῶς «ἡ ΕΔΑ ἔδειξε πραγματικὸ σεβασμὸ στὸν κοινοδουλευτισμὸ», ὅχι μόνο δὲν ἀντέδρασαν καθόλου (στὴ Βουλὴ), ἀλλὰ καὶ τὴν ἀλλη μέρα πρόσδαλαν στὴν «Ἄγγη» (23.9.65) πανηγυρικὰ τὴ δήλωση αὐτὴ τοῦ Στεφανόπουλου σὰν ἔνα εῦσημο γιὰ τὴν πολιτικὴ τους! Γι' αὐτὸ καὶ περιόρισαν σὲ τέτοιο βασικὸ τὶς λαϊκές ἐκδηλώσεις, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ γράφει δ «Ταχυδρόμος»: «Χωρὶς φυσικὰ νὰ λησμονάει (Σημ. «Ἀναγέννησης», δηλ. δ Στεφανόπουλος) δτι στόχος παραμένει ἡ «Εγνωση Κέντρου, πρὸς τὴν ὅποια καὶ δ ἵδιος καὶ οἱ υπουργοὶ του στρέφουν τὰ «πυρά» τους, κατ' ἀποκλειστικότητα σχεδὸν μὴ ἔξαιρουμένης φυσικὰ τῆς ΕΔΑ ἡ ὅποια φαίνεται νὰ ἀλλαξει κάπως τακτική. Ἀγωνίζεται μὲ κάθε τρόπο ὅχι μονάχα γὰ κινήται μέσα στὰ πλαίσια τῆς γομιμότητας ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπογραμμίζῃ ὅσο μπορεῖ ἐντογώτερα τὴν τοποθέτηση τῆς αὐτῆς. Νὰ ἀποφύγῃ δηλαδὴ συστηματικὰ κάθε τὶ ποὺ θὰ μποροῦσε ἔστω καὶ ἀπὸ μακρὰ γὰ θεωρηθῇ σὰν «πρόκληση». Ασφαλῶς γιὰ νὰ μὴ δώσει ἀφορμὴ «ἀντιποίνων». Στὸ σημερινὸ στάδιο δ «Ακρα Ἀριστερὰ μοιάζει νὰ περιορίζῃ τὸν ἀγώνα τῆς μονάχα στὴν κριτικὴ, δξεῖα δέδαια πάντοτε, μὲ τὸν τύπο δημοσίου μονάχα καὶ μὲ τὶς συγκεντρώσεις τῆς. Ποὺ κι' αὐτὲς ἀραιώθηκαν σημαντικὰ τὸ τελευταῖο διάστημα. Ἀποφεύγεται ἀκόμη συστηματικὰ ἡ δργάνωση διαδηλώσεων ἡ ἄλλων παρομοίου εἶδους ἐκδηλώσεων, δπως ἐκεῖνες τοῦ διμήνου τῆς κρίσεως. Ἡ Ἀριστερά δίνει τὴν ἐντύπωση δτι ἀφήσει τὴν πρωτοβουλία τοῦ ἀντιπολιτευτικοῦ ἀγώνα ἀποκλειστικὰ στὸ Κέντρο, περιοριζόμενη μονάχα στὴν «κριτικὴ». Σημεία τῶν καιρῶν, σχολιάζουν οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι» (16.10.65). Ἐκεῖ κατάντησαν οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ — νὰ γίνουν ἀντικείμενο χλευασμοῦ ἀκόμα καὶ ἀπὸ τοὺς αὐλόδουλους φευτοκυβεργῆτες! Κι' ὧστόσο ἰχυρίζονται οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ, δτι ἀποτελοῦν τὴν πρωτοπορία τοῦ λαοῦ καὶ καθοδηγοῦν μὲ συγέπεια καὶ σταθερότητα τοὺς ἀγῶνες του! Η ΕΔΑ ἀγωνίζεται σήμερα, ἀλλὰ ὅχι γιὰ τὴν Ἀριστερὰ παρὰ γιὰ τὸν Παπανδρέου. Καὶ καταβάλλει ἀληθινὰ «φιλότιμες» προσπάθειες γιὰ τὴν πρώθηση ὅχι τοῦ συγεποῦς ἀντικυπεριαλιστικοῦ μετώπου

τῶν πιὸ πλατειῶν λαϊκῶν μαζῶν, ἀλλὰ τοῦ Παπανδρέου «μετώπου», δηλ. γιὰ τὴν παράδοση τοῦ μεγαλειώδικου μαζικοῦ κινήματος στὴν ἐπιρροὴ καὶ στὴν πολιτικὴ τοῦ Παπανδρέου.

Μόνο μὲ τὸ θρίαμβο τῆς συνεπούς ἀγωνιστικῆς κατεύθυνσης τοῦ κινήματος μποροῦν οἱ λαϊκοὶ ἀγῶνες νὰ διεξαχθοῦν μὲ ἐπιτυχία καὶ νὰ δοῃγήσουν στὴν ἴκανοποίηση τῶν ζωτικῶν αἰτημάτων τοῦ λαοῦ

Τὸ βασικὸ ζήτημα ποὺ τίθεται αὐτῇ τῇ στιγμῇ εἶναι ἀκριβῶς αὐτό: ποιά θὰ εἴναι ἡ τύχη, ἡ προσποτικὴ τοῦ μεγαλειώδικου κινήματος τῶν μαζῶν ποὺ ἀναπτύσσεται σήμερα στὴ χώρα.

Στὴ μεγαλη σύγκρουση ποὺ ξετυλίγεται υστερα ἀπὸ τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου φάνηκαν καθαρὰ δλα τὰ «δυνατά» καὶ «ἀδύνατα» σημεῖα τῶν συγκρουόμενων δυγάμεων.

Ἡ «δύναμη» τοῦ ἀντιδραστικοῦ συγασπισμοῦ ποὺ κατέχει τώρα τὴν κρατικὴ ἔξουσία δρίσκεται στὸ δτὶ διαθέτει τὴν δλόπλευρη ὑποστήριξη τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ καὶ ἔναν ἀναπτυγμένο μηχανισμὸ δίας καὶ τρομοκρατίας. Ἡ ἀδυναμία του δρίσκεται στὸ δτὶ ἐκφράζει τὴ γενικὴ χρεωκοπία τῆς πολιτικῆς τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τῆς ὑπότελειας καὶ ἔχει γι’ αὐτὸ ἀντιμέτωπη τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ, ἐνῶ ταυτόχρονα σπαράσσεται ἀπὸ τίς ἀλυτεῖς ἐσωτερικὲς ἀντιθέσεις του.

Ἡ «δύναμη» τοῦ Παπανδρέου δρίσκεται στὸ δτὶ χάρη στὴν πολιτικὴ τῆς ΕΔΑ — πολιτικὴ ἀπάργησης τοῦ ἡγετικοῦ τῆς ρόλου καὶ παράδοσης δικεν δρων στὴν ΕΚ — μπορεῖ νὰ ἐμφανίζεται μέσα στὶς μάζες σὰν «ἀνένδοτος» ἀγωνιστής-ὑπερασπιστής τῆς δημοκρατίας καὶ νὰ ἀσκεῖ κυριαρχικὴ ἐπιρροὴ πάνω σ’ αὐτές, ἐκμεταλλεύμενος τὶς ἀγωνιστικὲς τους διαθέσεις καὶ τὸν φλογερὸ πόθο τους γιὰ μιὰ δημοκρατικὴ ζωὴ καὶ ἔξελιξη. Ἡ ἀδυναμία του δρίσκεται στὸ δτὶ εἴναι, στὴν ούσια, ἐκφραστής τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν συμφερόντων τῆς πλουτοκρατικῆς διλγαρχίας καὶ εἴναι ἐπομένως ἀδύνατο νὰ δώσει λύσεις στὰ ζωτικὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ λαό. Γι’ αὐτὸ καὶ δο θὰ ἀποκαλύπτεται ἡ τέτοια ούσια τῆς πολιτικῆς του, τόσο καὶ θὰ ἀποστερεῖται τῆς λαϊκῆς ὑποστήριξης.

Ἡ δύναμη τῆς Αριστερᾶς δρίσκεται στὸ δτὶ περικλείνει στοὺς κόλπους τῆς τίς πιὸ ζωτανές, τὶς πιὸ δξιες, τὶς πρωτοπόρες δυνάμεις τοῦ Εθνους, ἔχει κατακτήσει μὲ τοὺς πολύχρονους σκληροὺς ἀγῶνες τῆς βαθειές ρίζες στὸ λαό, καὶ εἴναι ἡ μόνη πολιτικὴ παράταξη ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπεξεργασθεῖ καὶ νὰ ἐφαρμόσει μιὰ δλοκληρωμένη πολιτικὴ γιὰ τὴν ἴκανοποίηση τῶν ζωτικῶν αἰτημάτων τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Εθνους. Ἡ ἀδυναμία τῆς δρίσκεται στὸ δτὶ σήμερα, τὸ κόμμα ποὺ τὴν ἐκφράζει, ὑποτίθεται, στὴν πολιτικὴ ζωὴ, ἡ ΕΔΑ, ἀκολουθεῖ μιὰ λαθεμένη πολιτική, πολιτικὴ ἔξυπηρέτησης συμφερόντων ξένων ἀπὸ ταξικὴ ἀποψή δυγάμεων, τῆς ἀστικῆς τάξης, καὶ αὐτὸ δὲν τῆς ἐπιτρέπει νὰ διαδραματίσει τὸν ἡγετικό, πρωτοπορειακὸ ρόλο τῆς καὶ νὰ καθοδηγήσει στὴ σωστὴ κατεύθυνση τὴν πάλη τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἔνα βασικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς κατάστασης σήμερα εἴναι δτὶ δ λαδὸ στὴ με-

γάλη του πλειοψηφία ἀντιτάσσεται σταθερὰ στὸ πραξικόπημα καὶ ἔχει τὴ διάθεση νὰ συνεχίσει τὴν πάλη γιὰ τὴν ἀνατροπὴ του. Τὸ ζήτημα εἰναι εἰναι σὲ ποιὰ συγκεκριμένη προσποτικὴ τοῦ πολιτικοῦ μεγαλειώδικου κινήματος στὴν ἐπιρροὴ καὶ θὰ μπεῖ αὐτῷ ἡ διάθεση σημείωσης τοῦ ποιού σημείου στὸ ηρετικό στοιχεῖο τῆς πολιτικῆς.

Τύπαρχει ἡ πραγματικὴ δυνατότητα νὰ ἀνατραπεῖ τὸ πραξικόπημα. Ἀλλὰ τί εἴδους θὰ είναι αὐτὴ ἡ ἀνατροπὴ; Θὰ είναι ἀνατροπὴ μὲ τὴν ἔννοια τῆς λύσης τοῦ λεγόμενου «συνταγματικοῦ προβλήματος» ποὺ «ἀνέκυψε» μὲ τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου ἀπλῶς, ἡ θὰ είναι ἀνατροπὴ μὲ τὴν ἔννοια τῆς πλήρους ματαίωσης τῶν συνταγματικῶν πορειῶν στὴ ζωὴ τῆς χώρας; Θὰ καταλήξει δηλ. νὰ ἵκανοποιήσει τὶς στενές ταξικές ἐπιδιώξεις τοῦ Παπανδρέου καὶ τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων ποὺ αὐτὸς ἐκφράζει (μαζὶ μὲ λίγα φίλουλα γιὰ τὸ λαό) ἡ θὰ δηγγήσει στὴν ἴκανοποίηση τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τῶν λαϊκῶν μαζῶν; Αὐτὸς ἐξαρτᾶται, σὲ ἀποφασιστικὸ βαθμό, ἀπὸ τὴ στάση τῆς Αριστερᾶς. Γιατὶ οἱ ἀντικειμενικὲς συνθήκες είναι ἔξαιρετικά εὐνοϊκές γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς λύσης καὶ πορείας ἐκείνης ποὺ ἐπιτάσσει τὸ λαϊκὸ καὶ ἔθνικὸ συμφέρον. Αρκεῖ νὰ ἐκπληρώσει σωστὰ τὸ ρόλο του δ συνειδητός, καθοδηγητικός, ὑποκειμενικός παράγοντας.

Τὰ μέλη καὶ τὰ στελέχη τῆς Αριστερᾶς ἔδειξαν, στὴν πάλη κατὰ τοῦ πραξικού προβλήματος, ἔνα δυνητικὸ πνεῦμα καὶ, ἀπὸ τὴν ἀποφη αὐτή, δικαιώσαν γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὸν τίτλο καὶ τὴν ἰδιότητά τους. Ἡ γραμμὴ καὶ ἡ πρακτικὴ τῆς ΕΔΑ δημος, δρίσκεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸς καὶ τὸ καταπολεμᾶ. Πάνω στὴ βάση αὐτή δυναμώνει ἡ ἐσωτερικὴ πάλη στοὺς κόλπους τῆς Αριστερᾶς. Ἡ πάλη αὐτή είναι στὴν ούσια πάλη ἀνάμεσα σὲ δυσδικαστική — ἀναμεσα στὴν ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση ποὺ τὴν ἐκφράζουν οἱ συνεπεῖς δυνάμεις τῆς Αριστερᾶς ἔξω ἀπὸ τὴν ΕΔΑ καὶ μέσα στὴν ΕΔΑ, καὶ στὴν δππορτουνιστικὴ κατεύθυνση, ποὺ τὴν ἐκφράζει ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ. Ἡ πορεία καὶ ἡ ἐκβαση αὐτῆς τῆς πάλης στοὺς κόλπους τῆς Αριστερᾶς θὰ ἐπιδράσει καθοριστικά καὶ στὴν πορεία καὶ τὴν ἐκβαση τοῦ σημερινοῦ μεγάλου κινήματος τῶν μαζῶν.

Οσο θὰ διατηρεῖται ἡ σημερινὴ ἐπίδραση τῆς δππορτουνιστικῆς γραμμῆς καὶ πρακτικῆς τῆς ΕΔΑ, τόσο θὰ διατηρεῖται καὶ συνεχῶς θὰ μεγαλώνει δ κίνδυνος, τὸ σημερινὸ μεγαλειώδες κίνημα τῶν μαζῶν νὰ δηγγήθει ἐντελῶς στὰ κανάλια τοῦ Παπανδρέου μὲ συνέπεια ἡ νὰ περάσουν οἱ σκοποὶ τοῦ φασιστικοῦ πραξικού προβλήματος ἡ ἡ ὑπόθεση νὰ καταλήξει σὲ νίκη τοῦ Παπανδρέου, δηλ. νὰ καρπωθεῖ πάλι ἡ ἀστικὴ τάξη τὰ ἀποτελέσματα τῆς σημερινῆς πάλης καὶ δ λαδὸς νὰ ἐξακολουθήσει νὰ στενάζει κάτω ἀπὸ τὸ καθεστώς τῆς ξένης καὶ ντόπιας καταπίεσης καὶ ἐκμετάλλευσης. Καὶ ἀντίθετα, δο θὰ δυναμώνει καὶ θὰ προοδεύει δ ἀγώνας καὶ ἡ ἐπιρροὴ τῶν συγεπών δυγάμεων τῆς Αριστερᾶς, τόσο θὰ ἀνοίγεται δ δρόμος γιὰ τὴν πραγματικὴ ἀνάπτυξη τοῦ λαϊκοῦ μαζὸς κινήματος, δ δρόμος γιὰ τὴν

(Συνέχεια στὴ σελ. 13)

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΕΣ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Η έπιθεση τής άντιδραστικής και ξενόδουλης Δεξιάς έγαντίον τῶν Λαμπράκηδων ἐντάθηκε ἰδιαίτερα στὸ τελευταῖο χρονικὸ διάστημα — ὑστερα ἀπὸ τὸ ἀμερικανόπνευστο βασιλικὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου.

Ο ἀντιδραστικὸς τύπος γεμίζει κάθε μέρα ἀπὸ τὶς πὶ ἔξωφρενικὲς καὶ φανταστικὲς «εἰδήσεις» ποὺ ἀναφέρονται στὴ δραστηριότητά τους καὶ ποὺ ἔχουν τόση σχέση μὲ τὴν πραγματικότητα καὶ τὴν ἀλήθεια ὅση ἔχει καὶ ἡ «ἔθνικοφροσύνη» μὲ τὸν πραγματικὸ πατριωτισμό.

Αγ πιστέψουμε αὐτὲς τὶς «εἰδήσεις» οἱ Λαμπράκηδες ἔχουν θέσει κάτω ἀπὸ τὴν τρομοκρατία τους δλόληρη τὴν Ἐλλάδα, ἔτοι ὥστε ἀπ' αὐτὸ καὶ μόνο τὸ λόγο, νὰ μὴ μποροῦν νὰ γίνουν σήμερα «τίμιες καὶ ἐλεύθερες» ἐκλογές, δπως ἐπανειλημμένα δήλωσαν οἱ κ.κ. Κανελλόπουλος, Νόδας, Πιπινέλης, Τσιριμώκος, Στεφανόπουλος καὶ λοιποὶ ἀστέρες τοῦ βασιλικοῦ πραξικοπήματος!!!

Ολα αὐτὰ θὰ ήσαν ίκανὰ νὰ προκαλέσουν μόνο τὴν ἐλαρότητα ἀνὰ τὸ πανελλήγιον, ἢν κάτω ἀπ' αὐτὲς τὶς φαιδρότητες δὲν ὑποκρυπτόταν ἔνας πολὺ διάφανος σκοπός. Ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ δηλαδή, νὰ συγκαλυφθῇ κάτω ἀπὸ τὸ θύριο τῆς δεξιᾶς γιὰ τὴν «τρομοκρατία» τῶν Λαμπράκηδων ἡ τρομοκρατία τῆς ἰδιαίς τῆς δεξιᾶς σὲ βάρος τοῦ λαοῦ καὶ τῆς νεολαίας μας, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ δημιουργηθῇ τὸ κατάλληλο κλῖμα ποὺ θὰ ἐπιτρέψει στὴν κυβέρνηση νὰ διαλύσει τὴ Δημοκρατικὴ Νεολαία Λαμπράκη. Τὸ δτὶ στόχος τῆς ἀντιδρασης αὐτὴ τὴ στιγμὴ είναι οἱ Λαμπράκηδες, δὲ χωρᾶει καμιὰ ἀμφισσοία, ἀφοῦ αὐτὸ ἀποτέλεσε καὶ θέμα γιὰ συζήτηση στὸ τελευταῖο Συμβούλιο τοῦ Στέμματος καὶ ἔκφράστηκε ἀνοιχτὰ γι' αὐτὸ ἡ ἀξίωση ἀκόμα καὶ τοῦ βασιλιά. Τὸ δτὶ πάλι κάτω ἀπὸ δύο αὐτὸ τὸ θύριο γιὰ τὴν τάχα τρομοκρατία τῶν Λαμπράκηδων δρίσκεται ἡ προσπάθεια γιὰ τὴ συγκάλυψη τῆς τρομοκρατικῆς δράσης τῆς δεξιᾶς ἀποδείχνεται ἀπὸ μιὰ σειρὰ γεγονότα τοῦ τελευταίου καιροῦ. Φτάγει νὰ

ἀναφέρουμε τὴν ἀνατίναξη τῆς λέσχης τῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας Λαμπράκη στὸ Μυλοχώρι — Κιλκίς.

Ἐδῶ χρειάζεται ν' ἀγοῖξουμε μιὰ παρένθεση γιὰ νὰ θυμίσουμε στὸν ἀναγνώστη δρισμένα γεγονότα ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν προσπάθεια γιὰ τὴ δράση τῶν Λαμπράκηδων. «Οτι δηλαδὴ τὴ διάλυσή τους ἐπιδιώκει ὅχι μόνο ἡ δεξιά καὶ ἡ κυβέρνηση ἀποστατῶν τῆς ΕΚ—ΕΡΕ—Μαρκεζίνη, ἀλλὰ ἐπεδίωξε στὸ παρελθόν καὶ ἡ «δημοκρατικὴ» κυβέρνηση Παπανδρέου. «Οπως ἀποκάλυψε μὲ δηλώσεις του στὸν τύπο ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ἔκεινης τῆς κυβέρνησης κ. Μπακόπουλος, εἶχε γίνει δλη ἡ προεργασία γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ κ. Παπανδρέου στὸ Βασιλιά σχετικὰ μὲ τοὺς Λαμπράκηδες, δηλαδὴ γιὰ τὴ διάλυσή τους. Ἡ διαφορὰ δρίσκεται μόνο σὲ τοῦτο: Ο Παπανδρέου θὰ τοὺς διέλυε «δημοκρατικά» καὶ νομότυπα, ἐνῷ ἡ δεξιά, οἱ ἀποστάτες, ἡ «ΕΣΤΙΑ» κι' δ Βασιλιάς, δλοι οἱ παράγοντες τοῦ πραξικοπήματος, ζητοῦν νὰ τοὺς διαλύσουν χωρὶς νὰ πολυσκοτίζονται γιὰ τοὺς τύπους καὶ τὴ διαδικασία. Ο σκοπὸς δημως τὸν δροτο καὶ ἡ «δημοκρατικὴ» κυβέρνηση τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ ἡ δεξιά ἐπιδιώκει μὲ τὴ διάλυση τῶν Λαμπράκηδων είναι κοινός.

Ἡ ἐπίθεση τῆς ἀντιδρασης — κεντρώας καὶ δεξιᾶς — δὲν ἔχει στόχο της μόνο τὴ συγκεκριμένη δργάνωση. Στόχος της είναι ἡ μεγάλη πλειοφυφία τῆς Ἐλληνικῆς νεολαίας, ποὺ στάθηκε ηρωϊκὰ στὶς πρώτες γραμμὲς τῶν δημοκρατικῶν καὶ λαϊκῶν ἀγώνων τῶν τελευταίων χρόνων καὶ πιὸ συγκεκριμένα τῆς πάλης ἔγαντίον τοῦ παλατιανοῦ πραξικοπήματος τῆς 15ης Ιουλίου. Στόχος αὐτῆς τῆς ἐπίθεσης είναι δλόκληρο τὸ λαϊκὸ καὶ δημοκρατικὸ κίνημα τῆς χώρας μας, οἱ δημοκρατικὲς ὀργανώσεις τοῦ λαοῦ καὶ τῆς νεολαίας (πολιτικές, συνδικαλιστικές, φιλειρηνικές, ἐκπολιτιστικές κλπ.) καὶ τὰ ὑπολείμματα τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, ποὺ μὲ πεισματώδεις καὶ ηρωϊκούς ἀγώνες ἔχουν διατηρηθεῖ.

Δὲν είναι ἡ συγκεκριμένη δργάνωση — Δημοκρατικὴ Νεολαία Λαμπράκη — ἔκεινη ποὺ μὲ τοὺς γενι-

κώτερους προσανατολισμούς και τίς κατευθύνσεις της τρομάζει τήν άντιδραση και τή σπρώχει στή διάλυσή της. Έκείνο πού ή άντιδραση έπιδιώκει νά χτυπήσει μέ τή διάλυση τῶν Λαμπράκηδων είναι τό άγωνιστικό φρόνημα και τό δημοκρατικό πόθο τῆς νεολαίας μας και τοῦ λαοῦ μας. Πιστεύει και ἔπιζει δτι ἀρχίζοντας ἀπὸ τοὺς Λαμπράκηδες τό ξήλωμα τῶν δημοκρατικῶν και λαϊκῶν δργανώσεων — γιατί είναι φανερό πώς ή διάλυση τῶν Λαμπράκηδων θά είναι μόνο ή ἄρχη — θά κάμψει τό φρόνημα και θὰ σβύσει τό πάθος τοῦ λαοῦ μας και τῆς νεολαίας μας γιὰ δημοκρατία, δημαρτητα, εἰρήνη, πρόδοση και ἔθνική ἀνεξαρτησία. Ἐδῶ δημως είναι ποὺ ή άντιδραση πέφτει ἔξω στοὺς λογαριασμούς της. «Γιατί τώρα πιὰ εἴμαστε πουλιά και σ' αὐγὰ πίσω νά μποῦμε δὲ χωράμε».

Μὲ ποιόν δημως τρόπο ή καθοδήγηση τῆς ΕΔΑ και τῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας Λαμπράκη ἀντιμετωπίζει τήν δλομέτωπη αὐτή ἐπίθεση τῆς άντιδρασης; Και δ τρόπος αὐτὸς βοηθάει στήν ἀπόχρουσή της ή άντιθετα τή δυσκολεύει;

Ἡ ήγεσία τῆς ΕΔΑ και ή καθοδήγηση τῆς ΔΝΔ πρώτα-πρώτα ἔξακολουθοῦν νά κάνουν πώς δὲ δλέπουν τὸν κίνδυνο πού προερχόταν ἀπὸ τήν κυβέρνηση Παπανδρέου γιὰ τίς δημοκρατικές δργανώσεις γενικά και τοὺς Λαμπράκηδες εἰδίκωτερα. Δὲ θέλουν νά καταλάβουν πώς και ή «δημοκρατική κυβέρνηση τοῦ κ. Παπανδρέου και ή δεξιά ἔχουν κοινὸ στόχο τους τό λαϊκό κίνημα και τίς λαϊκές και δημοκρατικές δργανώσεις. Πώς ἀποβλέπουν νά φιμώσουν και νά δέσουν χειροπόδαρα τό λαό και τή νεολαία, πού στέκονται ἐμπόδιο στήν άντιλαϊκή πολιτική τους.

Δεύτερο, σήμερα άντι νά άντιμετωπίζουν τήν ἐπίθεση τῆς άντιδρασης ἐναντίον τῶν Λαμπράκηδων μὲ μιὰ δλομέτωπη ἀντεπίθεση, ἀναδιπλώνονται. Προσπα-

θοῦν νά ἀποδείξουν δτι ή δράση τους είναι ἀκίνδυνη γιὰ τή δεξιά. "Ετσι, ἐνώ ή μεγάλη μάζα τῶν μελῶν και στελεχῶν τῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας Λαμπράκη, ξεπεργώντας τή δαθειά λαθεμένη γραμμή τῆς δπ-πορτουνιστικῆς καθοδήγησής τους, ἔχουν δώσει λαμπρά δείγματα μαχητικότητας, δημοκρατικῆς συνέπειας, πολιτικῆς ὡριμότητας και ἀκατάβλητου σθένους, ή ήγεσία τῆς Δ.Ν.Δ. ἐπιμένει νά προβάλει σὲ πρώτο πλάνο τήν ἐκπολιτιστική, φυχαγωγική κλπ. δραστηριότητά τους, ἐπιζητώντας ἔτσι ἀπὸ τήν άντιδραση πιστοποιητικά καλῆς διαγωγῆς. "Ομως, οι Λαμπράκηδες αὐτή τή στιγμή ἔχουν πολὺ καλά καταλάβει, δπως δλλωστε και ή μεγάλη μάζα τῆς νεολαίας, δτι ή άντιδραση τοὺς χτυπάει ἔξ αιτίας ἀκριβῶς τῆς πολιτικῆς τους δραστηριότητας.

"Ολα τὰ δημοκρατικά κόρματα και δλες οι λαϊκές και δημοκρατικές δργανώσεις, δλοι οι δημοκρατικοὶ παράγοντες τῆς δημοσίας ζωῆς τοῦ τόπου, ἔχουν χρέος νά ὑπερασπιστοῦν μὲ πάθος και συνέπεια τό δικαίωμα τῶν Λαμπράκηδων νά ὑπάρχουν σὰν δργάνωση και νά δροῦν. "Έχουν χρέος νά ὑπερασπιστοῦν τό συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα τῆς πολιτικῆς δράσης γιὰ δλους τούς "Ελληνες χωρίς διακρίσεις.

Ἡ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» ἔχει πάρει ηδη θέση. Θεωρεῖ δημως δημοκρατικό - ἀγωνιστικό τής καθήκον ἀπέναντι στή νεολαία μας και τό λαό μας, ἀπέναντι στά ἔδια τά μέλη και τά στελέχη τῶν Λαμπράκηδων, νά ἐπαναλάβει τή θέση της αὐτή τήν κρίσιμη στιγμή.

Χωρίς ἐπιφυλάξεις, χωρίς δισταγμούς φωνάζουμε:

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΕΣ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Γιὰ ἔναν ὄρθιό ἀγωνιστικό προσανατολισμὸ τοῦ κινήματος και τοῦ λαοῦ

(Συνέχεια ἀπὸ τή σελ. 11)

πλήρη ἔθνική και κοινωνική ἀπελευθέρωση τοῦ λαοῦ μας. Μόνο μὲ τό θρίαμβο τῆς συνεπούς ἀγωνιστικής κατεύθυνθησεως στὸ κίνημα μηδεμορούν οἱ λαϊκοὶ ἀγῶνες νά διεξαχθοῦν μὲ ἐπιτυχία και τήν ιστορία τοῦ λαοῦ. Καὶ ὑπάρχουν δλες οι προϋποθέσεις γιὰ νά θριαμβεύσει αὐτή ή κατεύθυνση.

Μπροστά στοὺς συνεπεῖς ἀγωνιστὲς τῆς Αριστερᾶς μπαίνει τό διπλὸ καθήκον τής πάλης ἐναντίον τοῦ ξένου, πρὶν ἀπ' δλα τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ και τῆς ντόπιας άντιδρασης και ἐναντίον τῆς δππορτουνιστικῆς γραμμῆς και πρακτικῆς τῆς ΕΔΑ.

Ἡ κατάσταση στή χώρα δέχυγεται συνεχῶς. Δύσκολες μέρες και σκληρές δοκιμασίες περιμένουν τό λαό. "Ο ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς και οι ντόπιοι λαχέδες του ἐπιμένουν λυσσασμένα στά σχέδιά τους και είναι ίκανοι γιὰ δλα, δὲ διστάζουν μπροστά σὲ τίποτα, παρὰ μόνο μπροστά στή λαϊκή άντισταση και πάλη. Γι' αὐ-

τό και ή λαϊκή άντισταση και πάλη πρέπει νά δυναμώσει και νά ἀκολουθήσει τή σωστή κατεύθυνση.

Οι ἀγωνιστὲς τῆς Αριστερᾶς καλοῦνται νά παίξουν τό ρόλο τους, νά σταθοῦν ἐπικεφαλῆς τοῦ λαοῦ, γενναῖοι, τολμηροὶ μαχητὲς τής λαϊκῆς ὑπόθεσης και ἀξιοί καθοδήγητές της.

Γιὰ τήν ἀνατροπή τῆς ξενόδουλης αὐλικῆς κυβέρνησης Στεφανούπολου και τήν ἀμεση προσφυγή σὲ ἐλεύθερες ἐκλογές, μὲ ὑπηρεσιακή κυβέρνηση και μὲ τό σύστημα τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς.

Γιὰ τήν ματαίωση τῶν σκοτεινῶν σχεδίων τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ και τῆς ντόπιας άντιδρασης.

Γιὰ τήν ἔξασφάλιση μιᾶς δημαλῆς δημοκρατικῆς ἔξέλιξης στὸν τόπο.

Γιὰ τό θριαμβο τῆς μεγάλης ὑπόθεσης τῆς Αθηναϊκῆς Ανεξαρτησίας, τῆς Δημοκρατίας και τῆς Εἰρήνης, τήν πρόδοση και τήν προκοπή τοῦ λαοῦ μας!

ENANTION

ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΞΩΡΜΗΣΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΦΑΣΙΣΜΟΥ

Η αμερικανόδουλη - παλαιτανή κυβέρνηση έξαπέλυσε νέα ώμη έπιθεση κατά τῶν στοιχειωδῶν δημοκρατικῶν δικαιιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ. Τὰ ἔγχρωματα τῆς 20ῆς Οκτωβρίου 1965 πιάστηκαν στὴν Ἀθήνα 14 συνδικαλιστικὰ καὶ ἀλλὰ στελέχη τῆς Ἀριστερᾶς καὶ παραπέμπονται στὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖο μὲ τὸ χιτλερικό-ἀντισυνταγματικὸν νόμο 4234-509, ἐνῶ ταυτόχρονα ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοση ἐνταλμάτων σύλληψης ἐναγτίον καὶ ἀλλων 13.

Οἱ συλλήψεις αὐτὲς ἐνεργήθηκαν μὲ δάση ἀπὸ τὰ πρὶν ἑτοιμασμένο κατάλογο προγραφῶν — ποὺ πρόβλεπε ἀρχικὰ πολὺ περισσότερες συλλήψεις — καὶ ἀποτελοῦν μέρος ἐνὸς εὐρύτερου σχεδίου τῆς ἀμερικανοκατίας καὶ τῆς ὑποτέλειας σὲ δάρος τοῦ λαοῦ. Η προσφυγὴ στὸ φασιστικὸν νόμο 509 — σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴν τῆς EPE, ποὺ δ τύπος τῆς μέρες τώρα ἀπαιτεῖ ἐν χορῷ: «νὰ διαλυθοῦν ἀμέσως οἱ Λαμπράκηδες καὶ νὰ παταχθῇ ἡ κομμουνιστικὴ δραστηριότης δάσει τοῦ νόμου 509» — καθὼς καὶ τὸ γεγονός διε σὰν πρόσχημα χρησιμοποιήθηκε δι γιορτασμὸς τῆς Ἀπελευθέρωσης τῆς Ἀθήνας ἀπὸ τοὺς χιτλεροφασίστες κατακτητές καὶ τὰ τραγούδια τῆς ἀθάνατης Ἐθνικῆς μας Ἀντίστασης, ἀποκαλύπτουν τοὺς δαθύτερους σκοποὺς τῶν ἐμπνευστῶν δργανωτῶν τῆς νέας αὐτῆς ἀντιλαϊκῆς ἐπιχείρησης.

Η ἀμερικανοκρατία καὶ ἡ ὑποτέλεια καὶ τὸ πειθήνιο δργανό τους — ἡ φευτοκυβέρνηση Στεφανοπούλου — τρομαγμένοι μπροστὰ στὸ συνεχῶς δργούμενο ρεῦμα τῆς λαϊκῆς δργῆς καὶ ἀγανάκτησης, μπροστὰ στὸ συνεχῶς ἀνερχόμενο χείμαρρο τῆς λαϊκῆς ἀντίστασης καὶ πάλης κατὰ τῆς μαύρης συγμαροσίας καὶ τῶν σκοτεινῶν ἐπιδιώξεών τους, καταφεύγουν στὴν ώμὴ ἀστυνομικὴ δία καὶ αὐθαιρεσία, γιὰ νὰ κρατηθοῦν στὸ ἔδαφος ποὺ τραντάζεται κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τους. Κύριος στόχος τῆς τρομοκρατικῆς τους ἔξόρμησης εἰναι τὰ στελέχη καὶ οἱ ἀγωνιστές τῆς Ἀριστερᾶς, ἀλλὰ ἡ ἐπίθεσή τους αὐτὴ ἔχει πολὺ εὐρύτερους σκοπούς, στρέφεται ἐναντίον δλων δυνάμεων ποὺ ἀγωνίζονται σήμερα κατὰ τοῦ πραξικοπήματος, ἐναντίον δλου τοῦ λαοῦ. Ἀποβλέπει γὰ ἔξαλείψει καὶ τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, νὰ

κάμψει τὸ ἀγωνιστικό του φρόνημα, νὰ καταπνίξει τὴν ἀντίσταση καὶ πάλη του, γιὰ νὰ περάσει τοὺς σκοποὺς τοῦ «δόγματος Τζόνσον» στὴν Ἑλλάδα, τὴν πολιτικὴ τῆς πείνας καὶ τῶν κατατρεγμῶν, τῆς ἔθνικῆς ὑποδούλωσης, τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου. Ἄλλὰ δι ἀμερικανικος ἴμπεριαλισμὸς καὶ οἱ ντόπιοι λακέδες του γειοῦνται οἰκτρά. «Ἐνας λαὸς ποὺ παίρνει τὶς τύχες του στὰ χέρια του εἶναι ἀνυπότακτος καὶ ἀδούλωτος, καὶ καμίᾳ δίᾳ καὶ τρομοκρατία δὲν εἰναι ίκανη νὰ τοῦ κλείσει τὸ δρόμο. «Οσο πιὸ πολὺ προχωροῦν στὴν τρομοκρατικὴ τους ἔξόρμηση κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν πρωτοπόρων ἀγωνιστῶν του, τόσο καὶ πιὸ πολὺ ἀποκαλύπτουν τὴν ἀδυναμία καὶ τὴν χρεωκοπία τους καὶ τόσο καὶ πιὸ πολὺ θὰ γιγαντώνεται δι ἀγώνας τῶν μαζῶν, ὡς τὴν πλήρη συντριβή τους.

Στὴν ώμὴ τρομοκρατικὴ ἐπίθεση τῶν νεοφασιστικῶν, ἀγτιδραστικῶν δυνάμεων ἀς ἀντιταχθεῖ ἡ πιὸ πλατειὰ καὶ ἀποφασιστικὴ ἀντεπίθεση τοῦ λαοῦ, ἡ ἔνταση τῆς ἐνιαίας ἀντίστασης καὶ πάλης του:

ΓΙΑ τὴν ἀμεση ἀπόλυση τῶν συλληφθέντων στελέχων τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τὸ σταμάτημα κάθε διωξῆς τους.

ΓΙΑ τὴν ἀμεση κατάργηση τοῦ φασιστικοῦ νόμου 4234 - 509, τῶν ἔκτακτων μέτρων, δλων τῶν ἀντισυνταγματικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων καὶ τὴ νομιμοποίηση τοῦ KKE.

ΓΙΑ τὴν ἀποκατάσταση καὶ ἔξασφάλιση τῶν στοιχειωδῶν δημοκρατικῶν δικαιιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ.

ΓΙΑ τὴν ἀνατροπὴ τῆς ἀμερικανόδουλης φευτοκυβέρνησης καὶ τὴν ἀμεση προσφυγὴ σὲ ἐλεύθερες ἐκλογές.

Οἱ σκοτεινοὶ σκοποὶ τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς νεοφασιστικῆς ἀγτιδρασης θὰ ἀποτύχουν. Ο λαὸς θὰ προχωρήσει πρὸς τὰ ἐμπρός, γενναῖος, ἀκλόνητος, ἔτοιμος καὶ ίκανὸς γὰ ἀντιμετωπίσει δλες τὶς δυσκολίες. Καὶ τελικὰ θὰ ἐπιβληθεῖ. Ο θρίαμδος ἀνήκει στὶς δυνάμεις τῆς προόδου, τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας!

● ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

"Αρθρο τοῦ Ο. Οὐτίλκοξ

Στὸ τεῦχος τοῦ 'Ιουνίου τοῦ θεωρητικοῦ δργάνου τοῦ Κ.Κ. Νέας Ζηλανδίας δημοσιεύθηκε δόρθο τοῦ Ο. Ουτίλκοξ Γεν. Γοαμματέα τῆς Κ.Ε. μὲ τίτλο: «'Αντιθέσεις καὶ ρεβιζιονισμός. Παραθέτομε ποὺ κάτω δοιασμένα ἀποστάσματα.

Τὸ δόρθο τονίζει πῶς «οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστές ὑπονομεύουν τὸ ἐθνικοπελευθερωτικὸ κίνημα καὶ τὸν ἐπαναστατικὸ ἄγνων τῶν λαῶν στὰ κέντρα τῆς σημερινῆς ἐπαναστατικῆς θύελλας». «Οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστές δὲν βλέπουν οὔτε τὴ μεγάλη σημασία τῆς νίκης τῆς ἐθνικῆς ἐπαναστασῆς σὲ παγκόσμια κλίμακα, οὔτε τὴν ἀνάγκη νὰ βοηθήσουμε αὐτὴ τὴ νικηφόρου ἐπαναστασῆ νὰ κατευθυνθεῖ πρὸς ιὴ σοσιαλιστικὴ ἐπαναστασή». «Οἱ ρεβιζιονιστές μιλῶν μὲ ἐνφοράδει γιὰ τὸ οὐλο-κλειδὶ τῆς ἐργατικῆς τάξης ἀκροπλεῖες τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ γιὰ τὴν πρόδοτο τὸν σοσιαλισμοῦ ὅ αὐτὲς τὶς ἀκροπλεῖες. Ἀλλὰ δὲν ἀντιλαμβάνονται — καὶ ἀποκαλοῦν διγματικὲς αὐτὸς ποὺ τὸ λένε — πῶς γιὰ νὰ γίνει πρακτικὰ δυνατὴ ἡ πρόδοσ τῆς ἐπαναστασῆς, νέες καὶ δολοκληρωτικὲς νίκες πρέπει νὰ ἔπιεν-

χθοῦν στὶς περιοχὲς τῆς σημερινῆς ἐπαναστατικῆς θύελλας. στὴν 'Ασία, 'Αφρικὴ καὶ σὲ δρισμένο βαθμὸ στὴ Λατινικὴ 'Αμερικὴ».

«Ἐχουν τὴν ἀνοησία νὰ χαρακτηρίζουν «ἄγροτικοὺς ἐπαναστάτες» καὶ δχι κομμουνιστὲς αὐτοὺς ποὺ δὲν συντάσσονται μὲ τὴν ἀρνητικὴ καὶ δχι ἐπαναστατικὴ θέση τους. Μὲ τόση εὐφράδεια σὰν ἔκεινη τοῦ Κάουτσκου στὸ παρελθόν, μιλᾶνε γιὰ τὴ νίκη τοῦ προλεταριάτου στὸν καπιταλιστικὸ κόσμο, ἀλλὰ δρονοῦνται νὰ βοηθήσουν γιὰ νὰ δημιουργηθοῦν οἱ δροὶ ποὺ θὰ κάνουν δυνατὴ μιὰ τέτια νίκη».

«Μὲ κατανοητὰ λόγια, δφελούμε νὰ ἔξηγοῦμε τὴ θέση μας στὶς μάζες, ὅπως καὶ τὴν πολιτικὴ μας ποὺ στηρίζεται στὸ μαρξισμὸ - λενινισμὸ καὶ δχι στὶς ίδεαλιστικὲς ρεβιζιονιστικὲς αὐταπάτες. Μόνο μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, θὰ μπορέσουμε νὰ προοδεύσει η ὑπάρχεση μας στὶς ἡμεριαλιστικὲς χώρες δχι μὲ κονφία λόγια καὶ ἐπιδείξεις, ἀλλὰ μὲ συγκεκριμένη δραστηριότητα».

Δηλώσεις τοῦ Ντ. 'Αϊντίτ

Στὶς 16 Αὐγούστου, δ Ντ. 'Αϊντίτ, Πρόεδρος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ινδονησίας καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Προσωρινῆς Συμβουλευτικῆς Διάσκεψης τοῦ 'Ινδονησιακοῦ Λαοῦ, συναντήθηκε μὲ 50 δημοσιογράφους ἀπὸ τὶς ἀφροσατικὲς χώρες καὶ τὶς χώρες τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς ποὺ ἐπεσκέφθηκαν τὴ Τζακάρτα. Τὸ Γομφείο Πληροφοριῶν τοῦ Κ.Κ.Ι. μετὰ τὴ συζήτηση ἔδωσε πρὸς δημοσίευση τὸ ἀκόλουθο κείμενο:

«'Απαντήντας σὲ ἐρώτηση σχετικὰ μὲ τὴ στάση τοῦ Κ.Κ.Ι ἀπέναντι στὶς διαφορὲς ποὺ ὑπάρχουν στοὺς κόλπους τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος, δ 'Αϊντίτ, εἰπε πῶς ἔδω καὶ δύο χρόνια, ἐποκέφθηκε τὴ Μόσχα καὶ τὸ Πεκίνο γιὰ νὰ προτείνει στὴν Κεντρικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Σοβ. «Ἐνωσης καὶ στὴν Κεντρικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κίνας, τὴν κατάπαυση τῆς ἀνοικτῆς πολεμικῆς καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἐνότητας ἀνάμεσα στὰ δύο κόμματα. «Ωστόσο, τὸν 'Ιούλιο τοῦ 1963, ὅταν βρισκόμουνα ἀδόμα στὴ Μόσχα, ή Κεντρικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. δημοσίευσε μιὰ ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ στὰ μέλη τοῦ Κόμματος, ποὺ χτυποῦσε τὸ Κ.Κ. Κίνας καὶ τοὺς ήγέτες του. Κατὰ τὴν ἀφίξην μου τὸ Πεκίνο, οἱ καθοδηγητὲς τοῦ Κ.Κ.Κ. μὲ πληροφόρησαν πῶς θὰ ἀπαντήσουν σ' αὐτὴ τὴν ἀνοικτὴ ἐπιστολή.

Μὲ βάση τὸ γεγονός ὅτι ή πολεμικὴ ἤταν μιὰ πραγματικότητα, σὲ μιὰ δήλωση ποὺ ἔκανα τότε κατὰ τὴν ἐπιστροφὴ μου στὴ Τζακάρτα, κάλεσα τὰ μέλη τοῦ Κ.Κ.Ι. νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἀνοικτὴ πολεμικὴ σὰν ἔνα οχολεῖο τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ κάλεσα τὰ μέλη μας νὰ μελετήσουν τὰ ντοκουμέντα πολεμικῆς ὅλων τῶν κομμάτων, νὰ ἀκονίσουν τὴν κρίση τους, γιὰ νὰ δοῦν ποιὸς ἔχει δίκηρο καὶ ποιὸς ἔχει δίδικο. «Ἐνας κομμουνιστὴς ποὺ δὲν ἀσκεῖ τὴν κρίση του δὲν είναι καλὸς κομμουνιστής.

«Ἐτσι, οἱ ίνδονήσιοι κομμουνιστὲς δφελήθηκαν ἀπὸ τὴν πολεμικὴ ἀντὴ καὶ σημερα, θεωροῦν πῶς ή κατάπαυση τῆς θύα ήταν λυτηρὸ γεγονός. Χάρη στὴν πολεμικὴ αὐτὴ, οἱ ίνδονήσιοι κομμουνιστὲς μπόρεσαν νὰ συλλάβουν τὴν πραγματικὴ ούσια τοῦ σύγχρονοι ρεβιζιονισμοῦ καὶ κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο, νὰ βαδύνουν στὴ κατανόηση τοῦ πραγματικοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ. 'Αναμφισθήτητα, ή μελέτη τῶν ντοκουμέντων πολεμικῆς εἶναι ή πιὸ ἀποτελεσματικὴ μέθοδος μελέτης. Χωρὶς τὴν πολεμική, δὲν θὰ μποροῦσαμε νὰ κατανοῦσμε πραγματικὰ τὴ φύση τοῦ σύγχρονοι ρεβιζιονισμοῦ, οὔτε κατὰ συνέπεια νὰ κατανοῦσμε τὸν πραγματικὸ μαρξισμὸ-λενινισμό. 'Ακόμα περισσότερο, δὲν δὲν είχε γίνει ή πολεμική, δὲν θὰ

μπορούσαμε, στὸ νησὶ μας, νὰ διώξουμε τὸν ρεβιζιονιστές. Στὴ διάρκεια τῆς πρόσφατης ἐπίσκεψής μου στὴ Μόσχα καὶ στὸ Πεκίνο δὲν ἔκανα καμιὰ πρόταση ποὺ νὰ ἐπέβλεπε στὴν κατάπαυση τῆς πολεμικῆς. Δὲν θεωρῶ οὔτε ἀναγκαῖα οὔτε χρήσιμη τὴν κατάπαυση τῆς. Χωρὶς νὰ ξημάνει, η πολεμικὴ ἀντίθετα προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες σὲ κάθε κομμουνιστικὸ κόμμα ποὺ θυσιεύεται μιὰ δρόη στάση στὴν περιοχὴ του. Καὶ τώρα, δὲν θὰ πάνσουμε, η Κεντρικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ Κ.Κ.Ι. καὶ ἔγω δ ίδιος, νὰ καλοῦμε τὰ μέλη του κόμματός μας νὰ μελετοῦν τὰ ντοκουμέντα τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Κ. καὶ ὅλων τῶν ἄλλων κομμάτων ποὺ θὰ ἔχουν σχέση μὲ τὴν πολεμικὴ αὐτὴ».

Τὸ Κ.Κ.Ι. είναι ἐνταγμένο στὸ ίνδονησιακὸ ΝΑΣΑΚΟΜ (ἐθνικιστές, θρησκευτικοὶ παράγνυτες κομμουνιστές), πῶς ἀντιμετωπίζει τὴ γενικὴ θεωρία τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ; Στὸ ζήτημα αὐτό, δ 'Αϊντίτ ἀπάντησε πῶς ὑπάρχουν στὸν κόσμο δύο εἴδη μαρξιστῶν: οἱ δημιουργικοὶ καὶ οἱ δογματιστές. «Τὸ Κ.Κ.Ι. ἀνήκει στὴν πρώτη ζατηγούσια, είναι υπὲρ τοῦ δημιουργικοῦ μαρξισμοῦ. Σὰν δημιουργικοὶ μαρξιστές, οἱ ίνδονήσιοι κομμουνιστὲς ἐφαρμόζουν τὸ μαρξισμό - λενινισμό στὶς συγκεκριμένες συνθήκες τῆς 'Ινδονησίας, ποὺ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὴν υπαρχόειν τὸ ΝΑΣΑΚΟΜ.

Τὸ προτηρίζοντας τὴν ίδεα τοῦ ΝΑΣΑΚΟΜ, δ Πρόεδρος Σοεκάρον δὲν ζήτησε ἀπὸ τὸν κομμουνιστές νὰ γίνουν πιστοὶ ή ἐθνικιστές, ή ἀπὸ τὸν πιστοὺς νὰ γίνουν ἐθνικιστές ή κομμουνιστές, ή ἀκόμα ἀπὸ τὸν πιστοὺς νὰ γίνουν πιστοὶ ή κομμουνιστές. Στὰ κείμενά του τὸ 1962, δ Μπούνγκ Κάρον γράφει πῶς ἔκεινο ποὺ χρειάζεται είναι η συνεργασία τῶν διῶν διμάδων καὶ δχι η συγχώνευσή τους».

Σχετικὰ μὲ τὸ διακανονισμὸ τοῦ διετναμέζικου προθλήματος, δ 'Αϊντίτ δήλωσε πῶς αὐτὸ είναι ζήτημα πρὶν ἀπ' ολὰ τοῦ ίδιου τοῦ διετναμέζικου λαοῦ.

Σήμερα, η ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ διετναμέζικου λαοῦ γίνεται μὲ δύο δηλα, μὲ τὶς δύμες καὶ τὸν ψευτο-«ειρηνικὸ διακανονισμό». 'Αναμφισθήτητα, η δεύτερη μορφὴ ἐπίθεσης είναι η πιὸ ἐπικίνδυνη, γιατὶ ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ κάνει τοὺς πιστοὺς ή κομμουνιστές. Στὰ κείμενά του τὸ 1962, δ Μπούνγκ Κάρον γράφει πῶς ἔκεινο ποὺ χρειάζεται είναι η συνεργασία τῶν διῶν διμάδων καὶ δχι η συγχώνευσή τους».

Οι διετναμέζοι είναι έμπειροι καὶ ἀνδρεῖοι μαχητές. Μὲ η χωρὶς έξωτερην δοήθεια, θὰ νικήσουν τοὺς διμερικάνους εἰσβολεῖς. 'Επίσης, αὐτὸι ποὺ παρέχουν μιὰ δοήθεια στὸ διετ-

νάμ δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ δοξάζουν τοὺς ἑαυτούς τους. Τὸ καθῆκον τους εἶναι νὰ αὐξάνων δόλο καὶ περισσότερο τὴν βοήθειά τους στὸ Βιετνάμ. Δὲν πρέπει μὲ τὴν βοήθεια ποὺ δίνει δὲ βιετναμέζικος λαὸς σ' αὐτοὺς ποὺ τὸν βοηθοῦν.

Στὸν ἀγώνα ποὺ διεξάγει ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, ἔχθρον τοῦ λαοῦ δόλου τοῦ κόσμου, δὲ βιετναμέζικος λαὸς προσφέρει μιὰ τεράστια βοήθεια σὲ δόλους τοὺς λαούς. Οἱ βιετναμέζοι προσφέρουν τὸ αἷμα τους καὶ θυσιάζουν τὴν ἴδια τὴν ἡών τους γιὰ νὰ πολεμήσουν τὸν ἔχθρὸ δόλων τῶν λαῶν — τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό — δὲ βοήθεια αὐτὸν ἔπειρονάει δποιαδήποτε βοήθεια ἀκόμα καὶ τὴν πιὸ σημαντικὴ ποὺ θὰ τὸν προσφέρει δποιοσδήποτε λαός, δποτεδήποτε.

*Ἐχω τὴ γνώμη πῶς τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα δὲν μπορεῖ

νὰ λυθεῖ παρὰ μόνο ὅταν οἱ ΗΠΑ διεισδουν τὸ Βιετνάμ». *Ἀναφερόμενος στὴν ἀποχώρηση τῆς Σιγκαπούρης ἀπὸ τὴ Μαλαισία, δὲ Ἀϊντὶ δήλωσε πῶς αὐτὸν ἥταν ἔνα καλὸ πρᾶγμα, καὶ σ' ἔνα δρισμένο βαθμό, μιὰ νίκη τῆς πολιτικῆς ποὺ ὑποστηρίζει η Ἰνδονησία. «Ἀναμφισβήτητα, τὸ γεγονός αὐτὸν ἥταν ἔνα πλήγμα γιὰ τοὺς ἡμεριαλιστὲς καὶ τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἀλλάξουν τακτική. Πιστόσ, ἐμεῖς πρέπει σὲ δποιαδήποτε περίσταση νὰ ἔπειρονται, γιατὶ οἱ ΗΠΑ καὶ η Μεγάλη Βρετανία ἐπιδίδονται καὶ θὰ συνεχίσουν νὰ τὸ κάνουν περισσότερο στὸ μέλλον στὶς πιὸ διαφορετικὲς μηχανορραφίες. Ή Ἰνδονησιακὴ πολιτικὴ ἀποσκοπεῖ, δχι μόνο στὴ διάλυση τῆς «Μαλαισίας», ἀλλὰ ἐπίσης καὶ στὴ διάλυση τῶν ἡμεριαλιστικῶν στρατιωτικῶν βάσεων στὴ Μαλαισία, στὴ Σιγκαπούρη καὶ στὸ Καλιμαντάν».

Τὸ 10ο Συνέδριο τοῦ Κ.Κ.Κολομβίας

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κολομβίας πραγματοποίησε τὸ 10ο συνέδριο του, τὸν τελευταῖον 'Ιούλιο. Στὸ συνέδριο αὐτὸν πήραν μέρος ίαντιπρόσωποι ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Κολομβίας καὶ παραβέθηκαν ἀντιπρόσωποι ιδρισμένων ἀλλων κομμουνιστικῶν κομμάτων.

Τὸ συνέδριο ἀπόκλεισε ἀπὸ τὸ κόμμα τὴν ρεβιζιονιστικὴ καθοδηγητικὴ δύμάδα ποὺ ἔχει ἐπικεραλῆτης της τὸν Γκιλμπέρτο Βιέζα, ψήφισε τὸ πρόγραμμα, τὸ καταστατικὸ τοῦ Κόμματος καὶ μιὰ πολιτικὴ ἀπόφαση καὶ ἔξελεξε νέα καθοδηγηση.

Τὸ συνέδριο ἀπόφασισε τὴν συγκρότηση ἑνὸς ἑνιαίου μετώπου ποὺ πρέπει νὰ πάρει τὴν μορφὴ τοῦ Πατριωτικοῦ 'Απελευθερωτικοῦ Μετώπου.

Παραδέτοντες δρισμένα ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν Πολιτικὴν 'Απόφαση.

«Τὸ 10ο συνέδριο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βραζιλίας ἀποφάσισε τὴ διασπορικὴ πολιτικὴ τῆς ρεβιζιονιστικῆς δύμάδας τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. καὶ ἀντιτίθεται στὶς διασπορικὲς συσκέψεις τοῦ εἰδούς τῆς Τελευταίας συνόδου τῆς Μόσχας. Τὸ συνέδριο ὑπογράμμισε τὴν ἀνάγκη τῆς ἀντίκρυσης τῶν ρεβιζιονιστικῶν δεωριῶν καὶ τῆς διατύπωσης δημόσιων ἀπαντήσεως στὶς συνοφαντείς ποὺ ἔχουν πάρει ἐναντίον τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν κομμάτων.

«Τὸ 10ο συνέδριο καλεῖ σὲ ἀγώνα ἑναντίον κάθε φραξιονιστικῆς δραστηριότητας ποὺ γεννάει δὲ ρεβιζιονισμός. Διακρίνεται τὴν ἐνότητα δόλων τῶν μαρξιστῶν - λενινιστῶν τοῦ κό-

σμου γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τοῦ πιὸ πιστοῦ βοηθοῦ του, τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ».

«Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κολομβίας καταδικάζει τὴν οδηγερότητα στὸν ἀγώνα ἑναντίον τοῦ ρεβιζιονισμοῦ... 'Η πορεία τῶν γεγονότων στὴ Βραζιλία καὶ στὴ Χιλή, ἔδειξε καθαρὰ τὰ βαρύτατα λάθη τῆς ρεφρομαστικῆς πολιτικῆς τῶν ρεβιζιονιστῶν... Τὸ συνέδριο καταδικάζει τὴν οὐδέτερη στάση στὸν ἀγώνα ἑναντίον τοῦ ρεβιζιονισμοῦ καὶ ἀπορρίπτει τὶς συνουμώσεις τῶν ρεβιζιονιστῶν τῆς Λατινικῆς Αμερικῆς.

«Οφειλούμε νὰ τοὺς πούμε πῶς στὸν ἀγώνα αὐτὸν, δὲν μποροῦμε νὰ γίνεται λόγος γιὰ προσωπικὲς ἐπιθυμίες, γιατὶ ἐδῶ πρόκειται γιὰ ἔνα ἰδεολογικὸ πρόβλημα στὸ δόποιο κανένας συμβιβασμὸς δὲν μπορεῖ νὰ είναι παραδεκτός».

«Στὴ διάρκεια τῆς μακρόχρονης περιόδου του πολὺν ἀπὸ τὸ 10ο συνέδριο, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κολομβίας ἔγινε ἔνα δόλο κόμμα «παραδοσιακοῦ» τύπου καὶ ἔνας ἀπομονωμένος σχηματισμὸς ποὺ διαφοροῦσε μὲ τὸ Φιλελεύθερο Κόμμα σὲ ζητήματα τακτικῆς.

«Εἴμαστε τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κολομβίας ποὺ δὲν πειλαμβάνει στὸν κόλπους του καμιὰ δύμάδα ἀποστατῶν ρεβιζιονιστῶν». «Καλούμε δόλο τὸ λαό, ὅλες τις δύμάδες καὶ ὅλα τὰ ἐπαναστατικὰ κίνηματα νὰ συγκεντρωθῶν στὸ Πατριωτικὸ 'Απελευθερωτικὸ Μέτωπο γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὸν κοινὸν ἀγώνα, πλάι-πλάι στὸν κομμουνιστές, γιὰ νὰ πολεμήσουν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ κολομβιανοῦ λαοῦ.

Τὸ Αρθρο αὐστραλιανῆς ἐπιθεώρησης

«Ἡ ἐπιθεώρηση «Πρωτοπορεία» δργανο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Αδστραλίας (Μ.Α.), στὸ τελευταῖο τεῦχος της (34) δημοσιεύει ἔρθρο μὲ τὸν τίτλο «Οἱ μηχανορραφίες τῶν ρεβιζιονιστῶν γίνονται δόλο καὶ πιὸ ἀπροκάλυπτες».

Παραδέτοντες δρισμένα ἀποσπάσματα:

«Οἱ ορισμένοι αὐτοραλοὶ δὲν πιστεύουν τοὺς μαρξιστές-λενινιστές ὅταν αὐτοὶ δηλώνουν πῶς δὲ χρονιστώφεις ἔγκατελειψει τὴν υπόθεση τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ πῶς δὲ χρουστωφικὸς ρεβιζιονισμὸς ἔχει κοινωνικὴ βάση ἔνα προνομιούχο στρῶμα ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τεχνικούς, διευθυντές ἐργοστασίων ποὺ πληρώνονται ἀδρά κλπ».

«Τὰ γεγονότα δείχνουν πῶς οἱ σοβιετικοὶ ρεβιζιονιστές ἀγνοῦνται ἐνεργητικὰ γιὰ νὰ προστατέψουν καὶ νὰ διευθύνουν τὴν δέση αὐτοῦ τοῦ προνομιούχου κοινωνικοῦ στρῶματος».

«Οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ δὲν θέλουν παρὰ νὰ ἔξασφαλίσουν μὲ κάθε τρόπο τὴν ήσυχη ἡών τους, τὸν πλούτο τους, τὴν ἔξουσία τους καὶ τὰ προνόμια τους».

«Ἐπιζητοῦν τὴ συνεργασία μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸ γιατὶ φοβοῦνται πῶς η ἔργηση τῆς συνεργασίας μπορεῖ νὰ ἐπιφέρει ἔνα πόλεμο ποὺ θὰ ἔξασφαντει τὰ προνόμια τους καὶ θὰ ἔκμηδεντει τὸν πλούτο τους».

«Ἄντὸ λογικὰ τοὺς δόδηγει σὲ μιὰ δύμηση ἀμερικανοσοβιετικὴ συνεργασία πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς κυριαρχίας στὸν κόσμο».

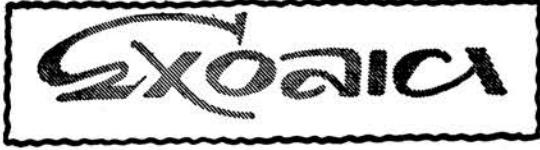
«Ἀν ὑπάρχει μιὰ τέτια συμφωνία, σύμφωνα μὲ τὴ λογικὴ τῶν ρεβιζιονιστῶν -η «εἰρήνη» τους δὲν θὰ διακυβευθεῖ καὶ κατὰ συνέπεια τὰ προνόμια τους, η ἔξουσία τους καὶ τὰ πλούτη τους θὰ διατηρηθῶν».

«Στὴν πρακτική, οἱ σοβιετικοὶ ρεβιζιονιστὲς ἐνεργοῦν ἔτοι ποὺ ἀπαντοῦν ἀπ' αὐτοὺς ποὺ τοὺς ἀκολουθοῦν στὶς καπιταλιστικὲς χώρες νὰ συντονίζουν τὸ βήμα τους στὴ ρεβιζιονιστικὴ τους πολιτική».

«Πληροφορίες ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. ἀποκαλύπτουν πῶς αὐτοὶ δὲν μεγαλύτερη ἐλευθερία παρέχεται στὸν καπιταλισμὸ καὶ στὶς καπιταλιστικὲς χώρες».

«Μὲ τὸν καπιταλισμὸ, συντελεῖται η διαφθορά, οἱ καταχρήσεις καὶ δὲκανονισμὸς τῆς νεολαίας. Καθιερώνεται τὸ κέρδος σὰν κίνητρο καὶ η ἀτομικὴ βιοτεχνησία, ἔγκατελείπεται η συγκεντρωτικὴ σχεδιοποίηση: ὅλα αὐτὰ δόδηγοῦν στὴν παλινόρθωση τοῦ καπιταλισμοῦ».

«Οἱ μαρξιστὲς - λενινιστὲς καὶ όλοι αὐτοὶ ποὺ βάζουν πάνω ἀπ' ὅλα τὰ συμφέροντα τοῦ σοσιαλισμοῦ, μποροῦν νὰ δοῦν καθαρὰ τὸν πραγματικὸ όρλο ποὺ παίζει θρ ρεβιζιονισμὸ στὴν πτηρεσία τοῦ ἡμεριαλισμοῦ».

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΣΕ ΚΡΙΣΙΜΗ ΚΑΜΠΗ...

Τὰ γεγονότα τοῦ τελευταίου τριμήνου προώθησαν στὸ προσκήνιο τοῦ διεθνοῦ ἐνδιαφέροντος μαζὶ μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κύπρο σὰν ἐπίκεντρο τῆς δραστηριότητας τοῦ διεθνοῦ ἡμεριαλισμοῦ. Ἡ ἀνοδος τῆς δημάρας τῶν ἀποστατῶν τῆς Ε.Κ. στὴν ἔξουσία μὲ τὴ γνωστὴ ὑποχρέωση ποὺ ἀνέλαβαν πρὸς τοὺς ἔνοντας ἡμεριαλιστὲς καὶ στὴν φασιστικὴ δεξιὰ τῆς πειθήνιας ἔκτελεσης τῶν δρων ποὺ αὐτοὶ ὑπαγορεύουν, κάνει τὴν Κύπρο νὰ ζεῖ μέσα σὲ μιὰ συνεχὴ ἀτμόσφαιρα ἔντασης, παρασκηνιακῶν δολοπλοκιῶν, αὐξησης τοῦ κύματος τῶν προκλήσεων, ἐνίσχυσης τοῦ πολέμου γεύρων καὶ «ζωηρότατης» «δραστηριότητας» τῶν «ἐνδιαφερομένων μερῶν».

Μιὰ «ἐνδιαφέρουσα πλευρά» δλης αὐτῆς τῆς δραστηριότητας ἀποτελοῦν οἱ κινήσεις καὶ ἡ ἐνεργητικὴ παρεμβολὴ σὲ διάφορους τομεῖς τοῦ γνωστοῦ «ῆρωα» τῶν ξενοδοχείων Γ. Γρίθα. Ὁργανο τῶν ἡμεριαλιστῶν σὲ δλὴ τοῦ τὴ ζωή, προορίζεται νὰ παιίσει ἀκόμα πιὸ ἐπαίσχυντο ρόλο εἰς βάρος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἀπ’ αὐτὴν ποὺ ἔχει παιίσει ὡς τώρα.

Ἡ κατάσταση στὸ νησὶ ἐκτραχύνθηκε τελευταῖα μετὰ τὶς ἐκλογὲς στὴν Τουρκία καὶ τὴν «ἀνάδειξη» τοῦ νεομεντερικοῦ Ντεμιρέλ. Στὴν Τυλληρία, ὑπὸ τὴν «προστατευτικὴν» ἀσπίδα τῶν ἀγρῶν τοῦ ΟΗΕ, οἱ τοῦρκοι σωβινιστὲς ἔξορμησαν ἔναντίον τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ. Χαρακτηριστικὸ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀποψή αὐτῆς, σχόλιο τῆς μητσοτακικῆς «Ἐλευθερίας», ποὺ δημοσιεύτηκε στὶς 17) 10. Γι’ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ παραθέτουμε δόκιληρο:

«Ἀπίθανα εἶναι δσα ἀναφέρονται περὶ τοῦ ρόλου τῶν Καναδῶν στρατιωτῶν τῆς εἰρηνευτικῆς δυνάμεως εἰς τὴν Κύπρον κατὰ τὴν προχθεισὴν ἐπίθεσιν τῶν Τουρκοκυπρίων κατὰ τοῦ χωρίου Λουτρὸς τῆς Τυλληρίας. Γράφει ἡ ἀνταπόκρισις: «Ἡ ἐπίθεσις ἐνηργήθη ἐκ φυλακίων τὰ δόποια εὑρίσκοντο ὑπὸ τὸν ἔλεγχον Καναδῶν ἀνδρῶν τῆς εἰρηνευτικῆς δυνάμεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἀλλὰ τὰ δόποια «παρεχωρήθησαν» εἰς τοὺς Τούρκους στασιαστάς. Ἡ ἐπίθεσις τῶν τρομοκρατῶν ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῶν ἥρωντων Ἐθνοφρουρῶν, οἱ δόποιοι ἀντεπιτεθέντες ἔτρεφαν τούτους εἰς δτακτὸν φυγήν, καταλαβόντες τὰ φυλάκια τῶν Καναδῶν καὶ ἀργηθέντες νὰ ἐπιστρέψουν ταῦτα εἰς τὴν εἰρηνευτικὴν δύναμιν, ἐφ’ δσον παραγόμως παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς Τούρκους διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς δρμητήρια». «Ωστε ἀφοῦ τὰ παρεχώρησαν εἰς τοὺς Τούρκους διὰ νὰ ἔξορμήσουν ἔναντίον τῶν Ἑλλήνων ἀμάχων, μετὰ τὴν ἀνακατάληψιν τῶν φυλακίων ἀπὸ

τὴν ἐλληνικὴν ἔθνοφρουρὰν εἶχαν τὴν ἀξίωσιν νὰ τοὺς ἐπιστραφοῦν, προφανῶς διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἴστορία ἀπὸ τὴν ἀρχήν. Τὸ ἐκπληκτικὸν γεγονός ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Καναδοὶ τῆς Τυλληρίας ἔχουν πολὺ περίεργον ἀντίληψιν τῆς εἰρηνευτικῆς ἀποστολῆς τῶν καὶ ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὴν Κύπρο».

Ἐγείρονται τὰ καταπιεστικὰ μέτρα σὲ βάρος τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου τῆς Κων) πόλεως, ἐκτοξεύονται αἰμοχαρεῖς ἐκβιασμοὶ καὶ ἀπειλεῖται ἐπανάληψη τῶν γεγονότων τοῦ 1955.

Τὶς ἵδιες μέρες δὲ ἐκπρόσωπος τῆς κυβέρνησης τῶν ἀποστατῶν «σοσιαλιστῆς» Ἡλ. Τσιριμώκος, ἔκανε τὴν πανηγυρικὴν τοῦ ἐμφάνιση στὴ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ ΟΗΕ μὲ ἔνα λόγο μακρὸ καὶ γεμάτο ἀπὸ τὴ γνωστὴ φιλολογία περὶ «ὑπεράσπισης» τοῦ δικαιώματος τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ γὰ καθορίσει τὶς τύχες του, «ὑπεράσπισης» ποὺ δὲ ἵδιος στὸ λόγο του σὰν «πρωθυπουργός» στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων εἶχε χαρακτηρίσει σὰ «ρωμαντισμό». Γνωστὴ ἄλλωστε γιὰ τοὺς «σοσιαλιστὲς» τοῦ εἶδους του ἡ συνταγὴ «διμιλεῖτε ἀριστερὰ καὶ ἐνεργεῖτε δεξιά»... Ὁ «διάλογος» μὲ τὴν Τουρκία, ἡ κατανίκηση τῶν «ρωμαντικῶν» αἰτημάτων, ἡ προετοιμασία γιὰ ἐπιβολὴ «συμπεφωνημένης», δλα αὐτὰ προϋποθέτουν μιὰ δρισμένη φιλολογία περὶ «δικαιών αἰτημάτων» κλπ. Ἀλλωστε δ κ. Τσιριμώκος σκοπεύει καὶ μακρύτερα... Δίνει τὶς ἔξετάσεις του γιὰ νὰ ἀποδείξει στοὺς ἡμεριαλιστὲς ὅτι εἶναι ἰκανὸς καὶ γιὰ ἄλλα πράγματα...

«Οσον ἀφορᾶ τὰ «ἐνδιαφέροντα μέρη» τηροῦν «σιγὴν ἵχθυος». Ἡ δουλειὰ ἐτοιμάζεται, χρειάζεται προσοχὴ καὶ «λεπτοὶ χειρισμοὶ».

«Ἡδη ἡ «Ἐλευθερία» μᾶς προετοιμάζει (17) 10) γιὰ τὴν «ὑπαρξὴν μυστικοῦ σχεδίου λύσεως» τοῦ Κυπριακοῦ ποὺ «τὸ ἔξεπόνησαν ἀμερικανοὶ καὶ ἄγγλοι, εἶναι δὲ πιθανῶς ἐν γνώσει οἱ τοῦρκοι καὶ οἱ ρώσοι, ἐνῷ τὸ ἄγνοεῖ ἡ Ἑλλάς»...

«Ἡ «λεπτότητα» τῶν χειρισμῶν ἐκδηλώθηκε ἐξάλλου καὶ στὴν τελευταία κοινοδουλευτικὴ διάσκεψη τοῦ NATO ποὺ στὸ φήμισμα τῆς τῆς 7) 10 «διακηρύσσει τὸ δικαιώμα τῶν λαῶν νὰ ἐκλέγουν τὴν τύχη τους, πιστοὶ στὴν ἀρχὴ τῆς μὴ ἐπέμβασης στὶς ὑποθέσεις τῶν ἀνεξαρτήτων χωρῶν» (!!!), «ἔκφράζει τὴ συμπάθειά της πρὸς τὸ λαὸ τῆς Κύπρου ποὺ δεινὰ δοκιμάσθηκε καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην της στὸν κοινὸ νοῦ τῆς κυπριακῆς, τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῆς τουρκικῆς κυβέρνησης, δπως ἐπιδιώξουν τὴ ρύθμιση τοῦ προβλήματος αὐτοῦ σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τοῦ ΟΗΕ, ἡ δποία νὰ εἶγαι ἀποδεκτὴ ἀπὸ δλα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸ λαὸ τῆς Κύπρου» («Ἄργη» 8) 10) 65).

«Ἡ «λεπτότητα» καὶ ἡ «διακριτικότητα» τῆς διατύπωσης εἶναι τέτια ποὺ γοήτευσε τὴν «Ἄργη» νὰ προβάλλει τὸ «φήμισμα» αὐτὸ τὴν ἵδια μέρα ποὺ ἀναγγέλλονται καὶ τὸ σαμποτάζ στὶς πετρελαιοδεξαμενὲς τῆς Κύπρου. Ἡ προβολὴ γιὰ τὴ «ρύθμιση τοῦ προβλήματος ἀπὸ δλα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τοῦ ΟΗΕ» σημαίνει

ζως γιὰ τὴν «Αύγη» καὶ τὴν ΕΔΑ μιὰ «ένίσχυση» τῶν «δημοκρατικῶν τάσεων» στὸ NATO, πρᾶγμα ποὺ ἐπιβάλλει τὴν τέτια προβολὴ...

Ἄλλὰ τὶ σημαίνει αὐτό; Δὲν σημαίνει τὴν ἐπανάληψη τῆς προσπάθειας γιὰ «πενταμερῆ», γιὰ παραπομπὴ τοῦ Κυπριακοῦ στὰ παρασκήνια τῶν ἡμεριαλιστικῶν δολοπλοκιῶν τοῦ εἰδους τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου; «Ἡ τοὺς γοήτευσε ἡ φραστικὴ προβολὴ τοῦ «κυπριακοῦ λαοῦ»; Ἄλλὰ σ' αὐτὸ ποὺ ἔγοοιν οἱ ἡμεριαλισταὶ τοῦ NATO σὰν κυπριακὸ λαὸ συμπεριλαμβάνουν καὶ τὸν Κιουτσούκ καὶ τὸν Ντενκτάς καὶ τὸ γωστὸ σωβιγιστικὸ πρακτορεῖο τους.

Τὴ στιγμὴ αὐτὴ ποὺ ἡ γραφιὴ τοῦ NATO προωθεῖται ἀπὸ τὴν κυβέρνηση τῶν ἀποστατῶν, διαγνισμένη ἀπὸ δώραιοις λόγους ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν παραγόντων τῆς EK καὶ τῆς ΕΔΑ τὸ ζήτημα ἔχει περιορισθεῖ σὲ ἀπλὲς δημοσιογραφικὲς καταγγελίες τῶν προκλήσεων καὶ ταραχῶν τῶν τούρκων σωβιγιστῶν.

Εἶναι δέδαιο πῶς οἱ συνθῆκες στὴν Ἐλλάδα καὶ στὴν Κύπρο δικαιολογοῦν κάθε ἀνησυχία γιὰ τὴν κυπριακὴ ὑπόθεση. Ἡ ἀνησυχία αὐτὴ δὲν μπορεῖ γὰρ χρησιμεύει σὰν δάση γιὰ τὴν υἱοθέτηση διοικασθῆποτε ἥττοπαθοῦς θεωρίας. Ἡ σημαία τῆς ἀντικυπεριαλιστικῆς πάλης πρέπει νὰ ἀνεμίσει... Αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴ μοναδικὴ ἑγγύηση γιὰ τὴ ματαίωση τῶν συγωμοσιῶν τῶν ἡμεριαλιστῶν, γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῶν προσπαθειῶν γιὰ τὴ διάσπαση τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, γιὰ τὴν προώθηση τῆς μεγάλης ὑπόθεσης τοῦ λαοῦ τῆς Ἐλλάδας καὶ τῆς Κύπρου.

Μὲ τὴ συνδυασμένη πάλη τοῦ λαοῦ τῆς Ἐλλάδας καὶ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, στὴν δρθὴ δάση τῆς ἀνυποχώρητης ὑπεράσπισης τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτοδιάθεσης τῆς Κύπρου, οἱ ἡμεριαλιστικὲς δολοπλοκίες θὰ ἀνατραποῦν, θὰ ἀνοίξει δ δρόμος γιὰ τὸ θρίαμβο τῆς ιερῆς ὑπόθεσης τῆς ἀπελευθέρωσης τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

ΤΑ «ΜΟΙΡΑΙΩΣ ΣΚΛΗΡΑ» ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ

«Ἡ κυβερνητικὴ δραστηριότης στρέφεται ἥδη εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δξευτάτων νομισματικῶν, δημοσιονομικῶν καὶ συγαλλαγματικῶν προβλημάτων, τὰ δοποῖα ἐδημιούργησεν ἡ πολιτικὴ τῆς ἀλογίστου σπατάλης καὶ τῶν ἀπρογραμματίστων παροχῶν τοῦ Καστρίου...» («Καθημερινή» 17.10).

«Ο.κ. Στεφανόπουλος ἀναγνωρίζει ἔξ ἀλλου τὴν ἀνάγκην λήφεως μέτρων, τὰ δοποῖα ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ θὰ εἶναι μοιραίως σκληρά» («Ἀκρόπολις» 17.10).

«Οπωσδήποτε ἡ πολιτικὴ τῆς κυβέρνησης τῆς EK ήταν πολιτικὴ «ἀλογίστου σπατάλης», ἀλλὰ διπωσδήποτε ὅχι πολιτικὴ «παροχῶν». Καὶ φυσικὰ στὴ σπατάλη αὐτὴ καὶ στὶς δῆθεν παροχές αὐτές, πρωτεύοντα ρόλο ἔπαιξαν καὶ δ σημερινὸς πρωθυπουργὸς ἀλλὰ καὶ δ ἐπιδοξὸς «σκληρὸς ἀνήρ» σημερινὸς ὑπουργὸς Συντονισμοῦ.

Ἄλλὰ εἶναι κοινὸ μυστικὸ πῶς στὸ τρίμηνο ποὺ μεσολάβησε ἀπὸ τὶς 15 Ιουλίου τὸ δργιο τῆς σπατάλης καὶ τῶν «παροχῶν» πρὸς τὶς γνωστὲς κατευθύνσεις ἥταν χωρὶς προηγούμενο. Καὶ φυσικὰ συνεχίζονται καὶ θὰ συνεχισθοῦν οἱ «σπατάλες» καὶ οἱ «παροχές» γιατὶ ἀν συνέδαινε τὸ ἀντίθετο θὰ ήταν ἔξω ἀπὸ τὴ φύση τῆς σημερινῆς κυβέρνησης καὶ τῶν στηριγμάτων τῆς.

Πρόκειται λοιπὸν γιὰ ἔνα θύρυδο ποὺ ἀποσκοπεῖ γὰ προετοιμάσει τὸ ἔδαφος, γὰρ φορτωθοῦν δπως πάντα τὰ βάρη τοῦ οἰκονομικοῦ ἔχειρβαλώματος, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ἀμερικανόπνευστου αὐλικοῦ πραξικοπήματος τῆς 15ης Ιουλίου στὶς πλατείες μάζες τοῦ ἐργαζόμενου ἐλληνικοῦ λαοῦ. Κοντὰ στὰ μέτρα «οἰδία τὴν ἀποκατάστασιν τῆς γαλήνης» καὶ τὰ «οἰκονομικὰ μέτρα ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ» «θὰ εἶναι μοιραίως σκληρά».

Ἄλλὰ ἀπὸ ἀρκετὸ καιρὸ δ ἐλληνικὸς λαὸς πληρώνει ἥδη τὰ «σπασμένα». Ἡ κυβέρνηση τῆς EK εἶχε ἀνεβάσει μὲ τὴ «φιλολαϊκή» τῆς πολιτικὴ τὸ ἐπίπεδο τῆς ζωῆς καὶ εἶχε δημιουργήσει καθεστώς συνεχῶν ἀνατιμήσεων σὲ δλα τὰ εἰδη βασικῆς ἀνάγκης. Στὸ τρίμηνο μετὰ τὶς 15 Ιουλίου, οἱ τιμὲς τῶν εἰδῶν τινάχθηκαν πρὸς τὰ ὄψη καὶ ἡ ἀνυψωτικὴ αὐτὴ τάση συνεχίζεται. «Οταν λοιπὸν κάτω ἀπὸ τέτιες συνθῆκες γίνεται λόγος γιὰ «μέτρα» «μοιραίως σκληρὰ» εἶναι φανερὸ πῶς δρισκόμαστε στὶς παραμονὲς μιᾶς γενικῆς δλομέτωπης ἐπίθεσης τῆς δλιγαρχίας γιὰ τὴν πιὸ πέρα χειροτέρευση τῶν συνθηκῶν ζωῆς τοῦ λαοῦ, γιὰ ἐπίθεση ποὺ ἔχει σὰ στόχο τῆς καὶ αὐτὸ τὸ ἔδιο τὸ φωμὶ τῶν ἐργαζομένων μαζῶν τῆς χώρας μας. «Ἐτοι κοντὰ στὴν πολιτικὴ τοῦ θούρδουλα, ἡ πολιτικὴ τῆς πείνας.

Μπροστὰ σὲ μὰ τέτια κατάσταση γίνεται καθαρὴ ἡ ἀδιάρρηχτη σύνδεση τοῦ ἀγώνα γιὰ τὴ δημοκρατία ἐναγυπτίον τοῦ φασισμοῦ καὶ γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ ἀμερικανόπνευστου πραξικοπήματος μὲ τὸν ἀγώνα γιὰ τὸ φωμὶ τοῦ λαοῦ μὲ τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν αὔξηση τῶν μισθῶν, ἡμερομισθίων καὶ συντάξεων μὲ τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῆς ἐπίθεσης τῆς οἰκονομικῆς δλιγαρχίας. Καὶ φυσικὰ δ ἀγώνας αὐτὸς ἀπαιτεῖ τὴν ἔνταση τῆς πάλης γιὰ τὸ διώξιμο τῶν πρακτόρων τῆς δλιγαρχίας ἀπὸ τὰ συνδικάτα, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ μιᾶς ἀνεξαρτητῆς ταξικῆς πολιτικῆς στοὺς ἀγώνας τῆς ἐργατικῆς τάξης μέσο τῆς δρθῆς ἐφαρμογῆς τῆς γραμμῆς τοῦ ἐνιαίου μετώπου.

Θεωρητικά, δρισκόμαστε στὶς παραμονὲς τοῦ 15ου συγεδρίου τῆς ΓΣΕΕ. Ἄλλα δπως εἶναι γνωστὸ ἐπιδίωξη τῶν μακριῶν καὶ τῶν θεοδωρικῶν εἶναι ἡ ἀναβολὴ τοῦ συγεδρίου, ἔτοι ὅστε νὰ δημιουργήσουν εὐνοϊκές συνθῆκες γιὰ τὴ διατήρηση καὶ ἐπέκταση τῆς θέσης τους. Ἀπὸ τὴν ἀλλη μεριὰ στὸ διάστημα αὐτὸ διαγράφηκαν κι' ἀλλες ἐργατικὲς δργανώσεις καὶ ἡ σημερινὴ πλειοψηφία τῆς διοίκησης τῆς ΓΣΕΕ ἐμφανίζεται νὰ ἐπιμένει ἀμετάθετα στὴ διεξαγωγὴ τοῦ συγεδρίου γιὰ τὶς 15 Δεκεμβρίου.

Εἶναι αὐτονόητο δτι τὴν ἐργατικὴ τάξη τὴν περιμένουν σκληροὶ ἀγώνας γιὰ τὸν ἐκδημοκρατισμὸ τῶν συνδικαλιστικῶν τῆς δργανώσεων. «Ομως ἀν δ ἀγώνας αὐτὸς δὲν στηριχθεὶ σ' ἔνα πλατὺ μαζικὸ κίνημα

γιὰ τὶς ἅμεσες οἰκονομικὲς διεκδικήσεις τῶν ἔργαζομένων, ἀπαίτηση ποὺ τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἀποχτάει ἔνα ἐπείγοντα καὶ ἀμετάθετο χαραχτήρα καὶ φυσικὰ δὲν συνδεθεῖ μὲ τὸ πανδημοκρατικὸ κίνημα δὲ θὰ διεκαχθεῖ μὲ ἐπιτυχία. Ὅποχρέωσῃ καὶ καθῆκον δλῶν τῶν συνειδητῶν ἑορτῶν, ἔργατριῶν καὶ ὑπαλλήλων, δλῶν τῶν τίμιων συνδικαλιστικῶν παραγόντων εἶναι νὰ οἰκοδομήσουν ἔνα τέτιο κίνημα. Τὸ κίνημα αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἀγκαλιάσει τὴ μεγάλη μάζα τῶν ἔργαζομένων καὶ νὰ γίνει ἔνας χείμαρρος ποὺ θὰ παρασύρει κάθε ἐνιπόδιο στὸ δρόμο του. Ὅποιαδήποτε καθυστέρηση στὸ κεφάλαιο αὐτὸ θὰ ἔχει σοβαρότατες συγέπειες καὶ γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τῶν ἔργαζομένων μαζῶν σήμερα, ἀλλὰ καὶ πολὺ περισσότερο αὔριο.

Η κ. Ε ΚΑΙ Η «ΥΨΗΛΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Ἡ κ. Ε. καὶ ἡ στήλη τῆς στήν «Καθημερινὴ» εἶναι πραγματικὰ ἀληθινὸ χάρμα. Στὸ τελευταῖο τρίμηνο μάλιστα κατόρθωσε δσο ποτὲ ἀλλοτε νὰ συγδύασει τὴ «θεωρία μὲ τὴν πράξη» καὶ μᾶζη μὲ τὸ πραξικόπημα καὶ τὶς κυβερνήσεις του μᾶς «χάρισε» καὶ ἀπολαυστικὰ χρονογραφήματα... Εἶναι τυχεροὶ δσοι τὴν παρακολούθησαν... Τώρα ἀφοῦ σκυλόδρομες τοὺς οἰκοδόμους (προσοχὴ ἔρχονται οἱ οἰκοδόμοι), τοὺς νεολαίους (ἀρουραῖοι), τοὺς πολιτικοὺς καὶ ἔξενφρασε τὴν ἴκανοποίηση γιατὶ ἔκανε «δικό της τὸν κ. Ἡλία, προχώρησε στὴν «αὐτοκριτικὴ» τῶν διαφόρων πλευρῶν τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς. »Ετσι, στὸ χρονογράφημά της τῆς 17.10 ποὺ στόχιος της εἶναι δ τύπος καὶ ἡ «καθῆζησή» του διαβάζουμε τὰ ἀκόλουθα: «Τώρα ἔχουν δλοι οἱ «λειτουργοί» (δημοσιογράφοι) ξεσπαθώσει ἔναντίον τοῦ κ. Ἡλία Τσιριμώκου, ποὺ ἀσφαλῶς αὐτὰ ποὺ εἴπε (περὶ ἀλητείας) δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ πῆ... Αὐτὰ ποὺ εἴπε, οἱ ἔξυπνοι ἀνθρώποι (δπως ἡ κ. Ε.) τὰ σκέπτονται, ἀλλὰ δὲν τὰ λένε». Πραγματικὰ δ κ. Ἡλίας δψειλε νὰ τὸ εἶχε καταλάβει αὐτό... Ἀλλὰ ἡ «καθῆζησή» του Τύπου εἶναι ἀσχετη μὲ τὶς προόδους ποὺ ἔχουν γίνει στὶς «μπίζνες», γιατὶ δπως παρατηρεῖ — δάζοντας τὴν παρατήρηση αὐτὴ στὸ στόμα «παλαιμάχου καὶ λαμπροῦ συγαδέλφου» — «ὅπου ἥλθαμε σὲ ἐπαφὴ μὲ ξένους κάτι προκόψαμε!». Καὶ ἐπειδὴ ἡ κ. Ε. «προκόβει» γιατὶ ἔρχεται πολὺ συχά σὲ ἐπαφὴ μὲ ξένους, ἀναλαμβάνει νὰ δώσει δείγματα «ὑψηλῆς δημοσιογραφίας». »Ετσι, δπως συνήθως, γράφοντας δπως μιλάει στὰ σαλδνια καὶ στὶς... καμπτάνες μᾶς δίγει ἔνα «ὑπέροχο δεῖγμα: «Τὸ καημένο τὸ ἀγαγνωστικὸ κοινό! Τὶ τοῦ λένε! Τὶ τοῦ σερβίρουν! Τὶ ἀνένδοτες ἰδεολογίες πλούσιες σὲ παρά - δοσι, μὲ ῥαθείες ρίζες εἰς τὸ ταμείον τοῦ Καστριοῦ... Τὶ κάποτε ἐλεύθερα δήματα, σήμερα σιδεροδεμένα πίσω ἀπὸ τὰ ἀρματα τῶν ἀριστερῶν, στηρίγματα ἔνδος ὑπόπτου κόσμου ποὺ μισοῦν, διὰ λόγους ποὺ δ τελευταῖος ἀλήτης — δχι τῆς δημοσιογραφίας, ἀλλὰ τοῦ δρόμου — ἵσως θὰ περιφρονοῦσε! Τὶ ἀγωνίες, κάθε αὐγή, κάθε ἥμέρα, γιὰ νὰ σερβίρισθη εἰς τὸν ἀναγνώστη ἡ σωστὴ συνταγὴ...».

Πολὺ περίφημο δεῖγμα: «Ἐ λ ε ύ θ ε ρ α Β ἡ μ α τ α, Α ύ γ ἡ, Ἡ μ ἐ ρ α, Καστρὶ ὅλα συνδαζονται γιὰ νὰ δρίσει ἡ κ. Ε. σὰν «ἔξυπνος ἄνθρωπος» κι' δχι σὰν τὸν «ἀφελέστατο» Ἡλία...

Μᾶς πληροφορεῖ ἀκόμα ἡ κ. Ε. πώς «Ἀπὸ τὶς δεκαπέντε ἑφημερίδες ποὺ κυκλοφοροῦν στὴν πρωτεύουσα, οἱ δέκα τουλάχιστον ὀδιαφοροῦν ἐντελῶς γιὰ τὸν ἀναγνώστη... Δηλαδὴ ἔξω ἀπὸ τὶς δύο δικές της μένουν τρεῖς... »Ἄς συμμορφωθοῦν λοιπὸν δλες μὲ τὶς τρεῖς, γιατὶ ἡ κ. Ε. θὰ ἀποκαλύψει... δλες τὶς ἀλλες...

Φυσικὰ ὅλα αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν κοσμικὸ κουτσομπολιδό μόνο ποὺ κάνει ἡ κ. Ε. ἀπὸ τὴ στήλη τῆς γιὰ νὰ χτυπήσει τὴν πλήξη της... Ἀποτελοῦν μιὰ ἀπόδειξη γιὰ τὰ σχέδια ποὺ ἔπειργάζεται ἡ «φωτισμένη δεξιὰ» γιὰ τὴ «σωτηρία»... τῆς Δημοκρατίας.

«Η ΕΛΛΑΣ ΧΩΡΙΣ ΒΑΣΙΛΕΑ»

Ἡ «Δ. Ἀλλαγὴ» στὴ συνέχεια τῶν ἀπίθανων ἀγαγνωσμάτων τῆς στὰ δποῖα ἀφομοιώνει τὴ διδασκαλία του κίτρινου τύπου καὶ στὰ δποῖα ἀφιερώνει τεράστιο γῶρο, παραθέτει τώρα τὸ «ἀνάγνωσμα» «Ἡ Ἡλλάδα χωρὶς βασιλέα...» Ἐκεῖ καλοῦνται οἱ ἀριστεροὶ ἀναγνῶστες νὰ ξεχάσουν τὴν ἴστορία ποὺ ξέρουν καὶ νὰ πληροφορηθοῦν τὴν «γένα ἔκδοση» συνταρακτικῶν γεγονότων συνδεδεμένων μὲ τὴν νεώτερη ἴστορία τῆς χώρας μας. Ἀμφιβάλλουμε δν θὰ τὰ κατάφερνε καλύτερα δποιοδήποτε περιοδικὸ «εὐρείας κυκλοφορίας» δπως τὰ καταφέργει ἡ «Δ.Α.». Ἐξιδανικεύοντας τὸ ρόλο πολιτικῶν προσώπων καὶ ἀλλων παραγόντων προβάλλει τὸ «Μαῦρο Καβαλάρη», τὸν «τραγικὸ βασιλέα», τὸ «σατανικὸ Πάγκαλο» κλπ. κλπ. κατὰ τρόπο ποὺ θὰ τὸν ζήλευαν καὶ οἱ πιὸ φανατικοὶ προπαγανδιστὲς τῆς «παλιᾶς καλῆς ἐποχῆς» τῆς ἀστικῆς τάξης. Πρόκειται ἐδῶ ἀπλῶς γιὰ κακὴ δημοσιογραφία, γιὰ προχειρότητα στὸ γράφιμο; Ἀσφαλῶς δχι. Πρόκειται γιὰ υἱοθέτηση τῆς πιὸ ἀγοραίας εὐκαιριακῆς προσπάθειας ἔξωραϊσμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἀστικῆς τάξης καὶ τῶν παλληκαράδων τῆς ποὺ ἔπαιξαν τὸ γνωστὸ ρόλο γιὰ τὴν ἐκτροπὴ τῆς ἀγανάκτησης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ σὲ μιὰ κρίσιμη στιγμὴ, σὲ στιγμὴ ποὺ «ἡ ἔξουσία ἔτρεχε στοὺς δρόμους». Πρόκειται ἐπίσης γιὰ υἱοθέτηση τῆς πιὸ ἀγοραίας τακτικῆς κεντρώων κύκλων ποὺ ἀποσκοπεῖ στὴν ἐκτροπὴ καὶ σήμερα τῶν ἀγωνιστικῶν διαθέσεων τῶν λαϊκῶν μαζῶν, πρὸς τὴν κατεύθυνση μιᾶς κούφιας ἀντιμοναρχικῆς φιλολογίας. Τὸ πόσο κούφια καὶ ἀνειλικρινῆς ἀλλὰ καὶ γελοία εἶναι αὐτὴ ἡ φιλολογία ἀποδείχνεται καὶ ἀπὸ ἔνα ἀπτὸ παράδειγμα: Στὴν ἀρχὴ τοῦ ἀναγνώσματος γράφονται αὐτὰ τὰ ἀπίθανα ποὺ θυμίζουν λίγο μυθιστρογμα «εὐρείας καταγαλώσεως»: «Ο στρατηγὸς Παπούλας... Κοιτάζει τὸν ἀνθρώπο ποὺ εἶναι καθισμένος στὴν πολυθρόνα καὶ σφίγγεται ἡ καρδιά του. Τὸ σωματικὸ καὶ φυσικὸ αὐτὸ ἐρείπιο ηταν ἀλλοτε ἔνας θούλος. »Ηταν τοῦ Ἀητοῦ δ Γιιός! »Ηταν τὸ βασι-

λόπουλο τοῦ δυζαντιγοῦ παραμυθιοῦ, δι μεγάλος στρατηλάτης, δι συνεχιστής τοῦ μεγαλείου τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, συνώνυμος τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορα. Τώρα δὲν είναι παρὰ δι βασιλιάς Κωνσταντίνος, μὲ τὰ πνευμόνια φαγωμένα, τὰ γεφρά τσακισμένα, μὲ τὰ μάτια του λουσμένα στὸ δραμα τῶν ἀμέτρητων Ἑλλήνων ποὺ πλήρωσαν μὲ τὴ ζωὴ τους τὰ δνειρά του βασιλόπουλου!!!

Χρειάζεται νὰ προσθέσουμε τίποτε ἄλλο; Ἀσφαλῶς δχι...

πομόνωση τῆς ΕΔΑ στὴ Δραπετσώνα ἔχει μεγαλώσει τόσο ποὺ ἀποτελεῖ γι' αὐτὴ «μεγάλη ὑπόθεση» ἡ προσέλκυση «συμμάχων» ἔστω κι' ἀν οἱ «σύμμαχοι» αὐτοὶ είναι δι κ. Κοντόπουλος καὶ ἡ «κίνησή» του... Καὶ ἐνῷ ἡ ΕΔΑ ἀσχολεῖται μὲ τέτια «ὑψηλὴ πολιτική», δταν πρὶν λίγες μέρες στὴ Δραπετσώνα ἐπέδραμαν τὰ συνεργεῖα κατεδάφισης γκρεμίζοντας δίαια τὰ «σπίτια» τῶν παραπηγματούχων, οἱ «ἀφοσιωμένοι» τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ ἔλαμπαν μὲ τὴν ἀπουσία τους. "Ισως κατέστρωνταν τὰ «σχέδια» γιὰ τὴν «πλατειὰ δημοκρατικὴ συνεργασία»...

Ἄλλα δις είναι δέδαιο δτι μὲ καμιὰ «πανουργία» δὲν πρόκειται νὰ ἔξωραΐσουν τὴν «παγερὴ ἀπομόνωσή» τους ἀπὸ τὸν προσφυγικὸ κόσμο...

Η Ε.Δ.Α. ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Στὴν «Αὔγη» τῆς 30) 8 διαβάζουμε τὴν παρακάτω εἰδηση: «Ἡ «Πανελλήνια Προσφυγικὴ Κίνηση» στὴν δποία ἀνήκουν 20 προσφυγικές δργανώσεις... καταγγέλλει δτι ἡ διαφημιζομένη ἀπὸ τὸ Ε.Ι.Ρ. «Ομοσπονδία Μικρασιατικῶν Ὁργανώσεων» ποὺ συμπαρίσταται στὴν αὐλική κυβέρνηση, είναι ἀνύπαρκτη καὶ δὲν ἔχει καμιὰ σχέση μὲ τὸν προσφυγικὸ κόσμο...».

Οἱ πρόσφυγες δὲν ξέρουν καμιὰ «Πανελλήνια Προσφυγικὴ Κίνηση» ποὺ νὰ ἔχει μάλιστα καὶ 20 δργανώσεις. Ξέρουν τὴν Πανελλήνια Όμοσπονδία Προσφύγων (Π.Ο.Π.). Ἡ «Πανελλήνια Προσφυγικὴ Κίνηση» ποὺ ἡ «Αὔγη» τὴ διαφημίζει δτι ἔχει «20 προσφυγικές δργανώσεις» είναι ἡ γνωστὴ διασπαστικὴ κίνηση τοῦ κ. Ἀβραάμ Κοντόπουλου, ποὺ ἡ «Αὔγη» καὶ ἡ ΕΔΑ δρῆκαν γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν εὐκαιρία νὰ τὴν «νομιμοποιήσουν» στὸν προσφυγικὸ κόσμο προβάλλοντάς την σὰν δργάνωση ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὸν προσφυγικὸ κόσμο ἀφοῦ καταγγέλλει τὴν «ἄλλη» ποὺ είναι ἀνύπαρκτη κλπ κλπ. Καὶ ἀποτελεῖ γιὰ τὴν ἡγεσία τῆς ΕΔΑ ἐπεῖγον πρόβλημα ἡ «νομιμοποίηση» τῆς διασπαστικῆς κίνησης τοῦ κ. Κοντόπουλου γιατὶ ὁ προσφυγικὸς κόσμος δὲν τὴν ἔχει «διευκολύνει» σ' αὐτὸ ὀύτε κατ' ἐλάχιστο... Ἐπιπλέον δι κ. Κοντόπουλος είναι τώρα στέλεχος τῆς ΕΚ. Καὶ ἀκόμα περισσότερο ἡ ἀ-

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΛΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΟΙΠΟΡΤΟΥΝΙΣΤΩΝ

Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ οἱ δππορτουνιστὲς τῆς ΕΔΑ ἔδειξαν τὸ ἀσθεστὸ μίσος ποὺ τρέφουν ἐγαντίον τῆς Λαϊκῆς Κίνας. Ἀγγούντας ἐπιδεικτικὰ τὴν 16η ἐπέτειο τῆς δημοιουργίας τῆς, δὲν «καταδέχτηκαν» νὰ ἀφιερώσουν ούτε μιὰ γραμμή στὰ δημοσιογραφικά τους δργανα γιὰ νὰ τηρήσουν τουλάχιστο τὰ προσχήματα. Ἀγτίθετα, τὴ δεύτερη μέρα μετὰ τὴν ἐπέτειο κατανώρησαν κάτω ἀπὸ τὸν τίτλο «Μὲ λαμπρότητα γιορτάσθηκε σὲ δλόκληρη τὴν Κίνα ἡ ἐπέτειος ἰδρυσης τῆς Λ.Δ.» περίληψη ἀρθρου τῆς «Πράδα» μὲ... ἐπιθετικὸ περιεχόμενο κατὰ τῆς Λαϊκῆς Κίνας! Πρωτότυπος πραγματικὰ τρόπος γιορτασμοῦ! Μετὰ τὶς περυσὶνὲς ἀθλιότητες τῆς «Ἐδομάδας Ἀγτικινεζικῆς ἐκστρατείας» ποὺ προκάλεσαν τὴ γενικὴ ἀγανάκτηση, οἱ τωρινὲς ἀθλιότητες ἀποδείχνουν γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ πόσο ὀδιόρθωτοι δππορτουνιστὲς είναι οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ. Είναι περιττὸ νὰ ἀναφέρουμε τί κάνουν τὰ δημοσιογραφικὰ δργανα τῆς ΕΔΑ γιὰ μερικές ἄλλες ἐπετίους π.χ. τῆς «σοσιαλιστικῆς» Γιουγκοσλαβίας...

Η 16^η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΙΝΑΣ

Τήν 1 Όκτωβρίου διατάζεται από την 16η έπετειο της λαϊκής Δημοκρατίας Κίνας. Πρίν 16 χρόνια, στις 16 Μαΐου Τσέ Τούγκη, «Ο κινέζικος λαός δρθώθηκε». Δένει είναι πάλι σκλάδος στη διάθεση κανενάς γιατρός ή ξένου δυνάστη ή έπιδρομέα, άλλα πήρε στάχεια του τις τύχεις του. Η Λαϊκή Κίνα αποτελεί σήμερα ισχυρό άγνιμο προμαχώνα.

Μέσα στα 16 χρόνια που πέρασαν διατάζεται από την 16η έπετειο μέσα σε κλῖμα έπιθεσις πολλές δυσκολίες άνετρεψε τις παγκοσμίες έπιθεσις των έχθρων, έξουδετέρως τις συνοφραγτίες και υπογομένεις των φύλων και σημείωσε έπιτυχίες που προκάλεσαν το θαυμασμό δόλου του κόσμου. Γι' αυτό και γιορτάζεται τη 16η έπετειο μέσα σε κλῖμα ένθουσιασμού κι' έμπιστους γηράδες το μέλλον.

Τά 700 έκατον μύρια των κινέζων, καθοδηγούμενη από δέξια ήγεισα, κατέκτησαν μεγάλες γίνεσης στην έδραση της έπαναστασης και στη σοσιαλιστική οίκοδόμηση.

Οι παραγωγικές δυνάμεις σημείωσαν μιά άγαπτυξή χωρίς προηγούμενο. Ιδρύθηκε μιά ισχυρή βιομηχανία. Η άγροτική οίκονομία με δάθρο τις λαϊκές κοινότητες και την άναμφισθήτητη έπιτυχία τους σημείωσε σημαντικές προόδους. Κι' ή δημιουργική αύτή προσπάθεια κατευθύνθαν από την άρχη: «για στηρίζεσαι στις δυνάμεις σου». Μιά έκφραση της δημιουργικής άνδρου της Λαϊκής Κίνας με γοργούς ρυθμούς ήταν ή κατασκευή του άτομικου δόλου πρᾶγμα που έδιαλε τέλος στο μονοπάτιο κατοχής πυρηνικών δπλων από τις δύο «μεγάλες δυνάμεις» και δημιούργησε τις προϋποθέσεις για την πραγματικότητα πυρηνικό άφοπλισμό.

Μιά ριζική άλλαγή έγινε στον τρόπο σκέψης του Κινέζικου λαού. Ποτέ ώς τώρα το έπαναστατικό πνεύμα του κινέζικου λαού δεν είχε φθάσει σε τέτια θύμη.

Όλες οι έθνικτητες της μεγάλης Κίνας είναι, δυστικές αλλοτε συσπειρωμένες γύρω από την δέξια ήγεισα της χώρας.

Μέσα στα 16 χρόνια που πέρασαν διατάζεται από την 16η έπετειο μέσα σε κλῖμα έπαναστατικού μαρξισμού - λεγινισμού και του προλεταριακού διεθνισμού και μένει πιστός στις Δηλώσεις του 1957 και 1960 άποκρούοντας άποφασιστικά το σύγχρονο ρεβιζιονισμό που άποτελεί τον κύριο κίνδυνο για το διεθνές προσδετικό κίνημα, καθώς και τὸν δογματισμό.

Μιά σοδαρή γίνεται τον έπαναστατικού μαρξισμού-λεγινισμού έναντι του σύγχρονου ρεβιζιονισμού ήταν το πέταγμα από το προσκήνιο της πολιτικής ζωής του Ν. Χρουστσόφ άρχηγος του χρουστσώφικου ρεβιζιονισμού και συγέβαλαν άποφασιστικά σ' αυτό οι ήγειτες της Λ. Κίνας. Η ήττα του χρουστσώφικου ρεβιζιονισμού, με τὴν άποπομπὴ του Χρουστσόφ, άποτελεσε σοδαρό πλήγμα για τον σύγχρονο ρεβιζιονιστές. "Εμεινε άριστος ο Χρουστσώφιδος ρεβιζιονισμός και ο άγνωμας έναντι του άποτελεί θαυματική καθήκον. Ο άγνωμας έναντι του χρουστσώφικου ρεβιζιονισμού, άποτελεί προϋπόθεση για μια άποτελεσματική πάλη έναντι του ίμπεριαλισμού, και θὰ συγεχισθεῖ ώς τὴν τελική συντριβή του σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ.

Η Λαϊκή Κίνα έγινε μιά μεγάλη σοσιαλιστική δύναμη που τὸ κύρος και τὴν άκτινοθολία της έμπιγέει τὰ έθνικοπελευθερωτικά και έπαναστατικά κινήματα τῶν χωρῶν τῆς Ασίας, τῆς Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς Αμερικῆς και τοὺς λαοὺς δόλου τοῦ κόσμου που άγωνίζονται για την κοινωνική άπελευθέρωση. Οι μαρξιστές-λεγινιστές δόλου τοῦ κόσμου προσβλέπουν στὴ Λαϊκή Κίνα σὰν τὴν μεγάλη δύναμη που μὲ σταθερότητα και άποφασιστικότητα θεωράσπιζεται τὴν εἰρήνη, άντιμαχεται τὸν ίμπεριαλισμό και πρατάει φηλὰ τὴ σημαία του έπαναστατικού μαρξισμού-λεγινισμοῦ κα-

ταπολεμώντας τὸ σύγχρονο δεξιὸ δππορτουνιστικὸ ρεῦμα μέσα στὸ διεθνὲς κίνημα.

Ἡ ἴστορία τῆς δημιουργίας καὶ τῆς οἰκοδόμησης τῆς Λαϊκῆς Κίνας, ἡ σωστὴ πολιτική της στὸ ἐσωτερικὸ καὶ στὸ διεθνὲς πεδίο συγδέονται ἀγαπόσπαστα μὲ τὸ γεγονός δτι καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸ ἔνδοξο Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μάο Τσέ Τούγκη.

Ἡ ἴσχυς τῆς Λαϊκῆς Κίνας ἡ δρθότητα τῆς γενικῆς γραμμῆς στὸ παγκόσμιο προοδευτικὸ κίνημα, ἡ ἐπαλήθευση καθημερινὰ στὴ ζωὴ αὐτῆς τῆς γενικῆς γραμμῆς ἀποτελοῦν ἐγγύηση γιὰ τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴ τοῦ ἀγώνα τόσο ἐγαυγίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ ὅσο καὶ κατὰ τοῦ δεξιοῦ δππορτουνισμοῦ.

Ἡ Λαϊκὴ Κίνα ἀναπτυσσόμενη δρμητικὰ στέκεται παράλληλα συμπαραστάτης δλων τῶν ἐθνῶν καὶ λαῶν ποὺ ὑφίστανται τὶς ἐπιθέσεις τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ. Τὰ τελευταῖα χρόνια δὲ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἐπιτίθεται καὶ εἰσβάλλει σὲ πολλὲς περιοχὲς τοῦ κόσμου γιὰ νὰ καταπνίξει τὸν ἀγώνα τῶν λαῶν γιὰ ἐλευθερία καὶ ἀνεξαρτησία. Ἰδιαίτερα ὥμη, ἀπάνθρωπη, καὶ ἐπικιγδυη γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη εἶναι ἡ ἐπιδρομὴ τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ στὴ Νοτιοανατολικὴ Ἀσία, στὸ Νότιο Βιετνάμ καὶ οἱ ἐπιδρομές του στὸ Βόρειο Βιετνάμ. Παράλληλα παρότρυνε καὶ ἐνισχύει τοὺς Ἱγδούς ἀντιδραστικοὺς στὴν εἰσβολὴ τους στὸ Κασμίρ καὶ στὴν ἐπίθεσή τους ἐναγτίον τοῦ Πακιστάν. Ἐδῶ ἔχει συγεπίκουρους καὶ συμπαραστάτες τοὺς χρουστσωφικοὺς ρεβιζιονιστὲς ποὺ ἀγοιχτὰ πιὰ δονθοῦν τοὺς ἵγδούς ἀντιδραστικοὺς στὴν τυχόδιωκτικὴ τους ἐπιδρομὴ ἐγαντίον τοῦ Πακιστάν καθὼς καὶ στὶς ἐπιδρομὲς καὶ προκλήσεις τους στὰ σύνορα τῆς Λαϊκῆς Κίνας. Ἡ Λαϊκὴ Κίνα σταθερὰ καὶ ἀποφασιστικὰ ὑποστηρίζει τὸ δίκαιο ἀγώνα τοῦ λαοῦ τοῦ Βιετνάμ ἐνῷ παράλληλα μὲ ἀποφασιστικὲς πρωτοδουλίες συμπαραστέκεται στὸ Πακιστάν καὶ προειδοποιεῖ τοὺς Ἱγδούς ἀντιδραστικοὺς γιὰ τὶς συγέπειες τῆς ἐπιδρομῆς τους στὸ Πακιστάν καὶ γιὰ τὶς προκλήσεις τους στὰ Κινέζοιγδικά σύνορα. Οἱ ἕδοι ἡ ἡμεριαλιστὲς τῶν ΗΠΑ θεωροῦν τὴν Λαϊκὴ Κίνα σὰν ἔχθρο τους καὶ σὰν τὸν κυριώτερο ἀντίπαλο καὶ ἐμπόδιο στὶς μηχανοραφίες καὶ ἐπιθέσεις τους στὴν περιοχὴ αὐτὴ καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμο. Ἐνῷ τοὺς χρουστσωφικοὺς ρεβιζιονιστὲς ἥγετες τῆς ΕΣΣΔ τοὺς θεωροῦν σὰν συνεργάτες καὶ φίλους καὶ μαζὶ ἐνισχύουν τὴν ἐπιδρομὴ τῶν ἵγδων ἀντιδραστικῶν. Μαζὶ μὲ τοὺς χρουστσωφικοὺς ρεβιζιονιστὲς οἱ ἡμεριαλιστὲς τῶν ΗΠΑ ματαιώσαν καὶ ἔξακολουθοῦν νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀναγγριση τῶν νόμιμων δικαιαιμάτων τῆς Λαϊκῆς Κίνας στὸν ΟΗΕ. Ὁμως ἡ ζωὴ ἀπαιτεῖ ὅπως ἡ Λαϊκὴ Κίνα ἀποκτήσει τὰ νόμιμα δικαιώματά της στὸν ΟΗΕ. Κανένα σοβαρὸ διεθνὲς πρόβλημα δὲν μπορεῖ νὰ λυθεῖ χωρὶς τὴν Λαϊκὴ Κίνα. Τὸ κῦρος, ἡ ἴσχυς καὶ ἡ ἀκτινοθολία τῆς εἶναι τεράστικ, καὶ διὸ καὶ ἀν προσ-

παθοῦν οἱ ἡμεριαλιστὲς καὶ οἱ χρουστσωφικοὶ ρεβιζιονιστὲς νὰ τὴν ἀπομογώσουν καὶ τὴν συκοφαντήσουν καὶ νὰ προβάλουν ἐμπόδια στὴν ἀνάπτυξη τῆς δὲν θὰ μπορέσουν νὰ ἐπιτύχουν στὰ σχέδια τους.

Αὐτὲς τὶς μέρες συγεδρίαζει ἡ γενικὴ συγέλευση τοῦ ΟΗΕ ἡ Λαϊκὴ Κίνα δημοσίᾳ καὶ σ' αὐτὴ τὴν συγέλευση δὲν παρίσταται γιατὶ οἱ ἡμεριαλιστὲς, ποὺ ἔχουν μετατρέψει τὸν ΟΗΕ σὲ δργανό τους, ἐμποδίζουν τὴν ἀναγγώριση τῶν νόμιμων δικαιαιμάτων τῆς Λ. Κίνας σ' αὐτὰ τὴν παγκόσμια δργάνωση. Ὁ ΟΗΕ γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἐκπληρώνει τὴν ἀποστολή του πρέπει νὰ πάφει νὰ ἀποτελεῖ δργανό τῶν ἡμεριαλιστῶν, νὰ ἀναδιοργανωθεῖ ριζικὰ καὶ νὰ πάρῃ τὴν πρέπουσα θέση της σ' αὐτὸν ἡ Λ. Κίνα, ἀλλως μπαίνει τὸ πρόβλημα τῆς ίδρυσης ἐπαγαστατικοῦ ΟΗΕ.

Ο ἐλληνικὸς λαὸς ἀπαιτεῖ τὴν ἀναγγώριση τῆς Λαϊκῆς Κίνας καὶ τὴν ἀποκατάσταση ἐμπορικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν σχέσεων ἀνάμεσα στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Λ. Κίνα.

«Ο κινέζικος λαὸς δρθώθηκε». Ἡ Λαϊκὴ Κίνα ἀπέτυσεται δρμητικά. Καμὰ δύναμη δὲν θὰ μπορέσει νὰ ἀνακόψει τὸ δρόμο της. Οἱ ἀγωνιζόμενοι λαοὶ προσβλέπουν σ' αὐτὴ σὰν πραγματικὸ καὶ σταθερὸ συμπαραστάτη τους καὶ ὑπέρμαχο τῆς εἰρήνης. Οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου πειθοῦνται καθημερινὰ δτι ἡ μεγάλη Λαϊκὴ Κίνα στέκεται στὸ πλευρό τους.

«Οσο ἐμπόδια κι' ἀν προσπεχοῦν οἱ ἡμεριαλιστὲς καὶ οἱ χρουστσωφικοὶ ρεβιζιονιστὲς νὰ παραγγωρίσουν τὴν Λαϊκὴ Κίνα, αὐτὴ ὑπάρχει καὶ ἀναπτύσσεται.

Ο ἐλληνικὸς λαὸς ποὺ ὑφίσταται τὶς συνέπειες τῆς ἐπιθετικῆς πολιτικῆς τῶν ΗΠΑ καὶ ποὺ δοκιμάζει στὶς πλάτες του τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ δόγματος Τζόνσον τρέφει αἰσθήματα εἰλικρινοῦς φιλίας πρὸς τὸν κινέζικο λαό. Χαίρεται γιὰ τὶς ἐπιτυχίες καὶ νίκες τοῦ κινέζικου λαοῦ γιατὶ εἶναι δέδαιος δτι μιὰ ἴσχυρὴ καὶ ἀναπτυγμένη Λαϊκὴ Κίνα ἀποτελεῖ φραγμὸ στὰ ἐπιθετικὰ σχέδια τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ.

Μὲ τὴν εὐχαρίστηκανταί της 16ης ἐπετείου τῆς ἀνακήρυξης τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας Κίνας χαιρετίζουμε τὸν Κινέζικο λαὸ καὶ τοῦ εὐχόμαστε καινούργιες ἐπιτυχίες καὶ νίκες στὸ δρόμο τῆς προσδόσου.

Τοῦ εὐχόμαστε δπως μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος Κίνας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μάο Τσέ Τούγκη σημειώσει γέες νίκες ἐγαντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τοῦ χρουστσωφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ κινέζικου λαοῦ καὶ ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

«Ἄσ ζει καὶ δεὶς δυναμώνει ἡ Μεγάλη Λαϊκὴ Κίνα γιὰ τὸ καλὸ τῆς παγκόσμιας εἰρήνης καὶ τῶν λαῶν. Ζήτω ἡ φιλία τοῦ ἐλληνικοῦ καὶ τοῦ κινέζικου λαοῦ!

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΒΙΕΤΝΑΜΕΖΙΚΟΥ ΛΑΟΥ, Η ΜΟΣΧΑ ΚΙ ΟΙ “ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΙ,,

7 τοβ Σεπτέμβρη 1965

“Οταν έληξε νικηφόρα το 1954 δι μακροχρόνιος σκληρός άγώνας του βιετναμικού λαού έγάντια στους Ιάπωνες καταχτητές πρώτα και στους γάλλους αποικιστές υστερα και υπογράφηκαν οι συμφωνίες της Γενεύης, άναγγωρίσθηκε μ' αύτες ή έθνική κυριαρχία, ή άνεξαρτησία, ή ένότητα δλόκηρου του Βιετνάμ και ή έδαφική ακεραιότητά του, δπως επίσης και τού Λάος και της Καμπότζης. Είδικά για το Βιετνάμ, στο δποτού κυρίως διεξήχθηκε δι επολος απελευθερωτικός άγώνας, οι συμφωνίες καθόριζαν μιά προσωρινή γραμμή, το 17ο παράλληλο, βορείως της δποίας θάλασσαν διασύρονταν δια τὰ ένοπλα τμήματα του βιετναμικού λαϊκού στρατού, που άγωνίστηκαν έγάντια στους γάλλους αποικιστές, και νοτίως αύτης θάλασσαν διαγκεντρώνονταν δια τὰ γαλλικά στρατεύματα (ώς δια τὸ γαλλικό στρατεύματα την δια τὸ Βιετνάμ) και φυσικά, τὰ έλάχιστα ένοπλα τμήματα τῶν προδοτῶν βιετναμέζων που πολέμησαν μαζί μὲ τοὺς γάλλους έγάντια στὴν απελευθέρωση τῆς πατρίδας των.

Είχε συμφωνηθεῖ διτὶ δὲν θὰ έφαρμόζονταν και διπό τὶς δυό πλευρές κυρώσεις, διτὶ τὸ τμῆμα τοῦ Βιετνάμ κάτω διπό τὸν 17ο παράλληλο θὰ διοικοῦνταν διπό μιὰ προσωρινή Κυβέρνηση και διτὶ μέσα σὲ δυό τὸ πολὺ χρόνια δι λαδός και τῶν δυό, προσωρινὰ χωρισμένων τμημάτων τοῦ Βιετνάμ, θὰ έξέλεγε μὲ έλεύθερες έκλογες τοὺς άντιπροσώπους τους που θὰ συνέρχονταν γιὰ τὴν ένοποίηση και τὴ διακυβέρνηση τῆς χώρας του.

Οι συμφωνίες απαγόρευαν ρητὰ τὴν παραμονὴ τμημάτων διποιουδήποτε ξένου στρατοῦ, τὴν διποστολὴ και παρουσία στὸ έδαφος τοῦ Βιετνάμ στρατιωτικῶν τμημάτων ξένης Δύναμης και γενικά κάθιε ἐπέμβαση στὰ έσωτερικὰ τοῦ Βιετνάμ.

Ἐλγαι φανερὸς διτὶ διν τηροῦνταν πιστὰ οι συμφωνίες τῆς Γενεύης, δι βιετναμικὸς λαδός θὰ είχε διευθετήσει «τὰ τού οἰκου του» και θὰ οἰκοδομοῦσε εἰρηνικὰ τὶ χώρας του. Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ διακήρυξε διπερίφραστα σὲ μιὰ έκπομπή του στὶς ἀρχές Αύγουστου ώς και δι

ραδιοσταθμὸς τοῦ Μόντε Κάρλο, ποὺ κάθιε διλο παρά φιλοκομμουνιστῆς η συγοδοιπόρος εἶναι.

Δέν πρόλαβε διμας νὰ στεγγώσει η μελάνη τῶν διπογραφῶν τῶν Συμφωνιῶν κι' δι αμερικάνικος ίμπεριαλισμός, γιὰ τὰ σχέδια τοῦ δποίου οι Συμφωνίες τῆς Γενεύης διποτελοῦσσαν σοβαρὸ ἐμπόδιο, μὲ διάφορα προσήματα, συγκαλυμένα στὴν ἀρχή, ἐντελῶς διπροκάλυπτα κατόπιν, τὶς ποδοπάτησε μὲ κυνισμὸ πραγματικοῦ γκάγκστερ.

Τὸν Ίουλιο κιόλας τοῦ 1954 οι αμερικανοὶ «έπαγαπάτρισαν» έσπευσμένα τὸ γνωστὸ Νγκό Ντίεμ, ένα καθολικὸ μανδαρῖνο, ποὺ είχε «μορφωθεῖ» στὸ Νιού Τζέρσεϋ τῶν ΗΠΑ, κι' ἐπίεσαν τὸ γνωστὸ ἐπίσης «αὐτοκράτορα τῶν καμπαρὲς Μπάο Ντάου, ποὺ τὸν στήριζαν οἱ Γάλλοι, νὰ δεχτεὶ τὸν Ντίεμ γιὰ πρωθυπουργό.

Μαζὶ μὲ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Ντίεμ οι αμερικανοὶ νεοαποικιστὲς έφαρμόζοντας τὴν ἀρκετὰ διποτελεσματικὴ μέθοδο τους, ἀρχισαν νὰ στέλλουν «οἰκονομικὴ βοήθεια», συμβούλους, εἰδικοὺς ὀργανωτὲς και διαχειριστὲς, «ἀποστόλους τῆς εἰρήνης», ποὺ δὲν ήσαν παρά στρατιωτικοὶ καμουφλαρισμένοι και προορισμένοι νὰ πλέξουν τὰ δίχτυα, μέσα στὰ δποία δι αμερικάνικος ίμπεριαλισμὸς θὰ τύλιγε και θὰ κρατοῦσε διποταγμένο τὸ βιετναμικὸ λαό.

Οταν δργάγωσαν καλὰ τὴ δουλειὰ τῆς διείδυσης και έξασφάλισαν τὶς θέσεις-κλειδιά, οι αμερικάνοι πέρασαν στὸ δεύτερο στάδιο τῆς «έπιχείρησής» τους. Ἀνέτρεψαν τὸν Όχτωβρη τοῦ 1955 τὸν αὐτοκράτορα Μπάο Ντάου και ἀνακήρυξαν μὲ φευτοδημοψήφισμα, «κάτω διπό τὶς λόγγης τοῦ στρατοῦ», ἀρχηγὸ τοῦ κράτους (ούσιαστικὰ διχτάτορα) τὸν Νγκό Ντίεμ.

Ποὺ στηρίχθηκε και τὶ σχεδίαζε νὰ κάνει δ Ντίεμ πέρνοντας τὴν έξουσία, τὸ εἴπαν ξεκάθαρα τρία ἐπίσημα ντοκουμέντα ποὺ είδαν τὴ δημοσιότητα υστερα ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴ του στὸ Βιετνάμ και τὸ δινέδασμά του στὸ δεξιώμα τοῦ Προέδρου ἀπὸ τοὺς αμερικάνους.

‘Ο Ντάλλες, ποὺ «σκεῦος έκλογῆς» του διπηρεξεν δ

Ντιέμ, σ' ἐπίσημες δηλώσεις του διακήρυξε ότι: «Τὸ Νότιο Βιετνάμ πρέπει ν' ἀποκτήσει μιὰ ἴσχυρή κυβέρνηση στηριγμένη σὲ ἀστυνομικές δυνάμεις καὶ σὲ δυνάμεις ἀσφαλείας ἐπαρκεῖς, γιὰ νὰ ἔσκαθαρίσουν κάθε παράγοντα ἀναταραχῆς». Νὰ ἐπιβάλουν, μ' ἄλλα λόγια, τὴν «ἡσυχία καὶ ὅμαλότητα» τῶν ἀλυσοδεμένων σκλάδων.

Ο Τζών Κέννεντυ, ὁ «συνετὸς» πρόεδρος καὶ πολύκλαυστος φίλος τοῦ Χρουστσόφ, τὸν Ιούνιο τοῦ 1956, ὅταν ἦταν ἀκόμα γερουσιαστής, μὲ δηλώσεις του ἔδωσε, σὰν τέλεος ζωγράφος, μιὰ δλοκληρωμένη καὶ πολὺ ἐκφραστικὴ εἰκόνα γιὰ τὰ σχέδια καὶ τὶς διλέψεις τῶν ΗΠΑ στὸ Βιετνάμ. «Ἄγ, εἶπε, δὲν εἴμαστε οἱ γονεῖς τοῦ μικροῦ Βιετνάμ, εἴμαστε ὅπωσδήποτε, τουλάχιστο, ὁ νουγός του. Παρασταθήκαμε στὴ γέννησή του, τὸ βοηθήσαμε γὰρ σταθεῖ στὰ πόδια του καὶ συντελέσαμε στὸ γὰρ τοῦ δώσουμε μιὰ δριψιλήν μορφὴ καὶ βάση γιὰ τὸ μέλλον του».

Ο ἕδιος ἀλλωστε ὁ Ντιέμ δὲν δίστασε γὰρ διαλαήσει ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποχώρηση καὶ τῶν τελευταίων γαλλικῶν τμημάτων, ὅταν σταθεροποίησε μὲ τὴ διοήθεια τῶν ἀμερικανῶν τὴν θέση του, ὅτι «τὰ σύγορα τῶν ΗΠΑ ἔκτείνονται μέχρι τὸν 17ο παράληλο, ποὺ χωρίζει τὸ Νότιο ἀπὸ τὸ Βόρειο Βιετνάμ». (Ἔταν τῆς μόδας τότε παρόμοιες ἐκφράσεις). «Ἐνας δικός μας πολιτικός εἶχε διακηρύξει πρωτήτερα ὅτι τὰ σύγορά μας ἔκτείνονταν μέχρι τὴν Κορέα! Κι' ἔνας ἄλλος, ποὺ διατυπωγίζει σήμερα ὅτι εἴγαι δ ὅπατος σφραγιδοκράτορας τῆς ἑθνικοφροσύνης εἶπε, δείχνοντας ἔνα τυῆμα στρατοῦ μας στὸν Βάγ Φλῆτ, τὸ πρωτάκουστο «ἴδου ὁ στρατός σας!»). Οὕτε ἐκλογές δηλαδὴ οὔτε ἐνοποίηση τῶν δυδ τμημάτων τοῦ Βιετνάμ, δημοσιεύσαντας τὴν διατύπωση τῆς Γενεύης! Ο αἷμοσταγῆς Νγκό Ντίεμ, ποὺ ὅπως ξέρουμε δρῆκε ἀργότερα οἰκτρὸ τέλος ἀπὸ τοὺς ἕδιους τοὺς συνεργάτες του, «ἐν ληστείᾳ» ἀπέκρουσε ἀπροσχημάτιστα δλες τὶς προτάσεις τοῦ Βόρειου τμήματος τοῦ Βιετνάμ ποὺ εἶχε δραγμαθεῖ σὲ Λαϊκή Δημοκρατία, γιὰ τὴν προπαρασκευὴ τῶν γενικῶν ἐκλογῶν καὶ δργάνωση τῆς ἐνοποίησης τῶν δύο τμημάτων τῆς χώρας!

Μὲ τὴν καθοδήγηση καὶ τὴν προτροπὴ τῶν ἀμερικανῶν ὁ Ντιέμ ἐφάρμοσε μιὰ στυγνὴ τρομοκρατία ἐνάντια στὸν πληθυσμὸ κι' ἔναν ἔξοντωτικὸ διωγμὸ κάθε προοδευτικοῦ στοιχείου καὶ ἔξετέλεσε χιλιάδες ἀγωνιστῶν τοῦ λαοῦ, ποὺ κατάγονταν ἀπὸ τὸ Νότιο Βιετνάμ, καὶ εἶχαν συνεπῶς παραμείνει στὸ τμῆμα τοῦ Βιετνάμ κάτω ἀπὸ τὸν 17ο παράληλο.

Ο διχτάτορας δηλαδὴ Νγκό Ντίεμ ποὺ δρίσκονταν χιλιάδες χιλιόμετρα μακρὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ὅταν ὁ λαὸς τῆς ἀγωνίζονταν ἐγάντια στοὺς καταχτητὲς Ἰάπωνες πρῶτα κι' ἐνάντια στοὺς γάλλους ἀποικιστὲς ἀργότερα, ἐφάρμοσε στὸ Βιετνάμ τὴν ἕδια ταχτικὴ καὶ πολιτικὴ ποὺ ἀρχισαν οἱ ἄγγλοι καὶ ποὺ συνέχισαν ἀργότερα οἱ ἀμερικανοὶ στὴν Ἐλλάδα μεταπελευθερωτικά, σὲ συμμαχία καὶ μὲ δργανά τους τοὺς Σούρληδες, τοὺς ταγματασφαλίτες, τοὺς συνεργάτες τῶν καταχτητῶν, καθὼς καὶ μὲ τοὺς οὐδέτερους θεατές καὶ ροσκόπους τῶν ἑθνικῶν ἀγώνων.

Μιὰ πολὺ ἀμυδρὰ εἰκόνα τῶν δσων διαδραματίστηκαν στὴν πολύπαθη χώρα τοῦ Βιετνάμ, στὸ ὅποιο σπαταλήθηκαν ἀπὸ τοὺς ἀμερικάνους ἡμπεριαλιστὲς πάνω ἀπὸ 7 δισεκατομμύρια δολλάρια σὲ «βοήθεια» καὶ πολεμικές δαπάνες γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τοῦ «βρωμεροῦ» πολέμου, δίνει μιὰ δειγματοληφία ἀπὸ μερικὰ χαραχτηριστικὰ γιὰ τὴν ἀπάνθρωπιά τους μέτρα καὶ ἀριθμούς ποὺ ἀναφέρουμε παρακάτω.

«Αμέσως μετὰ τὴν σταθεροποίηση τῆς θέσης του ὁ Ντιέμ συγκέντρωσε σὲ στρατόπεδα δλες τὶς γυναικες τῶν ἀνδρῶν, τόσων ἔκείνων ποὺ εἶχαν περάσει στὸ Β. Βιετνάμ, δσο κι' αὐτῶν ποὺ ἔμειγαν κάτω ἀπὸ τὸ 17ο παράληλο καὶ μὲ ἀνήκουστες πιέσεις τὶς ἀνάγκαζαν γὰρ πάρουν διαζύγια ἀπὸ τοὺς ἄνδρες των!

«Εγα ἄλλο: Τὸ 1958 δ διοικητὴς τοῦ στρατόπεδου τοῦ Φοῦ Λόυ, ποὺ δρίσκεται κουτὰ στὴ Σαϊγκόν καὶ δπου κρατοῦνταν 6.000 κρατούμενοι, πῆρε διαταγὴ κι' ἔβαλε δηλητήριο μέσα στὸ συσσίτιο τῶν κρατούμενων. Χίλιοι κρατούμενοι πέθαναν μέσα σὲ φρίχτους πόνους ἀπὸ τὴν πρωτάκουστη καὶ ἀπάνθρωπη αὐτὴ ἐνέργεια!

«Ἐνας πίγακας ποὺ δημοσίευσε τὸν Μάρτη τοῦ 1965, τὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο τοῦ Βιετνάμ, τὸ δ-ποτοὶ ἰδρύθηκε τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1960 (ὕστερα δηλαδὴ ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν ἀντιστασιακὸ ἀγώνα τοῦ Βιετναμικοῦ λαοῦ) δίνει τοὺς παρακάτω συνταραχτικοὺς ἀριθμούς:

170 χιλιάδες ἀτομα ἔχτελέστηκαν.

800 χιλιάδες βασανίσθηκαν, τραυματίσθηκαν, ἔμειναν ἀνάπτηροι ἀπὸ τὰ βασανιστήρια.

400 χιλιάδες φυλακίστηκαν σὲ 800 περίπου φυλακές. Δεκάδες χιλιάδες γυναικες διάσθηκαν.

5 ἐκατομμύρια πληθυσμὸς ξερριζώθηκε ἀπὸ τὰ χωριά του καὶ κλείστηκε στὰ περίφημα «στρατόπεδα ἀσφαλείας»!

**

«Οπου δμως ὑπάρχει μεγάλη πίεση, ἔκει γεννιέται καὶ ἡ ἀνάλογη ἀντίδραση.

«Οταν ἡ τρομοκρατία καὶ οἱ διωγμοὶ τοῦ Ντιέμ, παράληλα μὲ τὴν καταλήστευση τῆς πλούσιας χώρας τοῦ Βιετνάμ ἀπ' τοὺς ντόπιους κομπραδόρους καὶ τοὺς ἀμερικάνους μπίζνεσμεν, ποὺ εἰσέβαλαν μαζὶ μὲ τὴν ἀμερικανικὴ «βοήθεια», ἔφτασαν σὲ ἀδάσταχτο σῆμετο, δ ὑπερήφανος καὶ γενναῖος βιετναμικὸς λαός, ποὺ πρόσθαλε στὴν ἀρχὴ εἰρηνικὴ ἀντίσταση, ἀρπάξε τὸ ὅπλο στὸ χέρι. »Ἐτσι γεννήθηκε τὸ νοτιοδιετυγαμέζικο ἀντάρτικο, ποὺ σύντομα ἀναπτύχθηκε κι' ἔξελιχθηκε στὸ σημεριγὸ παγίσχυρο καὶ ἀκατανίκητο ἀπελευθερωτικὸ στρατὸ τοῦ Ν. Βιετνάμ, ποὺ ἀπελευθέρωσε τὰ τέσσερα πέμπτα τῆς χώρας του καὶ τὰ 10 περίπου ἀπὸ τὰ 13 ἐκατομμύρια ποὺ ἀποτελοῦν τὸν πληθυσμὸ τοῦ Ν. Βιετνάμ.

«Η κυβέρνηση τοῦ Τζόνσον ποὺ δλέπει γὰρ συντρίβονται δλα τὰ καλομελετημένα πλάνα τοῦ Πεντάγωνου καὶ γὰρ καταλήγουν σὲ οἰκτρὸ φιάσκο δλες οἱ ἐκστρατείες, οἱ βασισμένες στὴν ὑπερμοντέργα καὶ ἀρ-

τια έφοδιασμένη πολεμική μηχανή του άμερικάνικου έπιθετικού Ιμπεριαλισμού, περγάει τώρα δύσκολες στιγμές. Χαραχτηριστική είναι ή ίπποχώρηση του Τζόνσον από την προηγούμενη αγέρωχη στάση του απέναντι στὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο τοῦ Βιετνάμ. Τελευταία δ Τζόνσον δέχθηκε γὰ συμπάρακαθήσει στὶς διαπραγματεύσεις κι' ή ήγεσία τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου.

Ἡ παράταση πέρα ἀπὸ κάθε προσδοκία τοῦ «βρωμεροῦ» — κι' αἰματηροῦ τώρα καὶ γιὰ τοὺς άμερικάνους — αὐτοῦ πολέμου, τοῦ δποίου δὲν φαίνεται πουθενὰ τὸ νικηφόρο τέρμα δπως ἔμμεσα δμοιλογοῦν σὲ δηλώσεις τους, τόσο δ Πρόδερος Τζόνσον δσο καὶ οἱ υπουργοὶ του Ντὴν Ράσον καὶ Μακγαμάρα, ποὺ συχγὰ «πετάγε» μέχρι τὴν «καταραμένη» αὐτῇ γνωὶα τῆς Νοτιοασιατικῆς Ἀσίας. ች δοὶ καὶ πιὸ δυσδάσταχτη ἐπιβάρυνση τῶν ΗΠΑ γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τοῦ πολέμου αὐτοῦ (πρὶν τρεῖς μῆνες εἶχαν ἐγκριθεὶ 700 ἑκατομμύρια καὶ στὸ τέλος Αύγουστου ἀλλα 1.700 ἑκατομμύρια δολλάρια ἔκτακτα κονδύλια γιὰ τὸν πόλεμο τοῦ Βιετνάμ). Τὸ γεγονὸς δτι γιὰ γὰ προληφθεὶ ή κατάρευση χρειάσθηκε νὰ σταλεὶ δλόκηρο ἔκστρατευτικὸ σῶμα, ποὺ ξεπέρασε κιόλας τὶς 125 χιλιάδες ἄνδρες — γιὰ γὰ φθάσει ἀργότερα καὶ στὶς 500 χιλιάδες, ἀν χρειασθεὶ — κι' δτι ή διεξαγωγὴ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀρχισε νὰ πέφτει δλο καὶ πιὸ πολὺ στοὺς ὄμοις τῶν άμερικάνων μὲ τὶς ἀγάλογες συνέπειες σὲ γενεροὺς καὶ μαυροφορεμένες άμερικανίδες μητέρες κι' ἀδελφές. ች ηθικὴ τέλος ἀπομόγωση τῶν άμερικάνων ποὺ ξεσκεπάζονται στὰ μάτια τοῦ κόσμου σὰν ἐμπρηστὲς τοῦ πολέμου κι' ἔχθροι τῶν λαῶν. «Ολα αὐτὰ ἀναγκάζουν τὸν Τζόνσον νὰ ἐπιστρατεύσει κάθε πρόσφορο μέσο, ποὺ θὰ τὸν δοηθοῦν γὰ δρεῖ ἀπὸ τὸ φοβερὸ ἀδιέξοδο στὸ δποίο δλο καὶ πιὸ βαθειὰ σπρώχνεται.

Γιὰ νὰ παραπλαγήσει τὴ διεθνὴ κοινὴ γνώμη καὶ πιὸ πολὺ γιὰ ν' ἀποκομῆσει τὸν άμερικάνικο λαὸ γιὰ τὴν «κλιμάκωση» τῆς πολεμικῆς ἐπιδρομῆς του (Βόρ. Βιετνάμ, Λάος, Καμπότζη) δ Τζόνσον ἔξαπόλυσε τελευταία μιὰ ἔκστρατεία εἰρήνης τόσο μὲ τοὺς λόγους του σὲ κάθε εὐκαιρία ποὺ τοῦ δίδεται γὰ ἐπικοινωνήσει μὲ τοὺς άμερικανοὺς πολίτες, δσο καὶ μὲ μιὰ ἔξαιρετικὴ διπλωματικὴ δραστηριότητα στὸ ἔξωτερικό.

Χωρὶς δηλαδὴ νὰ σταματήσει τὴ συνεχὴ πίεση τῆς σκανδάλης στὴν τερατώδη πολεμικὴ μηχανή του, προσφέρει μὲ τὸ ἀλλο χέρι τὸν ἀπατηλὸ κλάδο ἐλαίας. Είναι εύνόητο δτι δλη αὐτῇ ή κλιμάκωση τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τοῦ πολέμου, ποὺ διεξάγει δ Τζόνσον, βασίζεται σὲ μιὰ δρισμένη βεβαιότητα, (πῶς καὶ πότε δοσμένη, θ' ἀποκαλυφθεὶ κάποτε πλατειὰ) δτι δὲν πρόκειται ν' ἀντιμετωπίσει τὴν ἀνταπόδοση ἀπὸ τὸν παράγοντα ἔκεινον, δ δποίος δὲν ὑστερεῖ, ἀν δὲν ὑπερέχει κιόλας, σὲ πολεμικὴ ὄλικὴ ἴσχυ, καὶ δ δποίος δὲν θέλει — δπως συχγὰ ἀλλωστε τὸ διακηρύσσει — «γὰ διακινδυνεύσει ἔναν πυρηνικὸ δλεθρο» (!).

Πρώτη ἐκδήλωση τώρα τελευταία τῆς «εἰρηνευτικῆς» ἔκστρατείας τοῦ Τζόνσον είναι ή ἀποστολὴ τοῦ Χάρριμαν, δ δποίος... γιὰ γὰ περάσει τὶς διακοπές του

διάλεξε γιὰ θέρετρο τὴ Μόσχα, τὴν δποία ἐγκαταλείπουν συνήθως οἱ Μοσχοδίτες τὸ καλοκαΐρι.

Δὲν εἶχε μεγάλη σημασία, οὔτε δυσμενεῖς ἐπίδραση στὴν ύγεια τοῦ Χάρριμαν τὸ γεγονὸς δτι ἀναγκάσθηκε, στὸ διάστημα τῆς δεκαήμερης παραμονῆς του στὴ Μόσχα γὰ συναγτηθεὶ δυὸ φορὲς σὲ πολύωρες συνομιλίες μὲ τὸ Κοσύγκιν. Οἱ συνομιλίες περιστρέφονται... σὲ ἐλαφρὰ καὶ φαιδρὰ θέματα. ποὺ ξεκουράζουν! Γ' αὐτὸ ἀκριδῶς καὶ δὲν ἥταν ἀνάγκη νὰ ἐνημερωθεὶ δ σοβιετικὸς λαὸς κι' ή διεθνὴς κοινὴ γνώμη γιὰ τὸ περιεχόμενο τῶν συνομηλιῶν αὐτῶν, ποὺ οἱ κακὲς γλώσσες θέλησαν γὰ βαφτίσουν μὲ τὸν κακόφημο χαραχτηρισμὸ τῆς μυστικῆς διπλωματίας τῶν καπιταλιστικῶν Κυβερνήσεων! ች ἀλλήθεια ώστόσο είγαι δτι εἶχε προηγγηθεὶ τὸ δωδεκαήμερο ταξίδι τοῦ Τίτο στὴ Μόσχα κι' ἔπερε γὰ πληροφορηθεὶ δ Τζόνσον σὲ ποιὸ σημεῖο δρίσκονταν οἱ ἀντιλήψεις τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν, ὑστερα ἀπ' τὴ... μαεστρικὴ ἐπίδραση τοῦ μεγάλου διδασκάλου τοῦ ρεβίζιονισμοῦ. Χαρακτηριστικὸ πάντως είναι δτι στὸ κοινὸ σοβιετο-γιουγκοσλαβικὸ ἀνακοινωθέν, ποὺ δημοσιεύθηκε μετὰ τὴν ἀναχώρηση τοῦ Τίτο ἀπ' τὴ Μόσχα, δέν γίνεται μνεία γιὰ τὸν βασικώτερο δρό στρατευμάτων πρὶν ἀρχίσουν οἱ διαπραγματεύσεις!

Ὑστερα ἀπ' τὴν ἐπίσκεψη καὶ τὶς συνομηλίες του στὴ Μόσχα, δ Χάρριμαν σπεύδει στὸ Βελιγράδι. Ἐκεῖ, στὶς συνομιλίες του μὲ τὸν Τίτο, θὰ ἐλέγξει καὶ θὰ ἔξακριδώσει πιὸ καλὰ τὶς διαθέσεις καὶ τὶς σκέψεις τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν καὶ, παράλληλα, θὰ δσει νέες δηγγίες κι' ἔντολές στὸν εύρωπαίο «σοσιαλιστὴ» πλαστὲ τῆς άμερικάνικης Ιμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς, ποὺ πρόκειται γὰ συναγτηθεὶ μὲ τὸν ἀσάτη «δημοκράτη» πλασιέ. «Ἔτσι, δταν στὶς 30 τοῦ 'Ιούλη δ 'Ινδρὸς Πρωθυπουργὸς ἔφθασε στὸ Βελιγράδι, ἥταν κιόλας καλοστρωμένη ή δουλειὰ γιὰ τὸ ἀνακοινωθέν, στὸ δποίο θὰ κατάληγαν οἱ συνομηλίες Τίτο - Σάστρι στὸ εἰδυλλιακὸ Μπριόγι.

Στὶς δηλώσεις ποὺ ἔκαναν κι' δ Τίτο κι' δ Σάστρι δὲν παρέλειψαν γὰ τονίσουν τὶς ἀνησυχίες τους γιὰ τὴν ἐπιδείγωση τῆς κατάστασης ἀπ' τὸν πόλεμο στὸ Βιετνάμ. Σὰν καλοὶ κι' εύσυγείδητοι πλασιέ τοῦ Τζόνσον, δρίσκουν τὴν εὐκαιρία γὰ χύσουν τὸ δηλητήριο τους ἐναγτίον τῆς Κίνας, χωρίς, φυσικά, γὰ τὴν κατονομάσουν: «... μόνον οἱ ἀντιδραστικοὶ καθὼς κι' ἔκεινοι ποὺ ἔχουν τυφλωθῆ ἀπ' τὸ δογματισμὸ δύνανται ν' ἀποκομίσουν δφέλη ἐκ τῆς ἐπιδείγωσεως τῶν διεθνῶν σχέσεων καὶ μιᾶς παγκοσμίου συρράξεως». ች στερα σπεύδουν... «νὰ πράξουν τὸ κατά δύναμην (δ Τίτο δηλ. κι' δ Σάστρι!)» γιὰ νὰ συμβάλουν στὴν ἐπίλυση τοῦ Βιετνάμ, τοῦ προβλήματος, ώστε ν' ἀποφευχθεὶ ἔνας πόλεμος. «Ο Τίτο μάλιστα, προεξοφλώντας τὴ στάση τοῦ Νασέρ, ἔκφράζει τὴν ἐλπίδα δτι δ αἰγύπτιος πρέδερος θὰ συμφωνήσει μαζύ τους!

Ἐτσι, στὸ ἀνακοινωθέν τους, ἀγτὶ γὰ τὰ καταδικάσουν ἀνοιχτὰ τὸν άμερικάνικο Ιμπεριαλισμὸ γιὰ τὴν εἰσδολή του στὸ Βιετνάμ καὶ γὰ ζητήσουν τὴν ἀποχώρηση τῶν άμερικάνικων στρατευμάτων, δ Τίτο κι' δ Σάστρι κάνουν ἔκκληση γιὰ μιὰ εἰρηνικὴ λύση τοῦ βιετνα-

μικού προβλήματος, μοιράζοντας μ' αύτό τὸν τρόπο τὶς εὐθύνες ἀνάμεσα στὸν ἐπιδρομέα καὶ τὸ θῦμα!

Δὲν πρόλαβε νάναχωρήσει ἀπ' τὸ Βελιγράδι δὲ Σάστρι καὶ ἀναγγέλθηκε ἡ ἀφεξη στὶς 2.8.65 τοῦ προέδρου τῆς Γουϊνέας Σέκου Τουρέ. "Ἐξω ἀπ' τὴν ἀναγγελία τῆς ἐπίσκεψης αὐτῆς (Αὔγυ 1.8.65) δὲν δημοσιεύθηκε τίποτ' ἀλλο σχετικὸ μὲ τοὺς σκοποὺς τῆς καὶ τάποτελέσματα. Ή μυστικὴ διπλωματία ἀλλωστε κρύβει τόσα πολλὰ ἀπ' τοὺς λαοὺς (κι' ἰδιαίτερα δσα εἰναι σὲ βάρος των), ὥστε δὲν εἶναι παράξενη ἡ ἀπόλυτη σιωπὴ στὴν περίπτωση αὐτῆς.

Παράλληλα μὲ τὶς κινήσεις καὶ τὶς προσπάθειες τῶν «ἀδέσμευτων», ἀγαπτύσσει μιὰ ἰδιαίτερη δραστηριότητα κι' δ «ἐργατικὸς» Πρωθυπουργὸς τῆς Μ. Βρετανίας κ. Οὐδὲνσων, δὲ ποιὸς δοκίμασε νὰ στείλει ἀγτιπρόσωπο στὴν Κίνα καὶ στὸ Βόρ. Βιετνάμ, γιὰ νὰ πείσει τοὺς δυὸ «σκληροτρόχηλους» αὐτοὺς ἀγτίπαλους νὰ δεχθοῦν τὴν ἔναρξη διαπραγματεύσεων, σύμφωνα μὲ τὶς προτάσεις τοῦ Τζόνσον γιὰ ἔναρξη συνομιλιῶν ἀνευ δρων». Νὰ δεχτοῦν δηλαδὴ οἱ Βορειοβιετναμέζοι καὶ οἱ Κινέζοι νὰ καθήσουν στὴ στρογγυλὴ τράπεζα, πρᾶγμα ποὺ θὰ σήμαινε τὴν ἀναγνώριση τῶν ἀμερικανῶν σὰν ἐμπολέμων καὶ δχι σὰν εἰσβολέων, καὶ θὰ νομιμοποιοῦσε τὴν παραμονὴ τους στὸ Νότιο Βιετνάμ. "Ολα δμως τὰ τεχνάσματα τοῦ Οὐδὲνσων δὲν κατάφεραν νὰ ἔξαπατήσουν τοὺς Κινέζους καὶ τὴν Κυβέρνηση τοῦ Β. Βιετνάμ, ποὺ ἀρνήθηκαν κατηγορηματικὰ νὰ δεχτοῦν τὴν ἐπίσκεψη τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Οὐδὲνσων.

Σὲ συγέχεια τῆς δραστηριότητας τῶν ἐπίσημων αὐτῶν πλαστέ, ποὺ μάταια προσπαθοῦν γὰ ντύσουν μὲ εἰρηνικὴ φορεσὶ τὴν ἄγρια κι' αἴμοχαρη πολιτικὴ τοῦ ἀμερικάνικου ἵπεριαλισμοῦ, ἐπιστρατεύθηκε τελευταίᾳ κι' δ καλδὲ φίλος τοῦ Χρουστσώφ, δ πρόεδρος Νασέρ, ἀπ' τὶς ἐφεδρείες τῶν «ἀδέσμευτων» κι' αὐτός.

"Ο Αἰγύπτιος Πρόεδρος ἐφθασε στὴ Μόσχα στὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου, φέργοντας μαζὺ του «νέο μεσολαβητικὸ σχέδιο γιὰ τὴν εἰρήνηση στὸ Βιετνάμ», δπως ἔγραψαν οἱ ἐφημερίδες. Οἱ συνομηλίες του μὲ τοὺς σοβιετικοὺς ἡγέτες καλύφθηκαν κι' αὐτὲς ἀπ' τὴν καθιερωμένη πιὰ διπλωματικὴ μυστικότητα, ποὺ ἔγκαινισε δ Χρουστσώφ. Στὴ δημοσιότητα δόθηκε μογάχα τὸ γιορταστικὸ μέρος τῆς ἐπίσκεψης μὲ τὴν ἀνάλογη περιγραφὴ τῶν λαμπρῶν δεξιώσεων κάτω ἀπὸ φανταχτεροὺς τίτλους γιὰ ἔγκαρδιες συνομιλίες». Στὴν ταχικὴ αὐτὴ τῆς «συσκότισης» δὲν ςτέρησε οὔτε ἡ «Αὔγη!». Εἶναι πραγματικὰ ἀξιοσημείωτο δτι ἐνῶ οἱ περισσότερες ἐφημερίδες ἀνέγραψαν δτι στὶς συνομιλίες Σοβιετικῶν - Νασέρ συνητήθηκε καὶ τὸ Βιετναμικὸ πρόβλημα, ἡ «Αὔγη» δὲν ἀνάφερε οὔτε λέξη γι' αὐτό. "Ακόμα πιὸ χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ γεγονός δτι, ἐνῶ δλες σχεδὸν οἱ ἐφημερίδες ἔδοσαν ἀποπάσματα ἡ περιλήψεις τοῦ σοβιετο-αἰγύπτιακού ἀγακοιγωθέντος, ποὺ δγῆκε μετὰ τὴν ἀναχώρηση τοῦ Νασέρ ἀπ' τὴ Μόσχα, ἡ «Αὔγη» οὔτε καν ἀνέγραψε τὴν εἰδηση γιὰ τὴ δημοσίευσή του!

Πῶς δμως νὰ γράψει καὶ νὰ σχολιάσει τὸ κείμενο αὐτό, ποὺ ξεσκεπάζει τὴν συνθηκολόγα πολιτικὴ τῆς

σημερινῆς μεταχρουστσωφικῆς ἡγεσίας τῆς Σοβ. "Ενωσης, ἡ ὁποία προσπαθεῖ γὰ ρίζει στάχτη στὰ μάτια τῶν λαῶν μὲ πολλὰ παχυὰ λόγια καὶ μὲ λίγα φίχουλα δογματικὰ πρόσωπα τὸ Λαὸ τοῦ Βιετνάμ, ποὺ ἀγωνίζεται σκληρὰ ἐνάντια στὴν ἀμερικάνικη ἴμπεριαλιστικὴ ἐπιδρομή!

Πραγματικά, τόσο τὸ ἀγακοιγωθὲν Νασέρ-Σοβιετικῶν, δσο καὶ τὸ ἀγακοιγωθὲν Τίτο-Σοβιετικῶν καὶ Τίτο-Σάστρι, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ ἀγακοιγωθὲν Νασέρ Τίτο ('Ο Νασέρ, ᾃς γνωστό, ἐπιστρέφοντας ἀπ' τὴ Μόσχα, ἐπισκέφθηκε τὸ Βελιγράδι καὶ εἶχε τριήμερες συνομιλίες μὲ τὸν Τίτο) ἀποφεύγουν νὰ καταγγήλουν ἀνοιχτὰ καὶ νὰ καταδικάσουν ἐπώνυμα τὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμὸ σὰν ἔχθρο τῶν λαῶν, σὰν τὸν ἔξαλλο ἐμπρηστὴ τῆς Εἰρήνης καὶ σὰν ὅμιλο καὶ δάρβαρο ἐπιδρομέα στὸ «βρώμικο» πόλεμο τοῦ Βιετνάμ!

"Η Κυβέρνηση τῆς Λ. Δημοκρατίας τοῦ Β. Βιετνάμ καὶ τὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο τοῦ Ν. Βιετνάμ διακήρυξαν ἀπ' τὸν περασμένο Μάρτη τοὺς τέσσερις λογικοὺς καὶ δίκαιους ὅρους γιὰ τὴν εἰρήνηση τῆς χώρας τῶν: 1) Ἀποχώρηση, πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῶν διαπραγματεύσεων, τῶν ἀμερικάνικων καὶ τῶν ἀλλων ζένων στρατεύματων, ποὺ εἶναι στρατεύματα ἐπιδρομῆς. 2) Κατάπαυση τῶν δομβαρδισμῶν. 3) Ἀγαγνώριση τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου τοῦ Ν. Βιετνάμ σὰν τοῦ μόνου πραγματικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ τοῦ Ν. Βιετνάμ καὶ 4) Ν' ἀφεθεῖ ὁ διετυγματικὸς λαὸς νὰ καθορίσει μόνος του καὶ ἔξω ἀπὸ κάθε ξένη ἐπέμβαση νὰ λύσει τὰ προβλήματά του.

Κι' δμως γιὰ τοὺς τέσσερις αὐτοὺς δρους, ποὺ ἡ παραδοχὴ των εἶναι καὶ ὅρθη καὶ δίκαιη, δὲν ἀναφέρουν λέξη τὰ «περίφημα» ἀγακοιγωθέντα τῶν ταχυδρόμων πλαστὲ τῆς ἴμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς τῆς Οὐάσιγκτων. Μιὰ καὶ δὲν τολμοῦν ἀνοιχτὰ νὰ τὰ χαραχτηρίσουν ἀπαράδεκτα καὶ νὰ τ' ἀπορρίψουν, τὰ περγοῦν, ἀπλούστατα, «ἐν σιγῇ»!

"Αντίθετα, δὲν φειδωλεύονται καθόλου σὲ πλατωνικὲς ἔκκλησεις πρὸς ἀμφότερα τὰ μέρη γιὰ εἰρηνικὴ λύση τοῦ διετυγματικοῦ προβλήματος (βάζοντας ἔτσι στὸν ἰδιο σάκκο ληστὴ καὶ θῦμα), γιὰ τὴν κατάπαυση τῶν δομβαρδισμῶν καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τῆς Γενεύης (τὶς δποιεῖς ποδοπάτησαν κυνικότατα οἱ ἀμερικάνοι). Ἀναμασσοῦν τέλος τὸ γνωστὸ τροπάρι τοῦ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ, ποὺ δὲν εἶναι παρὰ ἔνα προπέτασμα καπνοῦ καὶ στάχτη στὰ μάτια τῶν λαῶν, γιατὶ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ μὴν ξέρουν οἱ ἐμπνευστές καὶ συντάχτεις τῶν ἀγακοιγωθέντων αὐτῶν δτι ἴμπεριαλισμὸς καὶ ἀφοπλισμὸς εἶναι δυὸ πράγματα τελείως ἀσυμβίδαστα, μιὰ καθαρὴ οὐτοπία, κι' δτι ἀν προηγουμένως γχρεμισθεῖ ὁ ἴμπεριαλισμὸς σ' δλο τὸν κόσμο, δὲν εἶναι δυνατὸς κανενὸς εἰδούς γενικὸς ἀφοπλισμός.

"Ομως ἡ διπλωματικὴ αὐτὴ δραστηριότητα καὶ τὰ ἀγακοιγωθέντα ποὺ γεννάει κάθε φορὰ ἡ παράνομη συνεύρεση «σοσιαλιστῶν», «ἀδέσμευτων» καὶ ἴμπεριαλιστῶν καὶ ποὺ πέργουν τὴν ἀνάλογη μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ καθευδρὸς δημοσιότητα, ἐνῶ δὲν προσφέρουν καμιά

βοήθεια στους λαούς, που άγωνίζονται γιατί έθνική & πελευθέρωση, γιά την κατάργηση του άποικισμού και του νεοαποικισμού, γιά ειρήνη, άνεξαρτησία και δημοκρατία, παρέχουν μιά πραγματική έντσχουση στὸν κλονιζόμενο Αμερικάνικο Ιμπεριαλισμό, καλύπτουν τις έγκληματικές γκαγκστερικές έξορμήσεις του και βοηθούν της προπαγάνδα του, ίδιαίτερα γιά την ήθική στήριξή του στὸ μέτωπο του έσωτερικού του.

Ο Αμερικάνικος λαός, που άσφαλώς διγαπάει τὴν ειρήνη καὶ μισεῖ τοὺς τυχοδιωκτισμοὺς καὶ τὸν πόλεμο, δ ἀμερικάνικος λαός ποὺ πληρώνει μὲ τὸν ίδρωτα του καὶ τώρα καὶ μὲ τὸ αἷμα του τὴν διεξαγωγὴ τῆς ληστρικῆς Ιμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως Τζόνσον, δυσανασχετεῖ κι' ἀγανακτεῖ γιὰ τὴν ξέφρενη νεοχιτλερικὴ αὐτὴν πολιτικὴν. Εἶναι, ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτῆς, χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονός δτι ή κυβέρνηση Τζόνσον ἀναγκάσθηκε νὰ φηφίσῃ νόμο δόποιος καταργεῖ τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν στράτευση τῶν παντρεμένων ήλικίας 21 μέχρι 26 ἑτῶν, δταν δὲν ἔχουν παιδιά. Ὁπως ἔγινε γνωστό, εἰχαν σημειωθεῖ τελευταῖα ἀθρόοι γάμοι νέων, γιὰ νὰ μὴ στρατευθοῦν καὶ σταλοῦν στὸ Βιετνάμ!

Τὰ ἀνακοινωθέντα συνεπῶς ποὺ προέρχονται ἀπὸ ήγέτες χωρῶν, ποὺ δὲν συγκαταλέγονται στὸν «Ἐλεύθερο Κόσμο» ἔχουν ίδιαίτερη βαρύτητα καὶ σημασία γιὰ τὴν ἀμερικάνικη προπαγάνδα καὶ τοὺς έσωτερικούς καὶ τοὺς έσωτερικούς.

Τὰ ἀνακοινωθέντα αὐτά, δταν δὲν ξεσκεπάζουν καὶ δὲν καταδικάζουν ἀνοιχτά καὶ ἀπερίφραστα τὴν ἀμερικάνικη ληστρικὴ πολιτικὴ τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τοὺς πολέμου, σὲ συνδυασμὸν καὶ μὲ τὴν ἀπατηλὴ προσφορὰ κλάδου ἐληῆς — κάτω ἀπὸ τὸ δποτο κρύβεται ἔντεχνα τὸ ᷂πουλο στιλέτο — παρουσιάζουν στὶς ἀκατατόπιστες λαικές μάζες καὶ στὸν ἀμερικάνικο λαὸ τὸν Τζόνσον σὰν ἔνα κυνέργητη ποὺ κάγει κι' αὔτος τὸ πᾶν γιὰ τὴν ειρήνη. Βοηθοῦν στὸ νὰ ἔξαπατοῦνται οἱ ἀφελεῖς κι' δ ἀμερικάνικος λαός, δτι δὲν εἶναι ή ἀγρια, ή ἀσυγκρά-

τητη ἐπιθετικὴ φύση τοῦ ἀμερικάνικου Ιμπεριαλισμοῦ, ἀλλὰ ή ἀδιαλλαξία καὶ τὰ σκοτεινὰ σχέδια τῶν «αἰμοβόρων ἡγετῶν τοῦ Κινέζικου Κομμουνισμοῦ», οἱ δποιαὶ θέλουν γὰ καθυποτάξουν τὸν «ἐλεύθερο κόσμο», ποὺ καθιστοῦν ἀναπόφευκτη τὴν τόσο δαπανηρὴ κι' αίματηρὴ σταυροφορία τοῦ «φιλόθρησκου» Τζόνσον ξεναγτίον τοῦ... ἀθρησκου κι' ἔγκληματικοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ!

Πραγματικά, δ Τζόνσον, ζητώντας νὰ παρασύρει κι' ἀλλες χώρες γὰ στείλουν, ἔστω συμβολικά, στρατὸ στὸν πόλεμο τοῦ Βιετνάμ, ἐπιδιώκει νὰ παρουσιάσει τὴν εἰσβολὴ του στὸ Βιετνάμ σὰν σταυροφορία τοῦ «Ἐλεύθερου κόσμου» ἐναγτίον τῆς «ἀσιατικῆς βαρβαρότητας»!

Ἐτσι, δ τύπος καὶ τὸ ραδιόφωνο τῆς Μόσχας — παράλληλα μὲ τὴν ἐπιβαλλόμενη πρὸς μιὰ ἀδελφὴ σοσιαλιστικὴ χώρα ἀποτελεσματικὴ βοήθεια — ἀντὶς νὰ γίνουν διαθημερινὸς διεθνῆς εἰσαγγελέας, ποὺ νὰ καθίζει στὸ ἔδωλο τὸν ἀρχιπειρατὴ τοῦ κόσμου ἀμερικάνικο Ιμπεριαλισμό, ή σοβιετικὴ ἡγεσία, μὲ τὶς ἀγαστὲς φιλικές διπλωματικὲς σχέσεις της, μὲ τὴ φιλόφρονη ἀγταλλαγὴ ἀθώων (;) ἐπιστημονικῶν κι' ἔκπολιτιστικῶν ἀποστολῶν, μὲ τὰ μελιστάλαχτα συγχαρητήρια σὲ κάθε κατάληγη εὐκαιρία, μὲ τὰ «ἄφογα» καὶ μὲ γαντοφορεμένα χέρια γραμμένα ἀγακοινωθέντα, ὑστερὰ ἀπὸ κάθε ἐπίσκεψη τῶν διάφορων ἐπίσημων πλασιὲ τῆς Οὐάσιγκτων, προσφέρει ἀμεσα στὸν ὑπ' ἀριθ. 1 ἔχθρο τῶν λαῶν, στὸ «συνετό», στὸ «φίλο τῆς Εἰρήνης» πρόδερμο Τζόνσον τὴν πιὸ πρόσφορη βοήθεια γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τῆς ἔγκληματικῆς κι' ἀγτιλαϊκῆς πολιτικῆς του τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τοῦ πολέμου!

Στὸ ἄχαρι, δσο καὶ οἰκτρὸ αὐτὸ ἔργο τῶν ρεβιζιονιστῶν τῆς Σοβ. Ἐγωσης, πρόθυμοι πλασιὲ καὶ πειθαρχικοὶ στὶς ἐπιταγὲς τῆς Οὐάσιγκτων, ἔρχονται νὰ προσθέσουν τὴ βοήθειά τους κι' οἱ λεγόμενοι «ἀδέσμευτοι» ἡγέτες τοῦ τρίτου Μετώπου! Μάταιος δλος δ κόπος τους.

ΑΣ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ ΨΗΛΑ

ΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

‘Ο Λιέου Νίνγκ γί, άρχηγός της κινέζικης άντιπροσωπείας στήν 11η Παγκόσμια Διάσκεψη έναντιον τῶν βομβῶν Α καὶ Η, στὴν Ἰαπωνία, ποὺ ἔχει μιὰ ἔνδοξη παράδοση συγκάλεσε ἐφέτος τὴν 11η σύνοδο της. Στὴ διάρκεια τῆς περιόδου αὐτῆς, τὸ κίνημα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου έναντιον τοῦ λαϊκεριαλισμοῦ, ποὺ κατευθύνεται ἀπὸ τῆς ΗΠΑ, γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση καὶ τὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, ξεχύνθηκε κατὰ Ισχυρὰ κύματα. Τὸ παγκόσμιο κίνημα γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τῶν βομβῶν Α καὶ Η, ἔχοντα στὸ κέντρο τὴν Ἰαπωνία, προωθήθηκε σὲ πλάτος καὶ σὲ βάθος.

Παραθέτουμε δρισμένα ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ λόγο του.

«Εἴκοσι χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὶς ἐκρήξεις τῆς Χιροσίμα καὶ τοῦ Ναγκασάκι. Ή Παγκόσμια Διάσκεψη έναντιον τῶν βομβῶν Α καὶ Η, στὴν Ἰαπωνία, ποὺ ἔχει μιὰ ἔνδοξη παράδοση συγκάλεσε ἐφέτος τὴν 11η σύνοδο της. Στὴ διάρκεια τῆς περιόδου αὐτῆς, τὸ κίνημα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου έναντιον τοῦ λαϊκεριαλισμοῦ, ποὺ κατευθύνεται ἀπὸ τῆς ΗΠΑ, γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση καὶ τὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, ξεχύνθηκε κατὰ Ισχυρὰ κύματα. Τὸ παγκόσμιο κίνημα γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τῶν βομβῶν Α καὶ Η, ἔχοντα στὸ κέντρο τὴν Ἰαπωνία, προωθήθηκε σὲ πλάτος καὶ σὲ βάθος.

Τὸ Ιαπωνικὸ κίνημα έναντιον τῶν βομβῶν Α καὶ Η ἀκολούθει ἡδη ἀπὸ πολὺν καιρὸν τὸ σωστὸ δρόμο. Ἀντανακλᾶ τὴν Ισχυρὴ πίεση τῶν λαῶν τῆς Ἰαπωνίας καὶ τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου νὰ ἀντιταχθοῦν στὸν ἀμερικανικὸ πυρηνικὸ ἐκβιασμὸ καὶ νὰ ἀποτρέψουν ἔνα πυρηνικὸ πόλεμο. Δείχνει ἀναμφισθῆτη πὼς δὲ ἀμερικανικὸ λαϊκεριαλισμὸς εἶναι δὲ πιὸ χειρότερος ἔχθρος τῆς παγκόσμιας εἰρήνης καὶ ἡ παγκόσμια πυρηνικοῦ ἐκβιασμοῦ. Ο ἀγώνας αὐτὸς εἶναι στενὰ συνδεδεμένος μὲ τὸν ἀγώνα τοῦ Ιαπωνικοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ τὴν δημοκρατία. Τοποσθητεῖ σταθερὰ τὰ ἐθνικοπελευθερωτικὰ κίνηματα στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ. Σηκώνοντας ψηλὰ τὴν σημαία τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἐνότητας γιὰ νὰ ἀντιταχθοῦν στὴ διάσπαση, στηρίζεται στενὰ στὶς μᾶζες καὶ ἐνόνωνται μὲ μέλη ἄλλων σχηματισμῶν καὶ ὅλων τῶν στρωμάτων. Προσφέρει μιὰ πλατειὰ συνεισφορὰ στὴ συγκρότηση ἔνδος πλατειοῦ ἔνιαίου μετώπου τοῦ Ιαπωνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν λαῶν ὀλόκληρου τοῦ κόσμου έναντιον τοῦ λαϊκεριαλισμοῦ ποὺ κατευθύνεται ἀπὸ τῆς ΗΠΑ.

Ἀντὸν τὸ ἀντιμπεριαλιστικὸ κίνημα τῶν μαζῶν ποὺ ἔδειπλωνται σὲ παγκόσμιο κλίμακα ἔχει στὸ κέντρο τὴν Ἰαπω-

νία καὶ εἶναι ἔνα ισχυρὸ δρῦλο στὸν ἀγώνα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς εἰρήνης»

«Ο πατριωτικὸς ἀγώνας τοῦ βιετναμέζικον λαοῦ ἐναντίον τοῦ ἀμερικανικοῦ λαϊκεριαλισμοῦ ἔγινε τώρα ἡ ἐστία τοῦ παγκόσμιον ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα. Σὲ ἀμοινία μὲ τὴν πρόταση τοῦ Ἰαπωνικοῦ Συμβούλου έναντιον τῶν βομβῶν Α καὶ Η, ἡ σημερινὴ διάσκεψη ἔχοντα δημόφυων πὰς τὸ πρωταρχικὸ του καθῆκον εἶναι ἡ ὑποστήριξη τοῦ βιετναμέζικον λαοῦ στὸν πατριωτικὸ του ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἀμερικανικοῦ λαϊκεριαλισμοῦ, ἡ πάλη ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης στὸ Βιετνάμ καὶ ὁ ἔξαναγκασμὸς τῶν ἀμερικανικῶν δυνάμεων νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν χώρα».

«Ο ἵμπεριαλισμὸς εἶναι ἀπὸ τὴν ἕδια του τὴν φύση φιλοπόλεμος. Ή δυνατότητα ἐνὸς παγκόσμιου πολέμου καὶ ἀκόμα μᾶς πλατειᾶς πυρηνικῆς σύγκρουσης δὲν ᔁχει ἀπομακρυνθεῖ. Ο μόνος τρόπος γιὰ νὰ ἐμποδίσουμε τὸν ἀμερικανικὸ λαϊκεριαλισμὸ νὰ ἐπιτύχει τὸν σκοπούς του εἶναι δὲ ἀποφασιστικὸς ἀγώνας ἐναντίον του. Ο κοινὸς ἀγώνας τῶν λαῶν τοῦ κόσμου μπορεῖ νὰ δηδήγησῃ στὸν ἔκυηδενισμὸ τοῦ προγράμματος τῶν φιλοπόλεμων τυχοδιωκτισμῶν τῶν ἀμερικάνων λαϊκεριαλιστῶν, ἐμποδίζοντάς τους νὰ πραγματοποιήσουν τὴν «κ λιμάνι ἡ σή» τους ὡς τὸ τέλος. Μπροστά στὰ 14 ἔκατομμανία βιετναμέζοντς, δὲ Τζόνσον σὲν ἔχει ἡδη ὑποστεῖ συντριπτικὰ πλήγματα. πὼς θὰ μπορεῖσει νὰ ἀντιμετωπίσει διλόχληρο τὸν πληθυσμὸ τοῦ Βιετνάμ, ποὺ ἀριθμοῦν 31 ἔκατομμάνια ἀνθρώπους; Αν δὲ ἀμερικανικὸς λαϊκεριαλισμὸς τολμήσει νὰ ἐπεκτείνει ἀκόμα περισσότερο τὸν ἐπιθετικὸ του πόλεμο, δὲν τολμήσει νὰ εἰσβάλει καθαρὰ στὴν Λαοκρατικὴ Δημοκρατία τοῦ Βιετνάμ καὶ νὰ πατήσει μὲ τὰ ἀργιλένια πόδια του στὴ θάλασσα τῶν 650 ἔκατομματηρίων κινέσων, θὰ ὑποστεῖ ἀκόμα πιὸ σοβαρὴ, ἀκό-

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΣΕΝ ΓΙ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ

Στή διάρκεια μιᾶς «πρέση κόνφερενς» πού δόθηκε στίς 4 Σεπτεμβρίου στό Καράτσι, ό αντιπρόεδρος τής κινέζικης κυβέρνησης Τσέν Γί έξέφρασε τήν πλήρη συμπάθεια και τήν άνεπιφύλακτη ύποστήριξη τής κινέζικης κυβέρνησης και τού κινέζικου λαού γιὰ τὸ δίκαιο ἀγώνα τοῦ λαοῦ τοῦ Κασμίρ.

Καταδίκασε αὐστηρὰ τὶς προκλήσεις τῆς 'Ινδίας καὶ ἐπιβεβαίωσε τὴ σταθερὴ ύποστήριξη τῆς Κίνας στὸ Πακιστάν στὴ νόμιμη ἀπάντησή του στὶς προκλήσεις αὐτές.

'Απαντώντας σὲ ἑρώτηση ποὺ τέθηκε ἀπὸ Πακιστανὸ δημοσιογράφο, δικένδιος ἀντιπρόεδρος εἶπε πῶς δικαῖος ἀγώνας τοῦ λαοῦ τοῦ Κασμίρ γιὰ τὴν ἀντίστασή του στὴν τυραννικὴ κυριαρχία τῆς 'Ινδίας ἔχει δῆλη τὴ συμπάθεια καὶ τὴν δλοκληρωτικὴ ύποστήριξη τῆς Κίνας. 'Η Κίνα καταδίκαζε ἀποφασιστικὰ τὶς προκλητικὲς ἐνέργειες τῆς 'Ινδίας σχετικὰ μὲ τὴ παραβίαση τῆς γραμμῆς ἀνακωχῆς, ἐνέργειες ποὺ προκάλεσαν καὶ ἐπιδείνωσαν τὴ σύγκρουση. 'Υποστήριζε σταθερὰ τὴ δίκαιη ἐνέργεια τοῦ Πακιστάν ποὺ ἀπάντησε στὶς ἔνοπλες προκλήσεις τῆς 'Ινδίας. 'Επιμένει σταθερὰ πῶς τὸ πρόβλημα τοῦ Κασμίρ πρέπει νὰ διακανονισθεῖ σύμφωνα μὲ τὶς υποχρεώσεις ποὺ ἔχουν ἀναλάβει ἡ 'Ινδία καὶ τὸ Πακιστάν ἀπέναντι στὸ λαό τοῦ Κασμίρ καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία τοῦ τελευταίου.

Σὲ ἀπάντηση ἑρώτησης ποὺ τοῦ ἔγινε γιὰ τὴ συκοφαντία ποὺ διαδίδει δινδικὸς τύπος, σύμφωνα μὲ τὴν ὅποια ἡ Κίνα βοήθησε στὴ συγκρότηση παρτιζάνικων διάδων στὸ Κασμίρ, διηλώσεις πῶς αὐτὸς εἶναι ἔνα παταίσχυντο φέμεμα τοῦ ινδικοῦ τύπου. Οἱ ινδικὲς ἐφημερίδες προστίθενται στὸ θύριο ποὺ κάνει διυτικὸς τύπος, ἀναμιγνύοντας τὴν Κίνα στὸν ἀγώνας ποὺ διεξάγουν οἱ λαοὶ στὸν κόσμο γιὰ τὴν ἀλευθερία καὶ τὴν ἀνεξαρτησία, ισχυριζόμενοι ἀκόμα πῶς γίνονται μὲ υποκίνηση τῆς Κίνας, ποὺ προμηθεύει τὰ δηλα καὶ στέλνει στελέχη. 'Ἐνεργώντας ἔτσι, πρόσθεσε διηλώσεις ποὺ τοῦ πρωταγωνιστὴ σὲ δλους τοὺς ἀγώνας γιὰ τὴν ἀλευθερία καὶ τὴν ἀνεξαρτησία. 'Ἄλλα ἡ Κίνα δὲν ἔχει οὔτε τὰ μέσα οὔτε καὶ τὴν ἰκανότητα γιὰ νὰ ἀξίζει μιὰ τετοια τιμή.

'Αναφερόμενος, σὲ συνέχεια, στὴ σημερινὴ κατάσταση στὸ Βιετνάμ, διηλώσεις πῶς τὸ πιὸ σημαντικὸ

στὸ βιετναμέζικο πρόβλημα εἶναι ἡ ἀνάγκη νὰ γίνεται διάκριση δινάμεστος στὸν εἰσβολέα καὶ στὸ θύμα. 'Ο κόσμος ξέρει πῶς τὸ ἀποκαλούμενο πρόβλημα τοῦ Βιετνάμ εἶναι ἀκριβῶς πρόβλημα τῆς ἀμερικανικῆς ἡμεριαλιστικῆς ἐπίθεσης ἐναντίον τοῦ Βιετνάμ. 'Η ἐπίθεση αὐτὴ προσέκρουσε στὴν ἀποφασιστικὴ ἀντίσταση δλου τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ποὺ διακήρυξε πῶς εἶναι ἔτοιμος νὰ πολεμήσει μέχρι τὴν τελικὴ νίκη στὴν ἀντίσταση τῆς ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας του, ἀκόμα κι' ἀν χρειαστεῖ νὰ πολεμήσει, πέντε, δέκα ἀκόμα καὶ εἴκοσι χρόνια. 'Ο κινέζικος λαός ἐκτιμάει αὐτὴ τὴ σταθερὴ θέληση τοῦ μεγάλου βιετναμέζικου λαοῦ καὶ θὰ τοῦ προσφέρει τὴν πλήρη ύποστήριξη του γιὰ διηδήποτε αὐτὸς κρίνει χρήσιμο καὶ ἀναγκαῖο.

'Η κατάσταση στὸ Βιετνάμ ἔξελίσσεται κατὰ τρόπο δλο καὶ περισσότερο δυσμενὴ γιὰ τὸν ἀμερικανικὸ ἡμεριαλισμό, συνέχισε διηλώσεις ποὺ τοῦ πρόβλημας οὐτὸς ἐπιχειρεῖ μὲ δλα τὰ μέσα νὰ προετοιμάσει τὸ ἔδαφος γιὰ «διαπραγματεύσεις εἰρήνης» καὶ γιὰ μιὰ ἀπατηλὴ μεσολάθηση γιὰ νὰ βγεῖ ἀπὸ τὴ δύσκολη κατάσταση στὴν δόπιοι δρίσκεται. 'Υπογράμμισε πῶς τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα δὲν μπορεῖ νὰ διακανονισθεῖ πραγματικὰ παρὰ σύμφωνα μὲ τὴν Πρόταση μὲ τὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ Φάρμ Βάν Ντούγκ, πρωθυπουργοῦ τῆς Λαοκρατικῆς Δημοκρατίας τοῦ Βόρειου Βιετνάμ. Μὲ ἄλλα λόγια, οἱ ΗΠΑ δφείλουν νὰ σταματήσουν τὴν ἐπίθεσή τους, καὶ νὰ ἀποσύρουν τὶς δυνάμεις τους ἀπὸ τὸ Νότιο Βιετνάμ. Καὶ τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα πρέπει νὰ διακανονισθεῖ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ βιετναμέζικο λαό.

'Ο ἀντιπρόεδρος Τσέν Γί ἐπέμενε στὸ γεγονὸς πῶς δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπεῖ στὸν ΟΗΕ νὰ ἐπέμβει στὸ βιετναμέζικο πρόβλημα. Εἶναι ἐπίσης λάθος νὰ γίνεται λόγος γιὰ μεσολαθῆτὴ στὸ πρόβλημα αὐτὸς ἐξ δύναμτος τῶν ἀδεσμευτῶν χωρῶν. Στὸ πρόβλημα αὐτὸς ὁ καθένας δφείλει νὰ ταχθεῖ εἴτε μὲ τὸ μέρος τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ, μὲ τὸ μέρος τῆς δικαιοσύνης, εἴτε μὲ τὸ μέρος τῶν ΗΠΑ, μὲ τὸ μέρος τῆς παρανομίας: δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχει κανενὸς εἶδους συμβιθασμὸς δινάμεστος στὸ δικιο καὶ στὴν παρανομία. 'Η ἔκκληση τοῦ Βελιγραδίου ἔπεισε στὸ κενὸ δπως ἐπίσης θὰ πέσει καὶ κάθε ἄλλη παρόμοια ἐνέργεια.

μα πιὸ γοργοη καὶ ἀκόμα πιὸ διολκηρωτικὴ ἥττα.

«Ο ἀγώνας τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ἀφορᾶ ἀμεσα τοὺς λαοὺς τῆς 'Ασιας, τῆς 'Αφρικῆς, τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς καὶ διόλκησουν τοῦ κόσμου υποστηρίζουμε τὸ βιετναμέζικο λαὸ καὶ ἔκεινος υποστηρίζει δλους μας.

«Η υποστήριξη στὸ βιετναμέζικο λαὸ πρέπει νὰ είναι ελλικονῆς καὶ νὰ είναι ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε υποχρεωσία. "Οπως ἔχουμε πεῖ κι' ἄλλοτε, γίνονται δρισμένες χειρονομίες υποστη-

ριξης στὸ Βιετνάμ, μὲ ἐπίδειξη ἔχθρικον ὑφους στὸν ἡμεριαλισμό, ἐνῶ ταυτόχρονα, ἀναπτύσσεται δραστήρια συνεργασία μὲ τὸν ἀμερικανικὸ ἡμεριαλισμὸ γιὰ «διαπραγματεύσεις εἰρήνη», καὶ ἀνταλλάσσονται πληροφορίες...

«Οφείλουμε νὰ ἐπαγρυπνοῦμε. 'Οφείλουμε νὰ βγάλουμε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς τὴ μάσκα τῆς διπροσωπίας, νὰ τοὺς καταγγείλουμε καὶ νὰ τοὺς καταδικάσουμε σὰν συνένοχους τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ.

ΠΟΙΟΣ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΙΝΔΟΥΣ ΕΠΙΘΕΤΙΣΤΕΣ;

στις 18 του Σεπτέμβρη του 1965

Στην άρχική φάση της ένοπλης έπιθεσης πού έξαπόλυσε έναντια στὸ Πακιστάν, ή ίνδική άντιδραση, ξεπέρασε τὰ δρια τῆς διαιδειας. Οι δυνάμεις αὐτές παραβίασαν στὸ Κασμίρ τὴ γραμμὴ άνακωνῆς ποὺ ξεχώριζε τὰ δυὸ μέρη, τὴν 'Ινδία καὶ έπιπλέον, οἱ ναυτικές, άεροπορικές καὶ χερσαίες δυνάμεις τῆς άναπτύχθηκαν σὲ πολλές κατευθύνσεις καὶ έξαπόλυσαν μᾶς εἰσβολὴ μεγάλης έκτασης στὸ έδαφος τοῦ Πακιστάν. 'Ινδικές άεροπορικές δυνάμεις βομβάρδισαν άκρα τὴν πρωτεύουσα τῆς χώρας αὐτῆς.

Μπροστὰ στὰ γεγονότα αὐτά, ένα πρόσθημα τίθεται ἀπὸ δύος: διανήκη ίνδική άντιδραση εἶναι δυνισμένη σὲ μεγάλες δυσκολίες, τόσο έξωτερικές όσο καὶ έσωτερικές, καὶ τὰ μέσα τῆς εἶναι τόσο πολὺ περιορισμένα, πῶς τολμάει νὰ άγνοεῖ τὴ θέληση τῶν λαῶν έξαπολύντας έναν έπιθετικὸ πόλεμο μᾶς τέτιας έκτασης;

Γι' αὐτοὺς ποὺ ένδιαφέρονται γιὰ τὴ διεθνὴ πολιτική, εἶναι φανερὸ πῶς ή έπιθεση ποὺ έξαπόλυσε ή ίνδική άντιδραση έναντια στὸ Πακιστάν εἶναι διεθνές ζήτημα. "Αν ή ίνδική άντιδραση εἶναι τόσο φιλοπόλεμη καὶ τόσο άνασχνυτη, εἶναι γιατὶ κάποιος βρίσκεται πίσω της.

Ποιός βρίσκεται πίσω; 'Ο άμερικάνικος ίμπεριαλισμὸς καὶ ή ίδινον σα δεινούσιτική κλίκα τῆς Σοβιετικῆς Ένωσης.

Οι έπίσημοι κύκλοι καὶ διαδικαστικοὶ μηχανισμοὶ τῶν Η.Π.Α. προσπαθοῦν, τὶς τελευταῖς μέρες, νὰ ἀποδείξουν πῶς ή άμερικάνικη κυβέρνηση «διαδραματίζει ένα οὐδέτερο συμφιλιωτικὸ ρόλο» σὲ δὲ, τὸ άφορά τὴν ίνδο - πακιστανικὴ ένοπλη σύγκρουση. 'Ωστόσο, ή μάσκα τοῦ «συμφιλιωτή» δὲν μπορεῖ νὰ ξεγελάσει κανένα

Μόλις ή 'Ινδία προχώρησε σὲ προκλήσεις καὶ έξαπόλυσε τὴν έπιθεση έναντια στὸ Πακιστάν, διαμερικάνικος ίμπεριαλισμὸς έμφανισθηκε σὰν «άμεροληπτος» καὶ άρνηθηκε νὰ ξεκαθαρίσει μὲ ποιὰ πλευρὰ βρίσκεται τὸ δίκιο, καλύπτοντας έτσι τοὺς ίνδοὺς έπιθετιστές. Μερικές μέρες ἀργότερα, δὲν δίστασε νὰ διαστρεβλώσει τὰ γεγονότα καὶ συκοφάντησε τὸ Πακιστάν

παίρνοντας τὸ μέρος τῶν ίνδῶν έπιθετιστῶν. 'Ο πρεσβευτὴς τῶν ΗΠΑ στὴν 'Ινδία, Τσέστερ Μπόουλς, δήλωσε ἀνοιχτὰ: «'Η άμερικάνικη κυβέρνηση ιπποστηρίζει τὴν 'Ινδία καὶ άναγνωρίζει πῶς ή 'Ινδία εἶναι δῆμα τῆς πακιστανικῆς έπιθεσης». Τὸν ίδιο καιρό, έφαρμοδίζοντας τὶς δόῃγιες τῆς κυβέρνησης του, διάμερικάνος ἀντιπρόσωπος στὸν ΟΗΕ "Αρθουρ Γκόλπεργκ, σὲ συνεννόηση μὲ τὸ σοβιετικὸ ἀντιπρόσωπο ἐπέτυχε νὰ οὐδετεῖται τὸ Συμβούλιο 'Ασφαλείας τοῦ ΟΗΕ δύο μεσολαβητικὲς ἀποφάσεις. Οι δύο αὐτές ἀποφάσεις διεστρέβλωναν τὴν ἀλήθεια, παρασιωποῦσαν τὴν ἀπροκάλυπτη έπιθεση τῆς 'Ινδίας ἐναντίον τοῦ Πακιστάν καὶ δὲν ἀνεφέρονταν καθόλου στὸ δικαίωμα γιὰ αὐτοδιάθεση τοῦ λαοῦ τοῦ Κασμίρ. "Οπως ὑπέδειξε ή δήλωση τῆς πακιστανικῆς κυβέρνησης πὼ δημοσιεύθηκε στὶς 10 Σεπτεμβρίου, οἱ ἀποφάσεις «υπέθετησαν τοὺς Ινδοπακιστανικούς πλευραῖς τὴν ίνδική ημέραν».

Γιὰ νὰ παρουσιαστεῖ σὰν «άμερολυπτος», διάμερικάνικος ίμπεριαλισμὸς ξεπαίξει ένα δῆλο παχύνδι: διακήρυξε υποκριτικὰ τὴν ἀναστολὴ τῆς ἀποστολῆς πολεμικοῦ ύλικοῦ «βοήθειας» στὴν 'Ινδία καὶ στὸ Πακιστάν. 'Ἐπιφανειακά, αὐτὸς διόπτος ἐνέργειας μοιάζει γιὰ άμεροληπτος, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα εἶναι ένα έπαισχυντο μέσο γιὰ νὰ βοηθήσει τὴν 'Ινδία νὰ πολεμήσει τὸ Πακιστάν. 'Ο πρεσβευτὴς τῆς 'Ινδίας στὸ Πακιστάν, Τσέστερ Μπόουλς, πρόδωσε τὸ μυστικό, σὲ μᾶς δήλωση στοὺς δημοσιογράφους, στὶς 10 Σεπτεμβρίου, λέγοντας πῶς ή ἀναστολὴ τῆς στρατιωτικῆς βοήθειας εὐθὺς εἶναι πιὸ έπιξημα σὴν Πακιστάν ἀπ' διὰ στὴν 'Ινδία καὶ «εὐθὺς έξασθενίσει πολὺ περισσότερο τὸ Πακιστάν ἀπ' διὰ τὴν 'Ινδία». 'Ο Τζώρτζ Μάχον, πρόεδρος τῆς 'Επιτροπῆς έξωτερικῶν τοῦ Κογκρέσου, φώτισε ἀκόμα περισσότερο τὸ ζήτημα στὴ διάρκεια μᾶς συζήτησης στὸ Κογκρέσο σχετικὰ μὲ τὴν οἰκονομικὴ βοήθεια στὴν 'Ινδία μετὰ τὴν έκρηξη τῆς ίνδοπακιστανικῆς σύγκρουσης. Δήλωσε πῶς «αὐτὸς δὲν εἶναι ένα πρόγραμμα φορεόδο γιὰ τὴν κυβέρνηση σας γιατὶ δὲ τὴς δέση τὰ χέρια καὶ δὲν τὴν κάνει ἀνίκανη νὰ βοηθήσῃ τὴν 'Ινδία». "Ολα αὐτὰ τὰ γεγονότα δείχνουν πῶς διάμερικάνικος ίμπεριαλισμὸς δὲν παίζει καθόλου τὸ ρόλο οὖνδε τοῦ ουδέτερου συμφιλιωτῆς στὴν ένοπλη ίνδοπακιστανι-

κή σύγκρουση, άλλα κάνει δια μπορεῖ για νὰ προστατέψει τὴν ἴνδικη ἀντίδραση καὶ νὰ τὴν βοηθήσει στὴν ἐπίθεσή της ἐνάντια στὸ Πακιστάν.

Δὲν εἶναι καθόλου τυχαῖος αὐτὸς δ τρόπος ἐνέργειας τῶν ΗΠΑ. Εἶναι ή λογική συνέπεια τῆς πολιτικῆς ποὺ ἔχουν νιοθετήσει τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια καὶ ποὺ συνίσταται στὸ νὰ ὑποστηρίξουν ἀμερικάλτη τὴν ἴνδικη ἀντίδραση στὴν ἀντίθεσή της στὸ Πακιστάν.

Ἄποδο χρόνια, ή ἴνδικη ἰδύνουσα κλίκα, ἀπαρνήθηκε τὴν πολιτικὴ τῆς μὴ δέσμευσης ποὺ εἶχε διακηρύξει, ἐπέσπευσε τὴν συγκρότηση μᾶς συμμαχίας μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸ καὶ ἔγινε ἔνα ὑπάκουο πινόν του ἐναντίον τῆς Κίνας καὶ γιὰ τὴν ὑπονόμευση τῆς ἀφροδισιατικῆς ἀλληλεγγύνως. Ἀπὸ τὴν πλευρᾶ του, δ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἐνέτεινε δλεῖς τους τὶς προσπαθειες γιὰ νὰ στηρίξει τὴν ἴνδικη ἀντίδραση καὶ γιὰ νὰ τὴν κάνει θνα δργανο τῆς ἐπιθετικῆς του πολιτικῆς.

Τὸν Αὔγουστο τοῦ 1962, δ τότε ἀμερικανὸς πρόεδρος Κέννεντο εἶχε δηλώσει ἀνοιχτά: «Εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον μας ή ὑποστήριξη τῆς Ἰνδίας». Ο Χένρου Κίσσινγκε, σύμβουλός του, δηλώσε μὲ τὸ ἵδιο πνεῦμα: «Στὰ βασικὰ προβλήματα, ή Ἰνδία καὶ οἱ ΗΠΑ ἔχουν τὸν ἵδιο σκοπὸ καὶ εἵνε Ἰνδία διαδραματίζει ἔνα μοναδικὸ ρόλο». Γι' αὐτὸ δ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς αὐξῆσε γεγονόρα τὴν ὄλονομοκή του «βοήθεια» στὴν Ἰνδία τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια ἔτοι ποὺ ή «βοήθεια» αὐτὴ ἔφτασε νὰ ἔκεπορσει τὰ 6.150 ἑκατομμύρια δολλάρια. Ἐπιπλέον, οἱ ΗΠΑ ἀπέστειλε μεγάλες ποσότητες ὑπλῶν καὶ ἀλλού πολεμικοῦ ὑλικοῦ στὴν Ἰνδία. «Ἐτοι, οἱ κυρίαρχοι ἴνδικοι κύκλοι ἔξαρτονται στὸ στρατιωτικό, ὀλονομικό καὶ πολιτικὸ πεδίο σὲ σὲ νὰ βαθὺ δῆλο καὶ ποὺ μεγάλο. Χωρὶς τὴ στήριξη τῶν ΗΠΑ, ή ἴνδικη ἀντίδραση δὲν θὰ μποροῦσε νὰ διατηρηθεῖ οὕτε γιὰ μιὰ μέρα. Ἀκριβῶς χάρη στὴν ὑποστήριξη τῶν ΗΠΑ ή ἴνδικη ἀντίδραση δὲν δύτασε νὰ ἔξαπολύσει στὸ παρελθὸν μιὰ ἔνοπλη ἐπίθεση ἐναντίον τῆς Κίνας καὶ τελευταῖα ἀκόμα, προχωρησε σὲ στρατιωτικὲς προκλήσεις καὶ εἰσβολὲς στὶς μεδοριακὲς κινέζικες περιοχές. Καὶ σήμερα, ἔφτασε ὡς τὸ σημεῖο νὰ ἔξαπολύσει μιὰ στρατιωτικὴ ἐπίθεση μεγάλης ἔκτασης ἐναντίον του Πακιστάν.

Η πολιτικὴ τῶν ἀμερικανῶν ἐπέναντι στὸ Πακιστάν, εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὴ ἀπὸ ἔκεινη ποὺ νιοθετήσε απέναντι στὴν Ἰνδία. Τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια, ἐριθμομένη ἀπὸ τὴν ἀνεξάρτητη πολιτικὴ του Πακιστάν, ή ἰδύνουσα δῆμαδα τῶν ΗΠΑ ἔσκοπε στὴ χώρα μιὰ ὅλο καὶ ποὺ δύο πίεση. Στὴν ἴνδοπακιστανικὴ ἔνοπλη σύγκρουση, δ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἔλπιε νὰ μειώσει τὸ Πακιστάν χορημοποιώντας τὴ στρατιωτικὴ ἐπίθεση τῆς ἴνδικης ἀντίδρασης.

Εἶναι βέβαιο ἔκατὸ τοὺς ἔκατό, πὼς δ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ὑποστηρίζει καὶ ἐνθηροῦνε τὴν ἴνδικη ἀντίδραση στὴν ἐπίθεσή της ἐναντίον τῶν γειτονικῶν χωρῶν.

Σχετικὰ μὲ τὴν ἴνδοπακιστανικὴ σύγκρουση, δ ἡ σεβιζιονιστικὴ καθοδηγητὴ τῆς Σοβιετικῆς «Ἐνωσης ἔχει γίνει ή ἥχω τὴν ἀμερικάνων ἡμεριαλιστῶν. «Ποκριτικὰ ἀμερικάνητη, παιώνει ὀδισσιατικά, σὲ ὅλα τὰ προβλήματα, τὸ μέρος τῆς ἴνδικης ἀντίδρασης ὑποστηρίζοντας ἔτοι τὴν ἐπίθεσή της. Σχετικὰ μ' αὐτό, δὲν ἀσκεῖ καὶ μιὰ πίεση στὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό.

Μόλις ή ἴνδικη ἀντίδραση ἔξαπελυσε τὶς ἔνοπλες προκλήσεις καὶ τὴν ἐπίθεσή της στὸ Πακιστάν, τὸ Πρακτορεῖο ΤΑΣ δημοσίευσε δύο δηλώσεις καὶ δ ἀρχηγὸς τῆς σοβιετικῆς κυβέρνησης ἀπῆνθυνε μηρύματα καὶ στὸν ἴνδο πρωθυπουργὸ καὶ στὸν πακιστανὸ πρόεδρο. Τὶ εἰδους ἐμπόρευμα ἦταν αὐτό;

Πρῶτο, ἀναφερόμενοι στὴν ἴνδοπακιστανικὴ σύγκρουση οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς εἶπαν κατ' ἀρχὴν πὼς «οἱ πακιστανικὲς ἔλχαν διειδύνσει πολλὲς δεκάδες χιλιόμετρα στὸ ἴνδικό ἔδαφος» καὶ σὲ συνέχεια ἀνέφεραν πὼς «οἱ ἴνδικὲς δυνάμεις πέρασαν τὴ μεδόριο στὰ προάστεια τῆς Λαχόρης, στὸ Πεντζάμπ». Αὗτὸ ἀποτελεῖ μιὰ κατάφων διαστρέβλωση. Προσπερνώντας τὸ ἀναμφισβήτητο γεγονός

πὼς οἱ ἴνδικὲς δυνάμεις καταπίεσαν πρῶτοι τὴν ἀντίσταση τοῦ τοπικοῦ πληθυσμοῦ στὴν περιοχὴ τοῦ Κασμίρ καὶ παρασίασαν τὴ γραμμὴ τῆς ἀναγκωχῆς γιὰ νὰ ἐπιτεθῶν στὸ κεντρικὸ τομέα τοῦ Πακιστάν, ὃ σοβιετικοὶ καθηγητὲς ἴσχυοίζονται πῶς ή περιοχὴ τοῦ Κασμίρ, τῆς δούιας τὸ μελλοντικὸ καθεστῶς δὲν ἔχει καθορισθεῖ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἴνδικοῦ ἔδαφους καὶ πῶς ή διάντρηη ποὺ ἀναγκάσθηκε νὰ δώσει τὸ Πακιστάν γιὰ τὴ νόμιμη ἔμιννά του, ἀποτελεῖ μιὰ «βαθειὰ διείσδυση στὸ ἴνδικό ἔδαφος». Καταφεύγοντας σ' αὐτὲς τὶς διαστρεβλώσεις ή σεβιζιονιστικὴ καθοδηγητὴ τῆς Σοβιετικῆς «Ἐνωσης θέτει στὴν ἴδια θέση τὸν ἐπιθετικὴ τὸ δῆμα, ἐπιδράτει τὴν ἔνδυνη τῆς ἔνοπλης σύγκρουσης στὸ Πακιστάν καὶ καλύπτει ἔτοι τὰ ἐπιθετικὰ ἐγκλήματα τῆς Ἰνδίας.

Δεύτερο, οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς θορυβοῦν γιὰ τὸ δῆμα τοῦ πολιτικὴ τῆς μὴ δέσμευσης (τῆς ἴνδικης ἀντίδρασης) εἶναι παγκόσμια ἀναγνωρισμένη, πὼς ή Ἰνδία εἶναι «πιστὴ στὴν πολιτικὴ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης». Οὐσιαστικά, ή ἴνδικη ἀντίδραση, ἔχει ἀπὸ καιρὸ ἀπορρίψει τὸ μαθόνα τῆς «μη δέσμευσης» καὶ πρόδωσε τὶς πέντε ἀρχὲς τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης· παταβαῖζοντας κατάφωρα τὸν στοιχειώντας κανόνες τοῦ διεύνοντος δικαιου, ἔξαπελύσεις ἔνοπλες ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς Κίνας χθὲς καὶ ἐναντίον τοῦ Πακιστάν σήμερα. Οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς προσπαθοῦν νὰ παρουσιάσουν μὲ ὠραία χρώματα τὴν ἴνδικη ἀντίδραση ποὺ μὲ τὶς ἀναμφισβήτητες ἐπιθετικές της ἐνέργειες, ἀπέροιψε σὲ πάροι πολλὲς περιπτώσεις τὴ μάσκα τῆς «πολιτικῆς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης». Αὗτὸ ἀποκαλύπτει γιὰ μιὰ ἀδόμα φορὰ πῶς ή σεβιζιονιστικὴ καθοδηγητὴ τῆς Σοβιετικῆς «Ἐνωσης εἶναι, μιὰ κλίκα χωρὶς καμὰδ ἀρχή. Ἐφθασε ὡς τὸ σημεῖο νὰ παρουσιάζει τὸ μαῦρο γιὰ δισπρό χαρακτηρίζοντας μιὰ χώρα ποὺ δὲν παύει νὰ ἔξαπολνει ἐπιθέσεις κατὰ τῶν γειτόνων της, σὰ χώρα ποὺ ἀκολουθεῖ «πολιτικὴ εἰρήνης καὶ εἰρηνικῆς συνύπαρξης».

Τρίτο, οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς ἔξαπολύνουν ἐπαίσχυντες ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν χωρῶν ποὺ ὑποστηρίζουν τὸ Πακιστάν στὴν ἀντίστασή του κατὰ τὴν ἐπίθεση, λέγοντας πὼς «ἐπαζητοῦν νὰ ἀποκομίσουν ὀφέλη ἀπὸ τὴν ἐπιδίνωση τῶν ἴνδοπακιστανικῶν σχέσεων καὶ ζητᾶντας ἀπὸ τὰ κράτη νὰ πάρουν μέτρα γιὰ νὰ καὶ συγκρατήσουν αὐτὸνς πὸν ἐπιδίνων τὴν σύγκρουσης μὲ τὶς ἐμπορητικὲς δηλώσεις τους». Οἱ μηχανοδραΐες αὐτὲς ἔθειξαν καθαρὰ μέχρι ποιὸ σημεῖο ή σεβιζιονιστικὴ καθοδηγητὴ τῆς Σοβιετικῆς «Ἐνωσης προδίνει τὰ συμφέροντα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. «Οχι μόνο δὲν ὑποστηρίζει τὶς χώρες ποὺ δύνασται τὴν ἐπίθεση, ἀλλὰ ἐπιπλέον ἀντιτίθενται σὲ ἔκεινες τὶς χώρες ποὺ τολμοῦν νὰ τὸ κάνουν. »Οχι μόνο ἀντιτίθεται στὸς λαῶν καὶ στὶς χώρες ποὺ παίρνοντας δοθῆ θέση στὴν ἔνοπλη ἴνδοπακιστανικὴ σύγκρουση, ὑποστηρίζουν τὸ Πακιστάν στὴν ἀντίστασή του στὴν ἐπίθεση, ἀλλὰ ἀδόμα ὑποκινοῦν τὸν ἐπιθετιστές. «Όλα αὐτὰ ἀπεδείχουν πῶς θὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὴν εύκαιριαν αὐτὴ γιὰ νὰ ἔξαπολύσουν σὲ παγκόσμια κλίμακα μιὰ νέα ἀντικινεζικὴ ἐκστρατεία.

Εἶναι φανερὸ πὼς οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες ἔχουν σοβαρὴ εὐθύνη γιὰ τὴν ἔνοπλη σύγκρουση ἀνάμεσα στὴν Ἰνδία καὶ στὸ Πακιστάν. Γιατὶ ή σύγκρουση αὐτὴ ἔχει τὴν προέλευση τῆς στὴ διαφορὰ γιὰ τὸ Κασμίρ καὶ ἔδω καὶ 10 χρόνια, οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες δρίσκονται στὸ πλευρὸ τῆς ἴνδικης ἀντίδρασης σχετικὰ μὲ τὸ πρόβλημα αὐτὸ, ἀναπτύσσοντας κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὴν πολιτικὴ τους τῆς προσδρομῆς τοῦ Κασμίρ. Παρὰ τὸ γεγονός πὼς τὸ πρόβλημα τοῦ Κασμίρ δρίσκεται σὲ ἀμφισβήτηση, δ Χρονοτασθ διακήρυξε τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1955 πὼς ή σοσιαλιστικὴ κυβέρνηση δεωροῦσε τὸ Κασμίρ σὰν «ἀναπόσπαστο τιμῆμα τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἰνδίας». «Τὸ πρόβλημα τοῦ Κασμίρ σὰν πρόβλημα μέρους τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἰνδίας, ἔχει λυθεῖ ἀπὸ τὸν ἵδιο τὸ λαό τοῦ Κασμίρ». Ἀπὸ τότε, ή ἴνδικη ἀντίδραση ἐνθαρρύνονταν καὶ δροιηρίζονταν ἀπὸ τοὺς σοβιετικοὺς ἡγέτες στὶς σαμποταριστικὲς τῆς ἐνέργειες ἐναντίον

τῶν διεθνῶν συμφωνιῶν καὶ γιὰ τὴν προσάρτηση τοῦ Κασμίου. Τελευταῖα, ἀμέσως μετὰ τὴν παραβίαση τῆς γοαμῆς ἀνακωχῆς τοῦ Κασμίου ἀπὸ τὰ Ἰνδικὰ στρατεύματα, δικυρίλ Μαζούρωφ ἀντιρρόδος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβούλιου τῆς ΕΣΣΔ πήγε στὸ Νέο Δελχί εἰδικὰ γιὰ νὰ ἐνθαρρύνει τὴν Ἰνδικὴ ἀντίδραση διαθεσιώνοντας πᾶς ἡ σοβιετικὴ πολιτικὴ σχετικὰ μὲ τὸ πρόβλημα τοῦ Κασμίου παραμένει «ἀναλλοίωτη». Εἶναι φανερὸς πῶς γιὰ τὴν ἐπίθεση ποὺ ἔξαπέλυσε ἡ Ἰνδικὴ ἀντίδραση ἐναντίον τοῦ Κασμίου, οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες δὲν μποροῦν καθίσλου νὰ ἀποσέσουν τὴν εὐθύνη τους.

“Οταν ἡ ἀποφασιστικὴ ἀπάντηση τοῦ πακιστανικοῦ λαοῦ καὶ στρατοῦ στὴν ἐπίθεση ποὺ ἔξαπέλυσε ἡ Ἰνδικὴ ἀντίδραση ἔφερε τὴν τελευταῖα σὲ μὰ δύνοκολη θέση, οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες ἥρθαν νὰ διακηρύξουν πῶς εἶναι διατεθειμένοι νὰ προσφέρουν τὶς καλές ὑπηρεσίες τους. Ἡ μανούθρα τους ἔχει μαῦρο χρώμα...” Οταν ἀντὸν γίνεται ἀπὸ εἰκόνες ποὺ δίνουν ἀμετάβλητα τὴν ὑποστήριξή τους στὴν Ἰνδία γιὰ νὰ προσαρτήσει τὸ Κασμίο καὶ ποὺ παίρουν διοκλητηκά τὸ μέρος τῶν Ἰνδῶν ἐπεκτατιστῶν, εἶναι: εἴκολο νὰ φαντασθοῦμε γιὰ τὸ τὸ «καλές ὑπηρεσίες» πρόσκειται νὰ προσφερθοῦν. Οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες δὲν ἔχουν ἄλλο σκοπὸ μὲ τὶς «καλές ὑπηρεσίες» τους παρὰ νὰ βοηθήσουν τὸν Ἰνδούς ἐπιθετιστές νὰ ἔξαναγκάσουν τὸ Πακιστάν νὰ ἀναγνωρίσει τὴν νομιμότητα τῆς προσάρτησης τοῦ Κασμίου. Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ παράξενο στὸ διά τοῦ διαφορικάνικος λιπεριαλισμὸς καὶ ἡ Ἰνδικὴ ἀντίδραση ἔγκωμαζουν τὸ μεγάλο ἥηλο τῶν σοβιετικῶν καθοδηγητῶν.

Τὸ παχνίδι ποὺ παίζουν οἱ σοβιετικοὶ σύγχρονοι οεβιζιονιστὲς στὴ σημερινὴ Ἰνδοπακιστανικὴ σύγκρουση δυμίζουν φυσικὰ τὸ παχνίδι ποὺ ἔταιξαν οἱ Ἰνδοὶ στὴν κινεζο-Ἰνδικὴ μεθοριακὴ σύγχρουση τοῦ 1959-1962. Τὴν ἐποχὴ ἔτεινη, δημοσίευσαν μιὰ δήλωση στὴν διόπτρα δὲν ἔκαμαν καμιὰ διάκριση ἀνάμεσα στὴν ἀλλαγὴ καὶ σὸν ψέματα καὶ ἔξερφασαν μιὰ δόριστη «λύτρω». Οὐσιαστικά, ὑποστήριξαν τὴν ὑπόθεση τῆς Ἰνδίας καὶ καταδίκασαν τὴν Κίνα. «Ισχυρίζοντας πῶς τηροῦσαν «μιὰ αντιτορῇ οὐδετερότητας ἐνεργώντας ἀπὸ κονῦ μὲ τὸν ἀμερικάνικο λιπεριαλισμὸν γιὰ νὰ βοηθήσουν μὲ ἥηλο τὴν Ἰνδικὴ ἀντίδραση στὴν ἀντίθεση τῆς στὴν Κίνα. Κάτω ἀπὸ τὸ πρόσχημα τῆς «χαλάρωσης τῆς ἔντασης» ἔφθασαν νὰ ἔτησον ἀπὸ τὴν Κίνα νὰ ὑποταχθεῖ στὶς αὐθάδεις ἀλαζούνικὲς ἔδαφικὲς διεκδικήσεις τῶν Ἰνδῶν ἐπεκτατιστῶν. Τώρα, κορυφωτοῖς ποὺ τὶς ἴδεις προφάσεις στὴν Ἰνδοπακιστανικὴ σύγκρουση, προφάσεις ποὺ τὶς θεωροῦν πολὺ πανούργες καὶ ποὺ στὴν πραγματικότητα εἶναι πολὺ ἥλιθες.

Οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες καὶ αἱ ἀμερικανοὶ λιπεριαλιστές, θεωροῦν ἀπὸ πάρα πολὺ καιρό, τὴν Ἰνδικὴ ἀντίδραση σὰν ἀγαπημένη τους ἀδελφή. ‘Ο Κέννεντν, δὲ Χρουστσόφ, καὶ δὲ Νεχρούν συνεταίριστηκαν γιὰ νὰ συγκροτήσουν μιὰ ἔταιρεια. ‘Απὸ τὸν τρεῖς ἰδρυτές τῆς «Ἐταιρείας, Κέννεντν, Χρουστσόφ, Νεχρού» οἱ δύο πέθαναν καὶ δὲ τρίτος ἔπεισε, ἀλλὰ οἱ διάδοχοι τους προσπαθοῦν πάντοτε νὰ περισσώσουν τὴν κλονιζόμενη ἐπικέρηση τους. ‘Ο ἀμερικάνικος λιπεριαλισμὸς καὶ η οεβιζιονιστικὴ καθοδηγηση τῆς Σοβιετικῆς “Ἐνωσης συνεγάδονται πάντοτε πολὺ στενά γιὰ νὰ «βοηθήσουν» τὴν Ἰνδία. Μέχρι σήμερα, η Σοβιετικὴ “Ἐνωση προσφέρει στὴν Ἰνδικὴ ἀντίδραση μιὰ οἰκονομικὴ εβοήθεια ποὺ ἔπειρονται τὰ δχτιὸν δισεκατομμύρια ρούπιες. ‘Επιπλέον, προμηθεύει στὴν Ἰνδικὴ ἀντίδραση στρατιωτικὴ «εβοήθεια» σὲ μαζική κλίμακα, δεοπλάνα, τάνκς, κανόνια καὶ ὑπερδύχια, Χάρον στὴν ἐνθάρουση, στὴν ὑποστήριξη καὶ στὴ βοήθεια τοῦ ἀμερικάνικον λιπεριαλισμοῦ καὶ τῆς οεβιζιονιστικῆς καθοδηγητικῆς κλίκας τῆς Σοβιετικῆς “Ἐνωσης οἱ Ἰνδοὶ ἀντιδραστικοὶ ἔξαπέλυσαν ἀδισταχτὰ ἔδω καὶ μερικὰ χόνια, μιὰ ἔνοπλη ἐπίθεση ἐναντίον τῆς Κίνας. Πάντοτε χάρον ο’ αντὴ τὴν ἐνθάρουση, τὴν ὑποστήριξη καὶ τὴ βοήθεια ἡ Ἰνδικὴ ἀντίδραση ἔξαπέλυσε τώρα μιὰ ἔνοπλη ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ Πακιστάν.

Στὴν Ἰνδοπακιστανικὴ σύγκρουση, δὲ ἀμερικανικὸς λιπεριαλισμὸς καὶ η οεβιζιονιστικὴ καθοδηγητικὴ κλίκα τῆς Σοβιετικῆς “Ἐνωσης προσπαθοῦν νὰ παρουσιασθοῦν σὰν ὑπερασπιτὲς τῆς εἰοήνης. Εἶναι φυσικά πολὺ γελοῖ γιὰ τὸν ἀμερικάνικο λιπεριαλισμό, τὸ χειρότερο ἐπιθετιστὴ τοῦ κό-

σμού, νὰ παίζει ἔνα τέτιο όρλο. Εἶναι ἐπίσης ἀνώφελο γιὰ τοὺς σύγχρονους οεβιζιονιστὲς νὰ ἐπιχειροῦν νὰ ἀποστάσουν χειροκροτήματα ἐπικαλούμενοι τὸ δνομα τῆς εἰοήνης. “Ολοὶ καὶ ποὺ περισσότεροι γίνονται ἔκεινοι ποὺ δέλπουν καθαρὰ πάντα μὲ τὴν ἐνθάρουση τῆς ἐπίθεσης τίθεται ἡ εἰοήνη σὲ κίνδυνο καὶ πάντα μονάχα μὲ τὴ συντοιχή τῆς ἐπίθεσης μπορεῖ νὰ διασφαλισθεῖ πραγματικά ἡ εἰοήνη. Δέν ελαν δύσκολο νὰ ἐπιλύθει εἰοήνικά ἡ Ἰνδοπακιστανικὴ σύγκρουση. Καὶ δῆλα τὰ προσβλήματα ποὺ σχετίζονται μ’ αὐτὴ μποροῦν εῦκολα νὰ ἐπιλύθουν, ὅπο τὸν δρόμος ἡ Ινδία δὲν σταματήσῃ τὴν ἐπίθεση τῆς ἐναντίον τοῦ Πακιστάν, ἔγκαταλεποντα τὴν πολιτικὴ τῆς τῆς προσάρτησης τοῦ Κασμίου καὶ ἀναγνωρίζοντας στὸ λαό τοῦ Κασμίου τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιάθεσης. Μιλώντας ἀφθονα γιὰ τὴν ἐπιθυμία τοὺς νὰ διασφαλισθεῖ ἡ εἰοήνη, οἱ ἀμερικάνοι λιπεριαλιστὲς καὶ οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες παρέχουν μιὰ δραστηρία ὑποστήριξη στὴν ἐπεκτατικὴ πολιτικὴ τῆς Ἰνδικῆς ἀντίδρασης γιὰ τὴν προσάρτηση τοῦ Κασμίου καὶ ἀρνοῦνται στὸ λαό τοῦ Κασμίου τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιάθεσης. Τὸ διπλὸ αὐτὸν παιχνίδι δὲν ἔχει προηγητεῖ σὲ τίποτα τὴν εἰοήνη, ἀλλὰ ἐνθάρουσει τὴν ἀντίδραση στὸν ἐπιθετικὸ τῆς πόλεμο,. ‘Εκτὸς ἀπὸ τὸν ὑπερικανούς λιπεριαλιστές, δὲν ὑπάρχουν δογματικοὶ ποὺ «έχουν λάδι στὴ φωτιά» αὐτοὶ εἶναι οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες.

Στὸ ζήτημα τοῦ πόλεμού καὶ τῆς εἰοήνης, οἱ οεβιζιονιστὲς δὲν ξαναν ποτὲ διάκριση ἀνάμεσα στὸ δίκαιο πόλεμο καὶ στὸν ἀδίκο πόλεμο. “Αλλοτε εἶναι θιασῶτες χωρὶς ἀρχὲς ἐνὸς πλήρους πατιφισμοῦ καὶ ἀντιτίθενται σὲ ξενά δίκαιο πόλεμο, ἀλλοτε ουμέτεχον φαντακιά ἡ προφέρουν μιὰ ὑποστήριξη καὶ ἐνθάρουση σὲ ξενά δίκαιο ἐπιθετικὸ πόλεμο. ‘Οποιες δήποτε καὶ δὲν εἶναι οἱ ἔξιτεροις ἐδηληώσεις: καταγίνονται πάντοτε στὸ νὰ βοηθήσῃ τὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο καὶ νὰ ὑπονομεύσουν τὴν εἰοήνη. Αὐτὸ δισχε γιὰ τὸν παλιοὺς οεβιζιονιστές, λαχνεῖ πολὺ περισσότεροι γιὰ τὸν πόλεμον τοὺς οεβιζιονιστές. Αὐτὸ δισχε γιὰ τὸ Χρουστσόφ, πολὺ περισσότερο γιὰ τὸν ισχυρότερο τὴν Ἀναγνώστη Σοβιετικῆς Ενωσης.

Οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς ἔφαρμοδίουν συνεχῶς τὸ χρονοστασιοφίμο χωρὶς τὸ Χρουστσόφ. Γιὰ νὰ εἶναι πιστοὶ στὴ γενικὴ γραμμὴ τῆς ἀμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ κόσμου, ἀντιτίθενται ἀμετάβλητα στὴν ἐπαναστατικὴ πάλη καὶ στὸν ἐπαναστατικὸ πόλεμον τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἐξυπηρετώντας ἔτσι τὸν ὑπερικανούς λιπεριαλιστὲς καὶ τὸν λακέδες τους. ‘Τποστηρίζουν μὲ ἀκολύτωπο τρόπο τὴν Ἰνδικὴ ἀντίδραση στὴν ἐπίθεση τῆς ἐναντίον τῆς σοσιαλιστικῆς Κίνας καὶ τώρα ὑποστηρίζουν τὸν Ἰνδούς ἀντιδραστικούς στὴν ἐπίθεση τους ἐναντίον τοῦ Πακιστάν. Τὰ γεγονότα αὐτὰ δείχνουν καθαρὰ μέχρι ποιὸ σημείο ἔξευτελισμοῦ ἔχουν φθάσει οἱ χρουστσεφικοὶ οεβιζιονιστές.

“Ἄν καὶ οἱ ἀμερικάνοι λιπεριαλιστὲς καὶ οἱ σοβιετικοὶ ἥγετες δὲν λυποῦνται καμιὰ προσπάθεια, δὲν μποροῦν νὰ βοηθήσουν τὴν Ἰνδικὴ ἀντίδραση. Γνώρισαν μιὰ ἀπαίσχυντη ήταν ὑποστηρίζοντάς την στὴν ἐπίθεση τῆς ἐναντίον τῆς Κίνας. δὲν θὰ μπορέσουν νὰ ἀποφύγουν μιὰ ἄλλη ήταν ὑποστηρίζοντάς την στὴν ἐπίθεση τῆς ἐναντίον τοῦ Πακιστάν. Μὲ τὶς ἐνέργειες του, δὲ οἱ ἀμερικάνικοι λιπεριαλισμὸς προκαλύπτεται στὸν λαοὺς τοῦ κόσμου σὰν κοινὸς ἔχθρος τους καὶ σὰν δικιότερος ὑποστηρικτὴς τοῦ ἐπιθετικοῦ πόλεμου. Μὲ τὶς ἐνέργειες της, η οεβιζιονιστικὴ καθοδηγηση τῆς Σοβιετικῆς “Ἐνωσης δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ξεσκεπασθεῖ γιὰ μιὰ φροὰ ἀκόμα μὲ τὴν ἀπαίσχυντη στάση της σὰν ὑπάκουος βαλές τοῦ ἀμερικανικοῦ λιπεριαλισμοῦ. ‘Ολα αὐτὰ δὲν θὰ δονίσουν τὰ μάτια τῶν λαῶν τοῦ κόσμου καὶ θὰ κεντρίσουν ἀκόμα περισσότερο τὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου λιπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σύγχρονου οεβιζιονισμοῦ.

Τὸ δίκιο δρίσκεται μὲ τὸ μέρος τοῦ Πακιστάν, μὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ τοῦ Κασμίου ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ καθορίσει τὸν Ἀγώνας της τύχες του. ‘Ο ἀγώνας τοῦ Πακιστάν ἐναντίον τῆς ἐπίθεσης καὶ δὲ ἀγώνας τοῦ λαοῦ τοῦ Κασμίου γιὰ τὴν αὐτοδιάθεση του διαθέτει τὸν καταχτάται κάθις μέρα τὴν πιλατεία συμπάθεια καὶ ὑποστήριξη στὸν κόσμο. ‘Η ἐπεκτατικὴ πολιτικὴ τῆς Ἰνδικῆς ἀντίδρασης καὶ δὲ ἐπιθετικὸς πόλεμος ποὺ ἔξαπέλυσε δὲν γνωρίσουν τελικὰ τὴν ήττα.

ΣΧΟΛΙΟ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ
„ΑΡΙΣΤΕΡΕΣ“ ΚΑΙ „ΝΕΕΣ“ „ΘΕΣΕΙΣ“

ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΤΟΥ

Στὸ προηγούμενο τεῦχος μας (10—11) γράφαμε στὸ δρόπο «Γὰ τὴ συντριβὴ τῆς ἡμεριαλιστικῆς συνωμοσίας.— Γὰ τὴν ἐπιθολὴ μιᾶς δημοκρατικῆς λύσης!» (σ. 14):

«Σήμερα δὲ βασικὸς κίνδυνος γιὰ τὸ λαϊκὸ κίνημα εἶναι δὲ δεξιὸς διππορτουνισμὸς ποὺ ἔκφράζεται βασικὰ μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς ΕΔΑ. Αὐτὸς δὲ κίνδυνος γίνεται ἀκόμα πιὸ μεγάλος, στὶς συνθῆκες ποὺ δὲ Παπανδρέου προβάλλει ἀντίσταση στὸ πραξικόπημα, πρᾶγμα ποὺ γεννᾷ καὶ διευκολύνει τὴν καλλιέργεια αὐταπατῶν δεξιοῦ διππορτουνιστικοῦ χαρακτῆρα. Πρέπει ἐπομένως, γὰρ διεξάγομε ἀδιάλλακτο ἀγώνα κατὰ τοῦ δεξιοῦ διππορτουνισμοῦ-ρεβιζιονισμοῦ. Ταυτόχρονα δημος ὅφείλουμε νὰ καταπολεμήσουμε ἀποφασιστικὰ καὶ τὸν «ἀριστερὸ» διππορτουνισμό. Ἐκδηλώσεις «ἀριστεροῦ» διππορτουνισμοῦ παρουσιάζει καὶ ἡ ἴδια ἡ ΕΔΑ, ἀλλὰ κυρίως ἡ τάση αὐτὴ ἔκφράζεται σήμερα μὲ τὴ δράση τῶν ποικιλῶν τροτσικοῦ χαρακτῆρα διμάδων καὶ ἀλλων ἔχθρικῶν πρὸς τὸ κίνημα «τάσεων» ποὺ καλύπτονται κάτω ἀπὸ «ἀριστερὴ» ταμπέλα. Ο τροτσισμὸς οὗτε εἶχε ποτέ, οὗτε πρόκειται νὰ ἔχει μιὰ ἄξια λόγου ἐπιρροή, γιατὶ δὲν εἶναι καν μιὰ τάση μέσα στὸ ἐργατικὸ κίνημα, ἀλλὰ μιὰ χούφτα ξεσκολισμένων, δρκισμένων ἔχθρῶν τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος, μὲ ἀδρατοὺς καὶ δρατοὺς δεσμοὺς μὲ τὶς ἴδιες τὶς μυστικὲς ὑπηρεσίες τῆς ἀντίδρασης. Σήμερα δημος, ἔξαιτίας τῆς διππορτουνιστικῆς γραμμῆς τῆς ΕΔΑ δρίσκει «πρόσφορο» ἔδαφος καὶ ἔκμεταλλευδόμενος τὶς ἀγωνιστικὲς διαθέσεις τῶν μαζῶν, κυρίως τῆς νεολαίας, προσπαθεῖ νὰ προωθήσει τὶς θέσεις καὶ τὰ συνθῆματά του. Γι’ αὐτὸς, παρὰ τὸ δὲν διππορτουνισμὸς δὲν ἀποτελεῖ σοβαρὸ κίνδυνο, διφείλουμε νὰ τοῦ ἀφαιρέσουμε τὸ φευτοκριστερὸ προσωπεῖο, νὰ δείξουμε δὲν δὲν εἶναι τίποτε ἀλλο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ δεξιὸ διππορτουνισμὸ ποὺ κρύβεται πίσω ἀπὸ φανταχτερὰ «ἀριστερὰ» λόγια...».

Η παραπάνω τοποθέτηση εἶναι σωστή; Αναμφισβήτητα εἶναι. Κάθε μέρα ἐπιθετικώνται δῆλο καὶ περισσότερο ἡ δρθότητά της.

Μὲ δάση αὐτὴ τὴν τοποθέτηση κρίγουμε ἀναγκαῖο νὰ σταθοῦμε σὲ δρισμένες «θέσεις» ποὺ φιλοδοξοῦν γὰρ ἔχουν καὶ τὸ χρώμα τῆς «συνέπειας», ἀλλὰ καὶ τῆς «πρωτοτυπίας»...

Θὰ χρειασθεῖ πρῶτ’ ἀπ’ δῆλα γὰρ σταθοῦμε σ’ Ἑνα ζήτημα: «Η Ἀναγέννηση» εἶχε τὴν τιμητικὴ γι’ αὐτὴ μεταχείριση τῆς ἔξαπόλυσης ἐνὸς συκοφαντικοῦ δχετοῦ καὶ δρωμεροῦ ὑδρεολογίου ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ἔκδοσής της ἀπὸ μέρους δλων τῶν ποικιλιῶν τοῦ «δρθόδοξου» ἐλληνικοῦ τροτσισμοῦ καὶ τῶν ἐντύπων τους («Διεθνιστής», «Ἄλγος» κλπ.). Τὸ στύλο διταν ἀνάλογο μὲ ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν παράδοση στὸ χειρισμὸ τῆς φαλτσέτας καὶ στὴν προσοκάτσια καὶ τὸ χαφιεδισμό. «Ἄξιος ἀλλωστε διμισθός τους! Οὕτε ἀσχοληθήκαμε, οὔτε πρόκειται νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὶς δρωμιές τους. «Ἄν ἀναφερόμαστε σ’ αὐτὸς τὸ κάνουμε γιὰ νὰ ποῦμε δὲν εἴναι συγκινητικὴ ἡ διμοφωνία τους μὲ τοὺς διππορτουνιστὲς τῆς ΕΔΑ σὲ δ.τι ἀφορᾶ τὸν κίνδυνο ποὺ ἀντιπροσωπεύει γι’ αὐτοὺς ἡ Ἀναγέννηση», διποὺς ἐπίσης γιὰ νὰ δοῦμε καὶ μιὰ ἀλλη πιὸ ὑπουλη καὶ διπρόσωπη τακτικὴ τῶν ἀλλων τροτσιστικοῦ διπωδήποτε χαρακτῆρα «τάσεων» ποὺ ἀπὸ τὴ μιὰ ξερνᾶγε τὸ συκοφαντικό τους δχετὸ ἐναντίον τῆς Ἀναγέννησης, ξεπερνώντας καὶ τοὺς προηγούμενους στὴν ἐπινόηση μυθοπλασιῶν καὶ τερατολογιῶν, καὶ ἀπὸ τὴν ἀλλη διακήρυξσουν, διποὺ τὸ περιβάλλον δὲν τὸ σηκώνει αὐτὸς, τὴν «ἀφελῆ» τάχα παρατήρηση: «Μὰ Ἀναγέννηση διαβάζεις; Αὐτὸς εἶναι δογματιστές, εἶναι παλιὸ πνεῦμα». «Ολοι αὐτοὶ δὲν ἔλαβαν ποτὲ τὸν κόπο νὰ ἀναλύσουν στὸν κόσμο ποὺ ἀπευθύνονται σὲ τὶ συγίσταται τὸ «νέο» καὶ τὸ «παλιὸ» πνεῦμα, δογματισμὸς τῆς Ἀναγέννησης» καὶ ποιὸ εἶναι τελοσπάντων τὸ δικό τους ἰδεολογικο-πολιτικὸ πρόσωπο. Μιλᾶνε ἀκόμα καὶ γιὰ «ζαχαριαδισμοὺς» καὶ τὰ παρόμοια μὲ τὸν ἴδιο τὸν τῆς μυθοπλασίας καὶ τῆς τερατολογίας. Εἶγαι φυσικὰ ἀπαραίτητο νὰ ὑπογραμμίσουμε πῶς αὐτὸς δὲν εἶναι καθόλου ἔκπληκτικός. Κι’ δταν στὸ παρελθόν ἀσχοληθήκαμε μὲ τοὺς «Φίλους Νέων Χωρῶν» οἱ

κύριοι αὐτοὶ ἐνέτειναν τὸ συκοφαντικό τους δχετό, χωρὶς νὰ κάνουν αὐτὸ ποὺ θὰ ἔκανε δποιοσδήποτε ποὺ ἔχει «ἀ π ὁ ψ ε ι ζ». Σὰν τοὺς χαμαιλέοντες ἀλλάζουν κάθε μῆνα (ἡ «ρευστότητα» βλέπετε) καὶ κάθε μέρα: τί ἀπόφεις νὰ παρουσιάσουν; "Ετοι ἀφοῦ δυὸ χρόνια τώρα τσαμπουνάνε τὸ τροπάριο τῆς ὑπεράσπισης τοῦ «παραδοσιακοῦ φορέα τοῦ κινήματος» ἔαφνικά στὸ τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ τους (τ. 60) χωρὶς νὰ κοκκινίζουν «καταφέρονται» ἐναγτίον τῆς ΕΔΑ καὶ μιλᾶνε γιὰ «δικαιώση τῶν θέσεών τους!! Δὲ παίρνουν ὅμως τὸν κόπο νὰ ἔξηγήσουν σὲ τὶς καταφέρονται συγκεκριμένα ἀπ' αὐτὸ ποὺ ἔκφράζει ἡ ΕΔΑ καὶ τὶς γομίζουν δτὶ πρέπει νὰ γίνειν μήπως θὰ χρειασθοῦν καμιὰ εἰκοσαρία χρόνια γιὰ νὰ τελεώσει ἡ «σταδιακὴ μελέτη» τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητας καὶ γιὰ νὰ ἀποπερατωθεῖ ἡ «στρωματογραφία» τῆς καὶ τότε θὰ μᾶς παρουσιάσουν τὶς «Θέσεις» τους; "Ομως τὸ προσωπεῖο τους ἔπεισε καὶ θὰ πέσει ἀκόμα περισσότερο δσες «μεταγγίσεις» κι' ἀν τοὺς κάνουν δσοι ἔχουν λόγους νὰ ὑπάρχουν οἱ Φ.Ν.Χ., ἀπὸ τὴν «κεντροαριστερὰ» μέχρι τὴν «τροτσικιστοαριστερά»... "Οπως ἐπίσης καὶ καθενὸς ποὺ προσπαθεῖ νὰ φαρέψει στὰ θολὰ νερά τῆς «κινεζοφιλίας»... Καὶ εἶναι σίγουρο πώς φαρεύουν πολλοί. Ἀπὸ τοὺς ὄφιμους «κινεζόφιλους» τῆς ΕΔΑ μέχρι τοὺς ἐκπροσώπους διαφόρων «τάσεων» μὲ τὶς διάφορες παραλλαγές τοῦ τροτσικισμοῦ...

"Ομως πέρα ἀπὸ τὸ γεγονός δτὶ ἡ «κινεζοφιλία» τους εἶναι ἔνα διαφανὲς πέπλο γιὰ τὴ συγκάλυψη τοῦ πραγματικοῦ τους προσώπου, ἡ «κινεζοφιλία», ἡ ἀν θέλετε ἡ ὑποστήριξη τῶν θέσεων τῆς Λαϊκῆς Κίνας, δὲν ἔχει κανένα θετικὸ ἀντίκρυσμα ἀν δὲν συγοδεύεται ἀπὸ μιὰ δρθή, καὶ κατὰ συνέπεια, ἀγωνιστικὴ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τῆς σημερινῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητας, ἀν δὲ ὑπάρχει πραγματικὴ ἀγωνιστικὴ στάση στὴν πράξη καὶ ὅχι στὰ λόγια ἀπέναντι στὸ διπλὸ στόχο — ἴμπεριαλισμὸς καὶ ρεβιζιονισμὸς— κι' ἀν δὲν δείχνεται ἔνα καθαρὸ ἰδεολογικο-πολιτικὸ πρόσωπο. Ἀλλιώτικα ἡ πρόκειται γιὰ ὑποτητή «κινεζοφίλων», ἡ πρόκειται ἀπλούστατα γιὰ κούφιες φράσεις ποὺ σὲ τελευταία ἀνάλυση στὴν καλύτερη περίπτωση ἀποσκοποῦν στὸ νὰ ξεπεράσουν μὲ πολὺ «βολικὸ» τρόπο τὰ καυτὰ καὶ περίπλοκα ζητήματα τῆς σημερινῆς δυσκολῆς φάσης ποὺ περνάει δ ἐλληνικὸς λαός.

"Οσο γιὰ μᾶς ἡ θέση μας εἶναι καθαρή: Τὴν ἔχουμε διακηρύξει κι' ἀλλες φορές. Τὴν ἐπαναλαμβάνουμε γιὰ ἀλλὴ μιὰ φορά. Ἀντιμετωπίζουμε τὰ προβλήματα ποὺ θέτει ἡ Ἰδιαὶ ἡ ζωὴ τῆς πάλης τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ στηριγμένοι στὶς ἀνεξάντλητες δυνάμεις τοῦ λαϊκοῦ κινήματος τῆς χώρας μας: ἐμπνεύμαστε ἀπὸ τὶς θυσίες, τοὺς ἀγῶνες του καὶ ἀπὸ τὸ ἔνδοξο ἀγωνιστικὸ του παρελθόν: ἀξιοποιοῦμε τὰ διδάγματα τῆς πείρας τοῦ διεθνοῦς προσδευτικοῦ κινήματος καὶ προσπαθοῦμε μὲ τὴ δοκήθεια τῆς πραγματικὰ πρωτοπόρας κοινωνικῆς κοσμοθεωρίας νὰ τοποθετούμαστε σωστὰ κάθε στιγμὴ δεχόμαστε σὰν ὀρθὲς τὶς θέσεις τῆς Λαϊκῆς Κίνας στὴ μεγάλη ἰδεολογικὴ σύγκρουση ποὺ ξετυλίγεται σ' ὅλο τὸν κόσμο καὶ ἀντιτασσόμαστε ἀποφασιστικὰ στὸ σημερινὸ ρεβιζιονιστικὸ ἀντιρεῦμα τοῦ χρουστσωφισμοῦ

καὶ τῶν διάφορων παραλλαγῶν του. Τοποθετούμαστε στὰ διάφορα προβλήματα ἀξιοποιώντας τὰ διδάγματα τῆς πραγματικὰ πρωτοπόρας θεωρίας καὶ τὰ δεδομένα τῆς πείρας ἀπὸ τὴν πάλη τῶν προσδευτικῶν δυνάμεων στὸν κόσμο καὶ μὲ βάση τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τοῦ λαϊκοῦ μας κινήματος καὶ ἀντιτασσόμαστε σταθερὰ στὸν μηδενισμὸ τῆς μὲ αἷμα καὶ δάκρυα ἀποχτημένης πείρας τοῦ κινήματος τῆς χώρας μας.

**

Μέσα στὸ γενικὸ κλῖμα τῶν «δημιουργικῶν», «ἀναγενωτικῶν» κλπ. «ἀναζητήσεων» μετὰ τὸ 1956, τῆς ριζικῆς ἀνατροπῆς τῶν θεωρητικῶν καὶ δργανωτικῶν θεμελίων τοῦ κινήματος, δημιουργήθηκαν εύνοϊκοι δροὶ καὶ στὴ χώρα μας γιὰ τὴν «ἀνθιση» πολλῶν καὶ ποικίλων «λουλουδιῶν» στὴν αὐλὴ τοῦ ἐργατικοῦ μας κινήματος. Οἱ δροὶ ἡταν παραπάνω ἀπὸ εύνοϊκοί. Ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρά, δ ἡ «κληρονόμος» τοῦ Λένιν καὶ Στάλιν Χρουστσώφ ἀπέρριπτε καὶ διέσυρε δλο τὸ συσσωρευμένο πλοῦτο τῆς πείρας τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, δημιουργώντας ἔντεχνα τὴν ἐντύπωση μὲ τὶς μέσο τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ «ἀποκαλύψεις» του πώς δλη αὐτὴ ἡ πείρα ἡταν πείρα ἐγχλημάτος, δίαις καὶ παραδίασης τῆς νομιμότητας καὶ τῆς δημοκρατίας, δογματισμὸς καὶ σεχταρισμός, ἀργηση τοῦ οὐλανισμοῦ κλπ. κλπ. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ στὴ χώρα μας συντελούνταν ἡ βαθμαία πρόσδεση τοῦ προσδευτικοῦ κινήματος στὸ ἄρμα τῆς ἀστικῆς τάξης. Οἱ δύο πλευρὲς αὐτὲς ἀλληλοσυμπληρώνονταν καὶ συνιστοῦσαν ἔνα καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. «Ἐτοι, οἱ ρεβιζιονιστὲς ἥγετες καὶ οἱ διάφοροι σύμμαχοί τους θεωροῦν δτὶ κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ ἔκαναν τοὺς ἀγωνιστὲς νὰ παραδίνονταν χεροπόδαρα δεμένοι στὴν πολιτικὴ τους, νὰ ἀποδέχονταν τὴν μετατροπὴ τους σὲ δργανα γιὰ τὴ προώθηση τῶν θέσεων τῆς «φιλελεύθερης» ἔστω ἀστικῆς τάξης, νὰ ἀποδέχονταν δλοκληρωτικὰ τὸ σύνολο τῶν «θέσεων» καὶ «ἐπιτευγμάτων» τῆς «δημιουργικῆς» σκέψης ποὺ ἔπεινησε ἔαφνικά τὸ 1956, μετὰ ἀπὸ μιὰ «πενηντακονταετία κυριαρχίας τοῦ δογματισμοῦ» ἡ νὰ ἔπεφταν ὑπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν διαφόρων «ὅργισμένων» δῆθεν νέων «τάσεων» ποὺ χαιρέτισαν τὶς «ἄλλαγές» αὐτὲς καὶ τὴν «ἀποσταλινοποίηση» γιὰ νὰ προωθήσουν στὸ προσκήνιο τὶς παμπάλαιες, σκουριασμένες, χρεωκοπημένες «ἰδέες» τους ποὺ ὑστόρο είχαν τὸ χρώμα τῆς «ἄδιαλλαξίας», τῆς «ἐπαναστατικότητας» καὶ τῆς «ἐπιστημοσύνης». Φυσικὰ δλεῖς αὐτὲς οἱ «ἰδέες» εἶναι τόσο παλιές δσο παλιοὶ εἶναι δ ρεβιζιονισμός δ δογματισμὸς καὶ οἱ ἀλλες ἐκδηλώσεις τῆς ἐπίδρασης τῆς ἀστικῆς ἰδεολογίας στὸ ἐργατικὸ κίνημα: ἡ μᾶλλον εἶναι τόσο παλιές δσο καὶ τὸ ἔδιο τὸ ἐργατικὸ κίνημα. «Ξεθάφτηκε δ Τρότσκυ ἀλλὰ δὲν ἀρχοῦσε αὐτός. Γ' αὐτὸ τραβήξαμε ἀπὸ τὴ σκόνη καὶ τὸν Κάουτσκυ καὶ τὸν... Μπακούνιν. Χρειάστηκε νὰ «βαθύγουμε» πιὸ πολὺ καὶ γι' αὐτὸ ἐπιστρατεύσαμε καὶ τὰ λάθη τῆς Ρόζας Λούξεμπουργκ γιὰ νὰ χτυπήσουμε τὸ Λένιν. Καὶ φυσικὰ δ στόχος μας δὲν ἡταν δλλος ἀπὸ τὴν ἐκτροπὴ τῶν πιὸ ἀνήσυχων, τῶν πιὸ μαχητικῶν στοιχείων τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῆς νεολαίας ποὺ θέλαμε νὰ τοὺς προσφέ-

ρουμε τὴν ἵκανοποίηση πώς προχωροῦμε μαζὶ στοὺς «ἀνεξερεύνητους» δρόμους τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος».

Ἐτσι, διαμορφώθηκε στὴν πορεία τῶν τελευταίων γούνων ἔνα «σύστημα» ἀπόφεων ποὺ συμπληρώνει τὰ «σύγχρονα δημιουργικὰ ἐπιτεύγματα» τῆς «καθαρῆς» ρεδιζιονιστικῆς «Θέσης». Φυσικά μέσα σὲ μιὰ πορεία ἀναζητήσεων, ἔνας ἀριθμὸς, νέων κυρίως, σπουδαστῶν καὶ ἐργατῶν ἔχουν τὴν ἐντύπωση διὰ «βρῆκαν», «ἀνακάλυψαν» μιὰ «ἀλήθεια» ποὺ θὰ τὴν ἤθελαν γὰρ ἀντιστοιχεῖ σὲ μιὰ πραγματικότητα, καὶ γιὰ τὴν ὡρα αὐταπατῶνται πώς τὴ βρῆκαν μέσα στὸ πλαίσιο τοῦ «σύστηματος» αὐτοῦ, φτάνοντας σ' ἔνα ἀποτέλεσμα ἀντίθετο ἀπὸ τὶς προθέσεις τους. Αὐτὸς εἶναι καὶ διασικὸς λόγος ἀλλωστε γιὰ τὸν δόποιο ἀσχολούμαστε μὲ αὐτὸ τὸ θέμα. Ἀλλὰ δὲ δοῦμε συγκεκριμένα τὸ «σύστημα» αὐτό.

Γιὰ νὰ δώσουμε μιὰ συμπυκνωμένη καὶ δλοκληρωμένη εἰκόνα τοῦ «σύστηματος» δὲς δώσουμε τὸ λόγο στοὺς ἰδίους τοὺς προπαγανδιστές του. «Ἡ ἴδεα τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης παραμορφώθηκε ἀπὸ τὸν Λένιν μὲ τὸ σύστημά του ποὺ ἐπεξεργάσθηκε παρὰ τὰ προσόντα του (θεωρητικὰ καὶ δργανωτικὰ) ποὺ ἐπέδειξε σὲ δῆλη τοῦ τὴ ζωή... Ἀλλοίωσε τὴ διδασκαλία τοῦ Μάρκου γιὰ τὴν ἐπανάσταση καὶ τὸ κράτος. Στὴ θέση τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης κατασκεύασε τὴν ἴδεα τῆς ἑθνικῆς ἐπανάστασης. Στὴ θέση τοῦ κράτους τῶν ἐργατῶν ἔβαλε τὸ γραφειοκρατικὸ σύστημα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου (δικτατορία ἀρχηγῶν) καὶ στὴ θέση τῆς ἔνωσης τῶν πρωτοπόρων μαχητῶν τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἔνα γραφειοκρατικὸ σύστημα ἐπιβολῆς τῶν ἥγετῶν στὶς μάζες (διεύθυνση-ἐκτέλεση).

Ἐτσι ὁ πραγματικὸς συνεχιστῆς τοῦ ἔργου τοῦ Μάρκου — «Εγγκελς, δὲν εἶναι δὲ Λένιν, ἀλλὰ ἡ Ρόζα Λούξεμπουργκ ποὺ ἔγκαιρα ἀντιτάχθηκε στὴ λεγινιστικὴ ἀλλοίωση τῆς μαρξιστικῆς θεωρίας μὲ τὶς θέσεις της γιὰ τὸν ἔθνικο απελευθερωτικὸ πολέμους στὴν ἐποχὴ τοῦ ἱμεριαλισμοῦ, γιὰ τὴν ἔξαθλιωση τοῦ προλεταριάτου καὶ μὲ τὴν ἀρνησή τῆς τῆς θεωρίας τοῦ Λένιν γιὰ τὴν ἀνισόμετρη ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλισμοῦ κλπ.

Τὰ σταλινικὰ ἔγκληματα καὶ οἱ σταλινικές παραμορφώσεις τοῦ μαρξισμοῦ εἶναι συγέπεια τῆς ἐπικράτησης τοῦ λεγινισμοῦ... Ο Τρότσκου μὲ τὴ θεωρία τῆς «διαρκοῦς ἐπανάστασης» καὶ μὲ τὴ θέση του γιὰ τὴν ἀρνησή τῆς δυνατότητας τῆς οἰκοδόμησης τοῦ σοσιαλισμοῦ σὲ μιὰ μόνη χώρα δύνασται μὲ τὶς καταγγελίες του ἐγάντια στὴ σταλινικὴ γραφειοκρατία καὶ στὸν ἀκψυλομό πρόσφερε ὑπηρεσίες — παρὰ τὰ σοδαρά του λάθη — στὸ νὰ διατηρηθεῖ ἀσθεστὴ ἡ φλόγα τῆς ἐπανάστασης... Σήμερα, τὸ καθήκον αὐτὸ πέφτει στὶς πλάτες τῶν νέων ἀγωνιστῶν... Μόνο νέοι μαχητὲς ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ τὸ σταλινικὸ δογματισμὸ μποροῦν νὰ προετοιμάσουν δρθὰ καὶ νὰ ἡγηθοῦν τῆς ἐπερχόμενης κοινωνικῆς ἀλλαγῆς. Ὁφελούν γὰρ φάξουν καὶ νὰ ἔροῦν μέσα ἀπὸ τὶς σκουριές τοῦ παρελθόντος τὸ πραγματικὸ ἐπαναστατικὸ χρυσάφι στὰ ἔργα δλων τῶν θαμένων ἀγωνιστῶν (Μπακούνιγ, Ρ. Λούξεμπουργκ, Μπουχάριν, Τρότσκου, Πιατακώφ, Ριαζάνωφ κλπ.), δύνασται σὲ τὸν προσωπικότητά τους, ἀγα-

ζητώντας παντοῦ τὸ θετικὸ ἀκόμα καὶ μέσα στὰ ἔργα δρισμένων θεωρούμενων «ἀντικομμουνιστῶν» καὶ «προδοτῶν» (Καίστλερ) ... Ἡ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση θὰ ἀρχίσει στὶς προηγμένες χῶρες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Βόρειας Ἀμερικῆς. Ἀπαραίτητη προϋπόθεση γι' αὐτὸ εἶναι ἡ δημιουργία ἐνὸς πλατιού κινήματος, κύρια νεολαίας, ἀπαλλαγμένου ἀπὸ τὸ λεγινιστικὸ-σταλινικὸ δογματισμὸ γεμάτου δρμῆ καὶ ἔφεση γιὰ ἀναζήτηση...» (1).

Βρισκόμαστε μπροστά σὲ ἔνα πλήρες «σύστημα» λοιπόν!

Φυσικὰ τὸ «σύστημα» αὐτὸ παρουσιάζει σὲ διάφορες περιπτώσεις καὶ δρισμένες προεκτάσεις καὶ παραλλαγές. Ἐτσι δὲ Π. Καρντάν (Καστοριάδης) προχωρεῖ «βαθύτερα» καὶ θέτει ὑπὸ ἀμφισθήτηση τὸ σύνολο τοῦ ἔργου τῶν Μάρκου — «Εγγκελς, φθάγοντας στὸ σημεῖο νὰ κατηγορεῖ καὶ τὸν Μάρκο διὰ ἔξέφρασε στὸ ἔργο του σοδαρές ἀστικὲς παρεκκλίσεις (2). Κηρύσσει πιὸ καθαρὰ τὸν ἀντικομμουνισμὸ του, ἔξομοιώνοντας τὴν Κομμούνα τοῦ Παρισιοῦ, τὴν Ὁκτωβριανὴ Ἐπανάσταση, μὲ τὴν «ἔξέγερση» τοῦ Βερολίνου τοῦ 1953 καὶ τὰ «Ούγγρικά» τοῦ 1956 κλπ. κλπ. Σὲ ἀλλες περιπτώσεις ὑπάρχει σαφῆς ἀποφυγὴ τοποθέτησης στὸ πρόδηλημα τῆς δρθότητας ἡ μὴ τοῦ δρόμου τῆς Ὁκτωβριανῆς Ἐπανάστασης, στὸ πρόδηλημα τῶν φορέων τους «δογματισμοῦ» στὸ ἐργατικὸ κίνημα καὶ κηρύσσεται ἔνας πρωτοφανῆς ἰδεολογικο - πολιτικὸς «ἄγνωστικισμός» (Φ.Ν.Χ.). Οἱ περισσότεροι θεωρητικοὶ καὶ κήρυκες τοῦ «σύστηματος» ἐμφανίζονται ἀνοιχτά καὶ μὲ θορυβόδη τρόπο σὰν «κινεζόφιλοι», ἐνῶ στοὺς ἀμεσους κύκλους τους κηρύσσονται ὑπὲρ τῆς διεξαγωγῆς πάλης ἐναγυτίον τῶν δύο «ἀντιμαχόμενων κέντρων» δίνοντας ἐρμηνείες στὴν ἰδεολογικὴ σύγκρουση, παρόμοιες μὲ ἐκείνες τοῦ ἀστικοῦ τύπου ἡ μιλᾶνε γιὰ ἀνταγωνισμὸ δύο μορφῶν «δογματισμοῦ».

«Οπως εἴπαμε καὶ πιὸ πάνω δὲν αὐτὸ τὸ «σύστημα» ἀποτελεῖ ἔνα σύμφυρμα τροτσικιών, σοσιαλδημοκρατικῶν καὶ ἀναρχικῶν ἀπόφεων ποὺ δὲν παρουσιάζει καμιὰ πρωτοτοπία: Οἱ ἀπόφεις αὐτές ξεχωρίζουν ἀπὸ τὸν «δρθόδοξο» τροτσικισμὸ στὴν ἔκαρση τῆς ὑπερπροδόλης μὲ παραμορφωτικὸ τρόπο τοῦ ἔργου τῆς Ρόζας Λούξεμπουργκ ποὺ μὲ αὐτὸ πᾶνε νὰ σκεπάσουν τὴ διασικὴ πηγὴ τῆς «θεωρίας» τους καὶ ἵκανοποιούν τὴν τάση γιὰ «ἀνανέωση». Οἱ περισσότεροι διπάδοι τῶν ἀπόφεων αὐτῶν ἀναφέρονται στὸ ἔργο τῆς Ρόζας Λούξεμπουργκ. Εἶναι χαρακτηριστικὸ διὰ τὸν τοῦς «θεωρητικούς» τῶν τάσεων αὐτῶν, οἱ ἀλλοὶ «μυημένοι» ἔχουν διαβάσει 1—2 μπροσσούρες καὶ μερικὰ δρθρα τοῦ πρώτου «λουξεμπουργκιστή» Ἀχ. Γρηγορογιάννη στὴ

(1) Ταπάρχει βέβαια καὶ τὸ Πανεπιστήμιο Μπέρκλεϋ τῆς Καλιφόρνιας καὶ γενικά οἱ Η.Π.Α. δπως δπως μᾶς πληροφόρησε καὶ ἔνα ἀπὸ τὰ ἔντυπα τοῦ Συγκροτήματος «ἀνθεῖ» δ μὴ «δογματικός» μαρξισμός μὲ πυρήνα τὴν «μαχητικὴ πτέρυγα τῆς 4ης Διεθνούς», κ.λ.π. κ.λ.π..

(2) Θὰ ἀναφέρουμε χαρακτηριστικὰ διὰ τὸ πιὸ «βαθύτερα» τὸ «πεικεράτημα» του εἰναι διὰ ἀπίτιλος τοῦ «Κεφαλαίου» εἰναι «Κριτικὴ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας», ἐνῷ θὰ σπρεπε κατὰ τὸν Π. Καρντάν νὰ εἰναι: «Κριτικὴ τῆς ἀστικῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας».

«Σοσιαλιστική Έπιθεώρηση» (δργανου τῆς Σ.Κ.—Ε.Λ.Δ.) τοῦ 1945. Αλλοι πού έχουν σχέσεις μὲ τὰ Παρίσια ἀντιπαρέχονται μὲ περιφρόνηση κάθε τι πού έχει σχέση μὲ τοὺς κλασικοὺς τοῦ μαρξισμοῦ καὶ ἐντρυφοῦν στὰ διάφορα προϊόντα δρισμένων «θεωρητικῶν» ποὺ πηγαινόρχονται στὶς «ἀδέσμευτες» χῶρες καὶ «μελετοῦν» τὴν πείρα τους γιὰ λογαριασμὸς δργανισμῶν ποὺ φυσικὰ κάθε ἄλλο παρὰ ἀποδέπουν στὴ γενίκευση τῆς πείρας τῶν χωρῶν ποὺ ἀπέκτησαν πρόσφατα τὴν ἀγέξαρτησία τους.

Οἱ ἀπόφεις τῶν ὀπαδῶν τοῦ «μὴ δογματικοῦ» μαρξισμοῦ σχετικὰ μὲ τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα, εἰναι χαρακτηριστικὲς δπως «ἐγδιαφέρουσα» εἶναι ἡ πρακτικὴ τους. Υποστηριχτές οἱ περισσότεροι τῆς Ε.Κ. στὰ 1963—64 ἐμφανίζονται τώρα δημόσια σὰν «ὑπεραδιάλλακτοι» στὶς ἀπόφεις τους γιὰ τὴν πολιτικὴ κατάσταση, περιοριζόμενοι σὲ πολὺ συγκαλυμμένους ἀδριστούς ὑπαινιγμούς γιὰ τὴν ΕΔΑ καὶ ὑμγάντας ἄλλοι συγκαλυμμένα καὶ ἄλλοι ἀνοιχτά τὸν Γ. Παπανδρέου.

Ἐτοι, οἱ «καθαρόαιμοι» τροτσκιστὲς σὲ διαχήρυσῃ τους, μιλῶντας γιὰ τὸ πραξικόπημα τῆς 15ῆς Ιουλίου ἀναφέρουν δτι «ἀπολύσανε (οἱ δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος) τὸν Παπανδρέου ποὺ τὸν νόμιζαν ἐμπόδιο στὰ σχέδιά τους». Γιατὶ οἱ ἐνέργειες του «ἐνοχλοῦσαν φοβερὰ τὶς σκοτεινὲς ἀντιδραστικὲς δυνάμεις» καὶ γιὰ αὐτὸς οἱ λαϊκὲς μάζες «σωστὰ εἶδαν δτι τὸ χτύπημα ἐνάντια στὸν Παπανδρέου στρεφόταν ἐνάντια στὶς πιὸ στοιχειώδεις δημοκρατικὲς ἐλευθερίες τοῦ λαοῦ». ...η αὐλαϊκὴ συνωμοσία είχε σὰ στόχο τὸν ἐργάτη, τὸν ἀγρότη, τὸ φοιτητή, τὸ γεολαῖο ποὺ εἶχε καταχθῆσει τὸ δικαίωμα νὰ συζητάει ἐλεύθερα!!!

Ἐτοι, ἡ γενικὴ ἀποφη τῆς στάσης δλων αὐτῶν τῶν «τάσεων» εἶναι δτι διαχηρύσσουν κραυγαλέα συνθήματα χωρὶς ἔκαθαρισμένο πολιτικὸ στόχο, ἐνῷ ἀκολουθοῦν κατὰ πόδας τὴν κεντρώα συνθήματολογία σὲ δ,τι ἀφορᾶ τὰ οὐσιαστικὰ ζητήματα. Εελαργγιάζονται ἐνάντια στοὺς «πυροσβέστες» τῆς ΕΔΑ, ἄλλα «ἐν στενῷ κύκλῳ» καὶ πολὺ λίγο νοιάζονται γιὰ τὴν πολιτικὴ οὐσία τῶν θέσεων τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς Ε.Κ.

Σκαρώνουν «συμμαχίες», «συνεργασίες», πρωθοῦν «προσβληματισμοὺς», προγραμματίζουν «συγδυασμοὺς» μὲ τὸν πιὸ θήικὰ ἀπαράδεκτο τρόπο. Ισως γιατὶ ἔτοι ὑπαγορεύει τὸ «σύστημα»: «Οφείλουν νὰ χρησιμοποιοῦν κάθε θέση, κάθε δυνατότητα γιὰ νὰ ἀποχτοῦνε φιλίες, γνωριμίες προσωπικοῦ χαρακτήρα... Νὰ εἶναι ἔτοιμοι σὲ κάθε στιγμὴ νὰ ἔγκαταλείψουν τὴ μιὰ θέση γιὰ νὰ μεταπηδήσουν σὲ μιὰν ἄλλη γιὰ τὸ γενικὸ συμφέρον τῆς ὑπόθεσης. Καμμιὰ δέσμευση στὸ ἰδεολογικό, πολιτικὸ ἄλπ. πεδίο...».

Ολα δσα ἀναφέρθηκαν ἀποτελοῦν μιὰ συνοπτικὴ περιγραφὴ τῶν «θέσεων» καὶ τῶν προσανατολισμῶν μιᾶς σειρᾶς «τάσεων» καὶ διμάδων ποὺ κινοῦνται στὸ χῶρο τῆς Ἀριστερᾶς καὶ φιλοδοξοῦν «γὰ συμφιλιώσουν τὸν ἀγωνιστὴ μὲ τὸ κίνημα», «τὸν ἀγωνιστὴ μὲ τὸ λαὸ» καὶ γὰ ἔξασφαλίσουν τὴ «δημιουργικὴ μελέτη τῶν προσβλημάτων τῆς σύγχρονης πραγματικότητας».

Ἄλλὰ χρειάζεται νὰ δοῦμε εἰδικώτερα δρισμένες ἀπὸ τὶς «θέσεις» αὐτές καὶ τοὺς «προσβληματισμοὺς» ἢ «προσανατολισμοὺς» αὐτούς.

**

Γιὰ δσους ἔχουν στοιχειώδη πράγματα ὑπόψη τους, εἶναι γνωστὸ πῶς ἡ Ρόζα Λούξεμπουργκ ἤταν μιὰ ἔξεχουσα μορφὴ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγας τῆς σοσιαλδημοκρατίας πρὶν τὸν Α' Παγκόσμιο Πόλεμο καὶ ἀγαδείχθηκε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς δυο ἡρωϊκές γενικούς μιές τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος τῆς Γερμανίας, πράγμα ποὺ τὴν ἔκανε νὰ δεχτεῖ τὴ δολοφονικὴ μανία τῶν γερμανῶν μιλιταριστῶν μὲ τὶς εὐλογίες τῶν σοσιαλπροδοτῶν σὲ στιγμές ἔξαρσης τῆς πάλης τοῦ γερμανικοῦ προλεταριάτου. Η Ρόζα Λούξεμπουργκ ἔχει περάσει στὸ Πάνθεο τῶν ἡρώων τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ κινήματός της. Τὸ θεωρητικὸ τῆς ἔργο χαρακτηρίζεται ἀπὸ μιὰ ἀκούμητη ἀγωνιστικὴ φλόγα, παρὰ τὸ γεγονός δτι σὲ δρισμένες περιπτώσεις διέπραξε σοδαρά λάθη. Ετοι, στὰ προβλήματα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐκτίμηση τοῦ χαρακτήρα τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, ὑποστήριξε θέσεις ποὺ ἡ ἴδια ἡ ιστορία ἔχει ἐκδώσει τὴν ἐτυμηγορία τῆς. Εεκχιώντας π.χ. ἀπὸ τὴν δρθῇ θέση τῆς καταδίκης τῆς προδοσίας τῶν ἡγετῶν τῆς ΙΙ Διεθνοῦς σὲ δ,τι ἀφορᾶ τὴ θέση τους γιὰ τὸν πόλεμο, ποὺ καλύπτονταν πίσω ἀπὸ τὶς φράσεις γιὰ «ἔθνικὸ χαρακτήρα» τοῦ πολέμου, διετύπωσε τὴν ἀποφη σύμφωνα μὲ τὴν δποία στὴν ἐποκὴ τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ εἶναι ἀδύνατοι οἱ ἀπελευθερωτικοὶ πόλεμοι. Είναι παραπάνω ἀπὸ δέδαιο δτι ἡ ἔξελιξη τῶν γεγονότων ἐπαλήθευσε τὴ θέση τοῦ Λένιν καὶ διέφευσε τὴ Ρόζα Λούξεμπουργκ.

Οταν λοιπὸν σήμερα ἀνασύρεται ἡ θέση αὐτῆ γιὰ νὰ «έγινε χθεῖ» η ὑποστήριξη τῆς ἀποφῆς δτι τὰ ἐθνικο-απελευθερωτικὰ κινήματα ἀποτελοῦν ἔνα ρεῦμα ποὺ δὲν πρέπει νὰ συγχωνεύεται μὲ τὸ μεγάλο ρεῦμα τοῦ σοσιαλιστικοῦ κινήματος, γιατὶ ἔτσι «έκτρεπεται», «ἀλλοιώνεται», «έκφυλίζεται» τὸ δεύτερο, σημαίνει δτι ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ μιὰ «νέα» ἐκδοση τῆς τροτσκιστικῆς θεωρίας τῆς «διαρκοῦς» ἐπανάστασης, ποὺ ἔνα ἀπὸ τὰ βασικά της στοιχεῖα ἤταν ἡ ὑποτίμηση τοῦ προβλήματος τῶν ἀγροτῶν, ποὺ δπως εἶναι γνωστὸ ἀποτελεῖ τὴν ἴδια τὴν οὐσία τῶν ἐθνικο-απελευθερωτικῶν κινημάτων. Καὶ ἀντὶ νὰ λέγε τὰ πράγματα μὲ τ' δημοάτους χρησιμοποιοῦν τὸ δημοά της Ρ. Λούξεμπουργκ γιὰ νὰ κρύψουν πίσω ἀπ' αὐτὸς τὴ μεφιστοφελικὴ εἰκόνα τοῦ Λέοντα Τρότσκου. Άλλὰ αὐτὸς ἀποδείχνεται καὶ μὲ μιὰ ἄλλη «θέση»: «Έκείνη μὲ τὴν δποία ἐπιχειρεῖται κατὰ τρόπο πραγματικὰ «θαυματουργό» νὰ «ἀποδειχθεῖ» τὸ «δυστύχημα» ποὺ συνέβη δχι μόνο στὸ προσδευτικὸ κίνημα, ἀλλὰ καὶ στὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὴν οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴν ΕΣΣΔ. Νοθεύτηκε δ σοσιαλισμός, δὲν οἰκοδομήθηκε ἔνα σοσιαλιστικὸ κράτος, ἀλλὰ ἔνα γραφειοκρατικό, τεχνοκρατικό, γεοκαπιταλιστικό καθεστώς. Ο Τρότσκου δικαιώθηκε γιατὶ ἀκριβῶς, μπορεῖ νὰ μὴ πνίγηκε τὸ κράτος τῶν Σοβιέτ ἀπὸ τὸν καπιταλιστὲς ἀλλὰ πνίγηκε ἀπὸ τὸ μικροαστισμό, τὴν ἀγροτικὴ καὶ τὴ σταλινικὴ κλίκα. Η ἐκβιομηχάνιση καὶ ἡ κολλεκτιβοποίηση δὲν ἀποτελοῦσε παρὰ ἔνα προτεξές ἔγκαθιδρυσης αὐτοῦ τοῦ καθεστώτος. Τὴν περί-

δο αυτή (1925—1928) διαμορφώνεται το προγομιούχο κοινωνικό στρώμα που σταθεροποιήθηκε στά χρόνια τών πρώτων πεντάχρονων». Όλόκληρη ή «Προδομένη Έπανάσταση» του Λέοντα Τρότσκυ έπανεκδίδεται... Ταυτόχρονα οι ίδιοι οι κήρυκες αύτής της αποφής έκφράζουν τήν άντιθεσή τους για τις θέσεις τών κινέζων σχετικά μὲ τὸ εἰδός τοῦ κομμουνισμοῦ που χτίζεται σήμερα στήν ΕΣΣΔ καὶ ὑπερασπίζουν τὸ σοσιαλιστικὸ χαρακτήρα τῆς σημερινῆς πολιτικῆς τῆς ρεβιζιονιστικῆς ἡγεσίας τῆς ΕΣΣΔ «παρὰ τὰ δρισμένα λάθη της». Πιθανὸν δὲ Χρουστσώφ καὶ οἱ χρουστσωφικοὶ «παρὰ τὰ δρισμένα λάθη τους» νὰ ἀρχισαν νὰ χτίζουν πραγματικὸ σοσιαλισμό, νὰ ἐμπνέονται κι' αὐτοὶ ἀπὸ τὰ διδάγματα τοῦ Λέοντα Τρότσκυ καὶ στὰ πλαίσια τῆς ἀποσταλινοποίησης νὰ ἀποκαθιστοῦν φυσικὲς σχέσεις ἀνάμεσα στήν ἔργατικὴ τάξη καὶ στήν ἀγροτικὴ κλπ. κλπ. Ωστόσο τὸ φάντασμα τοῦ Στάλιν ἐνοχλεῖ φοβερὰ καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ τοὺς «ἀριστερούς» κριτικούς του. Γι' αὐτὸν δὲν παίρνουν τὸν κόπο νὰ «ἀντικρούσουν» τουλάχιστο δλόκληρη τήν άντιτροτσκιστικὴ πολεμικὴ ποὺ ἔκανε δ. Ι. Στάλιν στὴ διάρκεια τῆς περιόδου 1925—1930, πολεμικὴ ποὺ «ἔγεγαν» τήν ἀγνόησε δ. Λ. Τρότσκυ παρὰ τὶς ἀφάνταστα μεγαλύτερες δυνατότητες ποὺ εἶχε αὐτὸς δ. «μάγος τῆς φράσης» τήν ἐποχὴ ποὺ ἀναπταύνταν στὸν ἐλέω Σταίη Ντιπάρτμεντ πύργο του τοῦ Μεξικοῦ, ἐνῷ δ. «δικτάτορας» ἀντιμετώπιζε τὶς ἐσωτερικὲς θύελες καὶ δόνηγοῦσε τὸ σοβιετικὸ λαὸ σὲ μιὰ δρμητικὴ πραγματικὰ ἔφοδο γιὰ τὴν «κατάκτηση τοῦ οὐρανοῦ». Ο τροτσκισμὸς σὰν ίδεολογικὸ ρεῦμα, λαθεμένο δέσμαια, ἀλλὰ πάντως ρεῦμα, ἥδη συντρίψτηκε τὸ 1929. Μετὰ ἀπὸ τὴ συντριβὴν του, στηρίχτηκε στήν υποστήριξη τοῦ διεθνοῦς καπιταλισμοῦ καὶ πέρκασε σὲ μιὰ πολύμορφη, ἀλλὰ πάντα ἐνιαία σαμποταριστικὴ δραστηριότητα καὶ στήν ΕΣΣΔ καὶ στὸ ἐσωτερικὸ τῶν ἔργατικῶν κινημάτων σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Ο Χρουστσώφ καὶ συντροφία, οἱ ίταλοὶ πολυκεντριστὲς κλπ. ἀποκατέστησαν ίδεολογικὰ καὶ πολιτικὰ τὸν τροτσκισμό. Αὐτὸν ἔδωσε τὴ δυνατότητα στὸν τελευταῖο νὰ ἐμφανίζεται γιὰ νὰ παίξει τὸ ρόλο μιᾶς «τάσης». Ταυτόχρονα η ὀππορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῶν ρεβιζιονιστῶν διοικάει τοὺς «ἀριστερούς» φίλους τους ποὺ θέλουν νὰ παίξουν τὸ ρόλο τοῦ «ἀριστεροῦ» κυματοθραύστη τῶν ἀγωνιστικῶν διαθέσεων τῶν μαζῶν. Δὲν θὰ τὰ καταφέρουν δῆμος δῆσες ἐπανεκδόσεις η παραλλαγῆς κι' ἀν ἐπιχειρήσουν τῆς «Προδομένης Έπανάστασης». Γιατὶ ἔδω δὲν πρόκειται γιὰ μιὰ ἀξιολόγηση τῆς πείρας τῆς οἰκοδόμησης τοῦ σοσιαλισμοῦ στήν ΕΣΣΔ, γιὰ κριτικὴ ἔρευνα τῆς ρίζας αὐτοῦ η ἔκείνου τοῦ λάθους, ἀλλὰ γιὰ πλήρη ἄρνηση τοῦ δρόμου τοῦ Οχτώβρη, γιὰ δρηγηση τῆς ἐλπιδοφόρας προοπτικῆς μιᾶς νέας ζωῆς γιὰ τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου. Γιατὶ τελικὰ δύοις μιλάει σήμερα γιὰ ὑπαρξὴ προγομιούχου στρώματος τὸ 1925—1928, δταν ἡ ΕΣΣΔ στερημένη ἀπὸ τὰ πάντα, ἀντιμετωπίζοντας κινδύνους λιμοῦ, δρυμοῦς γιὰ νὰ ἐκδιομηχανισθεῖ μὲ σφιγμένα τὰ δόντια, νὰ ἀντιμετωπίζει ἐξωτερικὰ τὶς προκλήσεις τῶν ἴμπεριαλιστῶν καὶ ἐσωτερικὰ τὸ σαμποτάζ τῶν τάξεων ποὺ ἀνατράπηκαν, τὸ πιστόλι τῶν συμμοριτῶν λευκοφρουρῶν καὶ τὸν ὑπονομευτικὸ ἐκτραχηλισμὸ τῶν ποικίλων «ἀντιπολιτεύσεων» καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ νὰ τὰ βγάζει νι-

κηφόρα πέρα καὶ νὰ κάνει τὸ καθήκον της καὶ πρὸς τὴν κινέζικη ἐπανάσταση καὶ πρὸς δλους τοὺς καταπιεζόμενους λαοὺς καὶ ἔθνη, μπορεῖ νὰ ἔχει μόνο τὴ δικαιολογία δταν πρόκειται γιὰ καλόπιστο ἀνθρωπὸ δτι ἐπαθε σύγχυση ἀπὸ τὴ διαστροφὴ τῆς ιστορίας ποὺ σκόρπισε ἡ χρουστσωφικὴ ἀπάτη. Άλλὰ φυσικὰ αὐτὸν δὲν ισχύει γιὰ τοὺς «Θεωρητικούς» τῶν σχημάτων τοῦ «καθαροῦ σοσιαλισμοῦ» καὶ τῆς «καθαρῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης». Γιατὶ ἐπιτέλους μπορεῖ νὰ γίνει συζήτηση γιὰ τέτοιες «καθαρές» ἀνοησίες;

Ἐκτὸς ἀν μὲ τὸν «καθαρὸ» σοσιαλισμὸ ἐγγοοῦν τὸ «σοσιαλισμὸ» ποὺ ισχυρίζονται πὼς χτίζουν σὲ δρισμένες «ἀδέσμευτες» χῶρες μερικοὶ δστοὶ ἡγέτες καὶ γιὰ τὸν δποτὸ ἐργάζονταν ἵσως πυρετωδῶς στήν Αλγερία δ. «μεγάλος ἀγωνιστὴς» κατὰ τὸν «Ταχυδρόμο» τοῦ Συγκροτήματος, Ράπτης ή Πάμπλο, Γραμματέας τῆς 4ης (τροτσκιστικῆς) Διεθνοῦς...

Η «προβληματικὴ» δῆμος τῶν ἐχθρῶν κάθε «δογματισμοῦ» στρέφεται καὶ σὲ δρισμένα ἀλλα ζητήματα ἐσωτερικοῦ χαρακτήρα, τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος. Θεωροῦν τὴν πολεμικὴ τους κατὰ τοῦ «παλιοῦ πνεύματος» σὰν πρωταρχικὸ τους καθῆκον. Διατυπώνουν τὴν ἀποφη σύμφωνα μὲ τὴν δποτία οἱ «παλιοὶ φθάρηκα», «χρειάζονται οἱ νέοι νὰ πάρουν τὴν ὑπόθεση στὰ χέρια τους», γιὰ «νὰ ξεπηδήσει ἔνα πραγματικὰ πλατύ κίνημα,, ἀπαλλαγμένο ἀπὸ τὸν δογματισμὸ» κλπ. Πρὸς τὸν ἰδιο σκοπὸ ἐργάζονται: καὶ πολλοὶ ἀλλοι. Ή ἀστικὴ τάξη πάντα ἡταν ἐχθρὸς τοῦ «δογματισμοῦ»... Επομένως σήμερα στὸν κόσμο ὑπάρχουν εύνοικὲς συνθῆκες γιὰ νὰ εύδοκιμήσει τὸ κίνημα αὐτό. Καὶ φυσικὰ καὶ στὴ χώρα μας. Ήδη τὸ Συγκρότημα «ἀγωνίζεται» ἀπὸ πολὺν καρόδ γι' αὐτό. Επομένως τὰ πράγματα θὰ πᾶνε καλά...

Αὐτὴ η «προβληματικὴ» φιλοδοξεῖ νὰ χαράξει μιὰ «νέα» γραμμή καὶ οἱ ἔνα «νέο» τρόπο ἀντιμετώπισης τῶν ἐσωτερικῶν σχέσεων στὸ προοδευτικὸ κίνημα ἀνάμεσα στὴν ίδεολογικὴ πάλη ἐγαντίον τοῦ «δογματισμοῦ» καὶ στὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς ἐσωτερικῆς δημοκρατίας. Συσσωρεύοντας ἔνα μεγάλο δριθμὸ ἐργων καθαρὰ ἀντικομισμούσικον χαρακτήρα, «προβληματίζονται» καὶ «διερευνοῦν» γιὰ τὶς «βαθύτερες αἰτίες τοῦ «ἐκφυλισμοῦ» ποὺ κατήγγειλαν οἱ ἀναθεωρητές δτι ἐπῆλθε στὸ προοδευτικὸ κίνημα μὲ τὴν «ἀνάπτυξη τῆς προσωπολατρείας». Γι' αὐτοὺς, φυσικά, τὰ πράγματα εἰναι πιὸ «καθαρά». Ο «ἐκφυλισμός» αὐτὸς ποὺ δύο ἐκδηλώσεις του εἰναι η «μυστικοποίηση» καὶ δ. «μαζοχισμός», προέρχεται ἀπὸ τὴν ἰδια τὴν ἀρχὴ τοῦ δημοκρατικοῦ συγκεντρωτισμοῦ ποὺ «μυστικοποιεῖ τὶς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ ἀνθρώπους καὶ σ' ἔνα ἀπρόσωπο δ», τὸ κόμμα, καὶ ποὺ ἔχαναγκάζει τοὺς ἀνθρώπους νὰ «αὐτοδασανίζονται στὸ θνομα αὐτοῦ τοῦ ἀπρόσωπου δητος» δηλ. καὶ πάλι τοῦ κόμματος. Βασικὰ «έγχειρίδια» «προβληματισμοῦ» σχετικὰ μ' αὐτὰ ἀποτελοῦν τέτια «ἔργα» δπως «Ο κομισσάριος καὶ δ γιόγκι» καὶ «Τὸ μηδὲν καὶ τὸ Απειρον» τοῦ Καϊστλερ, καὶ σειρὰ ἀπὸ «ἔργασίες» διάφορων ἀποστατῶν καὶ σύγχρονων «προωθημένων» ἀγαθεωρητῶν, ἀπὸ Σιλόνε μέχρι Φίσερ.

Εἰναι φανερὸ δτι στὸν τομέα αὐτὸ τῆς «προβληματικῆς» υπάρχει καθαρὴ καὶ ἀμεση συνάντηση τῶν δε-

ξιῶν διππορτουνιστῶν μὲ τοὺς «ἀριστερούς» διππορτουνιστές. Τὰ «ἀποδεικτικά» ὑλικά τους εἶγαι ταυτόσημα. Τὰ «συμπεράσματά τους ἐπίσης καὶ οἱ ἐπιθέσεις τους κατευθύνονται στοὺς Ἰδιους στόχους. Τὸ «πεδίο βολῆς» τους εἶναι ἀμεσαὶ ἡ θεωρία καὶ ἡ πρακτικὴ τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος. Ὁ Λένιος κηρύσσεται «ξεπερασμένος» μὲ τὰ ἴδια ἀκριβῶς «ἐπιχειρήματα», ὅπως ἀπὸ κοινοῦ διακηρύσσεται ἡ ἀνάγκη «ὑπεργίκησης τῶν σχημάτων τοῦ παρελθόντος» καὶ ἡ ἀδιάκοπη «ἀγαζήτηση τοῦ θετικοῦ διποδήποτε κινήματος».

Τὸ ποὺ κατευθύνεται αὐτῇ ἡ «προβληματικὴ» τὸ δείχνει τὸ ἴδιο τὸ περιεχόμενό της... Δὲν δῆγεται πουθενά ἀλλοῦ παρὰ σ' ἔνα πραγματικὸν ἰδεολογικο-πολιτικὸν ἔκφυλισμό... Καὶ φυσικά πέρα ἀπὸ τίς δηλώσεις καὶ τίς διακηρύξεις ἔκεινο ποὺ ἔχει πραγματικὴ σημασία εἶναι τὸ ἴδιο τὸ διασικὸν περιεχόμενο τῆς πρωτοπόρας ἐπιστήμης καὶ ἡ ἴδια ἡ οὐσία τῆς μεγαλειώδους πρακτικῆς ποὺ ἀλλαξεῖ σ' ἔνα τόσο σύντομο χρονικὸ διάστημα τὴν ὅψη τοῦ κόσμου.

Δὲν μπορεῖ κανεὶς παρὰ νὰ σταθεῖ μὲ προσοχὴ μπροστά στὸ γεγονός τῆς ἀναζήτησης τῆς ἀλήθειας μέσα ἀπὸ τὰ γεγονότα, δταν πρόκειται γι' αὐτό. Ἀλλὰ ἐδῶ πέρα ἀπὸ τὶς ὑποκειμενικές προθέσεις μερικῶν γένων κυρίως ἀνθρώπων ἔχει σημασία δτι ἡ ἀναζήτηση ὑποκαταστάθηκε μὲ μὰ «ἀναζήτηση» ὅχι τῆς ἀλήθειας μέσα ἀπὸ τὰ γεγονότα, ἀλλὰ ἐνδὸς τρόπου ποὺ τὰ γεγονότα θὰ προσαρμοσθοῦν σὲ μὰ ἀπὸ πολὺ καιρὸ δειφτισμένη καὶ χρεωκοπημένη «ἀλήθεια». Δὲν πρόκειται νὰ ἐπαναλάβουμε πόσο μακριὰ μπορεῖ νὰ δηγγήσει αὐτῇ ἡ ἀχαρη «ἀναζήτηση». Ἡδη ἔχει πάει ἀρκετά μακριά. Δυνάμεις φρέσκες χαραμιζοῦται μὲ τὸν πιὸ χειρότερο τρόπο στὴν καλύτερη περίπτωση, ἐνῶ ἀλλοτε συχνὰ ὑπηρετοῦν τὴν προσπάθεια τῆς παλινόρθωσης ἰδεολογικο-πολιτικῶν ἀπολιθωμάτων. Σὲ δὲ τι ἀφορᾶ μάλιστα τὴ σημερινὴ κατάσταση καὶ τὶς ἀνάγκες τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος, αὐτῇ ἡ προσπάθεια δῆγεται σὲ πολὺ ἐπικίνδυνους δρόμους.

‘Η σημερινὴ κατάσταση, τὸ καθῆκον τῆς ἔντασης τῆς πάλης τῶν λαϊκῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων σὲ μὰ δρθὴ κατεύθυνση καθορίζουν τὴν ἀνάγκη γιὰ μὰ ἔνταση τῆς ἰδεολογικῆς πάλης ποὺ νὰ ἔξασφαλίσει αὐτῇ τὴν δρθὴ κατεύθυνση. Οἱ κίνδυνοι ποὺ ἀπειλοῦν τὸ λαό μας, τὴν Ἑλλάδα διόληρη, εἶναι μεγάλοι. Στὶς συνθῆκες αὐτὲς δ δρόμος γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τῶν κινδύνων ποὺ ἀπειλοῦν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ λαό της δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀλλος ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς συνεχοῦς πάλης ὅλων τῶν δημοκρατικῶν ἀντιφασιστικῶν δυνάμεων τῆς χώρας μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν Ἀριστερά. Ἀπὸ δῶ προκύπτει ἡ ἀνάγκη γιὰ τὴ συγκρότηση ἐνδὸς πλατιοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ - ἀντιφασιστικοῦ - δημοκρατικοῦ μετώπου μὲ πρωτοπόρο τημῆμα τὴν Ἀριστερά.

Μόνο ἡ ἐπιδίωξη τῆς ἐνότητας σὲ μὰ καθορισμένη δρθὴ βάση καὶ μὲ ἔνα ξεκάθαρο προσανατολισμὸ θὰ δώσει τὴ δυνατότητα στὴν Ἀριστερὰ νὰ ἀνακτήσει καὶ γὰ ἀναπτύξει τὸν ἡγετικὸ της ρόλο, ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ μὰ συνεχῆ καὶ συνεπῆ πάλη πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἀποτροπῆς τοῦ κινδύνου ποὺ ἀπειλοῦν τὸ λαό μας καὶ τὴν πατρίδα μας. Κύριο ἐμπόδιο φυσικὰ γιὰ νὰ παίξει αὐτὸ τὸ ρόλο ἡ Ἀριστερὰ εἶναι ἡ διππορτουνιστικὴ - ρεβιζιονιστικὴ πολιτικὴ τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ, ποὺ στὶς σημερινὲς συνθῆκες ὅχι μόνο συνεχίζει, ἀλλὰ καὶ προεκτείνει τὴν πολιτικὴ αὐτῆς. Φυσικὰ οἱ ἐκδηλώσεις «ἀριστεροῦ» διππορτουνισμοῦ δὲν ἀποτελοῦν σήμερα τὸν κύριο κίνδυνο. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ ὑπερτιμέται ἡ σοδαρότητα καὶ ἡ ἔκτασή τους δὲν πρέπει σὲ καμιὰ περίπτωση νὰ ὑπάρξει ὑποτίμηση. Ἐξάλλου η ἴδια ἡ δεξιὰ διεξιὰ διππορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς ΕΔΑ τροφοδοτεῖ τὶς ἐκδηλώσεις αὐτὲς μὲ τὴ διπλῆ ἔννοια ποὺ ἀναφέραμε ἀρχικά. Χρέος ὅλων τῶν συνεπῶν ἀγωγιστῶν εἶναι νὰ ὑπερασπίζουν καὶ νὰ περιφρουροῦν τὴν ἰδεολογικὴ καθαρότητα τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὸν δρθὸ προσανατολισμὸ τῶν λαϊκῶν ἀγώνων καὶ νὰ καταπολεμοῦν τὶς δεξιές καὶ «ἀριστερὲς» προσπάθειες γιὰ τὸν εὐγουχισμὸ τους καὶ τὴν ἐπροπὴ τους σὲ ἐσφαλμένες κατεύθυνσεις.

□ ΤΙ ΚΡΥΒΕΤΑΙ □

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ “ΝΕΑ ΠΡΟΤΑΣΗ,,

ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ

Στή βιετναμέζικη ύποθεση οί αμερικάνοι έπιδρομεῖς ύπερστησαν μια ήττα στρατιωτική, πολιτική και ήθυκή, έχουν χωθεί μέσα σε μια σφρηκοφαλιά. “Ομως, άντι νά άποσυρθούν — σε δ, τι άφορα τις δυσχέρειες τους — έχουν ωχτεί στην περιπέτεια μιᾶς παραφρονης έπεκτασης της έπιθεσής τους. Ξεκινώντας άπο την άποψη της πυροσύνας των κινων συνεργού, αν τών άστατικών και αφρικανικών λαών και της ύπεράσπισης της ειρήνης, οι χώρες γιαν οι λαοί των ουα αυτών ήτείρων, πού μάχονται έναντίον του ιμπεριαλισμού και είναι άφοισιωμένοι στο δίκαιο, καταδικάζοντας την έπιδρομή των Ένωμένων Πολιτειῶν στο Βιετνάμ και ξητούν την άποχώση των στρατευμάτων της. Τέτοια είναι η κοινή θέληση, τέτοια είναι η έντονη άπαίτηση των λαών της Ασίας και της Αφρικής. Οι μόνοι πού προσδίδουν τα συμφέροντά τους, οι μόνοι πού έπωμιστηκαν αυτὸν τὸν αισχόρούλο νά βοηθούν την γιανκική έπιθεση στο Βιετνάμ, είναι οι λινδοί θύρωντες.

Στις 24 Απριλίου δ ίνδος πρόεδρος Radhakrishnan έχανε μια «νέα πρόταση» πού άφορα τη φύσιση του βιετνα-

μοσιευδμένο άπο τους Τάιμς τού 'Ινδοστάν, τὸ αμερικάνικο ύπονυχείο τῶν 'Εξωτερικῶν έξεδήλωσε ένα «σημαντικὸ ένδιαφέρον» γι' αντὴ τὴν πρόταση. 'Τοστρα ἀπ' αντό, δ Καμπότζ Λάτζ, ειδικός απεσταψένος τοῦ Προέδρου τῶν Ένωμένων Πολιτειῶν, πῆγε στὸ Νέο Δελχί για νά συνομιλήσει μὲ τοὺς ίνδοντες. 'Ο θυοισδήποτε πού παρακολουθεὶ άπο κοντὰ τὴν έξελλεξη τοῦ Βιετνάμ, δὲν θὰ δυσκολευθῇ νά άποκαλύψει τὰ πραγματικὰ πλαίσια τῆς ίνδικης «νέας πρότασης», οὔτε νά μήν δῆ ποιδν θοράβει.

Τιοθετόντας κατ' ἀρχὴν «τὴν κατάπαυση τῶν ἔχθροπραξιῶν ἀνάμεσα στὰ δύο μέρη τοῦ Βιετνάμ», ή «νέας πρόταση» τοῦ 'Ινδον Προέδρου προσεγγίζει τὰ ὄρια τοῦ παράλογου. 'Η 'Ινδον δὲν τοιμᾶ λέξη νά πει για τὶς προσπάθειες πού ένέπτυξαν οἱ ΕΠΑ για νά έντείνουν τὸν έπιθετικὸ πόλεμο, πού χώρισαν στὰ δύο τὴν πατρίδα τοῦ N. Βιετνάμ και νά έπεκτείνουν τὶς φλόγες σ' ὅλη τὴ χῶρα. 'Ακολούθησε ἀπλούστετα τυφλὰ τὸν Τζόνσον και σηκώνει ένα μεγάλο θόρυβο γύρω άπο τὴν έπιθεση τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ... άπο τὸν βιετναμέζικο λαό. Πιστεύει αντὸ πού δ Προσυπονγής Σά-

“Αρθρο τῆς «Λαϊκῆς Ήμερησίας» τῆς 9 Μαΐου 1965

μέζικον ζητήματος. Είναι μοναδικὴ στὸ είδος της: δὲν άποφαίνεται για τὸ οδιώδες, ἀλλὰ στὸ νά ζητήσει «τὴν κατάπαυση τῶν ἔχθροπραξιῶν ἀνάμεσα στὰ δύο μέρη τοῦ Βιετνάμ και τὴν άποστολὴ στὸ Βιετνάμ, μιᾶς «αφρικανο-άστατικῆς δύναμης», πού καλεῖται «κνά έπαγρυντεῖς και «κνά συγκρατεῖς» τὴν ψευτὸ - «μεθόδιο». Αντές οἱ προτάσεις, προσέθεσε δ ίνδος πρόεδρος, μποροῦν νά θεωρηθοῦν σὰν άναγκαῖς μέτρα για τὴν άποκατάσταση τῆς ειρήνης και τῆς σταθερότητας σ' αντὴ τὴν περιοχή.

Μιὰ γρήγορη ματιὰ πάνω στὸν άπωτερον σκοπούς αντῆς τῆς «νέας πρότασης» και πάνω στὶς άντιδράσεις πού προκάλεσε, δινεὶ λαβὴ για σκέψεις. Πέντε μέρες πρὸν δημοσιευτεῖ, δ ίνδος πρόεδρος είλε συζήτησες στὸ Λονδίνο για τὴν κατάσταση στὴ νοτιοανατολικὴ 'Ασία μὲ τὸν δρετανὸ πρωθυπουργὸ Οδύσσων, μόλις πού έπέστρεψε άπο μιὰν έπισκεψη στὴν Ονδασιγκτὼν. Στὴ Μόσχα, κατὰ τὴν έπιστροφὴ του δ Radhakrishnan συνομίλησε έπισης για τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα μὲ τὸν σοβιετικοὺς ήγέτες. Μόλις διατύπωσε έπισημα αντὴ τὴ «νέα πρόταση» οἱ Ένωμένες Πολιτείες τὴν έπιδοκίμασαν.

Τὴν ίδια μέρα, ένα τηλεγράφημα (A.P.) άπὸ τὸ Νέο Δελχί καθόριζε: Οἱ συνομιλίες τοῦ Radhakrishnan δηγοῦν πολὺ πέρα άπὸ τὴν πρόταση μὲ τὴν δούλιαν οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι τῶν ίνδιων κατέχονται τὶς τελευταῖς βδομάδες. Κατὰ θνα τηλεγράφημα άπὸ τὴν Οδύσσωντων άναδη-

σιρι δηλώσε στὶς 25 Απριλίου, αντὸ δὲ δησμαῖνε δι τείμα πρέπει νά τεθεὶ στὶς ἔχθροπραξίες και στὶς έπιδομες τῶν βορειο-βιετναμέζων. 'Αλλὰ οἱ λαοὶ δου τοῦ κόσμου γνωρίζουν δι τοὺς οἱ αμερικάνοι έπιδομεῖς και τὰ νευρόσπαστά τους. διεξάγουν στὸ Νότιο Βιετνάμ ένα έπιθετικὸ πόλεμο, καὶ δι τοὺς οἱ 14 χιλιάδες τὸν Νοτιο-βιετναμέζων άνθιστανται σ' αντὴ τὴν έπιδομή. 'Ἐπίσης αντὸ πού πρέπει νά ζητήσει είναι τὸ σταμάτημα τῆς αμερικάνικης έπιθεσής και δι τοὺς σταμάτημα τῶν ἔχθροπραξιῶν άνάμεσα στὰ δύο μέρη τοῦ Βιετνάμ'. Ο βιετναμικὸς λαὸς μπορεῖ νά θέσει τέρμα μὲ τὸν άγώνα του έναντια στῶν έπιθεση, και ή ειρήνη, ή σταθερότητα, μποροῦν νά άποστασθοῦν στὸ Βιετνάμ έφ' δοσού διμεριαλισμὸ δὲν δὲν σταματήσει τὴν έπιθεσή του και άποσύσει άπο τὸ Βιετνάμ τὶς στρατιωτικὲς του δυνάμεις;

Εἰναι δι λοφάνερο, ή «νέα πρόταση», ή «τῆς ινδικῆς κατάπαυσης της ινδο-εργασης εναντίου της ινδικής μιας καινούργιας αδιονούργιας, για τὰ θέσοντας τὶς αφρικανο-άστατικές χώρες στην ίνπηρεσία της ινδικής αμερικάνικης στρατεύματος δὲν δὲν σταματήσει τὴν έπιθεσή του και άποσύσει άπο τὸ Βιετνάμ τὶς στρατιωτικὲς του δυνάμεις;

(Συνέχεια στὴ σελ. 48)

ΖΗΤΩ Ο ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΛΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ*

ἀπὸ μιὰ ἀδύνατη, μισοαποικιακὴ καὶ μισοφεούδαρχικὴ χώρα ἐναντίον μιᾶς μεγάλης ἴμπεριαλιστικῆς δύναμης. Ὅταν εἰσέβαλε ὁ ἵπατονος ἴμπεριαλισμὸς στὶς βορειοανατολικὲς ἐπαρχίες τῆς Κίνας, ἡ κυβέρνηση τοῦ Κονόμινταγκ υἱοθέτησε μιὰ πολιτικὴ μὴ ἀντίστασης τοῦ τῇ διατήρησε γιὰ ἔνα πολὺ μεγάλο χρονικὸ διάστημα. Στὴ διάρκεια τῆς ἀρχικῆς φάσης τοῦ πολέμου, οἱ ἵπατονοι ἴμπεριαλιστὲς ἐκμεταλλεύομενοι τὴν στρατιωτικὴν τοῦ ἀνωτερότητα, προχώρησαν βαθειὰ στὴν Κίνα καὶ κατέλαβαν γρήγορα τὸ μισὸ ἑδαφὸς τῆς χώρας. Ἡ βάρβαρη ἐπίθεση τῶν ἵπατονοι εἰσβολέων καὶ ἡ ἀνοδος τῆς ἀντίστασης δύον τοῦ λαοῦ ἐναντίον τῆς ἐπίθεσης υποχρέωσαν τὸ Κονόμινταγκ νὰ πάρει μέρος στὸν πόλεμον τῆς ἀντίστασης, ἀλλὰ πέρασε γρήγορα στὴν παθητικὴ ἀντίσταση ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας καὶ στὸν ἐνεργητικὸ ἀγώνα ἐναντίον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. "Ἐτοι, τὸ βαρὺ φροτίο τῆς ἀντίστασης ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας ἔπεισε στὴν" Ὁγδοη Ἐκστρατευτικὴ Στρατιά, στὴν 4η Νέα Στρατιά καὶ στὸν πληθυνμὸ τῶν Ἀπελευθερωμένων Περιοχῶν ποὺ βρίσκονταν κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας. Στὴν ἀρχὴ, ἡ 8η Ἐκστρατευτικὴ Στρατιά καὶ ἡ 4η Νέα Στρατιὰ δὲν διέθεταν παρὰ μερικὲς δεκάδες χιλιάδες ἄνδρες μὲ γελοῖο ἔξοπλισμό, κακὸ ἐφοδιασμὸ καὶ ποὺ βρίσκονταν γιὰ δλόκλητα χρόνια κάτω ἀπὸ τὰ συνδυασμένα πυρὰ τῶν ἵπατονοι ἴμπεριαλιστῶν καὶ τῶν δυνάμεων τοῦ Κονόμινταγκ. Ἄλλὰ δυνάμωναν μέσα στὴ φωτιὰ τοῦ πολέμου,

Ἀρθρο τοῦ ΛΙΝ ΠΙΑΟ, Ἀντιπροέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος

Εἶκοσι χρόνια ἀποικιῶν μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὸ νικηφόρο τεοματισμὸ τοῦ μεγάλου Πολέμου Ἀντίστασης ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας.

'Εδῶ καὶ εἶκοσι χρόνια, κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας καὶ τοῦ σύντροφου Μάο-Τσέ-τούνγκ, ὁ κινέζικος λαὸς ἀπέστασε τὴν τελικὴ νίκη στὸν Πόλεμο Ἀντίστασης κατανίκησης ὑστερα ἀπὸ ἔνα μακρόδρομο καὶ ἡρωϊκὸ ἀγώνα τὸν ἵπατονοι ἴμπεριαλισμὸ ποὺ προσπαθοῦσε νὰ ὑποδουλώσει τὴν Κίνα καὶ νὰ καταχτήσει δλόκληρη τὴν Ἀσία.

'Ο Πόλεμος Ἀντίστασης τοῦ Κινέζικου λαοῦ ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας ἀποτέλεσε ἔνα μεγάλο μέτωπο τοῦ παγκόσμιου πολέμου ἐναντίον τοῦ γερμανο-ἵπατονο-ἰταλικοῦ φασισμοῦ. Ὁ κινέζικος λαὸς εἶχε τὴν ὑποστήριξη τῶν ἀντιφασιστικῶν λαῶν καὶ δυνάμεων δύον τοῦ κόσμου καὶ συνεισφερει καὶ αὐτὸς μὲ σημαντικὸ τρόπο στὴν παγκόσμια νίκη κατὰ τοῦ φασισμοῦ.

Στὶς ἀναρίθμητες ἀντιμπεριαλιστικὲς πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ διεξήγαγε ὁ κινέζικος λαὸς στὴ διάρκεια τῶν εἶκοσι τελευταίων χρόνων, ὁ Πόλεμος Ἀντίστασης ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας ἦταν ὁ πρῶτος ποὺ στέφθηκε μὲ μιὰ δλοκληρωτικὴ νίκη. Κατέχει λοιπὸν μιὰ ἔξεχουσα δέση τόσο στὴν ἴστορία τῶν ἐπαναστατικῶν πολέμων τοῦ κινέζικου λαοῦ δύο καὶ στὴν ἴστορία τῶν πολέμων τῶν καταπιεζόμενων ἐθνῶν ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλιστικοῦ ξυγοῦ.

'Ο Πόλεμος Ἀντίστασης ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας ἔγινε

καὶ ἔγιναν δὲ κύριος συντελεστὴς τῆς νίκης ἐναντίον τοῦ ἵπατονοι ἴμπεριαλισμοῦ.

Πῶς ἔγινε δυνατὸ μιὰ ἀδύνατη χώρα νὰ νικήσει μιὰ ἵπατονη χώρα; Πῶς ἔνας ἀδύνατος ἀρχικὰ στρατὸς ἔγινε ἡ κύρια δύναμη τοῦ Πολέμου Ἀντίστασης ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας;

'Ο Βασικὸς λόγος είναι πῶς δὲ ἀντιστασιακὸς αὐτὸς πόλεμος ἦταν ἔνας πραγματικὰ λαϊκὸς πόλεμος ποὺ διεξήχθηκε κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας καὶ τοῦ συντρόφου Μάο-Τσέ-τούνγκ, ποὺ ἐφάρμοιζαν μιὰ δρθῆ μαξιστικὴ - λενινιστικὴ γραμμή· καὶ πῶς ἡ Ὁγδοη Ἐκστρατευτικὴ Στρατιά καὶ ἡ 4η Νέα Στρατιὰ ἦταν ἔνας πραγματικὰ λαϊκὰ στρατὸς ποὺ διέθετε καὶ χορηγούσθε τὴν στρατηγικὴν καὶ τὴν ταχικὴν τοῦ λαϊκοῦ πολέμου ποὺ χάραξε δὲ σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ.

Οἱ θεωρητικὲς βάσεις καὶ οἱ πολιτικὲς ἀρχὲς τοῦ λαϊκοῦ πολέμου ποὺ ἐπεξεργάσθηκε δὲ σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ πλούτισαν καὶ ἀνέπτυξαν μὲ δημιουργικὸ τρόπο τὸ μαρξισμὸ-λενινισμό. Ἡ νίκη ποὺ κατέκτησε ὁ κινέζικος λαὸς στὸ ἀντιστασιακὸ τοῦ πόλεμο, είναι μιὰ νίκη τοῦ λαϊκοῦ πολέμου, μιὰ νίκη τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ καὶ τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ.

Πρὸς ἀπ' αὐτὸ τὸν πόλεμο, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας εἶχε περάσει ἀπὸ τὸν Πρώτο Επαναστατικὸ Ἐμφύλιο Πόλεμο τοῦ 1924-1927 καὶ ἀπὸ τὸ Δεύτερο Επαναστατικὸ Ἐμφύλιο Πόλεμο τοῦ 1927-1936, εἶχε κάνει τὸν ἀπολογισμὸ τῆς πείρας του, εἶχε γάλει τὰ ἀναγκαῖα διδάγματα ἀπὸ τις νίκες ποὺ εἶχε κερδίσει καὶ ἀπὸ τις ήττες ποὺ εἶχε ὑποστεῖ στοὺς πολέμους αὐτοὺς καὶ διέθετε σὰν καθο-

(*) Παραθέτουμε ἐδῶ τὸ πρῶτο μέρος τοῦ διηγήματος.

δηγητική άρχη τη σκέψη του συνιρόφου Μάο Τσε-τούνγκ. Αρδη ήταν η βασική έγγύηση που έπειτεψε στο Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας να δημητρίσει τὸν κινέζικο λαό στη νίκη, στὸν Πόλεμο Αντίστασης.

Καὶ ή νίκη αὐτὴ ἀνοιξε τὸ δρόμο γιὰ τὴν κατάληψη τῆς έξουσίας σὲ διάληρη τὴν ἔκταση τῆς χώρας. "Ο-ταν, μὲ τὴν ὑποστήξη τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ, οἱ κονομινταγχικοὶ ἀντιδραστικοὶ ἐξαπέλυσαν τὸν ἐμφύλιο πόλεμο σὲ πάνεθνική αἰλίακα τὸ 1946, τὸ Κομμουνιστικό Κόμμα καὶ δὲ σύντροφος Μάο Τσε-τούνγκ προώθησαν ἀκόμα περισσότερο τὴν ἀντίληψη γιὰ τὸ λαϊκὸ πόλεμο καὶ κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοὺς, δὲ κινέζικος λαὸς ἀνέλαβε ἔνα λαϊκὸ πόλεμο σὲ μὰ ἔκταση χωρὶς προηγούμενο καὶ μέσα σὲ τρία χρόνια κατέχτησε τὴν μεγάλη νίκη θριαμβεύοντας στὸν Ἀπελευθερωτικὸν τὸν Πόλεμο, ἔβαλε τέλος στὴν κυριαρχία τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, τοῦ φεουδαρχισμοῦ, τοῦ γραφειοκρατικοῦ καπιταλισμοῦ καὶ δημιούργησε τὴν Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας.

Ο νικόφρος ἐπαναστατικὸς πόλεμος τοῦ κινέζικου λαοῦ ἀνοιξε ἔνα δόγμα στὸ ἴμπεριαλιστικὸ μέτωπο στὴν 'Ανατολή, μετέβαλε σημαντικὰ τὸ συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων καὶ ἐπετάχυνε τὴν ἐπαναστατικοὶ ισχὺ τῶν λαῶν, ἐμπάτεσε τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα τῆς 'Ασιας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς μὰ νέα φάση.

Ο ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς ἐπαναλαμβάνει σήμερα, σὲ παγκόσμια αἰλίακα, αὐτὸ πον ἔκανε δὲ λατωνικὸ ἴμπεριαλισμὸ στὴν Κίνα καὶ στὴν 'Ασια. Καὶ γίνεται κατὰ συνέπεια ἀναγκαῖο γιὰ τὸν λαοὺς τῶν χωρῶν αὐτῶν νὰ μάθουν νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ δόπλο πον λέγεται λαϊκὸ πόλεμος γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμὸ καὶ τὸν λακέδες του. Αὐτοὶ προσπαθοῦν μὲ κάθε μέσο νὰ σύνσουν τὴν ἐπαναστατικὴ φωτιὰ τοῦ λαϊκοῦ πολέμου. Καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τους, οἱ χρονστασικοὶ φεβιζιονιστὲς

Κίνα· ή ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸν ἴμπεριαλισμὸ καὶ στὸ κινέζικο ἔθνος καὶ ή ἀντίσταση ἀνάμεσα στὸ φεουδαρχισμὸ καὶ στὶς λαϊκὲς μᾶζες. Πρὸν ἀπὸ τὸν Πόλεμο Αντίστασης, ή ἀντιδραστικὴ κλίνα τοῦ Κονύμινταγκ, ἐκπροσωπώντας τὰ συμφέροντα τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, τῶν μεγαλογαιοκτημόνων καὶ τῆς μεγαλοστικῆς τάξης, διεξήγε ἔνα ἐμφύλιο πόλεμο ἐπὶ δέκα χρόνια ἐναντίον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας καὶ τοῦ Κόκκινου Εργατοαγροτικοῦ Στρατοῦ πον βρίσκονταν κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση του, πον ὑπεράσπιζαν τὰ συμφέροντα τοῦ κινέζικου λαοῦ. Τὸ 1931, δὲ λατωνικὸς ἴμπεριαλισμὸς εἰσέβαλε στὴν Βορειοανατολικὴ Κίνα καὶ τὴν κατέλαβε. Σὲ συνέχεια, καὶ λιαίτερα μετὰ τὸ 1935, δυνάμωσε τὴν ἐπίθεση του, τὴν ἐπέκτεινε καὶ προχωροῦσε κάθε μέρα καὶ περισσότερο ὅλο καὶ πολὺ βαθειὰ στὸ κινέζικο ἔδαφος. 'Η εἰσβολὴ ὡντὴ δέξινε στὸ ἔπαχρο τὴν ἀντίθεση πον τὸν ἀντιπαρόθετο στὸ κινέζικο ἔθνος. Καὶ κατὰ συνέπεια, τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐπέφερε ἀλλαγὴς στὸ ἐσωτερικό, στὶς ταξιδεύοντας σχέσεις 'Ολόκληρος δὲ λαὸς ἀρχισε νὰ ἀπαιτεῖ μὲ πιεστικὸ τρόπο νὰ σταμάτησῃ δὲ ἐμφύλιος πόλεμος καὶ αὐτὸ κατασταθεὶ ἡ ἐνότητα γιὰ τὴν ἀντίσταση στὴν λατωνικὴ ἐπίθεση. 'Η ἔθνικὴ ἀστικὴ τάξη καὶ ὁ διάφορος φατρίες τοῦ Κονύμινταγκ μετέβαλαν τὴν τολιτικὴ τους στάση σὲ διαφορετικὸ βαθμὸ δὲ κάθε μᾶ. Αὐτὸ φάνηκε καθαρὰ στὰ Γεγονότα τοῦ Σιάν(1) πον συνέβηκαν τὸ 1936.

Πώς ἐπρεπε νὰ ἀντιμετωπισθοῦν οἱ πολιτικὲς ἀλλαγὲς στὴ χώρα; Ποιὰ συμπεράσματα ἐπρεπε νὰ δγοῦν; Τὸ πρόβλημα ἀφοροῦσε τὴν λιδα τὴν ὑπαρξὴ τοῦ κινέζικου ἔθνους.

Πρὸν ἀπὸ τὸν Πόλεμο Αντίστασης ἐναντίον τῆς 'Ιαπωνίας, οἱ 'ἀριστεροὶ' διππορτονιστές, πον ἐκπροσωποῦνταν στὸ Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας ἀπὸ τὸν Βάνγκ Μίνγκ, ἔκλειναν τὰ μάτια μπροστὰ στὶς σπουδαῖες πολιτικὲς ἀλλαγὲς πον ἐπῆλθαν μετὰ τὴν λατωνικὴ εἰσβολὴ τὸ 1931. ἀρνοῦνταν τὴν προσθήση τῆς ἀντίθεσης ἀνάμεσα στὸ κινέζικο καὶ στὸ λατωνικὸ ἔθνος.

Κίνας, ἀντιπρόσδρου τῆς κινέζικης κυβέρνησης καὶ ὑπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς 'Άμυνας τῆς Κίνας

τὸν φοβοῦνται σὰν τὴν πανούκλα καὶ τὸν συκοφαντοῦν. Εἶναι καὶ οἱ πρώτοι καὶ οἱ δεύτεροι συνένοχοι, στὴν παρεμπόδιση καὶ ὑπονόμευση τῶν λαϊκῶν πολέμων. Στὶς συνθῆκες αὐτές, ἔχει μιὰ ἐντελῶς λιαίτερη πραχτικὴ σημασία νὰ συνοψισοῦμε τὴν Ιστορικὴ πεῖρα τοῦ μεγάλου νικηφόρου λαϊκοῦ πολέμου τῆς Κίνας καὶ τὴν θεωρία τοῦ σύντροφου Μάο Τσε-τούνγκ γιὰ τὸ λαϊκὸ πόλεμο.

Γιὰ τὴν κύρια ἀντίθεση τῆς ἐποχῆς τοῦ Πολέμου Αντίστασης ἐναντίον τῆς Ιαπωνίας καὶ γιὰ τὴ γραμμὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας

"Αν τὸ Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας καὶ δὲ σύντροφος Μάο Τσε-τούνγκ παρέσαν νὰ δημητρίσουν τὸν κινέζικο λαὸ στὴ νίκη στὸν ἀντιστασιακὸ τοῦ πόλεμο ἐναντίον τῆς 'Ιαπωνίας, αὐτὸ δέχνει πρὸν ἀπ' ὅλα χάρη στὴ μαρξιστικὴ λενινιστικὴ γραμμὴ ποὺ διατύπωσαν καὶ ἐφάρμοσαν.

Σεκινώντας ἀπὸ τὴν θεμελιώδεις ἀρχῆς τοῦ μαρξισμοῦ λενινισμοῦ καὶ χρησιμοποιώντας τὴν μέθοδο τῆς ταξικῆς ἀνάλυσης, δὲ σύντροφος Μάο Τσε-τούνγκ μελέτησε τὸν κάτιον τὸν ἐπῆλθαν στὴν Κίνα ἀνάμεσα στὴν κύρια ἀντίθεση καὶ στὶς δευτερεύουσες ἀντιθέσεις ὑστερεὰ ἀπὸ τὴν εἰσβολὴ τοῦ απωνικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τὶς νέες μεταβολές ποὺ προέκυψαν τόσο στὸ ταξικὸ συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων στὴν Κίνα σσο καὶ στὶς διεθνεῖς σχέσεις, ἀνέλυσε τὸ συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων στὴν Κίνα καὶ στὴν 'Ιαπωνία. Καὶ ἔστησε τὴν ἐπιστημονικὴ βάση ποὺ τοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἐπεξεργασθεῖ τὴν πολιτικὴ γραμμὴ καὶ τὴ στρατιωτικὴ γραμμὴ γιὰ τὸν Πόλεμο Αντίστασης.

Δύο βασικὲς ἀντιθέσεις ὑπῆρχαν ἀπὸ πολὺν καιρὸ στὴν

ζικο καὶ στὸ λατωνικὸ ἔθνος, ἀγνοοῦσαν τὶς ἀπαιτήσεις διαφόρων κοινωνικῶν στρωμάτων σὲ διαφορὰ τὴν ἀντίσταση στὴν 'Ιαπωνία, καὶ ἀντίθετα ἐπέμεναν στὸ μονολιθισμὸ δλων τῶν ἀντεπαναστατικῶν φατριῶν καὶ τῶν ἐνδιάμεσων δυνάμεων τῆς Κίνας δπως καὶ δλων τῶν ἴμπεριαλιστικῶν χωρῶν. Ἐπέμεναν στὴ σεχταριστικὴ τους γραμμή, τοῦ «κλειστοῦ κύκλου» καὶ συνέχισαν νὰ ὑποστηρίζουν πῶς ἐπρεπε «νὰ τελεώνυμε μὲ δλω τὸν κόσμο».

'Ο σύντροφος Μάο Τσε-τούνγκ πολέμησε ἀποφασιστικὰ τὰ λάθη τοῦ «ἀριστεροῦ» διππορτονισμοῦ, ἀνέλυσε μὲ βαθὺ

(1) Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τοῦ Κόκκινου Εργατοαγροτικοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ ἀντιπανωνικοῦ λαϊκοῦ κινήματος, δὲ Τσάνγκ Σιουνέ-λιάνγκ, διοικητής τῆς Βορειοανατολικῆς Στρατιᾶς τοῦ Κονύμινταγκ καὶ δὲ Γιάνγκ Χού-τσενγκ, διοικητής τῆς 17ης Εκστρατευτικῆς Στρατιᾶς, ἐκδήλωσαν τὴ συμφωνία τους μὲ τὸ ἐνιαίο ἔθνικὸ μέτωπο ἐναντίον τῆς 'Ιαπωνίας, ποὺ πρόσεινε νὸ Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας καὶ ζήτησαν ἀπὸ τὸν Τσάνγκ Κάι-σεκ νὰ τερματίσει τὸν ἐμφύλιο πόλεμο καὶ νὰ συμμαχήσει μὲ τὸ Κομμουνιστικό Κόμμα γιὰ νὰ ἀντισταθοῦν στὴν 'Ιαπωνία. "Ο Τσάνγκ οὐδινθήκε. Στὶς 12 Δεκεμβρίου 1936, δὲ Τσάνγκ Σιουνέ-λιάνγκ καὶ δὲ Γιάνγκ Χού-τσενγκ συνέλαβαν τὸν Τσάνγκ Κάι-σεκ στὸ Σιάν. Λίγο ὁργότερο, τὸ Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας πρόσφερε τὴ μεσολάβηση του καὶ ἀναγκάσθηκε τέλος δὲ Τσάνγκ Κάι-σεκ νὰ ἀποδεχτεῖ τὴ συμμαχία μὲ τὸ Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας γιὰ τὴν 'Αντίσταση στὴν 'Ιαπωνία.

τρόπο τη νέα κατάσταση πού άντιμετώπιξε ή κινέζικη έπανάσταση.

'Τρέδειξε πώς ή αντίθεση άναμεσα στην Κίνα και στην 'Ιαπωνία έγινε ή κύρια αντίθεση, γιατί ό λαπωνικός λιμενιαλισμός έπιχειρεί να μετατρέψει την Κίνα σε μιά αποικία του. Οι ταξικές αντιθέσεις στό εσωτερικό της χώρας, αντιθέσεις άναμεσα στις λαϊκές μάζες και στό φεονδαρχισμό, άναμεσα στον άγροτες και στον μεγαλογαιοκήμονες, άναμεσα στό προλεταριάτο και στην άστική τάξη, άναμεσα στον άγροτες και τη μικροαστική τάξη των πόλεων άπο τό ένα μέρος και στην άστική τάξη άπο την άλλη, συνεχίζουν να ψιλοτατνταν, άλλα δ έπιθετικός πόλεμος της 'Ιαπωνίας έναντι της Κίνας τις μετατρόπους σε μιά υποδεέστερη, δευτερεύουσα θέση. 'Ο άγώνας έναντι του λαπωνικού λιμενιαλισμού έγινε δύσφωνη απάτηση τού λαού δλων των τάξεων, δλων των κοινωνικών στρωμάτων της χώρας, με δξαίρεση μιᾶς χονφάς φιλοϊαπάνων προδοτῶν της μεγαλοαστικής τάξης και των μεγαλογαιοκήμονων.

'Αφού γίνει η αντίθεση άναμεσα στην Κίνα και στην 'Ιαπωνία είχε γίνει ή κύρια αντίθεση, οι αντιθέσεις πού άντιπαρεθεταν την Κίνα στη Μεγάλη Βρετανία, στις ΗΠΑ και σε άλλες λιμενιαλιστικές χώρες μετατρόπους έπίσης σε μιά υποδεέστερη, δευτερεύουσα θέση. 'Η απόπειρα τού λαπωνικού λιμενιαλισμού να μετατρέψει την Κίνα σε μιά αποικία κάτω άπο την άστικη της κυριαρχία διεύθυνε την αντίθεση πού την άντιπαραθέτει στον δγγλους, άμερικανος κι' άλλους λιμενιαλιστές. Αντο δδινε στην Κίνα τη δυνατότητα να έχειται λαλεύει την αντίθεση αντή, για να απομονώσει και να πολεμήσει τον λαπωνικό λιμενιαλισμό.

Μπροστά στην έπιθεση αντή θά συνεχίζονταν δ έμφυλος πόλεμος και ή άγροτική έπανάσταση; 'Η δρεπε να σηκώσουν ψηλά τη σημαία της έθνικής άπελευθέρωσης, να ένωνται με δλες τις δυνάμεις πού μπορούν να ένωνται και να συγκροτήσουν ένα πλατανίδινο δημοκρατίαν για την άποκρονη της λαπωνικής έπιθεσης; Αντο ήταν το πρόβλημα πού έπαινε με δλη του την δξιήτη στό κόμμα μας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας και δ σύντροφος Μάο Τσε-Τούνγκ διατύπωσαν τη γραμμή τού ένιαίσ έθνικού άντιπατωνικού μετώπου ξεκινώντας άπο την άναλυση της νέας κατάστασης. Το κόμμα μας σήκωσε τη σημαία της έθνικης άπελευθέρωσης, κάλεσε σε ένότητα δλο το δημοσιον οντον κοινό άγωνα έναντι του λαπωνα εισβολέα και στηρίχθηκε στὸν ένθουσιασμό τού λαού δλης της χώρας. Οι κοινές προσπάθειες τού κομματός μας, των ένοπλων δυνάμεων και των λαϊκών πατρωτικών δυνάμεων έξανάγκασαν την αντιδραστική κλίνια του Κουντινταγκ, να σταματήσει τὸν έμφυλο πόλεμο, δημοσιογράντας ένα νέο κλίμα πού έκανε δυνατή τη συνεργασία άναμεσα στὸ Κουντινταγκ και στὸ Κομμουνιστικό Κόμμα για την αντίσταση στην 'Ιαπωνία.

'Ο λαπωνικός λιμενιαλισμός πέρασε σε γενική έπιθεση έναντι της Κίνας στη διάρκεια τού καλοκαιριού τού 1937 και δ πόλεμος αντίστασης σε πανεθνική κλίμακα έγινε πραγματικότητα.

'Ο Πόλεμος 'Αντίστασης μπορούσε να άναπτυχθεῖ; Και πῶς θά καταχτούσαμε τη νίκη? 'Ολόκληρος δ λαδς ήθελε μιά δμεση απάντηση στὰ προβλήματα αντά;

Οι ήττοπαθετικές Ισχυρίζονταν πώς ή Κίνα δεν μπορούσε να άναμετρηθεῖ με την 'Ιαπωνία, πώς το κινέζικο έθνος θά υποδούλωνταν άναπτυφευκτα. 'Απο την πλευρά του, οι λιμενιαλιστές έπέμεναν πώς ή Κίνα θά καταχτούσε πολὺ γοήγορα τη νίκη και χωρὶς μεγάλες προσπάθειες.

'Τσερέα άπο μιά συγχεκριμένη άναλυση τὸν δύν πλευρῶν της κύριας αντίθεσης, της αντίθεσης άναμεσα στὸ κινέζικο έθνος και στὸν λαπωνικό λιμενιαλισμό, δ σύντροφος Μάο Τσε-Τούνγκ όπειρε πώς ει θεωρία της αναπτυφευκτης υποδούλωσης της Κίνας είναι τὸ ίδιο λαθεμένη και άδασμη δπως και ή θεωρία της γρήγορης νίκης και θεμελίωσε την δπωη πώς δ Πόλεμος 'Αντίστασης θά είναι μακρόχρονος και πώς ή τελική νίκη θά είναι είναι με το μέρος της Κίνας.

'Ο σύντροφος Μάο Τσε-Τούνγκ, δειξε στὸ περίφημο έργο του «Ο παρεταμένος πόλεμος

πώς οι δύν έμπολεμες πλευρές, ή Κίνα και ή 'Ιαπωνία παρουσιάζουν αντιφατικά χαρακτηριστικά. 'Η 'Ιαπωνία ήταν μιά Ισχυρή λιμενιαλιστική χώρα, άλλα δ λαπωνικός λιμενιαλισμός, βρισκόταν στην παρακμή του, δταν έξαπέλυσε ένα έπιθετικό πόλεμο, δηλαδή ένα αντιδραστικό και δάρβαρο πόλεμο διέδετε άνεπαρκείς πόρους και έμψυχες δυνάμεις και δὲν μπορούσε να αντέξει σ' ένα μακρόχρονο πόλεμο διεξήγαγε έναν δδικο πόλεμο και κατό συνέπεια, βρισκόταν απομονωμένη στὸ διεθνές πεδίο. 'Η Κίνα από την πλευρά της, ήταν μιά άδυνατη χώρα, μισοαποικιακή και μισοφεονδαρχική, άλλα δρισκόταν σε μιά περίοδο προδόσιον από την ιστορική της έξελιξης και δ πόλεμος πού διεξήγαγε ήταν ένας πόλεμος έναντι της έπιθεσης, δηλαδή πόλεμος προοδευτικός και δίκαιος και στὸ διεθνές πεδίο απολάμβανε την πο μεγάλη συμπάθεια και την πο πλατεια ήποστηριξε. Αντο ήταν οι βασικοί παράγοντες τού κινέζοιαν πολέμου.

'Ο σύντροφος Μάο Τσε-τούνγκ διατύπωσε έπιπλεον πώς οι παράγοντες δεν παρέμειναν άναλλοιωτοι στην διάρκεια τού πολέμου. Το πλεονέκτημα πού διέδετε ή 'Ιαπωνία δεν ήταν παρά προσπάθειές μας μπορούσαν να τὸ έξουδετερώσουν βαθμαία. Τὰ μειονεκτήματα πού χαρακτηρίζαν την 'Ιαπωνία ήταν βασικά και δξεπέραστα και στην πορεία τού πολέμου θδ έπιδεινώνταν συνεχῶς. Τὰ άδυνατα σημεία της Κίνας ήταν πρόσοπα και μπορούσαν να έπειραστούν βαθμαία. Τὰ πλεονέκτημα πού διέδετε ή Κίνα ήταν βασικά και θδ διεδραμάτιζαν ένα ρόλο δλο και περισσότερο θετικό στὸν πόλεμο. Το πλεονέκτημα πού διέδετε ή 'Ιαπωνία και τὰ άδυνατα σημεία της Κίνας προσδιόρισαν την άδυναμια της να έπινη μιά γρήγορη νίκη. Τὰ πλεονέκτημα της Κίνας και τὰ μειονεκτήματα της 'Ιαπωνίας καιθόριζαν την αναπόφευκη ήτα της Κίνας και την πελική νίκη της Κίνας.

'Ο σύντροφος Μάο Τσε-τούνγκ διατύπωσε τη στρατηγική του τού παρατεταμένου πολέμου ξεκινώντας από τις άναλυσεις αντέτες. 'Ο Πόλεμος 'Αντίστασης της Κίνας θδ ήταν ένας πόλεμος μακρόχρονης διάρκειας. Μακροχρόνιες προσπάθειες ήταν άναγκαιες για να έξασθενίσουν βαθμαία οι έχθρικες δυνάμεις και να ανέξηδον οι δικές της δυνάμεις, έτσι πού δ έχθρος από ίσχυρος να γίνει άδυνατος, ή Κίνα άπο άδυνατη να γίνει ίσχυρη και να συγκεντρώσει μιά έπαρκη δύναμη για να συντρίψει τελικά τὸν εισβολέα. 'Ο σύντροφος Μάο Τσε-τούνγκ έδειξε πώς με την άλλαγη στὸ συσχετισμό τὸν δυνάμεων άναμεσα σε μᾶς και στὸν έχθρο, ή αντιαπωνική άντισταση θδ περνούσε από τρία στάδια: στρατηγική άμυνα, στρατηγική σταθεροποίηση και στρατηγική άντεπίθεση. 'Η έξελιξη τού παρατεταμένου πολέμου άποτελούσε έπίσης ένα προτείνεινητης δργάνωσης και έξοπλισμού τού λαού. Μόνο με την κινητοποίηση δλκήρου πού θδ πορούσε να διεξαχθεῖ δ Πόλεμος 'Αντίστασης και οι λάπωνες εισβολείς να συντριβούν.

Τὸ κόμμα μας στηριγμένο στὶς πο πλατειές λαϊκές μᾶς, άποκατέστησε την ένότητα με δλες τις άντιαπωνικές δυνάμεις πού μπορούσαν να ένωνται, και διεύθυνε τὸ ένιαίσ έθνος άποκρονη πολέμο, δημοσιογράντας ένα νέο κλίμα πού έκανε δυνατή τη συνεργασία άναμεσα στὸ Κουντινταγκ και στὸ Κομμουνιστικό Κόμμα για τη νίκη της Κίνας, στρατηγική άμυνα, στρατηγική σταθεροποίηση και στρατηγική άντεπίθεση. 'Η έξελιξη τού παρατεταμένου πολέμου άποτελούσε έπίσης πώς με την κινητοποίηση δργάνωσης και έξοπλισμού τού λαού. Μόνο με την κινητοποίηση δλκήρου πού θδ πορούσε να διεξαχθεῖ δ Πόλεμος 'Αντίστασης και οι λάπωνες εισβολείς να συντριβούν.

Τὸ κόμμα μας στηριγμένο στὶς πο πλατειές λαϊκές μᾶς, άποκατέστησε την ένότητα με δλες τις άντιαπωνικές δυνάμεις πού μπορούσαν να ένωνται, και διεύθυνε τὸ ένιαίσ έθνος άποκρονη πολέμο, δημοσιογράντας ένα νέο κλίμα πού έκανε δυνατή τη συνεργασία άναμεσα σε μᾶς και στὸν έχθρο, ή αντιαπωνική άντισταση θδ περνούσε από τρία στάδια: στρατηγική άμυνα, στρατηγική σταθεροποίηση και στρατηγική άντεπίθεση. 'Η έξελιξη τού παρατεταμένου πολέμου άποτελούσε έπίσης ένα προτείνεινητης δργάνωσης και έξοπλισμού τού λαού. Μόνο με την κινητοποίηση δργάνωσης και έξοπλισμού τού λαού σένα λαϊκό πόλεμο θδ μπορούσε να διεξαχθεῖ δ Πόλεμος 'Αντίστασης και οι λάπωνες εισβολείς να συντριβούν.

Τὸ κόμμα μας στηριγμένο στὶς πο πλατειές λαϊκές μᾶς, άποκατέστησε την ένότητα με δλες τις άντιαπωνικές δυνάμεις πού μπορούσαν να ένωνται, και διεύθυνε τὸ ένιαίσ έθνος άποκρονη πολέμο, δημοσιογράντας ένα νέο κλίμα πού έκανε δυνατή τη συνεργασία άναμεσα σε μᾶς και στὸν έχθρο, ή αντιαπωνική άντισταση θδ περνούσε από τρία στάδια: στρατηγική άμυνα, στρατηγική σταθεροποίηση και στρατηγική άντεπίθεση. 'Η έξελιξη τού παρατεταμένου πολέμου άποτελούσε έπίσης ένα προτείνεινητης δργάνωσης και έξοπλισμού τού λαού. Μόνο με την κινητοποίηση δργάνωσης και έξοπλισμού τού λαού σένα λαϊκό πόλεμο θδ μπορούσε να διεξαχθεῖ δ Πόλεμος 'Αντίστασης και οι λάπωνες εισβολείς να συντριβούν.

νὰ ἀρχίσει νὰ γράφει τὸ δεύτερο. Ἡ σταθερὴ διεξαγωγὴ τῆς δημοκρατικῆς ἐπανάστασης ἀποτελεῖ ὅρο γιὰ τὴν νίκη τοῦ σοσιαλισμοῦ. (1).

Ἄντο δὲ ἀποτελεῖ μιὰ συγκεκριμένη ἀνάλυση τῶν συγκεκριμένων συνθηκῶν, γιὰ τὴν συγκεκριμένη λόγη συγκεκριμένων ἀντιθέσεων: Αὐτὸ δὲ φανερώνει τὴν οδόσια τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ. Ὁ σύντροφος Μάρκος Τσετούνγκος ἀποσαφήνισε τὰ στοιχεῖα τῆς κυριώτερης ἀντίθεσης, ἀναλύοντας συγκεκριμένα τὶς δύο πλευρές καὶ μὲ μιὰ σπάνια προβλεπτικότητα καὶ ἀξιοσημειωτὴ εὐχέρεια, ἔδωσε μιὰ δρθῆ λόγη στὸ πρόβλημα τῆς κατανόησης τῶν διαφόρων ἀντιθέσεων καὶ τῆς στάσης ποὺ πρέπει νὰ νίσθετηθεῖ ἀπέναντι σ' αὐτές.

Σεκινῶντας ἀκριβῶς ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐπιστημονικὴ ἀνάλυση δὲ σύντροφος Μάρκος Τσετούνγκος διατύπωσε τὴν δρθῆ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ γραμμὴ τοῦ λαϊκοῦ πολέμου στὴ διάρκεια τοῦ Πολέμου 'Αντίστασης ἐναντίον τῆς Ιαπωνίας, ἀνέπτυξε ἀκόμα περισσότερο τὶς ἰδέες του γιὰ τὴν δημιουργία τῶν βασικῶν ἐρεισμάτων στὶς ἀγροτικὲς περιοχὲς γιὰ τὴν περικύκλωση τῶν πόλεων καὶ τὴν τελικὴν κατάληψή τους, πολιτικά, στρατηγικά καὶ τακτικά μέτρα στὸν πολιτικό, στρατιωτικό, οἰκονομικό καὶ πολιτιστικό τομέα γιὰ τὴν διεξαγωγὴ τοῦ λαϊκοῦ πολέμου ὡς τὸ τέλος. Ἡ νίκη στὸν Πόλεμο 'Αντίστασης ἐναντίον τῆς Ιαπωνίας ἔξασφαλίστηκε καὶ τὸ διάφορο προετοιμάστηκε γιὰ τὴν νίκη τῆς νεοδημοκρατικῆς ἐπανάστασης σὲ πανεθνικὴ κλίμακα.

Γιὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ νίκη σ' ἔναν λαϊκὸ πόλεμο, εἶναι ἀπαραίτητη ἡ συγκρότηση τοῦ πολιτιστικοῦ ἐνιαίου μετώπου, ἡ νίσθετηση τῶν καταλληλῶν πολιτικῶν μέτρων καὶ ἡ κινητοποίηση στὸν ἀνώτατο δυνατὸ βαθμὸ τῶν βασικῶν μᾶζων καὶ ἡ ἔνωση ὅλων τῶν δυνάμεων ποὺ μποροῦν νὰ ἐνωθοῦν.

Τὸ ἐνιαῖο ἀθνικὸ ἀντιαπωνικὸ μέτωπο ἀγκάλισε δλεῖς τὶς τάξεις, δλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα ποὺ ἀντιστέκονταν στὴν Ιαπωνία, ποὺ ἀποτελοῦσε τὸ κοινὸ σημεῖο. 'Ωστόσο, ἡ σταθερότητα στὴν ἀντιαπωνικὴ ἀντίτιση ἀντῶν τῶν τάξεων καὶ κοινωνικῶν στρωμάτων, ἐκφράζονται σὲ διάφορο βαθμὸ καὶ ἀνάμεσά τους ἔξακολουθοῦσαν νὰ ὑπάρχουν ταξικὲς ἀντιθέσεις, συγκρούσεις συμφερόντων, καὶ ἡ ταξικὴ πάλη στὸ ἀστερικὸ τοῦ ἐνιαίου μετώπου ἥταν ἀναπόφευκτη.

'Ο σύντροφος Μάρκος Τσετούνγκος ἐπεξεργάσθηκε τὴν γραμμὴ τοῦ Κόμματος σὲ διὰ ἀφορᾶ τὸ ἐνιαῖο ἀθνικὸ ἀντιαπωνικὸ μέτωπο ἔκεινῶντας ἀπὸ τὴν ἀκόλουθη ἀνάλυση τῶν τάξεων τῆς κινέζικης κοινωνίας:

Γιὰ τὴν δρθῆ ἐφαρμογὴ τῆς γραμμῆς καὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐνιαίου μετώπου

Οἱ ἐργάτες, οἱ ἀγρότες καὶ ἡ μικροαστικὴ τάξη τῶν πόλεων ἀπειπούσαν τὴν διεξαγωγὴ τοῦ Πολέμου 'Αντίστασης ὡς τὸ τέλος· ἥταν οἱ κύριες δυνάμεις τοῦ πολέμου αὐτοῦ, οἱ βασικὲς μᾶζες ποὺ ἥθελαν τὴν ἐνότητα καὶ τὴν πρόδοδο.

'Η δοτικὴ τάξη χωρίζονταν στὴν ἐθνικὴ τάξη, τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς δοτικῆς τάξεως, χαρακτηρίζονταν ἀπὸ ἔλλειψη σταθερότητας, ταλαντεύονταν διαρκῶς καὶ ἀντιθέσεις τὴν ἀντιπαρέθεταν στὸν ἐργάτη· ἐντούτοις, σὲ ἔνα δρισμένο βαθμό, συμμετεῖχε δραστήρια στὸν ἀντιμπεριαλιστικὸ ἀγώνα καὶ ἥταν σύμμαχος ποὺ στὸν Πόλεμο 'Αντίστασης. 'Η κομπραδόρικὴ ἡ γραφειοκρατικὴ δοτικὴ τάξη, ποὺ ἀποτελοῦσε τὴν μειονήφια τῆς δοτικῆς τάξης, κατεῖχε μιὰ κυριαρχη ἡδεῖση στὴ χώρα. Τὰ στοιχεῖα τῆς τάξης αὐτῆς ἔξαρτονταν ἀπὸ διάφορες ιμπεριαλιστικὲς δυνάμεις, ἥταν φιλοαπωνικά, φιλοαγγλικά καὶ φιλοαμερικάνικα στοιχεῖα. Τὰ φιλοαπωνικά στοιχεῖα ἥταν ὑπὲρ τῆς συνθηκολόγησης, συνεργάτες τῶν Ιαπώνων φανεροὶ ἦσαν φυσοί. Τὰ φιλοαγγλικά καὶ φιλοαμερικάνικα στοιχεῖα ἐπεδοκίμαζαν ὡς ἔνα σημεῖο τῆς ἀντίστασης στὴν Ιαπωνία, ἀλλὰ ἐπιθυμοῦσαν νὰ

(1) ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΥΝΓΚ: «Ἄσ τις ἀγωνισθοῦμε γιὰ νὰ συγκεντρώσουμε τὶς μᾶζες στὸ ἐνιαῖο ἀθνικὸ ἀντιαπωνικὸ μέτωπο», 'Εκ λογὴ 'Εργα τό Τόμος 1ος.

γίνουν παραχωρήσεις στὴν Ιαπωνία, δὲν χαρακτηρίζονταν ἀπὸ σταθερότητα στὴν ἀντίσταση καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν φύση τους παρέμειναν ἔχθρικά πρὸς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα καὶ στὸ λαό.

Οἱ γαιοκτήμονες διαιροῦνταν σὲ διάφορες κατηγορίες· στὸν μεγάλους, στὸν μεσαίους καὶ στὸν μικρούς. 'Ανάμεσα στὸν μεγάλους, δρισμένοι ἔγιναν συνεργάτες τῶν Ιαπώνων, καὶ ἄλλοι σύνθηκαν στὴν ἀντίσταση, ταλαντεύονται στὸ ἔπακρο. Πολλοὶ μεσαίοι καὶ μικροί γαιοκτήμονες ἦταν ὑπὲρ τῆς ἀντίστασης, ἀλλὰ ἀντιθέσεις τοὺς ἀντιπαρέθεταν στὸν ἄγρο.

Μπροστὰ σ' ἔνα τέτιο μεγάλο περίπλοκο ταξικὸ συσχετισμό, τὸ Κόμμα μας ἐφάρμοσε στὸν κόλπους τοῦ ἐνιαίου μετώπου, μιὰ πολιτικὴ ἐνότητας καὶ πάλης. Δηλαδή, ἐνότητα μὲ δλεῖς τὶς ἀντιαπωνικὲς τάξεις καὶ στρώματα, ἀναζήτηση συμμάχων, ἔστω ταλαντεύονταν καὶ προσωρινῶν, διευθετώντας μὲ διάφορα πολιτικὰ μέτρα, τὶς σχέσεις ποὺ ὑπῆρχαν ἀνάμεσα στὶς ἀντιαπωνικὲς τάξεις καὶ στρώματα ποὺ νὰ ὑπορεοῦν στὸ γενικὸ σκοπό: τὴν ἀντιαπωνικὴν ἀντίσταση. Τανόχρονα, ἐπέμεινε στὴν ἀρχὴ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ κόμματος, στὴν ἐνταση τῆς προστάθειας γιὰ τὴν ἀνεπιφύλακτη κινητοποίηση τῶν μαζῶν καὶ στὴ διεξαγωγὴ τοῦ ἀπαραίτητου ἀγώνα ἐναντίον καθεδρίζεις ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ξημώσει τὴν ἀντίσταση, τὴν ἐνότητα καὶ τὴν πρόδοδο.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ ἐνιαίου ἀθνικοῦ ἀντιαπωνικοῦ μετώπου ποὺ νίσθετησε τὸ κόμμα μας ἥταν ἀντίθετη τόσο μὲ τὸ δεξιὸ διπορτονισμὸ τοῦ Τσε Τού-σιέου, δηλαδὴ τὴν πολιτικὴ ποὺ ἐπέμενε στὴν ἐνότητα καὶ ἀπέκλειε τὴν πάλη δσο καὶ μὲ τὸν 'ἀριστερὸν' διπορτονισμὸ τοῦ Βάνγκ Μίνγκ, δηλαδὴ τὴν πολιτικὴ ποὺ ἐπέμενε στὴν πάλη καὶ ἀπέκλειε τὴν ἐνότητα. Τὸ κόμμα μας διδαγμένο ἀπὸ τὰ λάθη τῶν δύο αὐτῶν παρεκκλίσεων νίσθετησε μιὰ πολιτικὴ ἐνότητας μαζὶ καὶ πάλης.

Τὸ κόμμα μας προχώρησε σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ μέτρα ἔτοις ὡς τὰ διευκολυνθεῖ· ἡ ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς του, τῆς συγκέντρωσης δλων τῶν ἀντιαπωνικῶν κομμάτων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Κουνδιντάγκ, καὶ δλων τῶν ἀντιαπωνικῶν στρωμάτων γιὰ τὸν κοινὸ ἀγώνα ἐναντίον τῆς Ιαπωνίας. Διατηροῦμε πῶς είμαστε ἔτοιμοι νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν δλοκληρωτικὴ πραγματοποίηση τῶν ἐπαναστατικῶν Τριῶν Αρχῶν τοῦ Λαϊκοῦ Στρατοῦ. 'Η κυβερνηση τῆς ἀπαναστατικῆς μας βάσης τοῦ Σενού-Κανσού-Νιγκούσια πήρε τὸ δνουα τῆς κυβερνήσεως τῆς Ελδικῆς Περιοχῆς Σενού-Κανοού-Νιγκούσια τῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας. 'Ο Κόκκινος Εργατοαγροτικός μας Στρατός έγινε τημῆα τοῦ Εθνικοῦ Επαναστατικοῦ Στρατοῦ, κάτω ἀπὸ τὴν ἐπονομασία τῆς 'Ογδοης Επαναστατικοῦ Στραταῖς καὶ τῆς 4ης Νέας Στραταῖς. 'Η ἀγροτικὴ μας πολιτικὴ τῆς δημευσης τῆς γῆς τῶν γαιοκτημόνων μετατράπηκε σὲ πολιτικὴ τῆς ἐλάττωσης τῶν ἐνοικίων καὶ τοῦ ὑψους τῶν τόκων. Στὶς βάσεις ἐρείσματος ἐφαρμόσαμε τὸ σύστημα τῶν «τριῶν τριών» στὴ σύνθετη τῶν δργάνων τῆς έξουσίας, μαζίζοντας σ' αὐτὰ ἐπιπροσώπους τῆς μικροαπωνικῆς τάξης, τῆς ἀθνικῆς δοτικῆς τάξης, τῶν φωτισμῶν σενού, καὶ μελῶν τοῦ Κουνδιντάγκ ποὺ ἥταν ὑπὲρ τῆς ἀντίστασης ἐναντίον τῆς Ιαπωνίας καὶ ποὺ δὲν πολεμοῦσαν τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα. Σὲ ἀντιστοιχία μὲ τὶς δρχές τοῦ ἐνιαίου ἀθνικοῦ ἀντιαπωνικοῦ μετώπου, ἐπῆλθαν δρισμένες καταλλήλες καὶ ἀπαραίτητες ἀλλαγές στὴν πολιτική μας στὸν οἰκονομικὸ καὶ δημοσιονομικὸ τομέα, στὸν τομέα τῶν ἀποδοχῶν, καὶ στὸν τομέα τοῦ ἀγώνα ἐναντίον τῶν προδοτῶν, στὸν τομέα τῆς λαϊκῆς δικαιοσύνης τῆς κουλτοῦρας καὶ τὶς παιδείας.

Παραδίλληλα, μὲ αὐτὰ τὰ πολιτικὰ μέτρα, διατηρήσαμε τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, τοῦ Λαϊκοῦ Στρατοῦ καὶ τῶν βάσεων ἐρείσματων. 'Απαιτήσαμε ἀπὸ τὸ Κουνδιντάγκ νὰ προχωρήσει στὴ γενικὴ κινητοποίηση σὲ δλη τὴ χώρα, νὰ μεταρρυθμήσει τοὺς πολιτικοὺς θεσμούς, νὰ πραγματοποίησε τὴ δημοκρατία, νὰ βελτιώσῃ τὶς βιοτικὲς συνθῆκες τοῦ λαοῦ, νὰ ξεπολίσει τὸ λαό, γιὰ τὴν ἀντιαπωνικὴν πολιτική σὲ πανεθνικὴ κλίμακα. 'Απὸ τὸ ἄλλο μέρος, καταπολεμήσαμε ἀνελέητα τὴν πολιτική του τῆς παθητικῆς

άντιστασης στην Ιαπωνία και τοῦ ἐνεργητικοῦ του ἀγώνα ἐναντίον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, τὴν καταπίεσην ποὺ ἀσκοῦσε εἰς βάρος τοῦ λαϊκοῦ κινήματος γιὰ τὴν ἀντιαπωνική ἀντίσταση δύως καὶ τις διαπραγματεύσεις του ποὺ ἀποσκοποῦσαν στὸ συμβιβασμὸν καὶ στὴν συνθηκολόγηση.

Μετὰ τὴν πάλη ἐναντίον τοῦ «ἀριστεροῦ» διπορτονισμοῦ καὶ τὴν συγχρότηση τοῦ ἑνιαίου ἀντιαπωνικοῦ μετώπου, δὲ δεξιὸς διπορτονισμός, δηλαδὴ ἡ πολιτικὴ τῆς συνθηκολόγησης, ἀποτελοῦσε τὸν κύριο κίνδυνο στὸδες κόλπους τοῦ Κόμματος.

Οἱ Βάνγκ Μίνγκ, ποὺ ἐκπροσωποῦσε τὸν «ἀριστερὸν» διπορτονισμὸν τὴν ἐποχὴ τοῦ Δευτέρου Επαναστατικοῦ Εὐφύλιου Πολέμου, πέρασε στὴν ὡλὴν ἀκρη τὴν ἀρχὴν τῆς ἀντιαπωνικῆς ἀντίστασης καὶ ἔγινε ὁ ἐκπρόσωπος του δεξιοῦ διπορτονισμοῦ, δηλαδὴ τῆς πολιτικῆς τῆς συνθηκολόγησης. Ἀντέτασε μὲν καθαρὰ συνθηκολόγια γραμμὴ καὶ μὲν σειρὰ πολιτικὰ μέτρα ἀκραίου δεξιοῦ διπορτονιστικοῦ χαρακτήρα στὴν δραμή γραμμὴ καὶ στὰ δραμὰ πολιτικὰ μέτρα τοῦ συντρόφου Μάο Τσε-τούνγκ. Ζητοῦσε νὰ παραιτηθοῦμε ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ προλεταριάτου στὸ ἑνιαῖο ἐθνικὸν ἀντιαπωνικὸν μέτωπο, ὑποκύπτοντας στὸ Κουόμινταγκ. «Τροποτροίζοντας πῶς ἄδλα πρέπει νὰ περνᾶνε μέσα ἀπὸ τὸ ἑνιαῖο μέτωπο» καὶ πῶς «ἄδλα πρέπει νὰ ὑποτάσσονται στὸ ἑνιαῖο μέτωπο» ξητοῦσε οδιστατικὰ τὴν παραδόση μας στὸν Τσάνγκ Κάι-σέκ καὶ στὸ Κουόμινταγκ καὶ τὴν ὑποταγὴν μας σὲ κάθε μέρος καὶ σὲ κάθε ἀπόφασή τους. «Ἔταν ἐναντίον τῆς ἀνεπιφύλακτης κινητοποίησης τῶν μαζῶν, ἐναντίον τῆς ἐφαρμογῆς δημοκρατικῶν μεταρρυθμίσεων, ἐναντίον τῆς βελτίωσης τῶν συνθηκῶν ζωῆς τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν, καὶ ὑπονόμευτης τὴν ἐργατοαγροτικὴν συμμαχία, στὴν δοπλὰ στηρίζονταν τὸ ἑνιαῖο μέτωπο. Ἀπέρριπτε τὶς βάσεις ἐρείσματος τῶν λαϊκῶν ἀναστατικῶν δυνάμεων ποὺ καθοδηγοῦνταν ἀπὸ τὸ Κ.Κ. καὶ ήθελε τοὺς δυνάμεις αὐτές νὰ ὑποταχθοῦν στὸ Κουόμινταγκ καὶ ὑποτηροῦνται μὲν στρατιωτικὴ γραμμὴ ποὺ θὰ ἔξεσθε τὶς δυνάμεις αὐτές σὲ πλήγματα. Ἀπέρριπτε τὸ λαϊκὸν στρατὸ ποὺ καθοδηγοῦνταν ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα καὶ ὑποτηροῦνται τὴν συγχώνευση τοῦ μὲ τὶς δυνάμεις τοῦ Τσάνγκ Κάι-σέκ, πράγμα ποὺ τὸν ἴσοδυναμοῦ μὲ ὑποταγὴν τὸν λαϊκὸν στὸν τελευταῖον. Ἀπέρριπτε τὴν καθοδηγήση τοῦ Κόμματος καὶ ἀκθείασε τὴν συγχώνευση τῆς νεολαίας τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος μὲ ἐκείνης τοῦ Κουόμινταγκ, γιὰ νὰ ὑποτάποκριθεῖ στὴν ἐπιθυμία τοῦ Τσάνγκ Κάι-σέκ: ἀπορρόφηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. «Ούσον ἀφορᾶ τὸ τελευταῖο «θὰ ἐμφανίζονται καὶ θὰ παρουσιάζονται στὸν Τσάνγκ Κάι-σέκ «μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τὸν προσφέρει κάποιον τομέα». Ἀντὰ ἦταν ἀπολύτατα καθαρὸς φεβίζουνισμός. Ἀν ἐφαρμόζονται μὲ τέτια γραμμὴ καὶ μὲ τέτια πολιτικὴ, δὲ κινέζικος λαὸς δὲ θὰ μποροῦσε νὰ νικήσει στὸν ἀντιστατικὸν τοῦ πόλεμο καὶ ἀκόμα περισσότερο δὲ θὰ μποροῦσε νὰ κατακτήσει τὴν μελλοντική του νίκη, σὲ πανεθνικὴ κλίμακα.

Αὐτὴ ἡ φεβίζουνιστικὴ γραμμὴ τοῦ Βάνγκ Μίνγκ ξημίωσε γιὰ μὲν περίοδο τὴν ἀπαναστατικὴν ὑπόθεσην τοῦ κινέζικου λαοῦ στὴ διάρκεια τοῦ Πολέμου Ἀντίστασης. Ἄλλα ἡ καθοδηγήση τοῦ σύντροφου Μάο Τσε-τούνγκ είχε στεγεῖ ἐγκαθιδρυθεῖ στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κόμματος. Μὲ αὐτὸν ἐπικεφαλῆς, δύοι οἱ μαρξιστές-λενινιστές τοῦ Κόμματος πολέμησαν ἀδιάλακτα τὰ λάθη τοῦ Βάν Μίνγκ, ποὺ ἐπανορθώθηκαν σὲ ἔνα δρισμένο διάστημα. «Ἐτοι, ἡ λαθεμένη γραμμὴ τοῦ Βάν Μίνγκ δὲν μπρόσει νὰ ξημάσει περισσότερο τὴν ὑπόθεση τοῦ Κόμματος οὔτε νὰ κάνει ξημές γιὰ μεγάλο χρονικὸν διάστημα.

Οἱ Τσάνγκ Κάι-σέκ, αὐτὸς δὲ δάσκαλος ἀπὸ τὴν ἀρχητικὴ πλευρὰ μᾶς βοήθησε νὰ ἐπανορθώσουμε τὰ λάθη ποὺ διέπραξε δὲ Βάν Μίνγκ. Μᾶς ἐδίδαξε μὲ τὰ μαθήματα ποὺ μᾶς ἔδωσε μὲ τὰ κανόνια καὶ τὰ μυδραλλιούδηλα του. Τὸ πιὸ σοβαρὸ μάθημα, ἦταν τὰ Γεγονότα τοῦ Νότιου Ανχουέϊ, τὸν Ιανουάριο τοῦ 1941. «Ἄπτ» ἀφοροῦσε τὰ λάθη δρισμένων στελεχῶν ποὺ σὲ ἀντίθεση μὲ τὶς ὅδηγίες τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμματος, ἐφαρμόζανε τὴν φεβίζουνιστικὴ γραμμὴ τοῦ Βάν Μίνγκ, οἱ μονάδες τῆς 4ης Νέας Στρατιᾶς

στάθμευσαν στὸ Νότιο Ανχουέϊ ἵπου δέχθηκαν αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεση ἀπὸ τὸ Τσάνγκ Κάι-σέκ, εἰχαν τεράστιες ἀπώλειες καὶ ἔνας σοβαρὸς ἄρρενος γενναίων ἐπαναστατῶν μαχητῶν σφάχτηκε ἀπὸ τοὺς ἀντιδραστικοὺς κουομινταγκικούς. Τὸ αἷματηρὸν αὐτὸν μάθημα βοήθησε πολλοὺς συντρόφους νὰ δοῦν καθαρὰ ποῦ δύηγουσε ἥ λαθεμένη γραμμὴ καὶ ἡ λαθεμένη τακτικὴ.

Συνθέτοντας ἀκατάπαυστα τὴν πεῖρα του συσσώρευσε τὸ Κόμμα στὴν ἐφαρμογὴ τῆς γραμμῆς του τοῦ ἑνιαίου ἀντιαπωνικοῦ μετώπου, δηλαδὴ σύντροφος Μάο Τσε-τούνγκ ἐπέξεργάσθηκε μιὰ δλόκλητη σειρὰ πολιτικὰ μέτρα. Τὰ κυριώτερα:

1. «Οἱοι ὅσοι εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀντίστασης στὴν Ιαπωνία (ἐργάτες, ἀγρότες, στρατιώτες, διανοούμενοι, ἐπαγγελματίες) ἐντάσσονται στὸ ἑνιαῖο ἀντιαπωνικό μέτωπο, δηλαδὴ σύντροφος Μάο Τσε-τούνγκ.

2. Πολιτικὴ ἀνεξαρτησία στὸ ἑνιαῖο μέτωπο, δηλαδὴ πολιτικὴ ἐνότητας ταυτόχρονα καὶ ἀνεξαρτησίας.

3. Στὸν τομέα τῆς πολεμικῆς στρατηγικῆς, ἀνάληψη μὲ ἀνεξάρτητο τόρο παρτιζάνικου πολέμου στὸ πλαίσιο μιᾶς ἑνιαίας στρατηγικῆς. Διεξαγωγὴ βασικὰ παρτιζάνικου πολέμου, χωρὶς νὰ ἀποκρούνεται ὁ πόλεμος ἐλιγμῶν ὅταν οἱ συνθῆκες εἶναι εὐνοῦχες.

4. Στὸν ἀγώνα ἐναντίον τῶν ὑπεραντιδραστικῶν στοιχείων ποὺ ἔχουν ἐπικεφαλῆς τους τὸν Γσάνγκ Κάι-σέκ, νὰ ἔκμεταλλευμάστε τὶς ἀντιθέσεις, νὰ κερδίσουμε τὴν πλειοψηφία, νὰ πολεμᾶμε τὴν μειοψηφία, νὰ συντρίψουμε τοὺς ἔχθρους τὸν Σ-να μετὰ τὸν ἄλλον. στὸν ἀγώνα νὰ προθάλλουμε τὸ δίκηο μας, νὰ ἀποχτᾶμε πλεονεκτήματα καὶ νὰ παίρνουμε τὰ κατάλληλα μέτρα.

5. Στὶς περιοχές, ποὺ κατέχονται ἀπὸ τοὺς λάπωνες καὶ στὶς περιοχές ποὺ κυριαρχεῖ τὸ Κουόμινταγκ, νὰ ἀναπτύσσουμε στὸν ἀνώτατο δυνατὸ βαθμὸν τὴν ὑπεραντιδραστικήν, νὰ κερδίσουμε τὶς ἀντιθέσεις, νὰ κερδίσουμε τὴν πλειοψηφία, νὰ πολεμᾶμε τὴν μειοψηφία, νὰ κερδίσουμε τὴν προφύλαξη, νὰ ἔνεργούμε μὲ λίγους ἀνθρώπους ἀλλὰ ἀποτελεσματικά σὰ μέθοδο δράγανωσης καὶ πάλις, νὰ κερδίσουμε τὴν προφύλαξη, νὰ ἔνεργούμε μὲ λίγους ἀνθρώπους ἀλλὰ ἀποτελεσματικά, νὰ δουλεύουμε μὲ μακρόχρονη προοπτικὴ καλύπτοντας τὴν δουλειά μας καὶ νὰ συσσωρεύουμε δυνάμεις περιμένοντας τὴν κατάλληλη στιγμή.

6. Σχετικὰ μὲ τὶς σχέσεις δυνάμεων στὶς διάφορες τάξεις τῆς χώρας, η βασικὴ πολιτικὴ εἶναι ἡ ἀνάπτυξη τῶν προσδεντικῶν δυνάμεων, ἡ κατάκτηση τῶν ἐνδιάμεσων δυνάμεων, ἡ ἀπομόνωση τῶν ὑπεραντιδραστικῶν ἀντικομμουνιστικῶν δυνάμεων.

7. Νὰ ἐφαρμόζουμε ἀπέναντι στὰ ὑπεραντιδραστικὰ ἀντικομμουνιστικὰ στοιχεῖα μιὰ διπλή ἐπαναστατικὴ πολιτική: νὰ ἐνώνουμε τοὺς ἀντάτα τραβιοῦνται, παρὰ τὴ θέλησή τους, στὴν ἀντίσταση στὴν Ιαπωνία νὰ τὰ πολεμᾶμε ὅταν ἐπιδείχνουν ἐπίμονο ἀντικομμουνισμό.

8. Σὲ ὅτι ἀφορᾶ τοὺς γαιοκτήμονες καὶ τὴν ἀστικὴ τάξη, νὰ διέπονται τοὺς μεγαλογαικοτήμονες καὶ τὴ μεγαλοαστικὴ τάξη, νὰ ἀναλύουμε τὸν κατάσταση καὶ νὰ κάνουμε τὶς ἀναγκαῖοις διαχωρισμούς. Νὰ υιοθετῶμε διαφορετικὰ μέτρα μὲ βάση αὐτοὺς τοὺς διαχωρισμούς. Νὰ υιοθετῶμε διαφορετικὰ μέτρα μὲ βάση αὐτοὺς τοὺς διαχωρισμούς ἔτοις ὅστε νὰ ἐπιτυγχάνουμε τὴν ἐνότητα μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ μποροῦν νὰ ἐνωθοῦν.

«Η πολιτικὴ γραμμὴ καὶ τὰ μέτρα σχετικὰ μὲ τὸ ἑνιαῖο ἀντιαπωνικό μέτωπο ποὺ διατυπώθηκαν ἀπὸ τὸ σύντροφο Μάο Τσε-τούνγκ, ἀποδείχθηκαν ἀπολύτως δραμὰ μέσα στὴ φωτιὰ τοῦ Πολέμου Αντίστασης.

«Η ιστορία μᾶς διδάσκει πάσις μπροστά στὴν ἐπίθεση τῶν αιμοχαῶν λιπεριαλιστῶν, τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα διφέλει νὰ σηκώσει ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ ἀντιαπωνικοῦ ἀγώνα καὶ νὰ χρησιμοποιήσει τὸ ὅπλο τοῦ ἑνιαίου μετώπου γιὰ νὰ συγκεντρώσῃ τὶς μᾶζες καὶ ὅλους τοὺς πατριώτες ποὺ ἀντιτίθενται στὸν λιπεριαλισμό, ποὺ διέπραξε πάνω ἀπὸ τὸ 90% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, νὰ κινητοποιήσει στὸν ἀνώτατο βαθμὸν ὅλα

Τὸ «αποὺς τοῦ Βιετνάμ»

παράφρων ἐπίδα τῆς Γουώλλ Στρόπτη

Ἡ ἀναγγελία, ἀπὸ τὸν Τζόνσον στὶς 28 Ἰουλίου, τῆς ἀποστολῆς ἀκόμα μεγαλύτερων ἐνισχύσεων στὸ Νότιο Βιετνάμ καὶ τῆς αἰδῆσης τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν προκάλεσε κῦμα ἐνθουσιασμοῦ στὴ Γουώλλ Στρόπτη ποὺ ζεῖ κάτω ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ τῆς κοίτης. Οἱ «Big Business» ἐπίζουν πᾶς ἡ ἀναγγελία τοῦ Τζόνσον προμηνάει ἔνα «μπούμ τοῦ Βιετνάμ» ποὺ θὰ είναι τὸ ἴδιο ὀφέλιμο ὥπως ἐκείνο ποὺ προκάλεσε δὲ Χάρον Τρούμαν μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ πολέμου τῆς Κορέας. Στὴν πραγματικότητα, ἡ πολιτικὴ τῆς «εκλιμάκωσης» τοῦ Τζόνσον καὶ τὸ γεγονός πᾶς είναι ἔτοιμος νὰ κάνει ἔνα πόλεμο «ἐπύπονο Κορέας» στὸ Βιετνάμ ἵνανοποιεῖ ἐντελῶς τὶς προσδοκίες τῶν ἀμερικάνων μονοπωλιστῶν. Προεξιφλοῦν πᾶς «οἱ συμπληρωματικὲς πιστώσεις γιὰ τὴν ἑθνικὴ ἄμυνα θὰ κεντρίσουν τὴν οἰκονομικὴ δραστηριότητα καὶ θὰ ἀνατρέψουν κάθε τάση στασιμότητας πού, ἀλλιώτικα, θὰ μποροῦσε νὰ δολοκληρωθεῖ καὶ νὰ γενικευθεῖ καὶ πᾶς εμὰ ἀνήση τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, στὸ προσεχὲς ἔτος, θὰ δώσει μιὰ εὐτυχῆ ὁδηγία στὶς ὑποθέσεις».

Στὴν πραγματικότητα, οἱ στρατιωτικοὶ παράγοντες καὶ οἱ πολεμικὲς βιομηχανίες ὥπως οἱ κατασκευαστὲς ἐλικοπτέρων, βομβῶν καὶ στρατιωτικῶν εἰδῶν γενικὰ πολλαπλασιάζονται. Οἱ δεροναυτικὲς βιομηχανίες, οἱ βιομηχανίες αὐτοκινήτων, ἡ λεκτρονικὲς βιομηχανίες, οἱ ψφαντογρικὲς βιομηχανίες, τὰ ἐργοστάσια κονσερβῶν καὶ ἐργοστάσια κατασκευῆς σιδηροδρόμων γραμμῶν —ποὺ ἔχαρτῶνται ὅλες ἀπὸ τὴ στρατιωτικὴ δραστηριότητα γνωρίζουν μιὰ ἔκφυκή ἄνοδο τῆς δραστηριότητάς τους.

τὰ θετικὰ στοιχεῖα, νὰ ἐνώσει στὸν ἀνώτατο δυνατὸ βαθμὸ ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ μποροῦν νὰ ἐνωθοῦν καὶ νὰ ἀπομονώσει στὸν ἀνώτατο δυνατὸ βαθμὸ τὸν κοινὸ ἔχθρὸ ὅλου τοῦ ἔθνους. «Ἀν ἐγκαταλείψει τὴν σημαία τοῦ ἑθνικοῦ ἀγώνα, υἱοθετήσει μιὰ σεχταριστικὴ γραμμή, θὰ ἀπομονώθει καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τεθῇ οὗτε πρόβλημα καθοδήγησης οὗτε πρόβλημα ἀνάτυπης τῆς ἐπαναστατικῆς ὑπόθεσης τοῦ λαοῦ καὶ αὐτὸς σημαίνει ὅτι οὐσιαστικὰ βοηθάμε τὸν ἔχθρο καὶ ὅτι δηγούμαστε μόνοι μας στὴν ἡττα.

«Ἡ Ιστορία μᾶς διδάσκει πᾶς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, στοὺς κόλπους τοῦ ἐνιαίου μετώπου, δψεῖλε νὰ διατηρήσει τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ στὸν ἰδεολογικό, πολιτικὸ καὶ δογματικὸ τομέα, νὰ μὴ παραβιάζει σὲ καμιὰ περίπτωση τὴν ἀρχὴ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς διατηρησῆς τῆς ἡγεσίας τους. «Οταν ὑπάρχουν διαφορές ἀνάμεσα στὶς τάξεις ποὺ βρίσκονται στὸ ἐνιαίο μέτωπο, τὸ Κόμμα δψεῖλε «νὰ ὑιοθετεῖ μιὰ δρθὶ πολιτικὴ ἀνάτυπης τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων, κατάχτησης τῶν ἐνδιάμεσων δυνάμεων καὶ καταπολέμησης τῶν ὑπεραντιδοστικῶν. «Ἡ δουλειά του πρέπει νὰ συγχεντρώνεται στὴν ἀνάπτυξη τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων, καὶ στὴν ἰσχυροποίηση τῶν λαϊκῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων. Μονάχα ἔτσι θὰ μπορέσει νὰ διατηρήσει καὶ νὰ ἐνισχύσει τὸ ἐνιαίο μέτωπο. «Ἀν ζητοῦμε τὴν ἐνότητα μὲ τὸν ἀγώνα, η ἐνότητα θὰ διατηρηθεῖ, ἀν ἐπιζητοῦμε τὴν ἐνότητα μὲ παραχωρήσεις, η ἐνότητα θὰ κα-

Γιὰ τοὺς μονοπωλητὲς μεγαλοκαπιταλιστές, ὁ πόλεμος εἶναι ἔνα ἰδεῖδες μέσο πλούτισμοῦ καὶ μιὰ ἀναπόφευκτη μέθοδος γιὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς οἰκοδομικῆς κρίσεως. Ἀλλὰ ἡ ἐπίδα τῆς κυβέρνησης Τζόνσον ποὺ θέλει νὰ ἐπαναλάβει τὸ «κορεάτικο μπόμι» δὲν μπορεῖ εἴκολο νὰ πραγματοποιηθεῖ. Τὴν παραμονὴν τοῦ πολέμου τῆς Κορέας, ἡ οἰκονομικὴ θέση τῶν ΗΠΑ ήταν λιχνοφόρη καὶ κυριαρχοῦσε στὸν καπιταλιστικὸ κόσμο. Κατεῖχε τὰ 70 % τοῦ χρυσοῦ της. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ ἀμερικάνικη οἰκονομία δὲν ἦταν ἐπίσης ἐπίσης τόσο στρατιωτικοποιημένη ὅσο σήμερα. Οἱ στρατιωτικὲς δαπάνες ἀντικρούσπεναν τὰ 30 % περίπου τοῦ ἀμερικάνικου προϋπολογισμοῦ καὶ ήταν τότε δυνατὸ νὰ αὐξηθοῦν σημαντικὰ —νὰ ἀνεβοῦν π.χ. ἀπὸ 10 δισεκατομμύρια δολáρια σὲ πάνω ἀπὸ 50 δισεκατομμύρια δολáρια. Αὐτὸς τὸ «κέντροισμα» τῆς οἰκονομίας δόηγησε στὸ «πολεμικό μπόμι». Ἀλλὰ σήμερα, οἱ ΗΠΑ δὲν κατέχουν πιὰ τὴν κυριαρχηθέση ποὺ διαδραμάτιζαν τότε στὸν καπιταλιστικὸ κόσμο. Τὰ σὲ χρυσὸ ἀποθέματά τους ἔξεινται καὶ τὸ δολáριο κλονίζεται. Τὰ στρατιωτικὰ ἔξοδα ἀποτελοῦν ηδη τὸ 80 % τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ είναι πολὺ δύσκολο νὰ πολλαπλασιασμοῦ ὥπως τὸ ἔκανε τότε ὁ Τρούμαν στὴ διάρκεια τοῦ πολέμου τῆς Κορέας.

Στὶς συνθήκες αὐτές, ἡ προσπάθεια γιὰ τὴ διατήρηση καὶ τὴν ἔνταση τοῦ «πολεμικοῦ μπόμι» ὑδη ἐπιδεινώσει τὴν ἡδη ἀρκετὰ ἐπικινδυνή κατάσταση τῆς ἀμερικάνικης οἰκονομίας. Θὰ προκαλέσει ἐπίσης τὸν ποὺ σταθερὴ ἀντίθεση τοῦ ἀμερικάνικου λαοῦ ποὺ θὰ ὑποστεῖ τὸ φορτίο τοῦ πολέμου.

θεῖ»(1), αὐτὸς είναι τὸ κυριώτερο δίδαγμα τοῦ ἀγώνα μας ἐναντίον τῶν ὑπεραντιδοστικῶν δυνάμεων.

«Ἡ Ιστορία μᾶς διδάσκει πᾶς δψεῖλουν νὰ ὑπάρχουν δύο συμμαχίες στὸν κόλπους τοῦ ἐνιαίου μετώπου στὴ διάρκεια τῆς ἐθνικοδημοκρατικῆς ἐπανάστασης: ἡ συμμαχία ἐργατῶν-ἀγροτῶν καὶ ἡ συμμαχία τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ μὲ τὴν ἀστικὴ τάξη καὶ τὰ ὅλα στρώματα ποὺ δὲν ἀποτελοῦν τμῆμα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ. Ἡ ἐργατοαγροτικὴ συμμαχία είναι ἡ συμμαχία τῆς ἐργατικῆς τάξης μὲ τὴν ἀγροτικὴ καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους ἐργαζόμενους τῆς πόλεως καὶ τοῦ χωριοῦ. Αὐτὴ είναι ἡ βάση τοῦ ἐνιαίου μετώπου. «Ἡ δυνατότητα γιὰ τὴν ἐργατικὴ τάξη νὰ πάρει στὰ χέρια τῆς τὴν καθοδήγηση τῆς ἐθνικοδημοκρατικῆς ἐπανάστασης συνδέεται δμεσοῦ μὲ τὴν ἰκανότητά της νὰ κατευθύνει τοὺς ἀγροτες στὸν ἀγώνα καὶ νὰ ἐνώσει τὶς πλατείες ἀγροτικὲς μᾶζες γύρω της. Μονάχα ὅταν ἡ ἐργατικὴ τάξη πάρει τοὺς δηγορτες κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς, καὶ μονάχα στὴ βάση τῆς ἐργατοαγροτικῆς συμμαχίας δὲν μπορέσει νὰ πραγματοποιήσει δηλητικὴ συμμαχία, νὰ συγκροτήσει ἔνα πλατύ ἐνιαίο μέτωπο καὶ νὰ διεξαγάγει νικηφόρα τὸ λαϊκὸ πόλεμο. Χωρὶς αὐτό, σημαίνει πᾶς οἰκοδομεῖ στὴν ἀμμο, πᾶς λέει κούφια λόγια καὶ πᾶς δὲν χτίζει τίποτα τὸ σίγουρο.

(1) ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΥΝΓΚ: «Ἡ σημερινὴ τακτικὴ τοῦ Κόμματος στὸ ἐνιαίο ἀντιπατωνικὸ μέτωπο», «Ἐ κ λ ο γ η «Ἐ γ γ α ν, Τόμος 2ος.

ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ ΣΥΣΣΩΡΕΥΟΝΤΑΙ

Οι προοπτικές της οίκονομίας του καπιταλιστικού κόσμου γίνονται πάντοτε δύο και πιὸ δυσοιωνες σε πολλοὺς τομεῖς. Η λίρα στερεότινα βρίσκεται σε πολὺν διάδοσην θέσην. Η παγκόσμια έμπιστοσύνη στο δολλάριο έχει κλονισθεῖ σοβαρά. Μιὰ νέα οίκονομική κρίση άρισται στις ΗΠΑ. Η Ιαπωνία είναι βυθισμένη σε μιὰ κρίση «ύπερπαραγωγῆς» καὶ νομισματικής αστάθειας. Η οίκονομία της Δυτικής Ευρώπης βρίσκεται σε μαρασμό καὶ παραγωγική στασιμότητα. Οι χώρες ποὺ είναι κυρίως έξαγωγες πρώτων όλων, υφίστανται τήν ανύξανθρωπην καταστροφή της τιμῆς τῶν διεύθυντων άνταλλαγῶν τους.

Τὰ τρομακτικὰ αὐτὰ συμπτώματα τῆς κρίσης βασανίζουν τοὺς οίκονομολόγους, τοὺς ἐπιχειρηματίες καὶ τοὺς κρατικοὺς παράγοντες πολλῶν σπουδαίων καπιταλιστικῶν χωρῶν. «Οπως ἀναγνωρίζει τὸ «U.S. News and World Report», στὸ τεῦχος του τῆς 14 Ιουνίου: «Μιὰ ἀνησυχία κατέχει τοὺς διεθνεῖς οίκονομοκούς κύκλους. Στὴ Γουνάδη Στρητη ἐπικρατεῖ ἀναμονή. Στὸ Λονδίνο μέσον σὲ πανικὸν ἀντιμήθηκε διέτημος τραπεζικὸς τόκος στὰ 6 % γιὰ νὰ ἐπλέθει μιὰ χαλάρωση στὴν ἔξαιρετικὴ τεταμένη κατάσταση. Στὸ Παρίσι, στὸ «Αμστερνταμ καὶ στὴ Φραγκφούρτη ἔχουν στραμμένα τὰ βλέψια στὸ Λονδίνο καὶ στὴ Λίρα. Στὴ Ζυρίχη σημειώνονται σημαντικὲς ἀγορὲς ἀμερικανικῶν τίτλων. Στὸ Τόκιο ἀνησυχοῦν, προσπαθώντας νὰ στηρίξουν σημαντικὲς ἀγορὲς ἀμερικανικῶν τίτλων. Στὸ Τόκιο ἀνησυχοῦν προσπαθώντας νὰ στηρίξουν τὸν ἑτοιμόρροπα πιστωτικό τους μηχανισμό».

Δυὸς κύριες πηγὲς θρέφουν τὴν ἀνησυχία στὸν καπιταλιστικὸ κόσμο: ἡ κρίση «ύπερπαραγωγῆς» καὶ ἡ κορηματιστικὴ ἀνατραφή.

«Η κρίση «ύπερπαραγωγῆς»

Βιομηχανικὴ ἀπορία στὶς Ηνωμένες Πολιτείες. Κατ’ ἀρχὴν μιὰ μεγάλη διάσταση ἀνάμεσα στὴν παραγωγικὴ δυναμικότητα καὶ στὴν ἀγοραστικὴν ἴκανότητα, ἐπανεμφανίσθηκε στὶς ΗΠΑ. Αὐτὸν είναι τὸ ἀποτέλεσμα τεσσάρων καὶ πάνω χρόνων οίκονομικῆς ἀνόδου ποὺ εἰνοήθηκε ἀπὸ τὴν «recession» τῆς ἀμερικανικῆς οίκονομίας μέσον τῶν τερόστιων στρατιωτικῶν δαπανῶν καὶ τῆς μείωσης τῶν δασμῶν. Στὴ διάρκεια τοῦ πρώτου ἑξαμήνου τοῦ 1965 ἀποθηκεύθηκαν 1 ἑκατομμύριο 400 χιλιάδες αὐτοκίνητα καὶ 30 ἑκατομμύρια τόννοι χάλυβα. Πρὸς τὸ τέλος τοῦ 'Απριλίου δὲ ἀριθμὸς τῶν ἀπούλητων ἐμπορευμάτων στὰ ἐργοστάσια καὶ στὶς ἀποθήκες ἔφθασαν τὰ 111.200 ἑκατομμύρια δολλάρια, δῆλ. 17.700 ἑκατομμύρια δολλάρια περισσότερα ἀπ’ δύο στὴ διάρκεια τῆς κρίσης τοῦ 1960-61. Η «ύπερπαραγωγὴ» πλακώνει σὰν ἀπαίσιο σύννεφο τὴν ἀμερικανικὴν οίκονομία.

«Ἐνας ἄλλος δείκτης τῆς «ύπερπαραγωγῆς» ἐμφανίζεται στὶς ΗΠΑ στὴν τάση γιὰ μείωση τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς στὴ διάρκεια τοῦ δεύτερου τοιμήνου σὲ σχέση μὲ τὸ πρότο τοιμήνο τοῦ χρόνου αὐτοῦ.

«Ἀν πάρουμε γιὰ τὸ δείκτη 100 γιὰ τὸ 1957-58, διαπιστώνουμε πῶς δείκτης τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς γιὰ τὸν 'Ιανουάριο, Φεβρουάριο καὶ Μάρτιο τοῦ 1965 ήταν ἀντίστοιχα 138, 139 καὶ 140 δηλαδὴ αὐξηση κατὰ μιὰ μονάδα ἀπὸ μῆνα καὶ μῆνα. Μετὰ τὸν 'Απριλίου, ἡ αὐξηση κατὰ μῆνα

ἀδυνατίζει ἀκόμα περισσότερο: 140,9 γιὰ τὸν 'Απρίλιο, 141,3 γιὰ τὸ Μάιο, 141,9 γιὰ τὸν 'Ιούνιο. Ο τύπος καὶ οἱ ἀμερικανοὶ οίκονομολόγοι θεωροῦν πῶς στοὺς 6 ἀπὸ τοὺς 18 μῆνες, τὸ ὑπερπλεόνασμα τῆς παραγωγικῆς ἴκανότητας καὶ τὰ πλεονάζοντα προϊόντα δόδηγγοςαν σὲ ἔνα καταστροφικὸ μαρασμὸ στὶς βιομηχανίες αὐτοκίνητων καὶ χάλυβα, σ’ αὐτοὺς τοὺς δύο στυλούδατες τῆς ἀμερικανικῆς οίκονομίας καὶ πῶς μιὰ κατολείσθηση ἂδη ἀρχίσει ἀπὸ τὴ στιγμὴν αὐτῆς. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ δημοσιονικοῦ προϋπολογισμοῦ συνεχίζεται νὰ ὑπάρχῃ ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια. Τὸ δημόσιο καὶ ίδιωτικὸ χρέος ἔφθασε στὸν ἀστρονομικὸ ἀριθμὸ τῶν 1.300.000 ἑκατομμυρίων δολλαρίων: ἔτσι ποὺ είναι δύσκολο στὴν Οὐδάσιγκτων νὰ κεντρίσει τὴν οίκονομία καὶ νὰ ἀποφύγει μιὰ κρίση καταφεύγοντας σὲ μιὰ ἐλλειμματικὴ δημοσιονομικὴ πολιτική. Οποιαδήποτε ἀπόπειρα πρὸς τὴν κατεύθυνσην αὐτῆς ἂδη ἐπιδεινώσει τὸν ἐσωτερικὸ πληθωρισμό, ἂδη ἔξασθενεῖ τὴ διεύθυνθη ἐμπιστοσύνη στὸ δολλάριο καὶ ἂδη δόδηγγοςαν σὲ μιὰ νέα κρίση δολλαρίων.

Τὰ προάγματα δὲ νεανικά στὴν Ιαπωνία, στὴν ημέρα της Ιαπωνίας, ποὺ ἔχονται στενά ἀπὸ τὶς ΗΠΑ, δὲν πάει καλλιτερα. Η βιομηχανικὴ παραγωγὴ ἀρχίσει νὰ πέφτει τὸ περασμένο Νοέμβριο. Η πτώση συνοδεύνηκε ἀπὸ μιὰ αὔξηση τῶν πλεονασμάτων, ἀπὸ μιὰ μείωση τῶν ἀγορῶν, ἀπὸ μιὰ πτώση τῶν κεδῶν καὶ τῶν τιμῶν τῶν χονδρικῶν πωλήσεων καὶ μὲ τὸ κλείσιμο ἐνὸς δρισμένου ἀριθμοῦ ἐργοστασίων. Η πτώση τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς στὴν Ιαπωνία ἐπιδράσει στὴν οίκονομικὴ δραστηριότητα. 400 μὲ 600 ἐπιχειρήσεις κατὰ μέσον ὅρο κλείνουν τὶς πόρτες τους κάθε μῆνα. Τὸ Μάιο τοῦ χρόνου αὐτοῦ, η Yamaichi Securities Co, Itd, μιὰ ἀπὸ τὶς τέσσερες σπουδαίετερες ἀσφαλιστικὲς ἑταμείες ἔφτασε στὰ πρόθυρα τῆς χρεωκοπίας. Σὲ συνέχεια ἡ νὶ Securities Co, ποὺ ἔχεται ἀπὸ ἀποφή πουνδαίστητας διμέσως μετὰ ἀπὸ τὶς παραπάνω τέσσερες ἑταμείες, βρέθηκε σὲ δυσκολίας καὶ ζήτησε ἐπείγουσα βοήθεια γιὰ νὰ ἀποφύγει τὴ χρεωκοπία. Η ἀνασφάλεια τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταμείων ἀπειλεῖ τὴν οίκονομικὴ σταθερότητα τῆς Ιαπωνίας στὸ σύνολο της. Γιὰ νὰ περινήσει αὐτή τὴ δύσκολη κατάσταση καὶ γιὰ νὰ κατευνάσει τὶς ἀνησυχίες η ιαπωνικὴ κυβέρνηση προσέφερε στὶς μεγάλες ἀσφαλιστικὲς ἑταμείες εἰδικὰ δάνεια χωρὶς νὰ τους ζητήσει οὕτε τόκους οὕτε ἐγγυήσεις.

Χαλάρωση τῆς οίκονομικῆς δραστηριότητας στὴ Δυτικὴ Ευρώπη

Σὲ δρισμένες χώρες τῆς Δυτικῆς Ευρώπης ποὺ γνώρισαν γιὰ μιὰ περίοδο ἔνα «μπούνι», οἱ υψηλοὶ δεῖκτες τῆς οίκονομικῆς ἀνάπτυξης δὲν ἀποτελοῦν πιὰ παρὰ μιὰ ἀνάμνηση. Στὴν Ιαπωνία, ἐνῶ τὰ τελευταῖα αὐτά χρόνια η ετήσια αὔξηση τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἔφτανε τὸ 10 %, τὸν τελευταῖο Μάρτιο, η βιομηχανικὴ παραγωγὴ σημείωσε μιὰ πτώση κακὰ 5 % σὲ σχέση μὲ τὴν ἀντίστοιχη περίοδο τοῦ 1964. Η Γαλλία ἐπίσης εἶχε γνώρισει μιὰ γονόγορη ἀνοδο τῆς οίκονομικῆς ἀνάπτυξης τὰ τελευταῖα χρόνια, ἀλλά τὸν 'Απριλίο τοῦ 1965 η βιομηχανικὴ παραγωγὴ ήταν στὸ ίδιο ἐπίπεδο μὲ ἐκεῖνο τοῦ τὸν 'Απριλίου τοῦ προηγουμένου χρόνου.

Τὸ Μάρτιο τοῦ χρόνου αὐτοῦ, η βιομηχανικὴ παραγωγὴ τῶν

13 κύριων βιομηχανικῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, συμπεριλαμβανομένης τῆς Μεγάλης Βρετανίας, σημειώσει μιὰ πρόσθιο κατὰ 2% μονάχα σὲ σχέση μὲ τὸν Μάρτιο 1964, τονίζει τὸ «U.S. News and World Report».

Οἱ χῶρες-έξαγωγεῖς πρώτων όλῶν δοκιμάζονται σκληρά

Οἱ ἔξαγωγὲς πρώτων όλῶν ἀποτελοῦν ἔνα μεγάλο μέρος τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐμπορίου τῶν χωρῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ κατὰ συνέπεια ἡ ἐπιβοδυνήση τῆς οἰκονομῆς ἀνόδου τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν πλήττει σκληρὰ τὴν οἰκονομία τους. Οἱ ἔξαγωγές ἑκατεροφάστων προϊόντων εἶναι ἴδιαιτερα τρωτές. Οἱ τιμὲς τῶν πρώτων όλῶν καὶ τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ποὺ ἔξαγονται αὐτὲς ἔχουν ἀρχίσει νὰ ἐλαττώνονται. Π.χ. ἡ τιμὴ τοῦ κακάδου βρίσκεται σήμερα στὸ ἔνα πέμπτο ἑκατηνῆς τῆς περιόδου τοῦ 1954 καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἄσχαρης βρίσκεται σήμερα στὸ ἔνα ἑκτο ἑκατηνῆς τοῦ Νοεμβρίου 1961. Οἱ τιμὲς τοῦ μαλλιοῦ, τῆς μπανάνας, τοῦ χαλκοῦ, τῶν ἔκαντων καὶ τοῦ μολύβδου ἔχουν ἐπίσης πέσει αἰσθητά. Αὐτὸς ἔχει μειώση σημαντικὰ τὰ κέρδη τους ἀπὸ τὰς ἔξαγωγές.

Οἱ χῶρες τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, θύματα τῆς ἐμπειριαλιστικῆς ἐκμετάλλευσης, ἔχουν βαρεῖα κρέη ποὺ τὶς ΗΠΑ καὶ στὶς ἄλλες ἐμπειριαλιστικὲς δυνάμεις τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Αὐτὰ τὰ δέκα τελευταῖα χρόνια, τὰ κρέη αὐτὰ τριτιλασιστηκαν, ἔπειτα στὰ 10 δισεκατομμύρια ἀμερικάνικα δολλάρια καὶ ἔφθασαν τὰ 30 δισεκατομμύρια δολλάρια. Τὸ φαινόμενο αὐτό, προστιθέμενο στὶς τεράστιες ἐμπορικὲς ζημίες ποὺ ὅλο καὶ συσσωρεύονται, ἐπιδείνεται ἥδη σοβαρὰ τὴν κρίση τῶν διεθνῶν πληρωμῶν τους καὶ μείωσε σημαντικὰ τὰ ἀποθέματά τους σὲ χρυσό καὶ σὲ ἔνα νομίσματα.

Πιστωτικὸς πληθωρισμὸς

Οἱ καπιταλισμὸς κόδιμος δὲν γνωρίζει μονάχα μιὰ κρίση «ὑπερπαραγωγῆς» ἀλλὰ ἐπίσης δοκιμάζεται καὶ ἀπὸ μιὰ νομισματικὴ κρίση. Η ἀλληλεπιδραση καὶ ἡ ἀμοιβαῖα σχέση αὐτῶν τῶν δύο κρίσεων περιτλέκουν ἀκόμα περισσότερο τὴν κατάσταση.

Ψεύτικο «μπούντικ». Η οἰκονομία τοῦ καπιταλιστικοῦ κόδιμου στὰ μεταπολεμικά χρόνια καρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ γεγονός πὼς οἱ κυβερνήσεις ὅλων τῶν ἐμπειριαλιστικῶν χωρῶν ἐπιχειροῦν τὸν χρηματοποιήσον τὸν πιστωτικὸ πληθωρισμὸ γιὰ νὰ κεντητούν τὴν οἰκονομία καὶ νὰ αὐξήσουν τὶς ἐπενδύσεις. Τὸ τεράστιο ἔλλειψμα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ τεράστια αὐξηση τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν κρέονται καὶ ἡ συνεχῆς θύμωση τῶν τιμῶν ἀνησυχοῦντις καπιταλιστικὲς χῶρες. «Ἄν καὶ μιὰ πιστωτικὴ πολιτικὴ ποὺ πληθωρικὴ μπορεῖ νὰ ἐπιφέρει μιὰ γηραγόη αὐξηση τῆς παραγωγῆς γιὰ μιὰ διοισμένη περίοδο, τὸ «μπούντικ» ποὺ ὀδηγούγεται εἶναι τεχνητό.» Οταν εἶναι δεδομένο πὼς οἱ ἐπενδύσεις καὶ ἡ ἐμπορευματοτοίκηση τῶν προϊόντων ἔξαρτωνται τελικά ἀπὸ τὴν πληστή, πάνθε οἰκονομία γίνεται ἀναπόφευκτα ἐποικόσιο. Μόλις ἔνας τομέας τῆς οἰκονομίας ἀποδιογανώνεται, μιὰ ἀλυσιδωτὴ βίαιη ἀντίδραση ξεσπάει καὶ προκύπτει μίᾳ κρίσῃ. Σὲ τέτιες συνθήκες ἐπῆλθε η καταστροφὴ τοῦ 1930 ποὺ ἔπληξε τὸν καπιταλιστικὸ κόδιμο.

Μιὰ τέτια περίπτωση ἀποτελεῖ ἡ τελευταῖα θύελλα στὴν Ιαπωνικὴ ἀγορά. Ἀπὸ τὸ 1955 μέχρι τὸ 1964 ἡ κυβέρνηση τῆς χώρας αὐτῆς κηρυκοποίησε τὸν πιστωτικὸ πληθωρισμὸ γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ μιὰ γηραγόη οἰκονομικὴ ἀνόδο. Οἱ ἐπενδύσεις ἀρχισαν νὰ ἔξαρτωνται δύο καὶ περισσότερο ἀπὸ τὸ δανεισμὸ ἀντὶ νὰ ἔξαρτωνται ἀπὸ τὴν συσσώρευση τῶν ἰδιων τῶν ἐπιχειρήσεων. Τὸ 1964, τὰ δάνεια ἀντιπροσώπευαν τὸ 77,5% τῶν ἐπενδύσεων τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. Η ἴδια κατάσταση καρακτηρίζει τὴν πιστωτικὴ κυκλοφορία. Τὸ μισὸ τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐπιχειρήσεων διακανονίζονται μὲ συναλλαγματικὲς ἐνῶ τὰ τρία τέταρτα τῶν ἀγορῶν τους (χονδρικῶν καὶ λιανικῶν) γίνονται μὲ πίστωση. Οἱ χρεωκοπίες συμπεριλαμβανομένων τῶν τραπεζῶν καὶ τῶν μεγάλων δασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν — εἶναι συνέπεια τῆς «ὑπερπαραγωγῆς» ποὺ ἔρχεται.

Τὸν τελευταῖο Νοέμβριο, Διαδέτοντας ἔνα κεφάλαιο 7.400 ἐκατομμυρίων γιέν, ἡ Sanyo Special Steel Company, ἡ τρίτη ἑταῖρεια αὐτῆς τῆς κατηγορίας στὴν Ιαπωνία, ἔχει κρέη 47 δισεκατομμυρίων γιέν. Ἀδόνατάντας νὰ διακανονίσει τὰ ληξιπρόθεσμα κρέη τῆς ποὺ ἔφταναν τὰ 1.800 ἐκατομμύρια γιέν, χρεωκόπτεις τὸ Μάρτιο τοῦ κρόνου αὐτοῦ. Διακόσιες πενήντα ἀλλες ἐπιχειρήσεις βρίσκονται στὰ πρόθυρα τῆς κρεωκοπίας.

Τὰ ἀμερικανικά νικαχρέη φθάνουν σὲ ἀπό τὸ ουδέτερο πληθωρισμὸ εἶναι ἀκόμα πιὸ καθαρός στὶς Η.Π.Α. Ατὰ τὴν ἐνθάρρυνση τῆς κυβερνήσης, τὸ δημόσιο καὶ ἰδιωτικὸ κρέος είχε κατακρυφή ἀνοδοὶ γιὰ νὰ φύσαι τὸν ἀπορονομικὸ ἀριθμὸ τῶν 1.300 δισεκατομμυρίων ἀμερικανικῶν δολλαρίων, δηλαδὴ στὸ διπλάσιο τῆς δικῆς ἔξιας τῆς σημερινῆς βιομηχανικῆς καὶ ἀγροτικῆς παραγωγῆς τῶν ΗΠΑ. Κάθε κρόνο, οἱ ἀμερικάνιοι πρέπει νὰ διαδέτοντον τὸ 21% τῶν εἰσδομάτων τους, μετὰ τὴν ἀφαίρεση τῶν φόρων, γιὰ τὴν ἔξοφληση τῶν ἰδιωτικῶν τους κρεῶν. Τὸ U.S. News and World Report υπογράμμισε, στὸ τελευταῖο τεῦχος του, πῶς ὑπῆρξεν τὸ 1964 107.000 περιπτώσεις χρεωκοπιῶν, δηλαδὴ δύο περιοστέρες σὲ σχέση μὲ τὸ 1959 καὶ ἐφωτύνει: «ἔφοδον υπῆρξεν τόσες χρεωκοπίες σὲ ἔνα κρόνο «μπούντικ», τὶς οποίες δὲν ἔχουν σὲ μιὰ νέα ἐποχὴ καὶ σὲ μιὰ περίλαπο εὐημερία κλονισθεῖ καὶ ἀνάποιο πράγμα ἀνατρέψει τὰ πληθωριστικὰ σχέδια;» Ο ἀριθμὸς τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν καὶ πιστωτικῶν θρυμμάτων ποὺ κλείνουν ἔσπασε τὸ κρόνο αὐτὸς ὅλα τὰ ρεκόρ.

Οἱ χρηματιστικὲς διακυπαρίσεις προδίνουν τὴν νευρικότητά τους πὸν κυριαρχεῖ στὶς κυριώτερες καπιταλιστικὲς χώρες. Οἱ τιμὲς τῶν μετοχῶν ποικίλουν σημαντικά καὶ δυνατά πέφτουν τὸ κρόνο αὐτὸς, στὶς ΗΠΑ, στὴ Μεγάλη Βρετανία, στὴ Δυτικὴ Γερμανία, στὴν Ιαπωνία, στὴ Γαλλία καὶ σὲ μιὰ δωδεκάδα ἄλλων καπιταλιστικῶν χωρῶν. Σὲ σύγκριση μὲ τὶς τιμὲς τοῦ παρελθόντος οἱ μετοχὲς έπεσαν στὶς 16 Ιουνίου στὶς ΗΠΑ κατὰ 7%, στὴν Αγγλία κατὰ 13%, στὴν Αδστραλία κατὰ 19%, στὴ Σουηδία κατὰ 24%, στὴν Ιαπωνία καὶ Γαλλία κατὰ 39% καὶ στὴν Ιταλία κατὰ 53%.

Τὸ διεθνὲς νόμισμα ἀπειλεῖται

Οἱ νομισματικὸς πληθωρισμὸς κλόνισε ἐπίσης σοβαρὰ τὴν οἰκονομικὴ σταθερότητα τοῦ καπιταλιστικοῦ κόδιμου. Τεράστιες ποσότητες δολλαρίων καὶ λιρῶν στερείνων φεύγουν στὸ ἔξωτερο καὶ τὰ ἀποθέματα κρουσοῦ μειώνονται ἀπὸ κρόνο σὲ κρόνο. Αὐτὲς διαφργὲς ἀπειλοῦν τὸ νομισματικὸ σύστημα καὶ τὸ πιστωτικὸ σύστημα τοῦ καπιταλιστικοῦ κόδιμου στὸ σύνολό του.

Τὰ δολλαρία καὶ οἱ λίρες χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ πολυάριθμες χῶρες γιὰ νὰ πραγματοποιοῦν τοὺς διευνεῖς λογαριασμούς τους. τὰ νομίσματα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἐπίσης τὰ κρίσια κηματικὰ ἀποθέματα τοῦ καπιταλιστικοῦ κόδιμου. Μετά τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, πολλὲς χῶρες τὰ κοινωνιοποίουν γιὰ ἐγγύηση τοῦ νομισματός τους. Η ἐπισφαλῆς θέση τοῦ δολλαρίου καὶ τῆς λίρας βυθίζει στὸν πανικὸ τὶς κυβερνήσεις καὶ τὸν ἐπιχειρηματίας τοῦ καπιταλιστικοῦ κόδιμου, που κατέχουν αὐτὰ τὰ κηματικὰ ἀποθέματα.

«Ολα τὰ συμπτώματα δείχνουν πῶς η οἰκονομία τοῦ καπιταλιστικοῦ κόδιμου θὰ γνωρίσει ἀναπόφευκτα εἰναι τὸ «ὑπερπλανητικό» τοῦ νομισματικοῦ κόδιμου. Αὐτὸς ποὺ ἀποτελεῖ ήδη πραγματικότητα εἶναι τὸ «ὑπερπλανητικό» τῶν διεθνῶν προϊόντων καὶ τῶν πρώτων όλῶν διεθνῶν πληρωμῶν στὶς δοπίες παραδέρονται οἱ μεγάλες καπιταλιστικὲς βιομηχανίκες χῶρες δύος καὶ οἱ διοισμένη περίοδοι, τὸ «μπούντικ».» Εκτὸς αὐτῶν δύος καὶ ὅταν αὐτά τὰ κηματικά προσθέτεις στὸ διεθνὲς νομισματικὸ σύστημα στὸ σύνολό του. Δὲν ὑπάρχει τίτοτε τὸ παράξενο σ' αὐτὸς ποὺ ἔγραφαν οἱ «Οἱ λίρες καὶ τὸ μπούντικ» τοῦ Λονδίνου στὶς 16 Ιουνίου: «Οἱ οἰκονομικὲς προοπτικὲς εἶναι πολὺ πολὺ διπληλητικὲς γιὰ μᾶς ποὺ ἔχουμε δῆστε τὴν περίοδο τοῦ 1929-31. Σημάδια κινδύνου ἐμφανίζονται παντού... Γι' αὐτὸν ποὺ θέλει νὰ ἀναζητάει ἀποδείξεις, εἰναι φανερὸς πὼς ἔρχομε σένα κοντινὸν μέλλον ἔνας πραγματικὸς κίνδυνος παγκόσμιας κρίσης».

ΤΙ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ VIETNAM

(Συνέχεια ἀπὸ τῆς σελ. 39)

νεξαρτησία, τὴν κυριαρχία, τὴν ἐνοποίηση καὶ τὴν ἔδαφική ἀκεραιότητα τοῦ Βιετνάμ. 'Αντὶ γ' αὐτό, μιλάει βλακωδῶς γιὰ σταμάτημα τῶν ἐχθροπραξιῶν ἀνάμεσα στὰ 2 μέρη, Νότου καὶ Βορρᾶ τοῦ Βιετνάμ. Ζητᾶ εἰ ἔτσι, σχόπιμα, στὸ δὲ ἔγκλημα τῆς ἐπιθεσῆς, καὶ ἐν ὑποσκάψει τὸν ἄνθρωπον τοῦ βιετναμέζικον λαοῦ ἐνάντια στὴν ἀμερικάνικη ἐπίθεση καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας. 'Η κυβέρνηση τῶν Ἰνδιῶν δὲν αἰσθάνεται ὅτι ἔχει πέρασε θάθεις δούρο καὶ δὲν τὸ γεγονός αὐτὸῦ ἔκειται στην εδώλεια τὰ σὰν ἔνας συνένοχος τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ;

΄Η ίνδική «ένέα πρόταση» αποφαίνεται για τὸ σχηματισμὸ μᾶς ἐδφοικανο-αστατικῆς δύναμις, ποὺ θὰ ἀποσταλεῖ στὸ Βιετνάμ. Δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ διερωτηθεῖς: τί οαδιοῦνγρα 'Ινδία! Έάν ή σημειωνὴ κατάσταση στὸ Βιετνάμ, είναι σοβαρή, είναι γιατὶ οἱ ΗΠΑ παραβίασαν τὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης. Ἐμπόδισαν τὴν ἐνοποίηση τοῦ Βιετνάμ, ἔξαπλολόντας μὲν ἐπίθεση στὸ Νότο καὶ προεκτείνοντας στὸ Βορρὰ τὴ φωτιὰ τοῦ πολέμου. Καὶ ἐὰν οἱ ίνδοι θιθύνοντες φρόντιζαν τόσο πολὺ γιὰ τὴ λόση τοῦ βιετναμέζικου προσβλήματος θὰ ἐνώνονταν μ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ, ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, καταγγέλλουν καὶ πολεμοῦν τὴν ἐγκληματικὴ ἐπίθεση τῶν ΗΠΑ. Α'λλα ή «ένέα πρόταση» τοὺς δὲν λαμβάνει υπ' ὅψιν καθόλου τὰ ἐμπόδια που ἔστησε ή κυθέρωνη Τζένσον στὸ ζήτημα γιὰ τὴν ἐνοποίηση τοῦ Βιετνάμ, οὗτε καὶ τὴν ἐπίθεσή του ἐνάντια στὸ Βιετνάμ. 'Απ' ἐναντίας μᾶλιστα ή κυθέρωνη τῶν ίνδιων δὲν ἐνδιαφέρεται παρὰ γιὰ τὴν ἀποστολὴ στὸ Βιετνάμ ξένων στρατευμάτων γιὰ νὰ «ἐπαγρυπνοῦν» καὶ νὰ «διατηροῦν» τὴ ψευτο-κμεδόδιος ἀνάμεμα στὰ δύο τμήματα τῆς χώρας. Αὐτὸ δὲν καταλήγει σὲ τελευταῖα ἀνάλυση, στὸ νὰ δοηθάει τοὺς ἀμειρικάνους ἐπιθετιστές νὰ καταλάβουν τὸ νότιο Βιετνάμ καὶ νὰ διαιωνίζουν τὴ διαίρεση τῆς χώρας;

*Ας ἐπικαλεστοῦμε τὰ φωτεινὰ γεγονότα τοῦ παρόντος. Οἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖς κατέψυγαν, δχι λίγες φορές, στὰ ξένα στρατεύματα για νὰ καταστείλουν τοὺς ἐπαναστατικοὺς ἀγῶνες τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν καταπέζουμένων λαῶν — καὶ στὸν τομέα αὐτὸν ἡ Ἰνδία έπιρξεν ἔναν ἀπὸ τὸν συνενόχους των. «Ἐχουν ἀφήσει θλιβερὲς ἀναμνήσεις στὸ Κονγκρ-λεοπολτβίλ: ὑψώνοντας τὴν σημαία τῶν «δυνάμεων τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν», πολλὲς χιλιάδες ἱνδῶν στρατιωτῶν βοήθησαν τὶς ΗΠΑ νὰ καταλάβουν αὐτὴν τὴν χώρα καὶ νὰ καταστείλουν τὴν ἐπαναστατικὴ πάλη τοῦ λαοῦ τῆς. Τόσα ποὺ η σημαία τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀπέκτησε μᾶλιστα τέτοια ἀλγεινὴ φήμη, διὸ λίδως προθερός καὶ οἱ συνεγράτες του ζητοῦν, μάταια, νὰ στρατολογίσουν ἀπὸ μερικὲς χώρες τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, στρατεύματα πού, κάτω ἀπὸ τὸ δύναμις «δυνάμεις ἀφρικανο-ασιατικὲς», «θὰ ἐπαγρυποῦν», καὶ «θὰ συγκρατοῦν» τὴν μεθόριο τοῦ Βιετνάμ, καὶ νὰ καταστείλουν τὴν ἐπαναστατικὴ πάλη τοῦ νοτιο-βιετναμέζικον λαοῦ.

Οινδός πρόεδρος έφτασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ προσδιορίσει «ευθύνο» τὴν προσωρινὴ δροθετικὴ γραμμὴ πού, τὸ μῆκος τοῦ 17ου παράλληλου, κόβει τὸ Βιετνάμ στὰ δυό. Αὐτὴ ἡ διαθεσιάσων εἶναι σὲ ἀπόλυτη ἀντίθεση μὲ τὶς συνωφρίες τῆς Γενεύης. Ή τελικὴ δήλωση τίς διάσκεψης τῆς Γενεύης λέει οητά διτὶ ἡ στρατιωτικὴ δροθετικὴ γραμμὴ στὸ Βιετνάμ ἐδὲν δὴ ἐμπνευσθεῖ μὲ κανένα τρόπο διτὶ συνιστᾶ ἔνα σύνολο πολιτικὸ ή ἐδαφικό». Τὸ σωστὸ εἶναι διτὶ τὸ Βιετνάμ ἀποτελεῖ μιὰ καὶ ἐνιαία χώρα καὶ διτὶ δὲ λαός του ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐνοτούνται. Γιὰ νὰ διαιωνίζουν τὴ διάλεση του καὶ νὰ ἐπιχειροῦν τὴν κατάληψη τοῦ Νότου, οἱ ΗΠΑ βασιζούνται εἰλικοῖνῶς στὴν ἀνακόπονη ἐνδεικνύοντας Βιετνάμ ἀνεξάρτητον.

τους» καὶ ὅταν ἡ Ἰνδικὴ κυβέρνηση ἐκφράζει τὴν πρότασή της ποὺ ἀποβλέπει στὸ νὰ «ἐπαγχυνοῦν» καὶ νὰ «ευγχρατοῦν» τὰ ψευτο-«σύνορα» καὶ νὰ «ευγχρατοῦν τὰ ομηρινὰ σύνορα δοσον καιδὸ θέλουν». Σὲ ττὶ διαφέρει ἀπὸ τὴν ἀμερικάνικη πρόταση;

Γιὰ νὰ πούμε τὴν ἀλήθεια, ή βοήθεια ποὺ προσφέρει ἡ Ἰνδία στὶς ΗΠΑ στὴ βιετναμικὴ ἐπιχειρηση δὲν χρονολογεῖται ἀπὸ σήμερα. Δέν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀνατρέξουμε πολὺ μακρινὰ γιὰ νὰ βροῦμε δλλὰ παραδείγματα. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπέκταση τῆς φωτιᾶς τοῦ πολέμου ἀπὸ τὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες στὸ Βορρᾶ, ποὺ μαίνονται στὸ Νότο, καὶ ποὺ διεήγαγε μιὰ σειρὰ σφροδές ἀεροπορικὲς εἰσοδολές ἐνάντια στὴν Λαοκρατικὴ Δημοκρατία τοῦ Βιετνάμ, ἡ ἴνδικη κυβέρνηση, μέσα στὶς δυο δηλώσεις ποὺ ἔκανε ἀμοιβαία στὶς 8 καὶ στὶς 25 Φερούαριού, κράτησε τὴν πιὸ ἐψημνευτικὴ οιγὴ γιὰ τὴν ἀμεικανικὴ ἁγκλατικὴ ἐπίθεση. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν δλλῆ, γιὰ ἀνομολόγητες αἰτίες, ἰσχυρίζεται δτὶ «οἱ διάφορες πλευρὲς ἀναμένουνται» στὶς ὑπόθεσεις τοῦ Βιετνάμ, γιὰ νὰ συγχέουν τὴν ἀλήθεια, ἀγνώσθηκε νὰ τοποθετήσῃ τὴν στρατιωτικὴ ἐπίθεση ποὺ διεξάγονται οἱ ΗΠΑ πάνω στὸ Ἰδιο ἐπίπεδο μὲ τὸ δίκαιο ἀγώνα τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ, γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας του. ἐνάντια στὴν μερικάνικη ἐπίθεση. «Οταν ἀνέμιζε ἡ αἰσχροκέδεια τοῦ Τζένσον σχετικὴ γιὰ τὴν εἰρήνη, οἱ Ιθυντες τοῦ Νέου Δελχί, μὲ τὴ γιονγκοσιλάδεων κλλκα τοῦ Τίτο, κόπιαζαν γιὰ νὰ τοποθετήσουν τὸ εὐτελές ἐμπόρευμα τοῦ Τζένσον —τὶς «συζητήσεις ἄνευ δρῶν»— ὑπὸ τὸ κάλυμα τῆς «μὴ ενδυγράμμισης» καὶ τῆς «οδετερότητας».

Τελευταῖα οἱ Ἡνωμ. Πολιτείες ἐπεχείρησαν μιὰν ἀλληλαγόνθως: ἐνέργησαν νὰ ἐπωφεληθῶν μᾶς διεθνοῦς διάσκεψης γιὰ τὴ Καμπότζη γιὰ νὰ πετύχουν τὴν ὑποταγὴ τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ. Προθυμοποιούμενοι νὰ τὶς βοηθήσουν πολὺ οἱ Ἰνδοὶ Ιθύνοντες ἔξεργασαν πολλὲς φορὲς τὴν «διακατὰ ἐπίλια» διὰ μὰ διάσκεψη αὐτοῦ τοῦ εἰδοῦς θὰ μποροῦσε νὰ συγκλιδώ, καὶ διασεβαίνων δὴ ἡ Ἰνδία ἤταν ἐτοιμὴ νὰ «κάνει τὸ καθήκον τῆς καὶ νὰ παράσχει δῆλη τὴν ἴποστηριξῆ ποὺ χρειάζεται» σ' αὐτὸν τὸν τομέα. Δέστε πῶς ἀκολούθουν καλὰ τὸ δῆμα καὶ πῶς τραγουδοῦν μαζὶ.

Πρέπει ἐπίσσης νὰ υπογραμμίσουμε δτι, στὴ βιετναμέζικὴ υπόθεση, ή 'Ινδια βαρύνεται μὲ περιέξες υποχρεώσεις. Σάν μέλος καὶ πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς 'Επιτροπῆς γιὰ τὸ Βιετνάμ, ἔχει τὸ ἐπιτακτικὸ καθῆκον νὰ ἔξασφαλίσει τὴν ἀπέλεση τῶν συμφωνῶν τῆς Γενεύης. Καὶ ὅμως, ἀν καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ βιετναμέζικου λαϊκοῦ Στρατοῦ εἴχε συχνὰ ἤτησε, ἐδὼ καὶ πολλὰ χρόνια, ἀπὸ τὴ διεθνῆ 'Επιτροπή νὰ πάρει μέτρα γιὰ νὰ θέσει τέρμα στὴν ἐπίθεση καὶ στὶς πολεμικὲς προκλήσεις ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τὶς ΗΠΑ στὴν κατάφωρη παραβίαση τῶν συμφωνῶν τῆς Γενεύης, αὐτὴ δὲν ἔκανε ποτὲ τίποτα μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς. 'Η βασικὴ αἵτια τῆς τέτοιας κατάστασης πραγμάτων, εἶναι δτι ὡρὶ τὸ 'Ινδιάς ἀντιπρόσωπος, ποὺ προεδρεύει τῆς διεθνοῦς 'Επιτροπῆς, δὲν ἔκανε ποτὲ τίποτα γιὰ νὰ θέσει τέρμα στὰ ἀμερικάνικα ἔγκλήματα: Τόσο στὴν παραβίαση καὶ υπονόμευση τῶν συμφωνῶν τῆς Γενεύης δυσ καὶ στὴν ἐπέκταση, τοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ. ἀπ' ἔναντιας, μ' τὸ μέσα τῆς ἴσχύος της, τοὺς τὰ ἔκαλυψε καὶ ἔγινε δ συνένοχος. Κάτω ἀπὸ τοὺς δρους αὐτοὺς, μὲ ποιὸ δικαίωμα μὲ 'Ινδια ἔχεται νὰ διακηρύξει τὶς ἀπόψεις τῆς πάνω στὸ βιετναμέζικα ἤτημα;

‘Η δῆμεν ‘ενέα ποδτασηρή τῆς Ἰνδικῆς κυβέρνησης, ποὺ ἀποβλέπει στὸ νὰ ἀποκαταστήσει τὴν εἰρήνην καὶ τὴ σταθερότητα ἀποδέχει γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά τὴν προδοσία τῆς, σὲ σχέση μὲ τὴ θέση τῶν ἀφρικανο-ασιατικῶν χωρῶν, στὸν ἀντιμειριαλιστικὸν καὶ ἀντιποικιακὸν τοὺς ἄγνωτους, ὅπως τὸν ὑποστηρίζουν τὰ ἔθνικοαπελευθερωτικὰ κινήματα. Εἴμαστε πεπερισμένοι διτὶ θὰ μπορέσουν νὰ ἔσκεπτασον τὴ μανοῦθρα τῶν Ἰνδιῶν καὶ διτὶ δὲν θὰ πέσουν στὴν παγίδα.

Δήλωση της Κινέζικης Κυβερνησης

ΤΗΣ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Στίς 6 Σεπτεμβρίου, ή 'Ινδια έπετέθηκε αιφνιδιαστικά στὸ Πακιστάν καὶ οἱ δυνάμεις τῆς, ὀφοῦ πέρασαν τὴ μεθόριο, πρωθήθηκαν μέχρι τὰ πρόθυρα τῆς Λαχόρης, πρωτεύουσα τοῦ Δυτικοῦ Πακιστάν. Τὸ ίνδικό ραδιόφωνο ἀνήγγειλε τὴν κήρυξη γενικῆς ἐπιστράτευσης. 'Η ίνδική κυβέρνησις διεύρυνε λοιπὸν τὴ σύγκρουση ποὺ ἦταν ἐντοπισμένη στὸ Κασμίρ, τὴ μετέτρεψε σὲ μιὰ γενικὴ σύγκρουση ἀνάμεσα στὴν 'Ινδία καὶ τὸ Πακιστάν. Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴ μεγάλης ἔκτασης ἔνοπλη ἐπίθεση, δὲ Πρόεδρος τοῦ Πακιστάν ἔκανε ἔκκληση στὸ λαό νὰ ξεσκωθεῖ καὶ νὰ ἀντιταχθεῖ στὸν εἰσβολέα καὶ ἐπικαλέστηκε τὴ συμπάθεια καὶ τὴν ὑποστήριξη δῶν τῶν φιλειρηνικῶν χωρῶν.

'Η ἐπίθεση ποὺ ἔξαπέλυσε ἡ ίνδική κυβέρνηση ἐναντίον τοῦ Πακιστάν ἀποτελεῖ μιὰ ἀπροκάλυπτη ἐπίθεση, ποὺ διέχει μόνο συνιστᾶ μιὰ κατάφωρη παραβίαση δῶν τῶν διεθνῶν κανόνων, ἀλλὰ ἐπίσης μιὰ σοθαρὴ ἀπειλὴ γιὰ τὴν εἰρήνη στὴν περιοχὴ αὐτὴ τῆς 'Ασίας. 'Η κινέζικη κυβέρνηση καταδικάζει αὐστηρὰ τὴν ἐγκληματικὴ ίνδικὴ ἐπίθεση καὶ ἐκφράζει τὴ σταθερὴ ὑποστήριξη τῆς στὸ Πακιστάν στὸ δίκαιο ἀγώνα τοῦ ἐναντίον τοῦ εἰσβολέα. Στὴν ίνδική κυβέρνηση ἀπευθύνει μιὰ ἐπίσημη προειδοποίηση: 'Η ίνδική κυβέρνηση εἶναι ὑπεύθυνη γιὰ δλεῖς τὶς συνέπειες ποὺ θὰ μποροῦν νὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴ ἐπέκταση τῆς ἐπίθεσής της.

'Η ίνδική κυβέρνηση ἐνεργούσε πάντοτε δόλια στὸ πρόβλημα τοῦ Κασμίρ. Κατέληξε σὲ ἐπίσημη συμφωνία μὲ τὸ Πακιστάν, γιὰ τὴν παροχὴ τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιάθεσης στὸ λαό του Κασμίρ. 'Ωστόσο, ἀντὶ νὰ τηρήσει τὶς ἀνειλημμένες ὑποχρεώσεις τῆς, ἀνακήρυξε τὸ Κασμίρ ἀναπόσταστο τμῆμα τῆς 'Ινδίας καὶ ἐπεδόθηκε στὴν καταπίεση τοῦ λαοῦ. 'Η καταπίεση προκαλεῖ ἀναπόφευκτα τὴν ἀντίσταση. 'Ο λαὸς τοῦ Κασμίρ ἐνέργησε δίκαια δταν ξεσκωθῆκε γιὰ νὰ ἀντισταθεῖ στὴν 'Ινδία. 'Η ίνδική κυβέρνηση, γιὰ νὰ καλύψει τὴν αἵματηρη καταπίεση ποὺ ἀσκοῦσε, παραδίασε φαινερὰ τὴ γραμμὴ τῆς ἀνακωχῆς — ὀφοῦ τὸ Κασμίρ ἦταν πάντα ὑπὸ ἀμφισβήτηση — γιὰ νὰ διεισδύσει στὴν περιοχὴ ποὺ ἐλέγχονταν ἀπὸ τὸ Πακιστάν καὶ ἐπεδόθηκε σὲ στρατιωτικὲς προκλήσεις καὶ στὴν κατάληψη τοῦ ἑδάφους μὲ τὴ δύναμη τῶν δρπλων. Τὸ Πακιστάν δὲν μπορούσε παρὰ νὰ ἀντιτάξῃ νόμιμη ἄμυνα. 'Ολα αὐτὰ ἔγιναν στὰ ἔδια τὰ πλαίσια τῆς ἐντοπισμένης σύγκρουσης στὸ Κασμίρ, περιοχὴ γιὰ τὴν δύο ποὺ ὑπάρχει φιλοινείκια ἀνάμεσα στὴν 'Ινδία καὶ στὸ Πακιστάν.

'Η 'Ινδία ἦταν ἥδη δὲ ἐπιτιθέμενος σὲ δι, τι ἀφορᾶ τὸ Κασμίρ. Τώρα πέρασε ἀνοιχτὰ σὲ μιὰ ἔνοπλη ἐπίθεση μεγάλης ἔκτασης ἐναντίον τοῦ Πακιστάν. 'Η ἐπίθεση ἔγινε λοιπὸν ἀκόμα πιὸ σοθαρῆ.

Στὸ πρόβλημα τοῦ Κασμίρ, δὲ ΟΗΕ ποτὲ δὲν ἔπαιξε ἔννα καθαρὸ ρόλο. Προσέφερε πομπώδικα ἐγγύηση γιὰ τὴν αὐτοδιάθεση τοῦ Κασμίρ. 'Ωστόσο, στὴ διάρκεια τῶν δεκαοκτῶν χρόνων ποὺ ἦταν 'Ινδία ἐπεμβαίνει στὸ Κασμίρ, δὲ ΟΗΕ ἐνέργει σὰν παρατηρητής καὶ δὲν κούνησε οὔτε τὸ

δάχτυλό του. Δὲν εἶπε λέξη δταν ἡ 'Ινδία παραβίασε τὴ γραμμὴ τῆς ἀνακωχῆς. 'Αλλὰ δταν τὸ Πακιστάν ἀντέταξε τὴ νόμιμη ἄμυνα, ἔσπευσε νὰ προσφέρει τὴ μεσολάβηση του. 'Η ιστορία δὲ σταματᾷ ἑδῶ. Θὰ ἥταν παράξενο δὲ ΟΗΕ ποὺ μεροληπτεῖ ἐπὶ δεκαοκτῶ χρόνια, νὰ γίνει ἄσφανα ἀμερόληπτος. Αὐτὸ ποὺ ἀποκαλεῖ μεσολάβηση συνίσταται στὴν ἔκθεση τοῦ Γενικοῦ του Γραμματέα, ἔκθεση ποὺ δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὴ δικαιοσύνη. Πῶς θὰ βγεῖ ἔνα δρόθι συμπέρασμα ἀπὸ ἀδικους σύλλογοισμούς; 'Ο ΟΗΕ ἀποκαλύφθηκε ἐπανειλημμένα, στὸ πρόβλημα τοῦ Κασμίρ, πῶς εἶναι ὅργανο τῶν ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν καὶ τῶν συνενόχων τους γιὰ τὴν κατάχτηση τῆς κυριαρχίας στὸν κόσμο. 'Η ἐπέκταση τῆς ἐπίθεσης τῆς 'Ινδίας ἐναντίον τοῦ Πακιστάν ἀποτελεῖ μιὰ νέα ἀπόδειξη.

'Η ίνδικὴ ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ Πακιστάν ἀπέδειξε γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα τὸ σωβινιστικὸ καὶ ἐπεχτατικὸ χαραχτήρα τῆς κυριαρχης κλίκας τῆς 'Ινδίας. 'Η ίνδική κυβέρνηση ἰσχυρίζεται σὲ κάθε στιγμὴ πῶς ἀκολουθεῖ μιὰ πολιτικὴ ποὺ τὴν ἀποκαλεῖ πολιτικὴ τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης. 'Αλλὰ στὴν πραγματικότητα δὲν πάνε νὰ προσθάλλει καὶ νὰ ἐπιτίθεται στοὺς γείτονές της δταν τῆς παρουσιάζεται δημοιαρήποτε δυνατότητα. Σχεδόν, δλοὶ οἱ γείτονές της ἔχουν ἀποκτήσει ἀμεση πείρα. 'Η κυριαρχη ἰνδικὴ κλίκα δὲν ἔχει νὰ ζηλέψῃ τίποτα ἀπὸ τοὺς πιὸ μεγάλους ὑποκριτές ποὺ γνώρισε ἡ διεθνής ζωή. 'Ο κινέζικος λαὸς πλήρωσε γιὰ νὰ τὸ μάθει. 'Αν καὶ δὲν ὀφελήθηκε σὲ τίποτα ἀπὸ τὴ μεγάλης ἔκτασης ἔνοπλη τῆς ἐναντίον τῆς Κίνας τὸν 'Οκτώβριο τοῦ 1962, δὲν σταμάτησε ποτὲ τὶς εἰσβολές καὶ τὶς προκλήσεις στὴν κινεζοϊνδικὴ μεθόριο. Διαρκῶς καιροφυλάκτει στὸ δυτικὸ τομέα τῆς κινεζοϊνδικῆς μεθόριου καὶ δὲν πάνε νὰ εἰσβάλλει στὸ κινέζικο ἔδαφος ποτὲ τὴν δρέσει. 'Αλλὰ πέφτει ἔξω. 'Η ἐπίθεση παραμένει πάντοτε ἐπίθεση. Καὶ ἡ ἐπίθεση τῆς 'Ινδίας ἐναντίον ἐνὸς ἀπὸ τοὺς γείτονές της, δημοιαρήποτε κι' ἀν είναι αὐτός, ἀφοῦ δλοὺς τοὺς γείτονές της. 'Η ίνδική κυβέρνηση ἔκανε τὸ πρώτο δῆμα στὴν ἐπίθεση τῆς ἐναντίον τοῦ Πακιστάν καὶ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ὑποστεῖ τὶς συνέπειες ποὺ θὰ προκύψουν. 'Ενισχυμένα ἀπὸ τὴ συμπάθεια καὶ τὴν ὑποστήριξη δῶν τῶν φιλειρηνικῶν χωρῶν καὶ λαῶν τῆς 'Ασίας καὶ τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου, τὰ 100 ἑκατομμύρια τῶν Πακιστανῶν θὰ ξεσκωθοῦν σὰν ἔνας ἀνθρωπός γιὰ νὰ σώσουν τὴν πατρίδα καὶ νὰ ἀποκρύψουν τελειωτικὰ τοὺς ίνδούς εἰσιθούεις, αὐτὴ εἶναι ἡ πεποίθηση τῆς κινέζικης κυβέρνησης.

•Η νίκη στὸν ἄγωνα κατὰ τοῦ φασισμοῦ

Αναφέροντας τὰ ιστορικὰ γεγονότα ποὺ καθόρισαν τὴν ήττα τῆς φασιστικῆς Γερμανίας, τὸ δρόμο ὑποδείχνει διτί, κατὰ τὴν ἐπίθεσή του κατὰ τῆς Σοβιετικῆς "Ἐνωσης, δ. Χιτλερού εἶχε μιὰ μεγάλη στρατιωτικὴ ὑπεροχή, μιὰ δὲ λαμπρὴ στρατηγικὴ ποὺ καθορίστηκε ἀπ' τὴν Ἀνωτάτη σοβιετικὴ Διοίκηση κατὰ ἀπ' τὶς διάταγες τοῦ Ἰωσήφ Στάλιν, μιῆκε στὴν πρακτικὴ σύμφωνα μὲ ἔνα καθορισμένο σχέδιο. 'Ο κύριος δῆγος τῶν φασιστικῶν δυνάμεων καὶ τῶν θωρακισμένων τοῦ, ἀφοῦ σύρθηκε μέσος στὰ σαγνόνια μιᾶς τεράστιας τανάλιας σὲ ἐκαποντάδες χιλιόμετρα ἀπὸ τὶς βάσεις τοῦ, συντριψτήκε σὲ λέγο. Οἱ ἐπιτιθέμενοι ἔγιναν καταδικούμενοι καὶ οἱ πολιορκητὲς πολιορκούμενοι. Μεθοδικὰ καὶ ἀντιλέπτα, οἱ σοβιετικὲς στρατιὲς προώθησαν σὲ βάθος τὴν ἀντεπίθεση, ἐφαρμόζοντας τὴν διαταγὴν τοῦ Στάλιν: «Καταδιώξετε κάθε εἰσβολέας ὃς τὴν φωλῆτα, καὶ ἐκμηδήνηστε τοὺς μιὰ γιὰ πάντα». Η νίκη τοῦ Στάλινγκραντ ἦταν μιὰ ἐποποίησα χωρὶς προηγούμενο, μιὰ ἐποποίησα ἡρωϊσμοῦ καὶ διορατικότητας ποὺ τέτοια μόνο διαρκεῖσθαι θέλει νὰ τὴν γράψει.

«Μὲ τὸ πρῶτο πυροβολισμὸν τῆς σοβιετικῆς ἀντεπίθεσης, συνεχίζει τὸ δρόμο, ἐπισφαλίστηκε δὲ διοκληρωτικὴ κατάρρευση τῆς χιτλερικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῆς σκοτεινῆς κυριαρχίας τοῦ παγκόδημον φασισμοῦ. 'Απὸ τὶς πύλες τῆς Μόσχας ὁς τὴν ίδια τὴν καρδιὰ τοῦ Βερολίνου, δικηφόρος κόκκινος στρατός, μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς "Ἐνωσης, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Στάλιν, προχώρησε νικηφόρα, ἀπέλευθερώντας τὴν μιὰ χώρα μετὰ τὴν ἀλλή στὴν θριαμβευτικὴ τοῦ πορεία.

«Τὸ μοιραῖο ἔχει την πορεία ποὺ η Σοβιετικὴ "Ἐνωση" κατάφερε στὶς χιτλερικὲς δυνάμεις ἔθεσε αὐτοδύναμα τέλος στὴν κυριαρχία τῶν φασιστικῶν δυνάμεων τῆς δυτικῆς Εδρώπης. Επετέχηνε ἐπίστη, στὴν Ἀνατολή, τὴν κατάρρευση τῶν για πονέζους μιλιταριστῶν, τὶς ἐπίλεκτες δυνάμεις τῶν δποίων εἶχε συντρίψει η ἡρωϊκὴ ἀντίσταση τοῦ κινέζικου λαοῦ, μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ τοῦ Κόμματος, στὴν πορεία ἐνδὲ πάρατεταμένου πολέμου, πολὺ πὲ μακρόχρονου ἀπὸ δποιαδήποτε ἀλλῇ χώρα τοῦ κόσμου.

«Δυστυχῶς γιὰ τὸ σοσιαλιστικὸν στρατόπεδο στὸ σύνολο του καὶ γιὰ δλονὺς τὸς τίμιους ὑπερασπιστὲς τῆς ἀλήθειας, τὸ Στάλινγκραντ, δ. Στάλιν καὶ η μνήμη χιλιάδων καὶ χιλιάδων ήδονων καὶ ἡρωῶν ποὺ πολέμησαν καὶ ἔπεσαν γιὰ νὰ κάνουν δυνατὴ τὴν νίκη τοῦ Στάλινγκραντ, ὑδρίσθηκαν μὲ τὸν πὲ χυδαῖο τρόπο, δχι μόνο ἀπὸ τὸν φασιστες, ἀλλά, διτερα ἀπ' τὸν αἰφνίδιο θάνατο τοῦ Στάλιν, κι' ἀπ' τὴν θειζιονιστικὴ Κεντροκή Επιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς "Ἐνωσης.

«Η χυδαῖα αὐτὴ προδοσία ποὺ διαπράχθηκε στὸ 20ο συνέδριο τοῦ ΚΚΣΕ δηλὼ τὴν διεύθυνση τῆς διμάδας Χρουστσόφ καὶ ποὺ συνεχίζει καὶ σήμερα ἀδύνατη, παρὰ τὴν πτώση τοῦ Χρουστσόφ στρέφεται γύρω στὸν ἀξιώνα τῆς κυριαρχείης

συνωμοσίας: δηλαδὴ, στὴν ἀπάρονηση τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τὸν διαδικαστικὸν διατοπάρηθη δημοκρατία. Γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ διαπράξουν ἀποτελεσματικὰ τὸν ἐκφυλισμὸν ἀντὸν σ' ἔνα ξεπομένο κοινωνικὸν πολίτευμα, ἀνέλαβαν νὰ ἀπορρίπτουν καὶ νὰ καταδικάζουν χονδρικὰ κάθε τὶ ποὺ κάνει τὴν Σοβιετικὴ "Ἐνωση" νὰ εἶναι μιὰ μεγάλη σοσιαλιστικὴ δύναμη. Γιὰ νὰ γίνει αὐτό, θάτερε, πραγματικά, νὰ χτυπηθεῖ δ. Μάρξ, "Ἐγκελς καὶ δ. Λένιν", καὶ δύως διαρκεῖσθαι μὲ τὸ δινομα τοῦ Στάλιν, η συνωμοσία πῆρε τὴν μορφὴ τῆς ἀποσταλινοποίησης.

Πρὸς μεγάλη χαρὰ τῶν φασιστῶν, τῶν τιτοῖστῶν καὶ τῶν τροποκυτῶν, ὅπογεμιζει τὸ δρόμο η καμπάνια κοκολογίας κατὰ τὸν Στάλιν φύσης σὰν ἀντίθετος ἀνεμος πάνω στὸ σύνολο τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος. Τὸ ἀμεσο τὸν ἀποτέλεσμα εἶται νὰ σπαρεῖ η σύγχυση καὶ η διχόνια στὸν καπλοὺς τῆς κυριαρχείης ἀκροπολῆς τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος, νὰ ἐμποδισθεῖ δὲ διοκληρωτικὴ ἐξάλειψη τῶν ὑπολειμμάτων τοῦ φασισμοῦ, νὰ χαλιναγωγηθεῖ καὶ νὰ διαστρεβλωθεῖ τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸν κίνημα τῶν καταπιεζομένων λαῶν ποὺ ζουν ἀδύνατα κάτω ἀπ' τὸν ζυγὸ τοῦ Κιμπεριαλισμοῦ, ν' ἀναζωπυροθοῦν οἱ στάχτες τοῦ διεθνοῦς τροποκυτοῦ-τιτοίσμου, καὶ γενικά νὰ δοθεῖ στὸν κιμπεριαλιστὲς καὶ ίδιαλετρα στὸν καπλοὺς ἀρχιμπεριαλιστὲς τῶν 'Ενωμένων Πολιτειῶν μιὰ ἀνάπτυξα γιὰ νὰ ἀναπτύξουν τὶς δυνάμεις καὶ τὶς συμμαχίες ποὺ τόσο πολὺ τοὺς χρειαζόνταν γιὰ τὴν προετοιμασία μιᾶς ἀντεπαναστατικῆς ἐφόδου ἐνάντια στὶς μαρξιστικὲς-λενινιστικὲς δυνάμεις καὶ τὶς ἀπελευθερωτικὲς δυνάμεις τοῦ κόσμου.

Πόλλο εὐτυχῶς γιὰ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸν κίνημα, γιὰ τὴν προοδευτικὴ ἀνθρωπότητα γενικά καὶ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου, ἡ σταθερὴ καθοδήγηση καὶ πολιτικὴ πολυάριθμων κομμουνιστικῶν κομμάτων τῆς 'Αλβανίας, τῆς Κίνας, τῆς Κορέας, τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ, τῆς Ινδονησίας, τῆς Ιαπωνίας, τῆς Μαλαισίας, τῆς Ταϊλάνδης, τῆς Ανδορραίας (τὸ κομμουνιστικὸν μαρξιστικολενινιστικὸν κόμμα τῆς Ανδορραίας) τῆς Νέας Ζηλανδίας καὶ πολλῶν ἀλλών, ἀρνήθηκαν νὰ ἐπιτρέψουν στὸν ἑαυτὸ τους νὰ κλονισθοῦν καὶ νὰ ἔξαπατηθοῦν δταν τὰ πράγματα δὲν πρόβαλλαν ἀδύνατα τόσο καθαρά. Σήμερα η κατάσταση ἔχει ἀλλάξει πάρα πολύ, παντού οἱ σύγχρονοι ορειζιονιστὲς βρίσκονται σὲ ἀτακτη φυγή. Παντοῦ η πολιτικὴ τους ζεσκεπάστηκε. "Έχασαν κάθε δπαδό τους μὲ κάποια δντότητα. Ελευθεροχρωμάτων νὰ αὐτοσχεδιάζουν μὲ τὴν μεγαλύτερη παραφροσύνη, δοκιμάζοντας ν' ἀποφύγουν τὴν πλήρη ἐκμηδένιση. Πιστοὶ πρὸς τὸν ίδιο τὸν ἑαυτὸ τους, ζητοῦν νὰ πεισθῶσσαν τὸ τομάρι τους, ἀγοράζοντας τοὺς ἐχθρούς τοῦ διεθνοῦς κινήματος τῆς έργατικῆς τάξης γιὰ νὰ τοὺς ἀναθέσουν νὰ κάνουν τὴν δράμην αὐτὴν δυνλειά γιὰ λογαριασμὸ τους. Μά δια αὐτὸν πάνε χαμένα.

«Σήμερα, η αδέξιμη πείρα τῶν πραγματικῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν καὶ τῶν ἀντιμπεριαλιστικῶν δυνάμεων δλον τοῦ κόσμου, ποὺ τὸ μέτωπο τους πλατανεῖ ἀδιάκοπα, ἐνισχύει τὴν ἐπαγγύπτηση τῶν λαῶν δικαίων καὶ τὴν θεληση τους νὰ ἔξαλείψουν δχι μόνο τὴ γνωστὴ μάστιγα τοῦ Κιμπεριαλισμοῦ, ἀλλά καὶ τὶς πὲ λεπτὲς καὶ πὲ περίπλοκες μάστιγες τοῦ σύγχρονου ορειζιονισμοῦ, τοῦ σύγχρονου ορειζιονισμοῦ, τοῦ σύγχρονου ορειζιονισμοῦ-λενινισμοῦ.

Τὸ δρόμο ἀναφέρει κατόπι τὴν τὴν ἀνδρό τοῦ νεο-φασισμοῦ στὴν μεταπολεμικὴ περίοδο: «Στὸ τέλος τοῦ δεύτερου παγκόδημον πολέμου, τρεῖς Κιμπεριαλιστὲς ἐπιδρομεῖς, οἱ πὲ θηριώδεις, εἶχανε τσακισθεῖ: η ναζιστικὴ Γερμανία, η μιλιταριστικὴ Ιαπωνία καὶ η φασιστικὴ Ιταλία. 'Απὸ τὸ ἀλλό

μέρος, οι σοσιαλιστικές δυνάμεις, δόδηγούμενες από μιά νικηφόρα Σοβιετική "Ένωση", έμφανίστηκαν σάν μιά καινούργια παγκόσμια δύναμη απέναντι στις υπόλοιπες δυνάμεις του Ιμπεριαλισμού. Ή απελευθέρωση της Κίνας, τὸν 'Οκτώβρη του 1949, έδωσε μιά δυνατή άθηση στὰ απελευθερωτικά κινήματα όλου του κόσμου [επάντα] δύπον καὶ πρόκειψε μιὰ γιγαντώδηκη ἀνέλιξη τῶν ἀντιμπεριαλιστικῶν ἀγώνων, ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου.

"Σ' ἔνα χρονικὸ διάστημα σχετικὰ μικρὸ, δ συσχετισμὸς τῶν παγκόσμιων δυνάμεων ὅλλαξε ἀποφασιστικὰ πόδες δρεῖος τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατόπεδου καὶ τῶν ἀντιμπεριαλιστικῶν δυνάμεων παρέμνων μαζὶ. Κυριαρχημένες ἀπὸ πανικὸ οἱ Ιμπεριαλιστικὲς δυνάμεις — Μεγάλη Βρεταννία καὶ Ἐνωμένες Πολιτεῖες — ἔσαναν μιὰ σειρὰ πολέμων καταστολῆς, ἀλλοτε μόνες, ἀλλοτε σὲ συνασπισμὸ (δύπον στὴν Κορέα). Πλοτευαν πάσι τὸ γεγονός πάσι κατέχουν παὶ βαρεῖς διλημμῶν καὶ πυρηνικὰ δύπλα θὰ τοὺς ἔδινε τὴ δυνατότητα νὰ φράξουν τὴν ἀνέλιξη τῶν ἀντιμπεριαλιστικῶν κινημάτων...

"Γαντόχρονα οἱ Ἐνωμένες Πολιτεῖες καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία ἔναντι τάνεψαν σκόπιμα τὶς ἑστίες τοῦ μιλιταρισμοῦ καὶ τοῦ οεβανισμοῦ τῆς Γερμανίας, τὸν γιαπωνέζικο «Τα Τοσαϊδού» (διτερία σχετικὴ μὲ τὴν «Μεγάλη ἀνατολικὴ 'Ασία») σάν τὸν μασσαματικὸ ρατσισμὸ καὶ τὴν αὐτοκρατορικὴ νομιμοφροσύνην ἐσκοπεύαντες τὸν νὰ ἀνασυντάξουν καὶ νὰ θέσουν σὲ γραμμὴ τὰ ἀπομεινάρια τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων κάτω ἀπὸ τὸ σχῆμα ἐνὸς νέου ἔξτρεμιστικοῦ μιλιταρισμοῦ. Ἐτοὶ γεννήθηκε δὲ ν ε ο - φ α σ ι σ μ δ ζ τ ᾧ ν μ ε τ α π ο λ ε μ i κ ῥ ν χ ο δ ν ω ν : Ἡ κτηνώδηκη ἀγριότητα ποὺ ἀπειδέχθηκε στὴ πορεία τοῦ καταστατικοῦ πολέμου ποὺ διεξήγαγε στὴν Μαλαισία, στὸν πόλεμο ποὺ ἔκαναν τὰ «Ἐνωμένα» Ἐδηνῷ στὴν Κορέα, στὴν καταστολὴ τοῦ Κογκό, στὴν ἐπέμβαση κατὰ τῶν Κυπρίων, στὴν κτηνώδηκη ἔνοπλη καταστολὴ στὸ Βρετανικὸ Καλμαντάν καὶ κατὰ τὶς δολοφονίες ποὺ ἔγιναν στὴ Νότια Αφρική ἀπὸ τοὺς ὑπερβαρούς τῶν φυλετικῶν διαρκίσεων απέντευν στὴ σύγκριση μὲ διατράξουν δὲ Χίτλερ καὶ οἱ λακέδες τοῦ Τόγιο. Ἀλλὰ κι' αὐτὲς ἀκόμα οἱ ὑπερομπτέρες φρικαλεότητες φαίνονται ἀσήμαντες σὲ σχέση μὲ τὶς πράξεις ἐπιδρομῆς, τὴν κτηνώδια καὶ τὴ δολιότητα, στὰ δύοτα ἐπεδρόκανον οἱ ἀμερικάνοι Ιμπεριαλιστὲς τελευταῖς στὴν Κούβα, στὸ Βιετνᾶμ καὶ στὴ Δομινικὰ Δημοκρατία.

"Εἶναι πολὺ σημαντικὸ δτὶ οἱ Ιμπεριαλιστές, ἐνῶ ἐπιδιδούντων σὲ δλες αὐτὲς τὶς βιαιότητες, σ' αὐτὲς τὶς ἐπιδρομές τους καὶ τὶς οδιονυγγές τους, εἰχαν παραλλήλα ἔνοχηστρώσει μιὰ προπαγάνδα καὶ ἔνα |ψυχολογικὸ πόλεμο| ἀπὸ τοὺς ποὺ ἐντατικοῦς καὶ τοὺς ποὺ ἐπίμονους ἐνάντια σὲ δυὸ πράγματα: 1) Σ' αὐτὸν ποὺ οἱ Ιμπεριαλιστὲς ἀποκαλοῦν δὲ «εσταλνισμὸς» καὶ 2) σ' αὐτὸν ποὺ κατονομάζουν «μαχαγικὸς» ή «κινέζικος κομμουνισμός». Αὐτὸν σημαίνει πάσι οἱ Ιμπεριαλιστές ἔθεσαν σὲ κίνηση αὐτοδόναμα δὲ τὸν μηχανισμὸ προσταγάνδας καὶ δλα τοὺς τὰ μέσα ἀνατροπῆς γιὰ νὰ καταστρέψουν ἡ τουλάχιστο, νὰ παραμορφώσουν τὰ διδάγματα τοῦ Ίωσηφ Στάλιν καὶ τοῦ Μάρτι Τσελούνγκ. 'Εξ ἀλλοῦ, οἱ Ιμπεριαλιστές, ἰδιαίτερα τῶν Ἐνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Μεγ. Βρεταννίας, προσπαθοῦν νὰ ἀνασυντήσουν τὴ τοσικόμενή καὶ ἔπειραμένην εἰκονογραφία τοῦ τιτοίσμοῦ, ἡ δύπον τὸ λένε ψουλα, τοῦ ἐθνικοῦ κομμουνισμοῦ ἀπαράλλαχτα δύπον τῆς «ἐνεργοῦ οὐδετερότητας» τοῦ Νεχροῦ, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ φράξουν τὸ δρόμο στὰ ἐθνικοπατελευθερωτικὰ κινήματα καὶ προπάντων νὰ φέξουν τὸν σπόρουν τῆς σύγχυσης καὶ τῆς διχέννων σ' αὐτὸν τὸ ίδιο τὸ διστηρικὸ τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου. Σ' δλες αὐτὲς τὶς ἐπιχειρήσεις, οἱ Ιμπεριαλιστές ἔχουν κερδίσει τὴν

καὶ ὁ πγετικὸς ρόλος τοῦ Στάλιν

πλήρη καὶ διολογημένη ὑποστήριξη τοῦ Χρονοστόρῳ καὶ τῶν συνεταίρων τοῦ σύγχρονων οεβιζιονιστῶν. Γιατὶ πραγματικὰ ἡ οδίσια αὐτὴ καθ' ἔαυτὴ τῶν κυριώτερων θέσεων τοῦ 20οῦ Συνεδρίου τοῦ ΚΚΣΕ καὶ ἡ ἐπανάληψή τους ἀπὸ τὸν μεταγενέστερους σοβιετικοὺς ἰδύνοντες, ἐπιβεβαώνουν διτὶ ἡ ἐπίδεση τοῦ Χρονοστόρῳ ἐνάντια στὸ Στάλιν, τὸ Κινέζικο Κομμουνιστικὸ Κόδμα, τὸ Κόδμα 'Εργασίας τῆς 'Αλβανίας καὶ δλούς τοὺς ἀλλούς μαρξιστὲς·λενινιστὲς ἀποτέλεσε τὴν ἀφετηρία τῆς πολιτικῆς τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης καὶ τῆς «συμφιλίωσης μὲ τοὺς ἡμεριαλιστὲς καὶ τῆς «εποκατάστασης» τοῦ Τίτο καὶ τῶν ἀλλων ἀποδειγμένων ἀπαρνητῶν τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος. Πραγματικά, τὸ γεγονός αὐτὸν σημιώνει τὴν προδοσία τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος ἀπὸ τὸν ἰδύνοντες τῆς Σοβιετικῆς "Ἐνωσης ποὺ σκοπεύουν νὰ κολακεύσουν τὸν Ιμπεριαλισμὸ γενικὰ καὶ ἰδιαίτερα τὸν ἀμερικάνικο νεοφασισμό, καὶ νὰ συνεργάσονται μαζὶ τους. Ἀν δὲν ὑπῆρχε ἡ προδοσία αὐτὴ ἡ ἀνοδος τοῦ νεοφασισμοῦ μετὰ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο θὰ εἴχε ἀποτραπεῖ· ἡ συνέχεια τῶν ἐπιθετικῶν τοῦ ἐκδηλώσεων στὰ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, δὲν θὰ εἴχε κάνει καὶ οὕτε θὰ μποροῦσε ἀσφαλῶς νὰ κάνει μιὰ τόσο μεγάλη ζημιὰ στὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο καὶ στὸ ἀντιμπεριαλιστικὸ κίνημα διεφορύμενο σὰ σύνολο».

Σήμερα, συνεχίζει τὸ δρόμο, κάθε διάδρας, κάθε γυναίκα, κάθε παιδί σκοτωμένο ἀπὸ τὶς δύομες, τὶς σφαῖρες καὶ τὰ τοξικὰ δέρια τῶν ἀμερικάνων Ιμπεριαλιστῶν εἴτε στὸ Βιετνάμ, εἴτε στὴ Δομινικὰ Δημοκρατία ή ἀλλοῦ, εἶναι ἔνα θύμα δχι μόνο τοῦ ἀμερικάνικου νεοφασισμοῦ, ἀλλὰ κι' ἔκεινων ποὺ διδάσκουν τὸ δόγμα τῆς προδοσίας ποὺ στρέζεται στὴν «εἰρηνικὴ συνύπαρξη» μὲ τὸν Ιμπεριαλισμό, στὴν «σύνεση» τῶν ἰδύνοντων ἀμερικάνων Ιμπεριαλιστῶν καὶ στὴν «ἀλλαγὴ τῆς φύσης» τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ.

«Ἐν τούτοις οἱ διάδρωποι ποὺ κατέχονται ἀπὸ τὸ πάθος τῆς δικαιούσης σ' ὅλο τὸν κόσμο, δὲν θὰ ἐπιτρέψουν νὰ πεταχθοῦν στὸν δένεο μηδὲν νὰ πονοῦντον ἀντὶ πινακίου φακῆς οἱ καρποὶ τῆς νίκης κατὰ τὸν φασισμόν. Οἱ ηρωες τοῦ Στάλινγκραντ δὲν πέθαναν μάταια. Οἱ ηρωες καὶ οἱ μάρτυρες ποὺ σ' δλες τὶς χώρες κάθητραν στὸν ἀντιφασιστικὸ ἀγώνα δὲν πέθαναν μάταια. Τὰ ἐκατομμύρια καὶ ἐκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων στὸν διπολούς, στὸν κόσμο ὀλόκληρο, ἔχουν κληροδοτήσει τὴν ομφατία τῶν γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἀνθρωπότητας ἐνάντια στὸν Ιμπεριαλισμὸ γενικὰ καὶ τὸ νεοφασισμὸ διάτερα, δὲν θ' ἀνεχθοῦν οὕτε ἔνα δεύτερο φόνον τοῦ Μόναχοο οὔτε ἔνα δεύτερο διεθνῆ χωροφύλακα. 'Η πάλη κατὰ τὸν Ιμπεριαλισμὸ καὶ τὸν σύγχρονον οεβιζιονισμὸ θὰ ἐνταθεῖ, γιατὶ αὐτὸν πεπλεκτεῖ η ζήτημα ζωῆς ή θανάτουν θὰ συνεχισθεῖ χωρὶς ἀνάπτωλα, χωρὶς φόδο, χωρὶς ἐπιφύλαξη γιὰ δοπιονδήποτε, ὃς δτον τὸν δια τὰ καταπιεζόμενα ἔθηνη δάπ' τὸν Ιμπεριαλισμὸ ἀπελευθερωθοῦν καὶ ὃς δτον ξεκαθαρισθεῖ καὶ τὸ τελεταῖο ὑπόλειμμα τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ».

ΤΟ 9Ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Κ.Κ.ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

'Αγαπητοί σύντροφοι,

Η αντιπροσωπεία του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας είναι πολὺ ενυχής ποὺ παρενοίσκεται, μὲ πρόσκληση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ρουμανίας, στὸ 9ο συνέδριο του. "Έχουμε τὴν ἐντολὴν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας, νὰ ἐκφράσουμε ἔξονματος δόλων τῶν μελῶν τοῦ κόμματος μας καὶ τοῦ κινέζικου λαοῦ τὸ θερμὸν καὶ ἀδελφικὸν μας χαιρετισμὸν στὸ 9ο συνέδριο, οὲ δόλα τὸ μέλλη τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ρουμανίας καὶ στὸ φοινικό λαό.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ρουμανίας ἔχει πλούσιες ἐπαναστατικὲς παραδόσεις καὶ μιὰ ἔνδοξη ἀγωνιστικὴ ἴστορία. Οδήγησε τὸ φοινικό λαὸν στὸ μακρόχρονο καὶ ἡρωϊκὸ τοῦ ἀγώνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ρουμανίας καὶ τὸ θρίαμβο τοῦ σοσιαλισμοῦ. Τὸ 1933, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ρουμανίας καθοδήγησε τὶς περίφημες ἀπρεγίες τῶν ἑργατῶν τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν πετρελαίων, οἱ δύοτες ἀποτελοῦν μιὰ ὑπέροχη σελίδα στὰ χρονικὰ τῆς φοινικῆς ἐπανάστασης. Παρὰ τὴν ἀνελέητη καταπλοκὴν ποὺ ἀσκοῦσε ἡ κυρίαρχη ἀντιδραστικὴ τάξη, οἱ κινέζοι κομμουνιστὲς καὶ οἱ ἐπαναστάτες κράτησαν πάντοτε ψηλὰ τὴ σημαία τῆς Ἐπανάστασης καὶ δὲν ἔταναν νὰ κερδίσουν ἐπιτυχίες, προχωρώντας πάντοτε πρὸς τὰ μπρός. Τὸ 1944 τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ρουμανίας καθοδήγησε τὴν ἔνδοξη ἔξεγερση τῆς 23 Αὐγούστου καὶ ἀνέτρεψε τὴν ἀντιδραστικὴ κυριαρχία τῶν γερμανῶν φασιστῶν καὶ τῶν λακεδών τους στὴ Ρουμανία, μπάζοντας ἔτοι μὲν καὶ τέλος τὴν ίστορία τῆς Ρουμανίας.

"Τοτερα ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς χώρας, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ρουμανίας, σηκώνοντας ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ, στηρίχηκε σταθερὰ στὴν ἑργατικὴ τάξη, συσπείρωσε δὲ τὸν ἐργαζόμενο λαό, ἰδρυσε τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία καὶ ἐγκαθίδρυσε τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου ποὺ ἔξασφάλισε τὴν πορεία τῆς Ρουμανίας στὸ δόρυ τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης.

Κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ τῆς Κόμματος ή Ρουμανίας κατέχησε μεγάλες νίκες στὴ σοσιαλιστικὴ τῆς ἐπανάσταση. Ἐφάρμοσε σταθερὰ τὴν πολιτικὴ τῆς ἐξάλειψης τῆς καπιταλιστικῆς ιδιοκτησίας καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς ἔκβιομηχάνισης. Στὶς ἀγροτικὲς περιοχὲς πραγμάτωποι ἦσατε τὴν ἀγροτικὴ κολλεκτιβολίση.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ρουμανίας κατέχησε λαμπρὸς ἐπιτυχίες στὴ σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση χάρη στὴν πολιτικὴ τῆς διαστήσιας κινητοποίησης τῶν λαϊκῶν δυνάμεων, μὲ τὴ χορηματοποίηση στὸν ἀνώτατὸ δυνατὸ βαθμὸ τῶν πηγῶν τῆς χώρας καὶ τοῦ ἀστερικοῦ δυναμικοῦ. Ἡ ζωὴ ἐπιβεβαίωσε τὴν δυθότητα τῆς πλοτῆς σας στὴν πολιτικὴ τῆς ἀνεξάρτητης οἰκοδόμησης. Εἶμαστε πολὺ εντυχεῖς ποὺ διαπιστώνουμε πῶς ἡ οἰκονομία σας γνωρίζει μιὰ ἔξαιρετη κατάσταση καὶ πῶς στὴ διάρκεια τῶν εἰκοσι τελευταίων χρόνων δὲν ἔπαινε νὰ ἀναπτύσσεται. Ἡ Ρουμανία δὲν είναι πιὰ «μιὰ ἀπομονωμένη γωνιὰ τῆς Εὐρώπης». ἔγινε μιὰ σοσιαλιστικὴ χώρα ποὺ διαδέτει μιὰ ἀνεπτυγμένη βιομηχανία καὶ μιὰ ἀνεπτυγμένη ἀγροτικὴ οἰκονομία.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ρουμανίας ἐφαρμόζει μιὰ ἔξωτηκή πολιτικὴ φιλίας καὶ συνεργασίας μὲ τὶς δῆλες σοσια-

λιστικὲς χῶρες, ὑποστήριξης στὸν ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες τῶν λαῶν, ἀντίθεσης στὴν πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης κρατῶν μὲ διαφορετικὰ κοινωνικὰ συστήματα. Διεξάγει δραστήριο ἀγώνα ἐναντίον τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ καὶ γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη, τὴν ἔθνικὴ ἀπελευθέρωση, τὴ λαϊκὴ δημοκρατία καὶ τὸ σοσιαλισμὸν καὶ συνεισφέρει σημαντικὰ γιὰ τὴν πραγματοποίηση δόλων αὐτῶν τῶν καθηκόντων.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ρουμανίας τηρεῖ σταθερὰ τὶς ἀρχές ποὺ διέπουν τὶς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ ἀδελφὰ κόμματα καὶ χῶρες, ἔτοι δπως καθορίστηκαν στὴ Διακήρουνξη τοῦ 1957 καὶ στὴ Δήλωση τοῦ 1960. Διεξάγει ἀδιάλλακτο ἀγώνα γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν νόμιμων συμφερόντων τῆς σοσιαλιστικῆς Ρουμανίας, τῶν ἀρχῶν ποὺ διέπουν τὶς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ ἀδελφὰ κόμματα καὶ χῶρες, γιὰ τὴν ἐνότητα τοῦ διεθνούς κομμουνιστικοῦ κινήματος καὶ τὴν ἐνότητα τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου, προσφέροντας στὸν τομέα αὐτὸν μιὰ σπουδαία συνεισφορά.

Εἶμαστε εντυχεῖς ποὺ γνωρίζουμε διὰ τὸ σημερινὸν συνέδριο ὅτι τὸ σημεριήσει καὶ δὰ υἱοθετήσει τὶς κατευθύνσεις γιὰ ἔνα νέο Πεντάχρονο Σχέδιο ἀνάτυχης τῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας καὶ γιὰ ἔνα νέο δεκαετές σχέδιο ἀξιοποίησης τῶν ἐνεργειακῶν πηγῶν καὶ γιὰ τὸν ἔξιλεκτροισμὸν τῆς χώρας. Εἶμαστε πεπεισμένοι πῶς κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ρουμανίας ἡ φοινική λαὸς δὰ ἐκπληρώσει μὲ ἐπιτυχία αὐτὰ τὰ δύο μεγαλειώδη σχέδια ποὺ δὰ ἐπιτρέψουν στὴ Ρουμανία νὰ περάσει σὲ ἔνα στάδιο τὴν σοσιαλιστικὴ τῆς οἰκοδόμηση.

Σύντροφοι, κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας καὶ τοῦ σύντροφου Μάο Τσετούνγκ, δικινέζικος λαὸς πραγματοποίησε μεγάλες ἐπιτεύξεις στὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση καὶ στὴ σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση. Τὸν τελευταῖο αὐτὸν καιρὸν δὲ κατάσταση τῆς ἔθνικῆς μας οἰκονομίας διελύνεται ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο καὶ προμηνύεται μιὰ νέα ἀνοδος στὴ θρημαχιανή καὶ ἀγροτικὴ παραγωγή. Εἶμαστε εντελῶς δέσμωτοι πῶς οἱ Ιμπεριαλιστὲς καὶ οἱ λακαδές τους θὰ συνεχίσουν τὶς ἀπειλές τους. Νέες δυσκολίες καὶ ἀδυναμίες δὲν ἐμφανίστηκαν ἀναπόδευκτα στὴν πορεία τοῦ ἀγώνα μας. 'Αλλὰ τίποτα δὲν δὲν ἐμποδίσει τὸν κινέζικο λαὸν νὰ συνεχίσει τὴ θρημαβετική του πορεία. 'Ο κινέζικος λαὸς δὲν κάνει διποδήστητε τὴ χώρα του ἵνα λογικὸ σοσιαλιστικὸ κράτος ποὺ δὲν διαδέτει μιὰ συγχρονισμένη ἀγορατικὴ οἰκονομία, μιὰ συγχρονισμένη βιομηχανία, μιὰ συγχρονισμένη ἔθνικὴ ἀμυνα καὶ μιὰ συγχρονισμένη ἐπιτημή καὶ τεχνολογία καὶ δόλα αὐτὰ στὴ διάρκεια μᾶς σχετικὰ σύντομης ίστορικῆς περιόδου. Δὲν εἶμαστε καθόλου ἀπομονωμένοι στὸν ἀγώνα μας. 'Απολαμβάνουμε σταθερὰ τὴ διεθνῆ ὑποστήριξη καὶ ἐνθάρρυνση ἀπὸ μέρους τῆς Ρουμανίας καὶ δόλων ἀδελφῶν χωρῶν, ἀπὸ μέρους δόλων τῶν φιλικῶν χωρῶν καὶ δόλων τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Γι' αὐτὴ τὴν ὑποστήριξη τοὺς ἐκφράζουμε τὴν εἰλικρινῆ μας εὐγνωμοσύνη.

Έχουμε πάντοτε τὴ γνώμη πῶς οἱ χῶρες τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου γεννήθηκαν ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες τοῦ διεθνοῦ πολεμαριάτου καὶ τῶν ἐργαζομένων λαῶν. Οἱ σοσιαλιστικὲς

Παραμέτουμε τὸ λόγο τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντι-
προσωπείας καὶ Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Κ.Κ.
Κίνας Τενγκ Σιάο-πίνγκ, στὸ 9ο συνέδριο τοῦ
Κ.Κ. Ρουμανίας, ποὺ ἐκφωνήθηκε στὶς 20-7-65

χῶρες ἀνήκουν ἐπίσης σ' αὐτοὺς ὅπως ἀνήκουν καὶ στὸν διαύλογο τοῦ λαοῦ τους. 'Ακριβῶς γι' αὐτὸν τὸ διαύλογο ἡ ἑσωτερικὴ καὶ ἔξωτερικὴ πολιτικὴ μας δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀντανακλᾶ τὶς κοινές ἀπαιτήσεις τοῦ διεθνοῦς προλεταριάτου καὶ τῶν ἐργαζόμενων λαῶν. Ἐπίσης θεωροῦμε πῶς ἡ σοσιαλιστικὴ Κίνα δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαρνηθεῖ τὶς διεθνιστικὲς προλεταριακὲς ὑποχρεώσεις της καὶ ότι ὑπερασπισθεῖ τὶς θεωρητικὲς θέσεις τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, διατηρώντας τὶς ἐπαναστατικὲς ἀρχές τῆς Διακήρου τοῦ 1957 καὶ τῆς Δήλωσης τοῦ 1960 καὶ ότι ἔξαρσην οὐδὲν ποὺ ἐφαρμόζει μιὰ μαρξιστικὴ-λενινιστικὴ ἑσωτερικὴ καὶ ἔξωτερικὴ πολιτική.

'Η παροῦσα διεθνής κατάσταση εἶναι ἔξαιρετική. Οἱ ἐπαναστατικὲς δυνάμεις ὅλου τοῦ κόσμου κερδίζουν κάθε μέρα καὶ νέες νίκες, ἐνῶ οἱ δυνάμεις τοῦ ἡμεριδιαίου καὶ τῆς ἀντιδραστικῆς δέχονται κάθε μέρα καὶ νέες ήττες. 'Αλλὰ οἱ παρακμασμένες καὶ ἀντιδραστικὲς δυνάμεις δὲν ἐγκαταλείπουν ποτὲ μόνες τους τὴν σκηνὴν τῆς Ιστορίας. 'Απέναντι στὴν δομητικὴ θύελλα τῆς ἐπανάστασης ἀποδύνονται σήμερα σ' ἓνα ἀπελπισμένο ἀγώνα.

"Οποις ὑποδέιχνει ἡ Διακήρου τοῦ 1957 καὶ ἡ Δήλωση τοῦ 1960, ὁ ἀμερικανικὸς ἡμεριδιαίος εἶναι ἡ κύρια ἑστία τῆς παγκόσμιας ἀντιδραστικῆς ἐποχῆς μας καὶ δικιότερος ἔχθρος τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. 'Πλαντοῦ ἐπεμβαίνει, διεξάγει ἐπιθέσεις κάθε εἰδούς. Εἶναι ἡ κύρια ἐπίθεση τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπίθεσης. 'Αναβάνει τὸ δυτικογεωμανικὸ καὶ τὸ γιαπωνέζικο μιλιταρισμὸ καὶ συνεργάζεται μαζί τους στὴν ἐπιθετικὴ καὶ φιλοπόλεμη δραστηριότητα του. Γιὰ νὰ καταπολεμήσουν τὴν πολιτικὴ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπίθεσης, γιὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὴν παγκόσμια εἰρήνη, οὗ λαοὶ ὅλων τῶν ἡτείλων, δλες οἱ φιλειρηνικὲς χῶρες καὶ δλες οἱ χῶρες-θύματα τῆς ἐπίθεσης, τῆς ἀντεμονίας, τῆς ἐπέμβασης καὶ τῶν μηχανορραφιῶν τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριδιαίου, δρεῖλουν νὰ ἐνωθοῦν. 'Ενα ἔνιατο διεθνὲς μέτωπο, δύο τὸ δυνατὸ ποὺ εὑρὼν πρέπει νὰ ἀντιταραχθεῖ στὸν ἀμερικανικὸ ἡμεριδιαίο καὶ τὸν λακέδες του.

Σήμερα δ ἀμερικανικὸς ἡμεριδιαίος ἐπισπεύδει τὴν ἐπίθεσή του ἐνάντια στὸ Νότιο Βιετνάμ καὶ βομβαρδίζει συνεχῶς τὴν Λαοκρατικὴ Δημοκρατία τοῦ Βιετνάμ. 'Ο κινέζικος λαὸς ὑποστηρίζει σταθερὰ καὶ δίκως ἐπιφύλαξη τὸν ἀδελφὸ διετναμέζικο λαό στὸν ἵερο ἀγώνα του γιὰ τὴν ἀπελευθερωση τοῦ Νότου, τὴν ὑπεράσπιση τοῦ Βορρᾶ καὶ γιὰ τὴν ἐνοποίηση τῆς πατρίδας του. Εἴμαστε ἀποφασισμένοι νὰ κάνουμε τὸ κάθε τι γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ βοηθήσουμε τὸ διεθνές μέτωπο, μέχρι ποὺ καὶ τὸ τελευταῖο ἀμερικάνος νὰ ἐγκαταλείψει τὸ Βιετνάμ. "Έχουμε κάνει ὅλοι τὶς ἀναγκαῖες προετοιμασίες γιὰ νὰ συντρίψουμε τὰ ποὺ παραφρούν σχέδια τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμεριδιαίου ποὺ ἀποσκοποῦν στὴν ἐπέκταση τοῦ ἐπιθετικοῦ του πολέμου.

'Ο κινέζικος λαὸς ὑποστηρίζει σταθερὰ τὰ ἐθνικοαπελευθερωτικὰ κινήματα στὴν Ασία, στὴν Αφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ ὑποστηρίζει τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὸν ἐργαζόμενον τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν στὸν ἀγώνα τους ἐνάντια στὸ μονοπολιακὸ καπιταλισμὸ καὶ ἐνάντια στὴν ἀντιδραση τῶν χωρῶν τους, ὑποστηρίζει τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγώνα τῶν λαῶν ὅλων τῶν χωρῶν καὶ τὸν πατριωτικὸ ἀντι-

ἱμπεριαλιστικὸ ἀγώνα ὅλων τῶν χωρῶν καὶ ὅλων τῶν λαῶν ποὺ ὑφίστανται τὴν ἐπίθεση καὶ τὴν ἐπέμβαση τοῦ ἡμεριδιαίου μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς ΗΠΑ.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας ἐργάζεται ἀκατάπαυστα γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς ἐνότητας τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος. Θεωροῦμε πῶς μονάχα στὴ βάση τῆς ὑπεράσπισης τῶν θεωρητικῶν θέσεων τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, τῆς τήρησης τῶν ἐπαναστατικῶν ἀρχῶν τῆς Διακήρου τοῦ 1957 καὶ τῆς Δήλωσης τοῦ 1960 καὶ τῆς διατήρησης τῶν ἀρχῶν ποὺ διέπουν τὶς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ ἀδελφὰ κόμματα καὶ χῶρες ποὺ μορογόνε νὰ μιλάμε γιὰ μιὰ πραγματικὴ ἐνότητα τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος καὶ τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου.

Τοπεραστίζοντας τὴν καθαρότητα τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν ἀρχῶν τῆς Διακήρου τοῦ 1957 καὶ τῆς Δήλωσης τοῦ 1960, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, μαζὶ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα ἀδελφὰ κόμματα ποὺ είναι πιστὰ στὸ μαρξισμό-λενινισμὸ καὶ στὸν προλεταριακὸ διεθνισμὸ, διὰ συνεχίσει νὰ πολεμάει σταθερὰ τὸ σύγχρονο φεβίζιονισμό, κύριο κίνδυνο στὸν κόπλους τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος καὶ ταυτόχρονα τὸ σύγχρονο δογματισμό. Στὸν ἀγώνα αὐτό, δὰ συνεχίσει νὰ ἐφαρμόζει ἀπαρέγκλιτα τὴν ἀρχὴ ποὺ συνιστάται στὸ συνδυασμὸ τῆς γενικῆς ἀλήθειας τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ μὲ τὴ συγκεκριμένη πρακτικὴ τῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς οἰκοδύνησης σὲ κάθε χώρα, δὲ τοι ὅστε ἡ ἐπαναστατικὴ ὑπόθεση τῶν λαῶν καὶ ἡ ὑπόθεση τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ νὰ δηγηθεῖ σὲ νέες νίκες.

Σύντροφο! Οἱ λαοὶ τῆς Κίνας καὶ τῆς Ρουμανίας συνδέονται μὲ μιὰ βαθειὰ φιλία θεμελιωμένη στὴ φωτιὰ μακρόχρονων ἐπαναστατικῶν ἀγώνων. Οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὰ δύο κόμματα μας καὶ στὶς δύο χῶρες μας ἀνταποκρίνονται στὸν προλεταριακὸ διεθνισμὸ καὶ στὶς ἀρχὲς ποὺ διέπουν τὶς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ ἀδελφὰ κόμματα καὶ χῶρες, δὲ τοι ὅπως καθορίστηκαν στὴ Διακήρου τοῦ 1957 καὶ στὴ Δήλωση τοῦ 1960. Εἴμαστε εὐτύχεις ποὺ είδαμε στὰ τελευταῖα ἀντάρτα χρόνια νὰ ἀναπτύσσεται περισσότερο ἡ φιλικὴ συνεργασία ἀνάμεσα στὸ δύο κόμματα καὶ στὶς δύο χῶρες μας καὶ ἡ ἀμοιβαία δοθεῖσα καὶ ἡ ὑποστήριξη στὸν πολιτικό, οἰκονομικό, πολιτιστικό, ἐπιστημονικό καὶ τεχνολογικὸ τομέα νὰ ἐνισχύεται ἀκατάπαυστα. Στὸν κοινὸ μας ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἡμεριδιαίο ποὺ κατευθύνεται ἀπὸ τὶς ΗΠΑ καὶ ἐνάντια στὸν ἀντιδραστικὸς δύλων τῶν χωρῶν καὶ στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη, τὴν ἐθνικὴ ἀπελευθερωση, τὴν λαϊκὴ δημοκρατία καὶ τὸ σοσιαλισμό, δικιότερος λαὸς δρεῖλουν πάντοτε πρός τὰ ἐμπόριο χέρι μὲ χέρι μὲ τὸν ἀδελφὸ φουμάνικο λαό, μὲ τοὺς ἀδελφοὺς λαούς τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου καὶ μὲ τοὺς καταπιεζόμενους λαούς καὶ ἔθνη δύλου τοῦ κόσμου.

Ἐνχόμαστε τὴν ποὺ μεγάλη ἐπιτυχία στὸ 9ο συνέδριο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ρουμανίας.

Ζήτω ἡ ἀκατάλυτη φιλία ἀνάμεσα στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας καὶ στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ρουμανίας, ἀνάμεσα στὸν κινέζικο καὶ στὸ φουμάνικο λαό.

Ζήτω ἡ ἐπαναστατικὴ καὶ λάκατανίκητη μεγάλη σημαία τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ!

Η ΝΕΑ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Σ.Ε. ΈΝΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΉΠΟΝΟΜΕΥΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

ENANTION ΤΟΥ Κ.Κ.Ι. ΚΑΙ ΤΩΝ ΆΛΛΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

'Η νέα καθοδήγηση τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. καὶ οἱ κυβερνητικὲς ντηρεσίες καὶ οἱ κοινωνικὲς δραγάνωσις ποὺ ἔκαρτῶνται ἀπ' αὐτὴν συνεχίζουν νὰ ἀναμιγνύνονται στὶς ὑπόθεσις τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ιαπωνίας καὶ νὰ ἐπιδίδονται σὲ ὑπονομευτικὴ καὶ διασπαστικὴ δραστηριότητα. Αὐτὴ ἡ ἐπέμβαση καὶ αὐτὴ ἡ δραστηριότητα ἔνταθηκε κατὰ πιὸ ἀπροάλυπτο τρόπο μετὰ τὴν πτώση τοῦ Χρουστσόφ. Σχετικὰ μ' αὐτὴν ἀσχολεῖται τὸ ἄρθρο τῆς «'Ακαχάτας δραγάνου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ιαπωνίας τῆς 22 Ιουνίου.

Τὸ Κ.Κ.Ι., ἀναφέρει τὸ ἄρθρο, θὰ συνεχίσει νὰ διεξάγει ἔναν πεισματικὸ ἀγώνα ἐνάντια στὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμὸ, στὸ σωβινισμὸ μεγάλης δύναμης καὶ στὸ διασπασισμὸ, νὰ ὑπερασπίζεται τὴν πραγματικὴ ἀλληλεγγύη τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος ποὺ στηρίζεται στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ στὸν προλεταριακὸ διεννισμὸ καὶ νὰ ἔργαζεται γὰρ τῇ συγκρότηση ἐνδὲ ἔνιαίου διεθνοῦς μετώπου ἐνάντια στὸν ἀμερικανικὸ ιμπεριαλισμὸ καὶ γὰρ τὴν ἔθνικὴ ἀπελευθέρωση καὶ τὴν εἰρήνη.

Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο, τὸ πιὸ σημαντικὸ ἀπὸ τὰ προβλήματα, ποὺ στὰ τελευταῖα χρόνια, προκάλεσαν μιὰ πεισματώδη ἀντίδεση στὸν κόλπους τῶν διεθνῶν δημοκρατικῶν κινημάτων, συνίσταται σ' αὐτὸν: ἐπέπει νὰ κρατάμε ψῆλο τὴ σημαία τοῦ ἀγώνα στὸν ἀμερικανικὸ ιμπεριαλισμὸ - κυριώτερο τὸ προκόσμια ἐστία τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου — ή πρέπει νὰ ὑποστείλουμε αὐτὴ τὴ σημαία κάτω ἀπὸ τὸ πρόσχημα τῆς «πλατύτητας αὐτῶν τῶν κινημάτων»; Ἀλλα προβλήματα ποὺ τέθηκαν ἐπίσης εἶναι τὰ ἀκόλουθα: πρέπει νὰ θεωροῦμε τὸν κυβερνήσεις Κέννεντυ καὶ Τζόνσον σὰν τὸν πολιτικούς ἐκπροσώπους τοῦ ἀμερικανικοῦ ιμπεριαλισμοῦ, νὰ καταγγέλλουμε τὴ διπλῆ τακτικὴ τους καὶ νὰ καταπολεμοῦμε τὴν ἐπιθετικὴ τους πολιτικὴ ἢ νὰ τὶς βλέπουμε σὰν μιὰ «συνετὴ» διάδα ποὺ τῆς ἀμερικανικῆς ιθύνουσας τάξης ποὺ εἶναι ὑπὲρ τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης» καὶ νὰ τὶς ἔξωραΐζουμε, νὰ στηρίξουμε δλεὶς τὶς ἐλπίδες μας στὶς συνθήκη γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν καὶ στὸ χωρὶς ἀρχὲς παζαφέματα μὲ τὸν Κέννεντυ καὶ τὸν Τζόνσον; Πρέπει νὰ ὑποστηρίξουμε ἀνεπιφύλακτα τὸν ἔθνικο απελευθερωτικὸς ἀγώνες τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς, ἡ πρέπει νὰ ἐμποδίζουμε τὴ σημερινὴ ἀνοδο αὐτῶν τῶν ἀγώνων γιὰ νὰ ἔγκαθιδρύσουμε καὶ νὰ διατηρήσουμε μιὰ δρισμένη ἀμερικανοσοβιετικὴ συνεργασία;

Στὰ ξητήματα αὐτὰ προσθέτονται καὶ δρισμένα ἄλλα: Πρέπει νὰ θεωροῦμε τὸ γενικὸ ἀφοπλισμὸ σὰν ἔνα ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ παγκόσμιου κινήματος γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ νὰ

τοῦ δίνοντας τὴν δρᾶτη τοῦ θέση ἀνάμεσα στὰ διάφορα καθήκοντα αὐτὸν τοῦ κινήματος ἢ θὰ καθορίσουμε τὸ «γενικὸ καὶ πλήρη ἀφοπλισμὸ» — ποὺ σημαίνει τὴν πλήρη κατάργηση τῶν δόπλων καὶ εἰδικά τὴν πραγματοποίηση ἐνδὲ κόσμου χωρὶς πολέμους καὶ διπλα ὅσο τὸ παγκόσμιο ιμπεριαλιστικὸ σύστημα ὑπάρχει — σὰν τὸ κεντρικὸ καθῆκον τοῦ κινήματος γιὰ τὴν εἰρήνη κλπ. κλπ.;

»Σὲ τελευταῖα ἀνάλυση, ἡ πολεμικὴ ποὺ διεξάγεται καταλήγει σὲ ἕνα θεμελιακὸ πρόβλημα: Πρέπει ἡ δχ νὰ ἐφαρμόσουμε ὡς τὸ τέλος τὴ γραμμὴ τοῦ ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἀμερικανικὸ ιμπεριαλισμὸ — τὸν ἀρχηγὸ τῶν παγκόσμιων ἀντιδραστικῶν δυνάμεων, τὸ διεθνῆ χωροφύλακα, τὴ κυρια δύναμη τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπίθεσης; 'Η συνθήκη γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν ποὺ ἔκλεισαν δια τοῦ Χρουστσόφ καὶ συντροφία μὲ τὶς ΗΠΑ καὶ τὴν 'Αγγλία ἀποτελεῖ τὴ συμπυκνωμένη ἔκφραση τῆς γραμμῆς τῶν χωρὶς ἀρχὲς παζαφέματων μὲ τὸν ἀμερικανικὸ ιμπεριαλισμό.»

Τὸ ἄρθρο τονίζει πῶς διεθνῆς διεθνῆς φεβιζιονισμὸς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Χρουστσόφ, προσπάθησε νὰ ἐπιβάλει τὴ συνθήκη αὐτὴ στὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες καὶ στὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα, δπως καὶ στὶς κάθε εἴδους διεθνεῖς δημοκρατικὲς δραγάνωσις, μαζὶ καὶ τοῦ κινήματος τῆς εἰρήνης. 'Η ἀπόπειρα αὐτή, συνεχίζει, «είναι ἀσυμβίβαστη μὲ τὸ καθῆκον ποὺ ἔχει καθορισθεῖ δύμφωνα ἀπὸ τὰ διεθνῆ δημοκρατικὰ κινήματα: πλήρης ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δόπλων καὶ δοκιμῶν, δπως καὶ μὲ τὴ κοινὴ ὑπόθεση τῶν κινημάτων αὐτῶν, μὲ τὴ συνοχὴ τους καὶ τὴν ἀλληλεγγύη τους. 'Ορθώνει ἔνα νέο καὶ σοβαρὸ ἐμπόδιο στὸ δρόμο αὐτῆς τῆς ἀλληλεγγύης καὶ οὐσιαστικὰ διευρύνει τὸ Ặηγμα ποὺ ἀνοίχθηκε στοὺς κόλπους τους.

Οι προσπάθειες ποὺ καταβλήθηκαν γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς ἀμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας, μέσο τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν, εἰχαν σὰν μόνο ἀποτέλεσμα νὰ πείσουν τὸν ἀμερικανικὸ ιμπεριαλισμὸ πῶς ἡ πολιτικὴ τῶν Χρουστσόφ καὶ συντροφία εἶναι ἡ συνεργασία μὲ τὶς ΗΠΑ καὶ νὰ τὸν ἀφήσουν ἔλευθερους νὰ διεξάγουν μὲ πολλαπλασιασμένη σφρόδρητηα τὴν ἐπιθετικὴ τους πολιτικὴ στὴν 'Ασία, νὰ ἐντείνουν τὴν ἐπίθεση τους ἐνάντια στὸ Βιετνάμ. Τὸ ἀποτέλεσμα τὸ διέλεουμε μπροστά μας: ἡ ἔνταση ἀνέβηκε στὴν 'Ασία καὶ δημιουργήθηκε μιὰ σοβαρὴ ἀπειλὴ γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη.

«Οπως τὸ δηλώνουν ἀπερίφραστα οἱ ἐπίσημοι ἀμερικανικοί κόκλοι, δι ἀμερικανικοὶ ιμπεριαλισμὸς δὲν δὲν ἔχει εξασφαλ-

σει πάως οι σύγχρονοι φεβιζιονιστές δὲν θὰ ἀκολουθοῦσαν μιὰ πολιτικὴ συμβίσασμῶν χωρὶς ἀρχές, δὲν θὰ ἐνέτειναν στὸ βαθὺ ποὺ τὸ ἔκαναν τὴν ἐπίθεσή τους ἐνάντια στὸ Βιετνάμ καὶ στις ἄλλες χῶρες τῆς 'Ασιας.

»Ἄντη ἡ διασπασικὴ ὀπορτουνιστικὴ γραμμὴ ἀπαιτεῖ τὴν ὑποστολὴ τῆς σημαίας τοῦ ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμό, τὴν ἐξύμνησην τῆς συνεισφορᾶς τοῦ Κέννεντον στὴν ὑπόθεση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης καὶ ἀκόμα τὸν ἐγκωμιασμὸν τῆς μνήμης του, ἀργότερα τὸν ἐξωραϊσμὸν τῶν διαδόχων του — τῆς κυβέρνησης Τζόνσον — καὶ τὴ στηριξὴ ὅλων τῶν ἑλτίδων τους σ' ἔνα συμβιβασμὸν χωρὶς ἀρχές μὲ τὸν Τζόνσον... Πολιτικά, ἡ γραμμὴ αὐτὴ βούλιαξε σὲ μιὰ πλήρη ἀνυποληφή, ὅταν ὁ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς ποὺ ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὴν κυβέρνηση Τζόνσον, προχώρησε μὲ μιὰ χτηνωδία χωρὶς προηγούμενο στὴ «κλιμάκωση τῆς στρατιωτικῆς τους ἐπίθεσης στὸ Βιετνάμ».

»Λογαριάζοντας τὶς περιστάσεις, ἡ καθοδήγηση τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε., ποὺ ἀντικατέστησε τὸν Χρουστσόφ, ἐφαρμόζει εὐσυνείδητα τὴ γραμμὴ τοῦ Χρουστσόφ καὶ ἔξωραΐζει ἔδιάντροπα τὴν προσωπικότητα τοῦ Τζόνσον ἀλλὰ διὰ τὸν τελευταῖο Φεβρουάριο ὁ Τζόνσον διέταξε τὸν βομβαρδισμὸν τῆς Δαοκρατικῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ, κάλεσε ἔξαντικά τοὺς λαοὺς νὰ ἐντείνουν τὴν πάλη τους ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμὸν καὶ νὰ ἐνισχύσουν τὴ συνοχὴ καὶ τὴν ἐνότητα στὴ δράση τους.

»'Ωστόσο, ἀν ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ ἥθελε πραγματικὰ νὰ ἐνωθεῖ μὲ τοὺς λαοὺς καὶ νὰ ἀγωνισθεῖ ἐνάντια στὴν ἀμερικάνικη ἴμπεριαλιστικὴ ἐπίθεση, θὰ ἀναθεωροῦσε ἀναμφισθῆτα τὴν ἐσφαλμένη γραμμὴ τῆς ποὺ δόδηγε στὴν ἀποφυγὴ τοῦ ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμό, στὴν ὑποταγὴ στὶς ἀπαιτήσεις του, στὴν ὑπογραφὴ τῆς συνθήκης γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν καὶ στὸ κλείσιμο μαζὶ του συμφωνιῶν ἔξω ἀπὸ ἀρχές. 'Ἐπιπλέον ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ δύσπειλε νὰ ἀναγνωρίσει τὶς εὐδύνεις τῆς γιὰ τὰ ἀκόλουθα σημεία: γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς ἐσφαλμένης γραμμῆς τῆς στοὺς ἄλλους καὶ γιὰ τὸ βούλαιμα τῆς στὸ σωβινισμὸν μεγάλης δύναμης, ἔξαναγκάζοντας δρισμένους νὰ ἐπιδοκιμάζουν τὴ συνθήκη γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν, δεξύνοντας ἔτσι τὴ σύγκρουση ποὺ προκλήθηκε στοὺς κόλπους τῶν διεθνῶν δημοκρατικῶν δραγκώσεων καὶ βυθίζοντας ἔτσι στὴ διάσπαση τὰ γιαπωνέζικα δημοκρατικὰ κινήματα.

»'Αλλὰ ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ, ἡ Σοβιετικὴ 'Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Ελρήνη καὶ ὁ Σύνδεσμος ΕΣΣΔ-'Ιαπωνία, ποὺ ἔξαρτωνται ἀτ' αὐτή, ἀντὶ νὰ κάνουν τὴν αὐτοκρατική τους, συνεχίζουν καὶ ἐντείνουν στὴν 'Ιαπωνία τὴ διασπασιτικὴ τους δραστηριότητα ἐνάντια στὸ κίνημα τῆς εἰρήνης καὶ στὸ κίνημα γιὰ τὴ φιλία ἀνάμεσα στὴν 'Ιαπωνία καὶ στὴν ΕΣΣΔ».

Παρὰ τὸ γεγονός διτὶ τὸ Κ.Κ.Ι. πίεσε τὴν καθοδήγηση νὰ κάνει μιὰ εὐσυνείδητη ἐκτίμηση τῆς κατάστασης, συνεχίζει τὸ δρόμο, μέχρι σήμερα δὲν δελτιώθηκε καθδύλον ἡ κατάσταση. Καὶ ἀναφερόμενο σὲ τὸν γεγονότων γιὰ νὰ τὸ στηρίξει ἀναφέρει πάως ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ, ἡ Σοβιετικὴ 'Ἐπιτροπὴ τῆς Ελρήνης καὶ ὁ Σύνδεσμος ΕΣΣΔ-'Ιαπωνίας προτείνει τὴν εἰρήνην την πρώτη φορά στὴν Ελρήνη, μὲ τὴ Σοβιετικὴ 'Ἐνωση νὰ ἐπιδοκιμάσουν τὴ συνθήκη γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν, προσπάθησαν νὰ διασπάσουν τὰ κινήματα αὐτά. 'Η Σοβιετικὴ 'Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Ελρήνη, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Γκ. Ζούκωφ, βοήθησε καὶ ἐνθάρρυνε τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀποσύρθηκαν ἀπὸ τὸ Γιαπωνέζικο Συμβούλιο ἐνάντια στὶς δόμεις Α καὶ Η, νὰ σκαρώσουν τὴ 1η Φεβρουαρίου τὸν χρόνον αὐτοῦ, μάλισταν ἀντιτάλη δργάνωση, τὸ 'Ἐθνικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τῶν ἀτομικῶν καὶ ὑδρογονικῶν διπλωνών'. 'Ο Ζούκωφ βοήθησε ἐπίσης τὸ Γιουσί Σιούσκα καὶ συντροφία ποὺ είχε ἀποκλεισθεῖ ἀπὸ τὴν 'Εθνικὴ 'Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Ελρήνη τῆς 'Ιαπωνίας, καὶ ποὺ ἔχει δημιουργήσει μάλισταν τὴν πατέλη δργάνωση. Πόλλοι ἡγέτες τῆς Σοβιετικῆς 'Ἐπιτροπῆς Ελρήνης ἀπειλούν ἀνασχήντα μὲ ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τὸ Παγκό-

σμο Συμβούλιο Ελρήνης δοισμένους γιαπωνέζους μέλη τοῦ τελευταίον καὶ τὴν ἀντικατάστασή τους μὲ ἐκπροσώπους τῆς 'Εθνικῆς 'Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τῶν ἀτομικῶν καὶ ὑδρογονικῶν βομβῶν». 'Ενεργώντας σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν Ελρήνη τῆς 'Ιαπωνίας στὴν Προπαρασκευαστική 'Ἐπιτροπὴ τοῦ Παγκόσμιου Συνεδρίου γιὰ τὴν Ελρήνη, τὴν ἐνεικὴ ἀνεξαρτησία καὶ τὸν ἀφορισμὸν τοῦ 'Ιουλίου ('Ελσίνκι) ἡ Γερμανία τοῦ Παγκόσμιου Συμβούλιου Ελρήνης τοποθέτησε αὐθαίρετα στὴν 'Ἐπιτροπὴ τὸ γνωστὸν ἀντικομματικὸ στοιχεῖο καὶ γενικὸ γραμματέα τῆς 'Εθνικῆς 'Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τῶν ἀτομικῶν καὶ ὑδρογονικῶν βομβῶν».

«Ορισμένοι ἡγέτες τῆς Σοβιετικῆς 'Ἐπιτροπῆς Ελρήνης μαζὶ μὲ τοὺς ἐπικεφαλῆς αὐτῆς τῆς 'Εθνικῆς 'Ἐπιτροπῆς καὶ μὲ μέλη τοῦ Παγκόσμιου Συμβούλιου Ελρήνης ποὺ ὑπανούσουν στὴν μπαγκέττα, ἐπεχείρησαν νὰ διασπάσουν τὸ Γιαπωνέζικο Συμβούλιο ἐναντίον τῶν βομβῶν Α καὶ Η.

«Ολὴ αὐτὴ ἡ διασπασιτικὴ δραστηριότητα ἐναντίον τοῦ κινήματος κατὰ τῶν βομβῶν Α καὶ Η στὴν 'Ιαπωνία καὶ τὸν κινήματος τῆς εἰρήνης δείχνει καθαρὰ πώς στὶς διεθνεῖς δημοκρατικὲς δργανώσεις οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς συνεργάζονται ἀκόμα μὲ τὶς δυνάμεις ποὺ ὑποστηρίζουν τὴ γραμμὴ τοῦ Χρουστσόφ — ποὺ τὸν δέσμον ἔξυμνεῖται ἀπὸ τὸν Λόντον Τζόνσον — καὶ εἶναι προσλημένοι στὴ διασπασιτικὴ γραμμὴ χτυπώντας τὶς δυνάμεις στὶς διάφορες χῶρες ποὺ ἐγράζονται γιὰ μιὰ πραγματικὴ ἐνότητα.

Τὸ ἀρδόρο στιγματίζει τὶς μανούθρες τῶν παραγόντων τοῦ Συνδέσμου ΕΣΣΔ-'Ιαπωνία ποὺ ἔξαρτωνται ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ γιὰ τὴν ἀνοιχτὴ δραστηριότητά τους ἐνάντια στὸ Σύνδεσμο 'Ιαπωνία-ΕΣΣΔ.

«Ἡ δρημερόδα ὑπενθυμίζει πώς δρισμένοι στὸ Σύνδεσμο 'Ιαπωνία-ΕΣΣΔ ἔχουν ἐπιχειρήσει ἀπὸ πολὺν καιρὸν νὰ διασπάσουν τὸ Σύνδεσμο. Προώθησαν τὶς προσπάθειές τους μετὰ τὴ σοβιετικὴ πυρηνικὴ δοκιμὴ τοῦ Σεπτεμβρίου 1961 καὶ τὶς ἐνέτειναν ἀκόμη περισσότερο μετὰ τὴν ὑπογοραφή, τὸν Αὔγουστο τοῦ 1963, τῆς συνθήκης γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν. 'Ἀποτέλεσμα: Δημιουργήθηκαν αὐτὸν τὸ χρόνο δύο διασπασιτικὲς δργανώσεις ποὺ παριστάνουν πώς ἐκφράζουν τὸ κίνημα γιὰ τὴ γιαπωνέζο-σοβιετικὴ φιλία: ὁ 'Σύνδεσμος γιὰ τὶς γιαπωνέζο-σοβιετικὲς ἀνταλλαγές καὶ ὁ 'Σύνδεσμος γιὰ τὴ γιαπωνέζο-σοβιετικὴ φιλία. 'Ἡ μιὰ καὶ ἡ ἄλλη δργάνωση γεννήθηκαν κάτω ἀπὸ τὶς συνεχεῖς προσπάθειες τοῦ Συνδέσμου ΕΣΣΔ-'Ιαπωνία καὶ τῶν σοβιετικῶν δργανισμῶν τῶν διαπιστευμένων στὴν 'Ιαπωνία.

Οἱ ιδύνοντες τὸ Συνδέσμου καὶ τῶν δργανισμῶν αὐτῶν σὲ πολλὲς εὐκαιρίες προσπάθησαν νὰ ἀναμιχθοῦν στὶς ὑπόθεσεις τοῦ Συνδέσμου 'Ιαπωνία-ΕΣΣΔ καὶ νὰ προκαλέσουν ζητήματα καὶ νὰ τὸν θέσουν κάτω ἀπὸ τὸν ξελγχό τους. Οἱ προσπάθειες αὐτὲς ἐντάθηκαν καὶ ἐπεκτάθηκαν περισσότερο μετὰ τὴν ἀνοδό στὴν ἔξουσία τῶν νέων καθοδηγητῶν τοῦ ΚΚΣΕ. Τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου 'Ιαπωνία-ΕΣΣΔ ποὺ ἀπέτυχαν στὶς προσπάθειές τους νὰ τὸν «ἀλλάξουν», ίδρυσαν τὸν Φεβρουάριο τὸν χρόνον αὐτοῦ ἔνα «Σύνδεσμο γιὰ τὶς Ιαπωνέζο-σοβιετικὲς ἀνταλλαγές» καὶ τὸν 'Αργόλιο ἔνα «Σύνδεσμο γιὰ τὴ γιαπωνέζο-σοβιετικὴ φιλία». Οἱ μιὰ καὶ ἡ ἄλλη δργάνωση γεννήθηκαν κάτω ἀπὸ τὶς συνεχεῖς προσπάθειες τοῦ Συνδέσμου ΕΣΣΔ-'Ιαπωνία καὶ τῶν σοβιετικῶν δργανισμῶν τῶν διαπιστευμένων στὴν 'Ιαπωνία.

Παρὰ τὸ γεγονός διτὶ τὸ Κ.Κ.Ι. πίεσε τὴν καθοδήγηση νὰ κάνει μιὰ εὐσυνείδητη ἐκτίμηση τῆς κατάστασης, συνεχίζει τὸ δρόμο, μέχρι σήμερα δὲν δελτιώθηκε καθδύλον ἡ κατάσταση. Καὶ ἀναφερόμενο σὲ τὸν γεγονότων γιὰ νὰ τὸ στηρίξει ἀναφέρει πάως ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ, ἡ Σοβιετικὴ 'Ἐπιτροπὴ της Ελρήνης καὶ ὁ Σύνδεσμος ΕΣΣΔ-'Ιαπωνίας προτείνει τὴν εἰρήνην την πρώτη φορά στὴν Ελρήνη, μὲ τὴ Σοβιετικὴ 'Ἐνωση νὰ ἐπιδοκιμάσουν τὴ συνθήκη γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν, προσπάθησαν νὰ διασπάσουν τὰ κινήματα αὐτά. 'Η Σοβιετικὴ 'Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Ελρήνη, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Γκ. Ζούκωφ, βοήθησε καὶ ἐνθάρρυνε τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀποσύρθηκαν ἀπὸ τὸ Γιαπωνέζικο Συμβούλιο ἐνάντια στὶς δόμεις Α καὶ Η, νὰ σκαρώσουν τὴ 1η Φεβρουαρίου τὸν χρόνον αὐτοῦ, μάλισταν ἀντιτάλη δργάνωση, τὸ 'Ἐθνικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τῶν ἀτομικῶν καὶ ὑδρογονικῶν διπλωνών'. 'Ο Ζούκωφ βοήθησε ἐπίσης τὸ Γιουσί Σιούσκα καὶ συντροφία ποὺ είχε ἀποκλεισθεῖ ἀπὸ τὴν 'Εθνικὴ 'Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Ελρήνη τῆς 'Ιαπωνίας, καὶ ποὺ ἔχει δημιουργήσει μάλισταν τὴν πατέλη δργάνωση. Πόλλοι ἡγέτες τῆς Σοβιετικῆς 'Ἐπιτροπῆς Ελρήνης ἀπειλούν ἀνασχήντα μὲ ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τὸ Παγκό-

λος τοῦ συμβουλίου του). Πρόκειται γιὰ κάτι ποὺ εἶναι γνωστὸ δὲ δίλον.

Ο μεγάλος ξῆλος ποὺ ἐπέδειξαν οἱ ιδύοντες τοῦ Συνδέσμου Ιαπωνία - ΕΣΣΔ γιὰ νὰ διασπάσουν τὴν δργάνωση τῆς λαπωνοσοβιετικῆς φιλίας καὶ ή ἀσυνήθιστη δραστηριότητά τους προδίδουν τὶς πραγματικὲς προθέσεις τους σὲ δὲ τι ἀφορᾶ τὸ κίνημα γιὰ τὴν λαπωνοσοβιετικὴ φιλία. Σὲ τελευταῖα ἀνάλυση, θέλουν μιὰ δργάνωση τῆς δροίας δὲ πυρήνας θὰ ἐπιδοκμάζει τῇ συνθήκῃ γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν καὶ τὴν οεβίζιονιστικὴ γραμμὴ τοῦ Χροστώφρου καὶ τῶν διαδόχων του, καὶ θὰ διπλακούν στὶς θελήσεις τοῦ Συνδέσμου ΕΣΣΔ-Ιαπωνία. Εἶναι φανερὸ πῶς τέτιες διασπαστικὲς ἐνέργειες ὑπονομεύουν τὶς ἀρχές τοῦ κινήματος γιὰ τὴ διεθνῆ φιλία καὶ δημιουργοῦν ἐμπόδια στὴν ἀνάπτυξη μιᾶς ἀλληλήνης φιλίας ἀνάμεσα στὸν δύο λαούς.

«Οἱ διασπαστικὲς ἐνέργειες στὶς δροίες ἐπιδίδονται οἱ ιδύοντες τοῦ Συνδέσμου ΕΣΣΔ-Ιαπωνία ἐνάντια στὸ Σύνδεσμο Ιαπωνία-ΕΣΣΔ δείχνουν γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ πῶς ή δππορτονιστικὴ καὶ διασπαστικὴ γραμμὴ ποὺ ἐφαρμόζουν οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ παραμένει οὐσιαστικὰ ἀμεταβλητοί. Ἐπιπλέον ἔφθασαν σὲ τέτιο σημεῖο ἐκφύλισμον ποὺ δὲν ντρέπονται καθόλου νὰ σαμποτάρουν τὸ κίνημα καὶ νὰ διασποῦν τὴν δργάνωση γιὰ τὴ διεθνῆ φιλία, μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ ἐφαρμόσουν τὴν ἐσφαλμένη τους γραμμὴ.

Τὸ ἄρθρο ἀναφέροντας μιὰ σειρὰ γεγονότων, δείχνει πῶς παρὰ τὶς ἐπανελημμένες διαμαρτυρίες τοῦ Κ.Κ.Ι., οἱ νέοι καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ δὲν ἔχουν πάψει μέχρι σήμερα νὰ ὑποστηρίξουν τὴ διασπαστικὴ δραστηριότητα ποὺ διεξάγουν ἐνάντια στὸ Κ.Κ.Ι. οἱ Γιοσίο Σίνγκα, Ισίζο Σουζούκι, Σιγκέο Καμιγιάμα καὶ Σιγκεκάρου Νάκανο, παραβιάζοντας τὶς ἀρχές ποὺ διέπουν τὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὰ ἀδελφὰ κόμματα, διπὼς καθοδίζονται στὴ Διακήρυξη τοῦ 1957 καὶ στὴ Δήλωση τοῦ 1960.

Τὰ γεγονότα αὐτά, συνεχίζει τὸ ἄρθρο, φανερώνουν πῶς ἐπεμβαίνοντας οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ στὶς ὑποθέσεις τοῦ Κ.Κ.Ι. ἐπιτίθενται δχι μόνο στὸ κόμμα αὐτό, ἀλλὰ ἐπίσης σὲ δλα τὰ πιστά στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ κόμματα, πῶς χτυποῦν τὴν ἐνότητα καὶ τὴ συνοχὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος ποὺ στηρίζεται στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ στὸν προλεταριακὸ διεθνισμό. Καὶ γι' αὐτὸ πολλὰ μαρξιστικὰ —λενινιστικὰ κόμματα διαμαρτυρήθηκαν ἐνεργητικὰ σχετικὰ μ' αὐτό. Ἀλλὰ περιφρονῶντας τὶς διαμαρτυρίες τοῦ ΚΚΙ καὶ τῶν ἄλλων μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν κομμάτων οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ συνεχίζουν νὰ ὑποστηρίξουν καὶ νὰ βοηθᾶν τὴν ἀντικομματικὴ ὅμιδα τῶν Σίνγκα καὶ συντροφία. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἀποκαλύπτει τὴν ὑποκρισία τῶν λόγων τους γιὰ τὴν «ἐνότητα καὶ τὴ συνοχὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος» καὶ τὴν «ἀντίθεσή» τους «σὲ κάθε ἀνάμειξη στὶς ἁστερικὲς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων κομμάτων».

«Αν καὶ οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ ἔχουν τροποποιήσει σ' ἔνα βαθμὸ τὴν πρακτικὴ ποὺ ἀκολουθοῦσαν τὴν ἐποχὴ τοῦ Χρονοτσώφρου καὶ μιλᾶνε ἀφθονα γιὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴ συνοχὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος, δχι μόνο δὲν ἀπαροῦνται τὴν μιὰ ή τὴν ἄλλη ὑπονομευτικὴ δραστηριότητα, εἰτε πρόκειται γιὰ τὸ κομμουνιστικὸ κίνημα εἴτε πρόκειται γιὰ τὶς διεθνεῖς δημοκρατικὲς δργανώσεις, ἀλλὰ ἐντείνουν αὐτὴ τὴ δραστηριότητα.

«Οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ διαπίστωσαν τὴ χρεωκοπία τῆς πολιτικῆς καὶ δργανωτικῆς γραμμῆς τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ. Παρὰ τὸ γεγονός δτι μιλᾶνε μιὰ γλώσσα διαφρετικὴ καὶ τονίζουν τὴ σημασία τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα καὶ τῆς ἀγωνιστικῆς ἐνότητας τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος, στὴν πραγματικότητα προσπαθοῦν συνεχῶς νὰ ἐφαρμόζουν τὴν ἴδια ἀκριβῶς γραμμὴ τοῦ Χρονοτσώφρου: τὸν δππορτονισμό, τὸ διασπαστικὸ καὶ τὸ σωβινισμὸ μεγάλης δύναμης».

«Αναμφισβήτητα μετὰ τὴν δλοκληρωτικὴ ἀποτυχία ὅλων

τῶν προσπαθειῶν τοῦ Χρονοτσώφρου γιὰ τὸν ἐξωραϊσμὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμιπεριαλισμοῦ, τῆς γραμμῆς τοῦ τῆς χωρὶς ἀρχές συνεργασίας ἀνάμεσα στὶς ΗΠΑ καὶ στὴν ΕΣΣΔ καὶ τῶν πιέσεων στοὺς ἄλλους γιὰ νὰ ἐκβιάσει τὴν ὑποστήριξή τους γιὰ τὴ συνθήκη γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν, οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ γιὰ νὰ κρύψουν αὐτὴ τὴ χρεωκοπία καὶ νὰ πρωθήσουν τὸδις διασπαστικούς τους σκοπούς, καταφεύγουν σὲ μιὰ πολὺ μεγάλη ποικιλία μέσων.

«Εἶναι ἀνίκανοι νὰ ἀπαντήσουν στὰ γεγονότα μὲ γεγονότα στὴ θεωρία μὲ τὴ θεωρία στὴν ίδεολογία μὲ τὴν ίδεολογία, στὴν πολιτικὴ μὲ τὴν πολιτική. Παραμένουν προσηλωμένοι σὲ μιὰ καὶ μόνο στάση: συνεχίζουν νὰ παραβιάζουν βάνανσα τὶς ἀρχές ποὺ διέπουν τὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὰ ἀδελφὰ κόμματα, καταφεύγοντας σὲ κάθε εἰδους ἐπεμβάσεις, πιέσεις, διασπασίεις γιὰ νὰ πολεμήσουν τὸ κόμμα μας».

«Στὴν ουδία, ή τακτικὴ αὐτὴ εἶναι ή ἴδια μ' αὐτὴ ποὺ χρησιποίησαν δταν διεύρυναν τὶς ίδεολογικές, θεωρητικὲς καὶ πολιτικὲς διαφορές μεταφέροντας στὸ πεδίο τῶν κρατικῶν σχέσεων ἀνάμεσα στὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες. Ἐπιπλέον στὴν Ιαπωνία οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ ἐφάρμοσαν τὴν τακτικὴν αὐτὴν μὲ ἀκόμα ποὺ συστηματικὸ τρόπο καὶ περισσότερο ἀδιστακτικὸ· ή ἐξουσία βρίσκεται στὰ χέρια τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμιπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ γιαπωνέζικου μονοπολιακοῦ κεφαλαίου καὶ δχι τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν ἐργαζομένων μαζῶν ποὺ καθοδήγουνται ἀπὸ τὸ Κομμονιστικὸ Κόμμα Ιαπωνίας».

«Θὰ ἡταν περιττὸ νὰ ποῦμε πῶς οἱ ἐνέργειες αὐτὲς εἶναι ἐντελῶς ἀσυμβίαστες μὲ τὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ τὸν προλεταριακὸ διεθνισμό. Καὶ τὸ σοβαρότερο, ἀποτελοῦν τὴν κύρια αἵτια τῆς διάσπασης στὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα.

«Γιὰ νὰ ἐπεκτείνουν τὴ βάροβαρη ἐπίθεσή τους ἐνάντια στὸ Βιετνάμ καὶ γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὰ ἐγκλήματά τους ἐνάντια στὶς ἀσιατικὲς χῶρες, οἱ ἀμερικάνοι ἡμιπεριαλιστὲς συμμάχησαν στὴν Ιαπωνία μὲ τὴν ἀντίδραση καὶ τὸν προδότες ποὺ τὸν προήνα τὸν ἀποτελεῖ τὸ μονοπολιακὸ κεφάλαιο καὶ χτυποῦνε μανιασμένα τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία, τὴ δημοκρατία καὶ τὴν εἰρήνη στὴ χώρα ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ποὺ σπουδαία ἐπιθετικὴ τους βάση στὴν Ασία. Γ' αὐτὸ οἱ δυνάμεις τῆς ἀμερικανικῆς καὶ τῆς γιαπωνέζικης ἀντίδρασης συγκεντρώνουν τὶς ἐπιθέσεις τους ἐνάντια στὸ ΚΚΙ καὶ στὶς συνειδητοποιημένες πολιτικὰ δημοκρατικὲς δυνάμεις.

«Σὲ μιὰ τέτια στιγμή, ή ἐπέμβαση καὶ οἱ πιέσεις ποὺ ὑφίσταται τὸ κόμμα μας ἀπὸ μέρους τῆς καθοδηγητῆς τοῦ ΚΚΣΕ καὶ οἱ διασπαστικὲς ἐνέργειες ποὺ διαπράττει η τελευταῖα ἐνάντια στὶς δημοκρατικὲς δυνάμεις τῆς χώρας μας, κάτια ἀπὸ δππορτονιστή πορθσημα, ἔχουν σὰν ἀποτέλεσμα νὰ βοηθᾶν τὸν ἀμερικανικὸ ἡμιπεριαλισμὸ καὶ τὸ γιαπωνέζικο μονοπολιακό κεφάλαιο στὶς βραμερές συνωμοσίες τους. Ἐπιπλέον εἶναι φανερὸ πῶς χτυπώντας τὸ κόμμα μας καὶ τὶς δημοκρατικὲς δυνάμεις τῆς Ιαπωνίας — τῆς ποὺ σπουδαίας βάσης ποὺ διαθέτουν οἱ ἀμερικάνοι ἡμιπεριαλιστὲς στὴν Ασία — εἶναι σὰ νὰ χτυποῦν ἀκριβῶς τὸ σύνολο τῶν διεθνῶν δυνάμεων ποὺ ἀγωνίζονται ἐνάντια στὴν φιλοπόλεμη καὶ ἐπιθετικὴ πολιτικὴ τῶν ἀμερικάνων ἡμιπεριαλιστῶν.

«Εἶναι ἐντελῶς καθαρὸ πῶς οἱ ἐνέργειες αὐτὲς ἔχονται σὲ σύγκρουση μὲ τὶς ἐπαναστατικὲς ἀρχές τῆς Διακήρυξης τοῦ 1957 καὶ τῆς Δήλωσης τοῦ 1960 καὶ μὲ τὶς στοιχειώδεις ἀρχές τοῦ μαρξισμὸ-λενινισμοῦ καὶ τὸν προλεταριακὸ διεθνισμό.

«Ἐπιπλέον εἶναι βέβαιο πῶς οἱ μηχανορραφίες αὐτὲς τῆς καθοδηγητῆς τοῦ ΚΚΣΕ θὰ χρεωκοπήσουν κατὰ ἀθλιο τρόπο ποὺ ἀκείνες τὸν Χρονοτσώφρῳ.

«Διαβεβαώνουμε πῶς ἀνὴρ νέα σοβιετικὴ καθοδηγητὴ ἀγνοεῖ τὶς ἐπίσημες προειδοποήσεις μας καὶ τὶς συντροφικές συμβουλὲς ποὺ τὸν χρονικόντων δώσει σὲ πολλές περιπτώσεις καὶ δὲν βάζουν τέρμα στὶς σοβιετικές τους καταφεύγοντας σὲ πολιτικὴ τῶν ἀμερικάνων

(Συνέχεια στὴ σελ. 64)

● ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΦΡΟΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

'Η μόνιμη ἐπιτροπὴ ποὺ ἔχει ἀναλάβει τὴν προετοιμασία τῆς δεύτερης ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης υἱοθέτησε ὅμοφωνα στὶς 26 Ἰουνίου τὸ δράδυ στὸ Ἀλγέρι, ἀποφάσεις σχετικὲς μὲ τὴν ἀναβολὴ τῆς Δεύτερης ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης. Αὐτὸς εἶναι ἔνα θετικὸ ἀποτέλεσμα ποὺ ὀφείλεται στὶς σύντονες προσπάθειες καὶ στὴ γενικὴ συγκατάθεση ἀπὸ τὶς συζητήσεις μὲ τὶς χῶρες οἱ δποῖες διαφυλάττουν τὴν ἀφρικανοασιατικὴν ἀλληλεγγύην καὶ ενχονται τὴν ἐπιτυχία τῆς ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης καὶ μὰ ἡττα τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντιδρασῆς στὴν συνωμοσία τους ποὺ ἀποβλέπει νὰ ὑπονομεύσει πλήρως καὶ νὰ ματαιώσει τὴν ἀφρικανοασιατικὴν διάσκεψη.

Στὴν ἀρχὴ ἡ σύσκεψη τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ποὺ εἶχε ἀναλάβει νὰ προετοιμάσει τὴ δεύτερη ἀφρικανοασιατικὴ διάσκεψη ἐπόκειτο γὰρ συγκληθεῖ στὸ Ἀλγέρι στὶς 24 Ἰουνίου καὶ ἡ διάσκεψη ἀνωτάτου ἐπιπέδου στὶς 29 Ἰουνίου. Πολλὲς χῶρες τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας εἶχαν κάμει πολλὲς προσπάθειες γιὰ νὰ προωθήσουν αὐτὴ τὴ διάσκεψη τῆς ἀντιμπεριαλιστικῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἡ Ἀλγερία, φιλοξενοῦσα χῶρα, εἶχε προσφέρει τόσο στὸ ὑλικὸ πεδίο δοσοῦ καὶ στὴν δργάνωση σημαντικὴ συνεισφορὰ γιὰ τὴν προετοιμασία τῆς.

Οἱ περισσότερες χῶρες τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς εἶχαν ἀποφασίσει νὰ συμμετάσχουν στὴ διάσκεψη καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι δρισμένων χωρῶν εἶχαν φθάσει ἡδη στὸ Ἀλγέρι γιὰ νὰ πάρουν μέρος στὴ σύσκεψη τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ποὺ ἀπὸ τὴ διάσκεψη ἀνωτάτου ἐπιπέδου.

'Ἐν τῷ μεταξὺ στὶς 29 Ἰουνίου ἔγιναν ἀλλαγὲς στὴν πολιτικὴ κατάσταση στὸν Ἀλγερία καὶ τὸ Ἐπαναστατικὸ Συμβούλιο πῆρε στὰ χέρια τὸν τὴν ἔξουσια καὶ τὸν ἔλεγχο τῆς κατάστασης τῆς χώρας. Αὐτὲς οἱ ἀλλαγὲς ἀφοροῦν τὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῆς Ἀλγερίας. 'Ἡ ἀλγερινὴ κυβένηση ἐπιβεβαίωσε ἐπανειλημένα δτι ἡ χῶρα τῆς θὰ ἐκπληρώσει ὅλες τὶς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις τῆς, δτι θὰ συνεχίσει νὰ ἐντείνει τὸν ἄγνων ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ ἀποκοινωνική διάσκεψη στὴν προβλεπόμενη ἡμερομηνία. 'Ἡ κινέζικη κυβένηση πιστὴ στὴν ἀρχὴ τῆς μὴ ἐπέμβασης στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων χωρῶν, ἔξεφρασε τὴν ὑποστήριξη τῆς στὸ Ἐπαναστατικὸ τῆς Ἀλγερίας. Τάχθηκε ὑπὲρ τῆς σύγκλησης τῆς ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης στὴν προβλεπόμενη ἡμερομηνία καὶ ἐκδήλωσε τὴν πρόθεση τῆς νὰ δοηθήσει στὸ νὰ πετύχει ἡ διάσκεψη. Πολλὲς εἶναι οἱ χῶρες ποὺ συμμερίζονται αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία. Στὴ διάρκεια μερικῶν ἡμερῶν μετὰ ἀπὸ τὶς ἀλλαγὲς ποὺ ἔγιναν στὴν Ἀλγερία, οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Κίνας, τοῦ Βιετνάμ, τῆς Κορέας, τῆς Ἰνδονησίας, τῆς Συρίας καὶ ἄλλων χωρῶν ἔφθασαν στὸ Ἀλγέρι γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὴν προβλεπόμενη διάσκεψη.

'Η μόνιμη ἐπιτροπὴ ἀποφάσισε στὶς 24 Ἰουνίου νὰ ἀναβάλει γιὰ 48 ὥρες τὴ σύσκεψη τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν γιὰ νὰ εἶναι παρόντες ὅσο γίνεται μεγαλύτερος ἀριθμὸς χωρῶν. Στὶς 25 Ἰουνίου, 27 χῶρες εἶχαν στέλει τὸν ὑπουργούν τους τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ ἄλλους ὑπουργούντος τὸν Ἀλγέρι, ἀλλὰ οἱ ἀντιπρόσωποι ὀφεκτοῦ ἀριθμοῦ χωρῶν ἦταν ἀκόμη ἀπόντες καὶ ἐπιπλέον ὑπῆρχε λίγος ἀριθμὸς ἀντιπροσώπων τῶν ἀφρικανικῶν χωρῶν. 'Ορισμένες χῶρες ζήτησαν τὴν ἀναβολὴ τῆς διάσκεψης.

Οἱ χῶρες ποὺ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δὲν εἶχαν ἔρθει ἀκόμη ἢ εἶχαν ταχθεῖ ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῆς διάσκεψης, δὲν ἐκδηλώνοταν κατὰ τὸν ἰδιο τρόπο. Ἐνας ὀφεκτοῦ ἀριθμὸς χωρῶν εἶχε μιὰ θετικὴ θέση ὡς πρὸς τὴ δεύτερη ἀφρικανοασιατικὴ διάσκεψη καὶ γιὰ νὰ ἐπιτύχει ἡ διάσκεψη συμφώνησαν μὲ τὴν ἀναβολὴ τῆς.

'Τρῆποντος ἔνας μικρὸς ἀριθμὸς χωρῶν ποὺ εἶχαν ἀνομολόγησον σκοπούς.

Προσπάθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ νὰ τορπιλίσουν τὴ διάσκεψη. 'Ο ἴνδικος τύπος προπαγάνδηζε ἀνοιχτὰ δτι ἡ ἔννοια τῆς ἀφρικανοασιατικῆς ἀλληλεγγύης εἶναι αὐτὴ καθεαυτὴ λίγο ἔξεπασμένη (Τάχης τῶν Ἰνδῶν). 'Ομολογοῦσε δτι ἡ Ἰνδία δὲν ἦθελε ποτὲ μιὰν ἀλλὴ ἀφρικανοασιατικὴ διάσκεψη (Στέιτσμα).

Συγχρόνως ἡ διάσκεψη ὀφειλει νὰ ἀντιμετωπίσει τὶς ἐπιθέσεις καὶ τὶς πάντοτε πὐλ λυσσασμένες ἐνέργειες σαμποτᾶς τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ δὲν ὅλων τῶν ἀντιδραστικῶν. 'Απὸ πολὺ καιρὸ δὲ χῶρες αὐτῆς, μὲ χίλιους δυὸ τρόπους διέδιαν ψέματα καὶ ἐστειρῶν ζεζάνια ἀνάμεσα στὶς ἀφρικανοασιατικὲς χῶρες καὶ γιὰ νὰ τορπιλίσει τὴ διάσκεψη, ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνηση ἀπέστειλε ἑιδικῶς διπλωμάτες, ὅπως ὁ Ἀβερελ Χάρομαν καὶ ἔδωσε δημητρίες στὸν πρεσβευτές τῆς γιὰ νὰ δραστηριοποιήσῃ στὸν Ἀσία καὶ τὴν Ἀφρική. 'Ορισμένοι πράκτορες τῶν ΗΠΑ προσπάθησαν μὲ χίλια δυὸ μέσα νὰ πάρουν μέρος στὴ διάσκεψη γιὰ νὰ ὑπονομεύσουν ἀπὸ τὰ μέσα τὴν ἀντιμπεριαλιστικὴ ὑπόθεση τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς. Οἱ ἐνέργειες σαμποτᾶς τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντιδρασῆς ἔναντί της ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης ἔγιναν πὐλ ἔφερες μετὰ ἀπὸ τὶς ἀλλαγὲς ποὺ ἔγιναν στὴν πολιτικὴ κατάσταση τῆς Ἀλγερίας.

Μετὰ τὴν ἐγκαθίδωση τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀλγερίας, οἱ προετοιμασίες τῆς Δεύτερης ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης ἔχακολονθησαν χωρὶς διακοπή, δημιουργῶντας ἔτσι τὶς ἀναγκαῖες συνθῆκες γιὰ τὴ σύγκληση τῆς διάσκεψης. 'Ἐντούτοις δὲ ἴμπεριαλισμὸς καὶ οἱ πράκτορες τοῦ ἐπιχείρησαν νὰ χτυπήσουν λυσσασμένα τὸ Ἐπαναστατικὸ Συμβούλιο, προπαγανδίζοντας τὴν ἰδέα δτι ἡ κατάσταση στὴν Ἀλγερία ἦταν συγκεχυμένη καὶ ἐπὶ πλέον νὰ προκαλέσουν καὶ νὰ ὑποθάλπουν ὑπονομευτικὲς ἐνέργειες, φθάνοντας ἀ-

κόμη νὰ χρησιμοποιήσουν τρομοκρατικά μέσα. Στις 25 'Ιουνίου προκάλεσαν μιὰ ἔκρηξη στὸ κτίριο τῆς διάσκεψης ποὺ μόλις είχε τελειώσει. Μέσα σ' αὐτὲς τις συνθήκες ή ἀσφάλεια τῶν ἀντιπροσώπων ἀπειλεῖτο σοβαρά.

'Εμπόδης στὰ παραπάνω γεγονότα δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ συνέλθει ή διάσκεψη σύμφωνα μὲ τὸ ἀρχικὸ σχέδιο.

'Απὸ τὴν ἀρχὴ ὁ λιμενιαλισμὸς καὶ οἱ πράκτορες του προετοίμαζαν μιὰ συνωμοσία. Ήθελαν νὰ πετύχουν μέσον τῆς σύσκεψης τῶν ὑπουργῶν τῶν 'Εξωτερικῶν νὰ ἀναβάλουν ἐπ' ἀριστον τὴ διάσκεψη κορυφῆς. Τότε ἐνέτειναν τὴ δραστηριότητά τους. Κυκλοφοροῦσαν πάσης φύσεως φῆμες. 'Ισχυρίζοντουσαν ὅτι ή διάσκεψη χάρηκε καὶ πλ.

'Ο ἀντιπρόσωπος τῶν 'Ινδιῶν διατυπάνεις ὅτι ἔπειπε νὰ συνέλθει η διάσκεψη τῶν ὑπουργῶν τῶν 'Εξωτερικῶν, ἐνῶ δὲν ἀνδρὸς ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν δὲν είχε πέσει ἀκόμα στὴν 'Αλγερία. 'Αποκαλύφθηκε ὅτι δὲν ἀντιπρόσωπος, σὲ συνεννόηση μὲ δρισμένες χῶρες, είχε συνωμοτήσει νὰ προτείνει στὴ σύσκεψη τῶν ὑπουργῶν τῶν 'Εξωτερικῶν νὰ «ἀναβάλει τὶς ἔργασies τῆς ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης καὶ νὰ βάλει σὲ ἐνέργεια μιὰ «προσωρινὴ ἐπιτροπή», ἐπιτροπὴ τῆς δποίας ή δημιουργίας δὲν ἴσθιναμοῦσε μὲ τὴ διάλυση τῆς μόνιμης 'Επιτροπῆς ποὺ ὑπῆρχε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ. Αὐτὸς θὰ είχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ διαγραφοῦν μὲ μιὰ μονοκοντυλιὰ οἱ ἀποφάσεις τῆς προπαρασκευαστικῆς σύσκεψης γιὰ τὴν ἀφρικανοασιατικὴ διάσκεψη, σύσκεψη ποὺ είχε γίνει στὴ Τζακάρτα τὸ 1964, ἔτσι ποὺ ή ἀφρικανοασιατικὴ διάσκεψη θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ συγκληθεῖ.

Μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτά, οἱ ὑπουργοὶ τῶν 'Εξωτερικῶν καὶ οἱ

ἀντιπρόσωποι ἐνὸς δρισμένου ἀριθμοῦ χωρῶν, μεταξὺ αὐτῶν καὶ ή Κίνα, σκέφθηκαν σοβαρὰ αὐτὴ τὴ καινούργια κατάσταση. Κατεχόμενοι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ διαφυλάξουν τὴν ἀφρικανοασιατικὴ ἀλληλεγγύη καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀσφάλεια τῶν ἀρχηγῶν τῶν κρατῶν ἡ τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν ἔξωτερικῶν τῶν χωρῶν ποὺ ἔπαιρναν μέρος, πήραν τὴν πρωτοβουλία νὰ προτείνουν συγχρόνως τὴν ἀναβολὴ τῆς σύσκεψης τῶν ὑπουργῶν τῶν 'Εξωτερικῶν καὶ τῆς διάσκεψης ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου καὶ ή φιλοξενοῦσα χώρα νὰ μείνει ή Ιδια. Σύμφωνα μὲ τὸ πνεύμα τῆς Μπαντούγκα νὰ καταλήγουμε σὲ μιὰ συμφωνία μὲ τὸ δρόμο τῶν συζητήσεων, αὐτὴ ή πρωτοβουλία ἐπιδοκιμάσθηκε ἀπὸ πολλές χώρες μετὰ ἀπὸ πλήρη συμφωνία.

Στις 26 'Ιουνίου ή μόνιμη 'Επιτροπὴ κατέληξε διμόφωνα καὶ υἱοθέτησε τὴν ἀπόφαση τῆς ἀναβολῆς τῆς διάσκεψης. 'Επρόκειτο γιὰ ἔνα σωτὸν μέτρο ποὺ υἱοθετήθηκε σὲ αὐτές τὶς συνθῆκες, ἔνα θετικὸ μέτρο γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει ἀκριμη μεγαλύτερη ἐπιτυχία στὴ διάσκεψη. Αὐτὸς τὸ μέτρο διαφέρει οικιακὰ ἀπὸ τὴν προτεινόμενη ἀναβολὴ τῶν 'Ινδιῶν καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν.

'Η ἀνακοίνωση τῆς μόνιμης 'Επιτροπῆς ἐπιβεβαίωσε σαφῶς ὅτι ή ἐντολὴ ποὺ τῆς ἐμπιστεύθηκε ἡ προπαρασκευαστικὴ σύσκεψη τῆς Τζακάρτας παρέμεινε ἀμετάβλητη. 'Ἐπογομίζει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὅτι τὰ κράτη τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς 'Ασίας θὰ ἀναπτύξουν στὸ μάξιμον τὶς προσπάθειες γιὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἀφρικανοασιατικὴ ἀλληλεγγύη καὶ νὰ στερεώσουν τὶς δυνάμεις ποὺ μάχονται ἐναντίον τοῦ λιμενιαλισμοῦ, τοῦ αποικιασμοῦ, τοῦ λιμενιαλισμοῦ καὶ τοῦ νεοαποικιασμοῦ, νὰ ἀναπτύξει περισσότερο τὸ πνεύμα τῆς Μπαντούγκα καὶ νὰ ἐνισχύσει τὴν ἀφρικανοασιατικὴ ἀλληλεγγύη. Τοὺς εἶναι πολὺ περισσότερο ἀναγκαῖο νὰ ἀναπτύξουν τὴν ὑπόθεση τῆς ἀλληλεγγύης ἐναντίον τοῦ λιμενιαλισμοῦ, τῷρα ποὺ δὲ ἀμερικανικὸς λιμενιαλισμὸς ἐπεκτείνει τὸν ἐπιθετικὸ τὸ πόλεμο στὸ Βιετνάμ.

'Η δεύτερη ἀφρικανοασιατικὴ διάσκεψη, ποὺ ή ἔναρξη τῆς είχε καθορισθεῖ γιὰ τὶς 29 'Ιουνίου, εἶναι μιὰ διάσκεψη μεγάλης ιστορικῆς σημασίας. Κοινὸς πόδος πάνω ἀπὸ 2 δισεκατομμύριον 'Ασιατῶν καὶ 'Αφρικανῶν εἶναι νὰ δούν τὴ διάσκεψη νὰ σηκωσεῖ ἀκόμη πιὸ ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ ἀγώνα ἐναντίον τοῦ λιμενιαλισμοῦ, τοῦ ἀποικιασμοῦ καὶ τοῦ νεοαποικιασμοῦ, νὰ ἀναπτύξει περισσότερο τὸ πνεύμα τῆς Μπαντούγκα καὶ νὰ ἐνισχύσει τὴν ἀφρικανοασιατικὴ ἀλληλεγγύη. Τοὺς εἶναι πολὺ περισσότερο ἀναγκαῖο νὰ ἀναπτύξουν τὴν ὑπόθεση τῆς ἀλληλεγγύης ἐναντίον τοῦ λιμενιαλισμοῦ, τῷρα ποὺ δὲ ἀμερικανικὸς λιμενιαλισμὸς ἐπεκτείνει τὸν ἐπιθετικὸ τὸ πόλεμο στὸ Βιετνάμ.

'Ακριβῶς γ' αὐτὸς τὸ λόγο πολλές χῶρες τῆς 'Ασίας καὶ τῆς 'Αφρικῆς ἥλπιζαν πάρα πολὺ ὅτι ή διάσκεψη θὰ συνερχόταν δῆποτε εἰχε προβλεφθεῖ. Αὐτὴ ή ἐπλέοντα εἶναι ἐντελῶς δικαιολόγημένη. 'Αλλωστε, είχαν γίνει πάρα πολλές προετοιμασίες γιὰ τὴ σύγκληση τῆς διάσκεψης καὶ ή 'Αλγερία ή χώρα ποὺ θὰ τὴν φιλοξενήσει, είχε ἥδη κάνει δῆλες τὶς ἀπαιτούμενες ὄλικες καὶ τεχνικὲς προετοιμασίες. 'Εντούτοις δροσμένος ἀριθμὸς χωρῶν, ἔχοντας διαφορετικὴ γνώμη, ζήτησε τὴν ἀναβολὴ τῆς διάσκεψης. Εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ παρθεῖ δῆλος γνώμη τους διός αὐτὸς.

'Η κινέζικη κυβερνηση ὑποστήριξε πάντοτε ἐνεργητικὰ τὴ σύγκληση τῆς δεύτερης ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης καὶ ἥλπιζε νὰ ἔργασθε ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὶς ἄλλες χῶρες τῆς 'Ασίας καὶ τῆς 'Αφρικῆς γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς διάσκεψης. Η

Κίνα καὶ πολλές ἄλλες χῶρες ἥλπιζαν ὅτι ή διάσκεψη θὰ συνερχόταν δῆποτε εἰχε προβλεφθεῖ. 'Εντούτοις ή Κίνα δὲν μποροῦσε καθόλου νὰ ἀγνοήσει τὴ γνώμη ἐνὸς δρισμένου ἀριθμοῦ χωρῶν οἱ δποίες πρότειναν τὴν ἀναβολὴ τῆς διάσκεψης. Πάντοτε πιστεύμεις ὅτι οἱ διαφορεῖς γνωμῶν ἀνάμεσα στὶς χῶρες τῆς 'Ασίας καὶ τῆς 'Αφρικῆς πρέπει νὰ διευθεύνται σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴ τοῦ τὸν νὰ καταφεύγουμε σὲ μιὰ ταυτότητας ἀπόφεων μὲ τὸ δρόμο τῶν συζητήσεων καὶ νὰ ἀναζητοῦμε τὰ κοινὰ σημεῖα ἀφήνοντας κατὰ μέρος τὶς διαφορές. Αὐτὴ ή ἀρχὴ ἐφαρμόσθηκε στὴν πρώτη ἀφρικανοασιατικὴ διάσκεψη. Παραμένοντας πιστὴ στὴν δέση τῆς γιὰ τὴν ἀφρικανοασιατικὴ ἀλληλεγγύη στὸν κοινὸ ἀγώνα ἐναντίον τοῦ λιμενιαλισμοῦ, ή κινέζικη ἀντιπροσωπεία ἔκανε πολλές συνεισφέρεις στὸ τὸν νὰ δρεθοῦν κοινὰ σημεῖα στὶς γνώμες τῶν διαφόρων πλευρῶν.

'Ακριβῶς μετὰ τὴν πλατειὰ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν, ή μόνιμη 'Επιτροπὴ ἀποφάσισε διμόφωνα τὴν ἀναβολὴ τῆς διάσκεψης. Αὐτὴ ή ἀπόφαση εἶναι σύμφωνος μὲ τὰ κοινὰ συμφέροντα τῶν ἀφρικανοασιατικῶν χωρῶν καὶ λαῶν, τὰ δποία συνίστανται στὴν ἐνίσχυση τῆς ἀλληλεγγύης τους ἐναντίον τοῦ λιμενιαλισμοῦ.

'Η ἀπόφαση ποὺ πάρθηκε ἀπὸ τὴ μόνιμη προπαρασκευαστικὴ 'Επιτροπὴ τῆς δεύτερης ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης γιὰ τὴν ἀναβολὴ τῆς διάσκεψης εἶναι μιὰ ὑπόθεση ή δποία καταδεικνύει ἐξ δλοκλήρου τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐπιτροπῆς. 'Η ἐπιτροπὴ δὲν ἔλλαξε παρὰ τὴν ἡμερομηνία τῆς σύγκλησης τῆς διάσκεψης, οἱ ἀποφάσεις ποὺ υἱοθετήθηκαν κατὰ τὴν σύσκεψη τῆς Τζακάρτας τὸν 'Απρίλη τοῦ 1964 ἐπὶ τῶν διαφόρων προβλημάτων ποὺ μὲ τὸν ἀφροδούν τὴ σύγκληση τῆς δεύτερης ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης παραμένουν ἀμετάβλητες καὶ τὸ 'Άλγερι παραμένει πάντοτε ή ἔδρα τῆς διάσκεψης.

Αὐτὸς ποὺ συνέβη στὴν 'Αλγερία στὶς 19 'Ιουνίου εἶναι δὲν δικαιολόγουν ἐσωτερικὴ ὑπόθεση τῆς χώρας αὐτῆς. Σύμφωνος

('Η συνέχεια στὴ σελ. 64)

ΔΥΟ ΓΡΑΜΜΕΣ ΔΙΑ- ΜΕΤΡΙΚΑ ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ

Λόγος τοῦ Τσάο - Χι - Μίν
στή διάσκεψη τοῦ 'Ελσίνσκι

ΣΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΙ- ΝΗΜΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ο Τσάο-Χι-Μίν, δραχηγδός της κινέζικης άντιπροσωπείας «στὸ παγκόσμιο συνέδριο γιὰ τὴν εἰρήνη, τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ τὸ γενικὸ ἀφοπλισμὸ» ἔξεφωνησε στὴ συνεδρίαση τῆς διομέλειας στὶς 12 Ἰουλίου τὸ βράδυ λόγο στὸν διποὺο καταδίκασε ἐνεργητικὰ τὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμὸ γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἔντασης τῆς πολιτικῆς τοῦ τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου καὶ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ δόγματος Τζόνσον σὲ παγκόσμια κλίμακα.

Ἐπιβεβαίωσε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν ἀποφασιστικὴ καὶ πλήρη ὑποστήριξη τοῦ κινέζικου λαοῦ στὸν ἀδελφὸ βιετναμέζικο λαὸ στὸ δίκαιο ἀγάνα τοῦ γιὰ τὴν ἀπελευθερωση τοῦ Νότιου Βιετνάμ, τὴν ὑπεράσπιση τοῦ Βόρειου καὶ γιὰ τὴν ἐνοποίηση τῆς πατρίδας τοῦ, καθὼς καὶ τὴν σταθερὴ τὸν ἀντίθεση στὴ συνωμοσία τῶν ἐδιαπραγματεύσεων τῆς εἰρήνης ποὺ ἔχει πάντα τὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμὸ καὶ αὐτοὺς ποὺ τὸν ἀκολούθουν.

Ο Τσάο-Χι-Μίν δήλωσε: «Ἐνῶ βρισκόμαστε ἐδῶ συγκεντρωμένοι, δὲ ἀγνῶνας τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἔναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου ποὺ συνεχίζει ὁ ἴμπεριαλισμὸς μὲ ἐπικεφαλῆς τῆς ΗΠΑ, γιὰ τὴν πραγματοποίηση καὶ τὴν ἐδραίωση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, ἀναπτύσσεται σὰν μιὰ ἀνερχόμενη παλέρροια.

Οἱ λαοὶ τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν ἀγωνίζονται πλάι-πλάι μὲ τὸν καταπιεζόμενον λαοὺς καὶ τὰ ἔθνη. Τὸ ἐθνικὸ καὶ δημοκρατικὸ κίνημα στὴν 'Ασία, στὴν 'Αφρικὴ καὶ τὴ Λατινικὴ 'Αμερικὴ καταφένει ὅλο καὶ πιὸ σκληρὰ χτυπήματα πάντοτε στὸν ἴμπεριαλισμὸ, στὸν ἀποικισμὸ καὶ τὸ νεοαποικισμό. Οἱ ἀγωνιστὲς τοῦ λαοῦ πάνω στὸ ἔδαφος τοῦ Νότιου Βιετνάμ, οἱ ἀντάρτες στὶς ζοῦγκλες τοῦ Κογκδ-Λεοπολντβίλ, οἱ πατριώτες στὸ δόδοφράγματα τοῦ 'Αγίου Δομίνικου καὶ ὅλοι οἱ λαοὶ ποὺ ἀγωνίζονται θραρραλέα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή τους καὶ τὴ χειραφέτησή τους, πραγματοποιοῦν νικηφόρους ἀγῶνες. Τὸ κίνημα τῶν λαϊκῶν μαζῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, τῆς Βορείου 'Αμερικῆς καὶ τῆς Ανδοτραλίας ἔναντίον τῆς ἴμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου πῆρε μιὰ καινούργια ἀνοδο. Στὸν δρόμος τῆς Οδύσσεϊκῶν ἐπιστης, δεκάτης χιλιάδες ἀμερικάνιοι διαδηλώνουν μὲ παλλόμενα συνθήματα, ἀπαιτώντας νὰ φύγουν οἱ ἀμερικανοὶ ἐπιδρομεῖς ἀπὸ τὸ Βιετνάμ καὶ τὴ Δομινικανὴ Δημοκρατία».

«Ἐξετάζοντας τὰ προβλήματα τῆς ὑπεράσπισης τῆς παγκόσμιας εἰρήνης καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, πρόσθεσε, δρεῖλουμε πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ καθορίσουμε ποιὰ εἶναι ή κυριώτερη δύναμη ποὺ ἀπειλεῖ τὴν παγκόσμια εἰρήνη, ποιὰ εἶναι ή κυριώτερη δύναμη ποὺ σφετερίζεται τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία τῶν διαφόρων χωρῶν.

Τὰ μεταπολεμικὰ καὶ τὰ σημειωνὰ γεγονότα δείχνουν καθαρὰ ὅτι δὲ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς εἶναι δὲ μεγάλος ἐγκληματίας δὲ διποὺο θέτει σὲ κίνδυνο τὴν παγκόσμια εἰρήνη, τὸ κυριώτερο προπύργυρο τοῦ ἀποικισμοῦ τῆς ἐποχῆς μας καὶ δὲ κοινὸς ἐχθρὸς τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, γιὰ τὴν ἀπόκτηση καὶ τὴ σταθεροποίηση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, πρέπει νὰ χτυπήσουμε ἀποφασιστικὰ τὴν πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ.

»Οἱ ιδύνοντες ἀμερικάνικοι κύκλοι ἐφαρμόζουν σήμερα τὸ λεγόμενο δόγμα Τζόνσον, αὐτὸν ποὺ ἀποκαλύπτει ὅλόμα πιὸ καθαρὰ τὴν ἐπιθετικὴ φύση τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ».

'Αναφερόμενος στὰ διαπραγμάτευτα ἐγκλήματα ἀπὸ τὸ Η.Π.Α. εἰς τὸ δυνομα τὸν «Δόγματος Τζόνσον», δὲ Τσάο-Χι-Μίν εἶπε ὅτι «κατὰ τὸν Τζόνσον κάθε κυβέρνηση ποὺ δὲν τοῦ ἀρέσει δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπάρχει στὸ κόσμο». 'Η κυβέρνηση Τζόνσον «χρησιμοποιεῖ φρενιτωδῶς τὶς ἔνοπλες δυνάμεις τῆς γιὰ νὰ ἐφαρμόσει τὴν ἀμερικάνικη στρατηγικὴ γιὰ τὴ παγκόσμια κυριαρχία». «Προτειμάζεται δραστήρια δχι μόνο γιὰ νὰ ἐπιβάλλει διαφορετικὸς τύπους πολέμου, ἀλλὰ ἐφαρμόζει τὴ στρατηγικὴ τῆς «εκλιμάκωσης» στὸ Βιετνάμ».

Ο Τσάο-Χι-Μίν εἶπε ὅτι τὸ «δόγμα Τζόνσον» σημαίνει τὴν ἀποστολὴ στρατευμάτων παντοῦ γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν ἐπίθεση, τὴν καταστολὴ τῶν ἐπαναστάσεων καὶ τὴν ἐξαπόλυση πολέμου. Τὸ «δόγμα Τζόνσον» εἶναι τὸ δόγμα τοῦ νεοχιλερισμοῦ...

«Οἱ πράξεις τοῦ Τζόνσον δείχνουν ὅτι δὲν εἶναι καθόλου «συνετός» καὶ «μετριόφρων», ἀλλὰ ὅτι εἶναι ἔνας φανατικὸς ἐκτελεστής τῶν ἐντολῶν τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου τῶν ΗΠΑ.

»Ο ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς ἔχει πολὺ στριμωχεῖ. Μὲ τὶς πράξεις τοῦ ἀπέδειξε ὅτι εἶναι ἀπολύτως στρημένος λογικῆς καὶ διεξάγει ἀδικούς ἐπιθετικούς πολέμους. Οἱ λαοὶ εἶναι ἔναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ καὶ γι' αὐτὸν δ τελευταῖος εἶναι καταδικασμένος σὲ ήττα.

»Ο ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς δοκιμάζει παντοῦ τὴν περιφόρην τῶν λαῶν καὶ παντοῦ στρέφονται ἔναντίον τουν. Εἶναι τώρα πολιορκημένος ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἀπὸ τὸν λαοὺς τοῦ κόσμου.

Οἱ μεγάλες νίκες τοῦ νοτιοβιετναμέζικου λαοῦ ἀπέδειξαν ὅτι οἱ λαϊκὲς δυνάμεις εἶναι ὀλαταμάχητες καὶ ὅτι ἔνας λαϊκὸς πόλεμος εἶναι σίγουρο ὅτι θὰ νικήσει». Τὰ γεγονότα ἀπέδειξαν ὅτι ή ἐμφάνιση τοῦ «δόγματος Τζόνσον» εἶναι μιὰ ἐκδήλωση, δχι τῆς δύναμης τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ, ἀλλὰ τῆς ἀδυναμίας τουν.

Εἶναι ἐντελῶς δυνατὸ νὰ κινηθῇ δὲ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμός, Ισχυρὸς στὴν ἐμφάνιση ἀλλὰ ἀδύνατος στὴν πραγματικότητα. Δὲν ὑπάρχει κανένας ἀπολύτως λόγος νὰ ἐκφοβίζεται κανένας μὲ τὸ ἀπειλητικὸ «Δόγμα Τζόνσον» καὶ νὰ ἀντιμετωπίζει τὴν κατάσταση μὲ ἀπαισιοδέξια.

»Ο δίκαιος πατριωτικὸς ἀγώνας ποὺ διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαὸς ἐνάντια στὴν ἀμερικάνικη ἐπίθεση ἀποτελεῖ σήμερα τὸ κέντρον τοῦ ἀγώνα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἔναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ».

Μιλῶντας γιὰ τὴ σταθερὴ ἀντίθεση τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ καὶ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου στὸ δόλο τῶν «διαπραγματεύσεων χωρὶς προκαταρκτικὸς δρουν» ποὺ προτείχηκαν ἀπὸ τὸν Τζόνσον, δὲ Τσάο-Χι-Μίν εἶπε: «Οἱ συζητήσεις χωρὶς προκαταρκτικὸς δρουνς τοῦ Τζόνσον συνδεύονται πράγματι μὲ δρουνς. Στὴν πραγματικότητα, τὸ κράτημα τοῦ Νότιου Βιετνάμ ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικος ἐπιδρομεῖς εἶναι ἔνας ἐκ τῶν προτέρων ἀπόλυτος δρος».

«Ο Τζόνσον εἶπε ὅτι οἱ ΗΠΑ δὲν θὰ ἀποσυρθοῦν ποτέ, εἴ-

τε αὐτὸν γίνει ἀνοικτὰ ή ὑπὸ τὸ κάλυμμα μᾶς συμφωνίας χωρὶς σημασία. ὑφιστάμενος στὸ Νότιο Βιετνάμ ὅλο και περισσότερο πὺ πολυάριθμες και πάντες το πολιτρέδες ἦττες, ὁ ἀμερικανικος ἡμεριαλισμὸς προσπαθεῖ τώρα νὰ ἀποκτήσει γύρω αὐτὸν τὸ τραπέζι τῶν διαπραγματεύσεων αὐτὸν ποὺ δὲν μπόρεσε νὰ ἀποκτήσει πάνω στὸ πεδίο τῆς μάχης ή τουλάχιστο νὰ κερδίσει χρόνο ἀναβολῆς, μὲ τὸ τέχνασμα τῶν «εἰδηνικῶν διαπραγματεύσεων» γιὰ νὰ ἀποφύγει τὴν διλικὴ ἥττα. «Ολοι δύος ὑποστηρίζουν εἰλικρινὰ τὸ δίκαιο ἀγώνα τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ὀφείλουν νὰ ἔσκεπτάσουν πλήρως και νὰ χτυπήσουν δραστήρια τὸ διόλο, τῶν «εἰδηνικῶν διαπραγματεύσεων» τοῦ ἀμερικανικον ἡμεριαλισμού και δὲν πρέπει σὲ καμιὰ περίπτωση νὰ τὸν βοηθήσουν νὰ πετύχει σ' αὐτὴν τὴν συνομωσία.

«Η κυβέρνηση Τζόνσον δὲν θὰ σταματήσει νὰ αὐξάνει τὴν πραγματικὴ δύναμη τῶν στρατευμάτων τῆς στὸ Νότιο - Βιετνᾶμ καὶ νὰ ἐπεκτείνει τὴν σφαίρα τῶν βαρμβαριδιώμων στὴν Λαϊκὴ Δημοκρατία τοῦ Βιετνάμ γιὰ νὰ υποχρεώσει τὸ νικητὸ δρόμο βιετναμέζικο λαδὸν νὰ δημιουργεῖ. Οἱ ΗΠΑ καὶ αὐτοὶ ποὺ τὸδε ἀκολουθοῦν φωνάζουν ὅτι ἡ Οδόσιγχτων θὰ σταματήσῃ νὰ βομβαρδίζει τὴν Λαϊκὴ Δημοκρατία τοῦ Βιετνάμ ξανθὸν βιετναμέζικο λαδὸν δεχόταν διαπραγματεύσεις. Αὐτὸ δεῖναν ἔνας θρασύτατος πολεμικὸς ἐκβιασμός. Ἐπιτρέπει στὶς Η.Π.Α. νὰ πετύχουν μὲ αὐτὴ τὴν πολιτικὴ νὰ τὸδε ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προθανουν σὲ πολεμικὸν ἐκβιασμὸν σὲ κάθε στιγμὴ καὶ διποὺ τὸδε φαίνεται καλὸ γιὰ νὰ πετύχουν τὸδε επιθετικούς τοὺς σκοπούς».

«Οι υποδέσεις του Βιετνάμ δὲν μποροῦν νὰ διευθετηθοῦν παρὰ ἀπὸ τὸ βιετναμέζικο λαό, δῆλωσε ὁ Τσάο - Χέ - Μίν. Αὐτοὶ ποὺ υποστηρίζουν εἰλικρινὰ τὸ βιετναμέζικο λαό στὸ δίκαιο ἀγώνα του ὀφείλουν νὰ σεβασθῶν πλήρως τὴν ἐπίσημη θέση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ καὶ τοῦ ἐθνικοπλευρούχωτικού Μετώπου τοῦ Νοτίου Βιετνάμ καὶ δὲν πρέπει νὰ διατυπώσουν καμμιὰ πρόταση ποὺ θὰ είναι εναντίον τῆς θέλησης καὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ».

“Η σοδαρή κατάσταση στὸ Βιετνάμ είναι ἔξι δλοκλήρους ἔργο τοῦ ἀμερικανικού ἡμεριδιασμοῦ. Οἱ ΗΠΑ ἔσκισαν τὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης τοῦ 1954 γιὰ τὸ Βιετνάμ, καὶ ἀπέστιελαν τὶς ἐνοπλεῖς τους στὸ Νότιο Βιετνάμ, ἐξαπολύνοντας καὶ ἐπεκτείνοντας τὸν ἐπιθετικὸν τους πλέον. “Οσο ὁλ ἀμερικάνοι ἐπιδρομεῖς θὰ συνεχίζουν νὰ ἐμπλέκονται στὸ Νότιο - Βιετνάμ, οἱ αἰτίες τῶν δυσκολιῶν στὸ πρόδηλημα τοῦ Βιετνάμ δὲν θὰ μπορέσουν ποτὲ νὰ περιορισθοῦν. ’Εν τέλει, μοναδικὸ μέσον γιὰ νὰ διευθετηθεῖ τὸ βιετναμέζικο πρόδηλημα είναι νὰ κυνηγηθοῦν, ὡς τὸ τελευταῖο ἄνδρα, ὅλοι οἱ ἀμερικάνοι ἐπιδρομεῖς ἀπὸ τὸ βιετναμέζικο ξέφασος.

«Ελωισμένοι άνθρωποι πιστεύουν ότι η συνέχιση του πολέμου προξενεί στο διεταναμέζικο λαό πολὺ πιο μεγάλες θυσίες. Ομως η άμερικανική έπιδεση είναι ή αλτία σήμερα τι ώντες είναι ντες στο τού διεταναμέζικου λαού. Έτσι διατηρείται ο πολέμος καθώς οι ΗΠΑ προσπαθούν να την έχουν στην άγνωστη της γιατί δεν μπορούν πια να υποφέρει την έγχληματική υποδούλωση και την αίματηρη σφαγή από τον άμερικανικό λιμενιαλισμό. Οι απώλειες και οι θυσίες πού είναι υποστεί διατηρείται ο πολέμος λαδός στην περιόδο από την υπογραφή των συμφωνιών της Γενεύης για το Βιετνάμ, έως την έξαπλυση της ένοπλης άγνωνα, ξεπερνούν κατά πολὺ τις θυσίες πού γνώρισε στόχη άγνωνα αντών των τελευταίων χρόνων. Το νά γίνει δεκτό το δόλωμα από την διαπραγματεύσεων» του Τζόνσον ότι έπειτα στις ΗΠΑ νά συνεχίσουν την κατοχή τους στο Δότιο - Βιετνάμ και νά προσεκτίνουν τα δεινά του νοτιοδιεταναμέζικου λαού, πράγμα πού θά του έστοιχε πολὺ πιο άκριβα απά το νά έπιμεινε στόχη άγνωνα του της άνιστασης.

«'Ωριομένοι πιστεύουν δτὶ μὲ τὸ νὰ γίνονται υποχωρήσεις στὸ ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ θὰ μπορέσει νὰ ἀποφευχθῆ^{ται} ἡ ἐπέκταση τοῦ πολέμου καὶ θὰ διαφυλαχθῆ^{ται} ἡ παγκόσμια εἰ-^{ρήνη.} Αὐτὸν είναι καθαρὴ ανταπάτηση. 'Η ἴστορία μᾶς ἔδιδαξε δτὶ δὲ ἰμπεριαλισμὸς είναι ἀκόρετος. Μὲ τὸ νὰ ἐφαρμόζεις πολιτικὴ κατευνασμοῦ πρὸς τοὺς ἵπεριαλιστὲς ἐπιδρομεῖς δὲν

κάνεις τίποτε άλλο παρά νὰ ἐνθαρρύνεις την ἐπιθετική τους
δρεξι και νὰ μεγαλώνεις τὸν κίνδυνο ἐνὸς νέου παγκοσμίου
πόλεμου».

Ό Τσάο - Χι - Μήν συνέχισε: «Στή σημερινή κατάσταση, τὸ παγκόσμιο κίνημα τῆς εἰρήνης ὁφεῖται ἐπίμουνα νὰ διαφωτίσει τὸν λαόν, νὰ ἔξεσκάψει τὶς φαδιούργιες τοῦ πλέοντος καὶ τὶς ἐπιθετικές ἔνέργειες τῶν ἡμεραιλιστῶν, μὲ ἐπικεφαλὴ τὶς ΗΠΑ, νὰ ὑποστηρίξει ἀποφασιστικὰ ὅλα τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη στὸν ἀγώνα τους γιὰ τὴν κατάκτηση καὶ τὴ διαφύλαξη τῆς ἔθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐναντίον τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τῶν νεοαποικισμοῦ, νὰ ἔνωνται ὅλους τὸν ἐπαναστατημένους λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου καὶ δλεῖς τὶς φιλειρηνικὲς δυνάμεις γιὰ νὰ σχηματισθεῖ ἔνα ἔνωμένο μετώπο πολὺ πλατύ καὶ νὰ συγκεντρώσει τὶς προσπάθειες γιὰ νὰ ἀγωνισθεῖ ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεραιλισμοῦ, κυρίων ἐχθροῦ τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, καὶ τῶν λακεδέων του. Αὐτὸν είναι τὸ ἀμέσω καθήκον του πρέπει νὰ ἔχει αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸ παγκόσμιο κίνημα τῆς Εἰρήνης καὶ η σωστὴ γραμμὴ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης».

Τρογόραμμισε: «Μέσα στὸ παγκόσμιο κίνημα τῆς Ελρήνης ὁρισμένοι ἀνθρώποι προσπαθοῦν νὰ ἐφαρμόσουν ἐσφαλμένη γραμμή. Ἀντὶ νὰ χτυποῦν οὐδιαστικὰ τὸν ἀμερικάνικο λιμενιαλισμὸν καὶ νὰ ὑποστηρίξουν πραγματικὰ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη στὸν ἄγνωτο τους γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση, προπαγανδίζουν δραστήρια τῇ λόσῃ τῶν παγκοσμίων προβλημάτων μὲ τὴν σοβιετοαμερικάνικη συνεργασία, «τὸ γενικὸ καὶ πλήρη ἀφοπλισμὸ» καὶ τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη» χωρὶς ὅρχες, προσπαθώντας νὰ παραπλανήσουν τὸ παγκόσμιο κίνημα τῆς εἰρήνης.

«Ἐτσι, πολυάριθμες καὶ σημαντικές διαφορὲς ἀρχῆς ἐμφανίσθηκαν στὸ παγκόσμιο κίνημα τῆς εἰρήνης, σ' αὐτὸ τὸ συνέδριο καὶ στὴ διάρκεια τῆς τροειουμασίας του. Γιὰ τὴν περιεδρίσιο τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, είναι ἀπαραίτητο νὰ ἀντιταχθοῦμε στοὺς ἐμπρηστὲς τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, στὸν κύριο ἔχθρο τῆς εἰρήνης.

Μιλώντας παρὰ πολὺ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς εἰρήνης, ὡρισμένοι δὲν τολμοῦν νὰ ἀναφέρουν ἀκόμη καὶ τὸ δνομα τοῦ ἀμερικάνικου ἱμεριαλισμοῦ σὰν τὸν κύριο ἔχθρο τῆς παγκόσμιας εἰρήνης. Στὴν «Ἐκκλησία» ποὺ πρότεινε στις 23 Μαΐου τὴν προπαρακευαστικὴ ἐπιτροπὴ ἀντοῦ τοῦ συνεδρίου, δὲν γίνεται καθόλου διόπινηση τῶν ἐγκλημάτων τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου ποὺ διεπάρχθηκαν ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο ἱμεριαλισμὸ καὶ ἐπὶ πλέον οἱ λέξεις «ἀμερικάνικος ἱμεριαλισμὸς» δέν προφέρονται καθόλου».

«Η είρηνη δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκτηθεῖ ξητιανεύοντάς την.
Ο πόλεμος καὶ ὁ ἴμπεριαλισμὸς εἶναι δίδυμοι ἀδελφοί.

‘Η πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ ἔξινηρετεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ μονοπωλιακοῦ ἀμερικάνικου κεφαλαίου, ἀποτακτικοῦ ἀπὸ τῇ φύσῃ του. Ελναί ἀπάτη καὶ υποχρισία νὰ φαντάζεται κανεὶς διὰ ὃ ἴμπεριαλισμὸς θὰ εἰναι ἀκετὲδε εὐγενικὸς γιὰ νὰ μᾶς προσφέρει τὴν εἰρήνην πάνω σ’ ἔνα διόσκιο ἔανον συμβιβασμούς καὶ παραχωρήσεις καὶ τὸν παρακαλέσουμε γιὰ τὴν εἰρήνην’.

«Αργονύμενοι ἐντελῶς τὸ ϕόδο τοῦ ἄγνων τῶν λαῶν τῶν διαφόρων χωρῶν, ὥστις μένοι ἐπιθυμοῦν τὴν ἀμερικανοσ-
βειτική συνεργασία γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία καὶ κάνουν
τις δργανώσεις καὶ τις συσκέψεις τοῦ παγκόσμιου Συμβουλί-
ου τῆς Εἰρήνης ἀγορὰ συμβιβασμοῦ μὲ τὸν ἀμερικανικὸν ἡπε-
ραιαλισμό, ενταῖς φανερῷ ὅτι εἰναι ἔτικοι νὰ κάνουν τὸ παγκό-
σμιο κίνημα τῆς εἰρήνης δργανο τῆς πολιτικῆς τους τοῦ κα-
τευνασμοῦ καὶ νὰ προσπαθήσουν νὰ ἔξυπηρετήσουν τοὺς πο-
λιτικούς τους συμβιβασμοὺς μὲ τὸν ἀμερικανικὸν ἡπεραιαλισμό».

«Τὸν νὰ ὑποστηρίζεις ή δχι τὸ παγκόσμιο ἐθνικὸ ἀπελευθερωτικὸ κίνημα ἀποτελεῖ ἔνα σημαντικὸ κριτήριο γιὰ νὰ κρίνεις ἐάν ἀγωνίζεται κανεὶς πραγματικὰ κατὰ τοῦ ἡμεραλιόου καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης. Καὶ μὲ τὸ νὰ ὑποστηρίζεις ή δχι τὸ βεταναμέζικο λαδ στὸν ἀγώνα του γιὰ νὰ διώξει ἐντελῶς τοὺς ἀμερικάνους ἐπιδρομεῖς καὶ γιὰ τὴν ἴκανοποίηση τῆς πατρίδας, είναι ἔνα δῆλο στούδαιο κριτήριο γιὰ νὰ γνωρίζεις ἐάν ὑποστηρίζεται πραγματικὰ τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα.

Στήν «έκκληση» τῆς προπαρασκευαστικῆς 'Επιτροπῆς αὐτοῦ

τοῦ συνεδρίου, ἀποφεύχθηκε ἀκόμη νὰ γίνει ὑπόμνηση τοῦ πατριωτικοῦ ἀγώνα ποὺ διεξάγει ὁ βιετναμέζικος λαὸς στὴν ἀντίστασή του ἐναντίον τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης καθὼς καὶ τῆς σημαντικῆς συνεισφορᾶς αὐτοῦ τοῦ ἀγώνα στὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης. Δὲν εἶναι εἴκολα νὰ διακρίνεις ποὺ εἶναι ἡ εἰλικρίνεια στὴν ὑποστήριξη τοῦ ἐθνικοπελευθερωτικοῦ κινήματος;

«Ολα αὐτὰ ἀποκαλύπτουν διτι ὑπάρχουν στοὺς κόλπους τοῦ παγκόσμιου συμβουλίου τῆς εἰρήνης δύο γραμμὲς οἵ διοῖες εἶναι διαμετρικὰ ἀντίθετες».

«Ἡ πρώτη συνίσταται στὸ νὰ ἀπομονωθεῖ στὸ μάξιμον δὲ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμός, κύριος ἔχθρος τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, νὰ καταφέρονται συνεχῆ κτυπήματα στὶς ἴμπεριαλιστικὲς ἐπιθετικὲς δυνάμεις, νὰ ἔξασθεντονται καὶ νὰ ὑπερασπίζεται κατὰ ἀποτελεσματικὸ τρόπο ἡ παγκόσμια εἰρήνη». Αὐτὴ ἡ γραμμὴ εἶναι σύμφωνη μὲ τὰ συμφέροντα καὶ τὶς ἐπιθυμίες τῶν λαῶν τοῦ κόσμου καὶ εἶναι αὐτὴ ποὺ ἔμεις ἐπιδοκιμάζουμε.

«Ἡ δεύτερη συνίσταται στὸ νὰ συγχέει τὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα στοὺς ἔχθρούς καὶ τοὺς φίλους, τὸ νὰ κάνει παραχωρήσεις καὶ συμβιβασμοὺς μπροστὰ στὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμό, νὰ ἐνθαρρύνει τὶς ἐπιθετικὲς ἴμπεριαλιστικὲς δυνάμεις, νὰ αὐξάνει τὸν κίνδυνο τοῦ πολέμου καὶ νὰ διακυβεύῃ τὴν παγκόσμια εἰρήνην. Αὐτὴ ἡ γραμμὴ εἶναι ἀντίθετη μὲ τὰ συμφέροντα καὶ τὶς ἐπιθυμίες τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Ἡ προτεινόμενη «εξκληση» ἀπὸ τὴ προπαρασκευαστικὴ 'Ἐπιτροπὴ εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς τῆς γραμμῆς».

«Αὐτοὶ ποὺ προσπαθοῦν νὰ ἀκολουθήσουν αὐτὴ τὴν ἐσφαλμένη γραμμὴ ἦταν ἀνοιχτὰ καὶ ἐπίμονα ἀντίθετοι, ἕδω καὶ τοῖς χρόνια, μὲ τὸν δρό «ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία» ποὺ προστέθηκε στὴν ἔκκληση τοῦ συνεδρίου τῆς εἰρήνης στὴ Μόσχα καὶ δὲν εἶχαν δεχθεῖ παρὰ τὴ συζήτηση γιὰ τὸ δῆθεν γενικὸ καὶ πλήρη ἀφοτίσμο. Ἡ ἐσφαλμένη τοὺς γραμμὴ ἔχει κιόλας χρεωκοπήσει. Καὶ τώρα προσπαθοῦν νὰ συμπληρώσουν τὰ κενὰ καὶ λένε δρασα λόγια γιὰ νὰ καλύψουν τὴ παλιά τους ταχυδακτυλούργια, ἀλλὰ ἡ φύση τῆς ἐσφαλμένης τους γραμμῆς δὲν ἔχει καθόλου ἀλλάξει. Συνεχίζοντας νὰ ἐνεργοῦν κατὰ αὐτὸν τὸν τρόπο, θὰ φθάσουν στὴν ἴδια χρεωκοπία».

«Σήμερα, αὐτοὶ οἱ διοῖοι ἀκολούθουν αὐτὴ τὴν ἐσφαλμένη γραμμὴ στοὺς κόλπους τοῦ κινήματος τῆς εἰρήνης φωνάζουν πολὺ δυνατὰ γιὰ «ένδητη», γιὰ «κοινὴ δράση» καὶ τώρα εἴτε δρεῖλουμε νὰ συγκεντρώσουμε τὴν προσοχὴ μας δχι πάνω σ' αὐτὸ ποὺ μᾶς χωρίζει ἀλλὰ ἀπάνω σ' αὐτὸ ποὺ μᾶς ἐνόντει. 'Αλλὰ εἶναι αὐτοὶ ποὺ κατέστησαν τὴ βάση τῆς ἐνότητας καὶ οἱ διοῖοι δημιουργοῦν καὶ πλαταίνουν τὴν διάσπαση».

«Νὰ κτυπᾶς τὴν πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ μὲ ἐπικεφαλῆς τῆς ΗΠΑ, ἀποτελεῖ τὴ βάση τῆς ἐνότητας στὸ κίνημα τῆς παγκόσμιας εἰρήνης. 'Εάν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ αὐτὴ τὴ βάση, ποὺ βρίσκεται τότε «αὐτὸ ποὺ μᾶς ἐνόντει»; 'Οφειλούμε νὰ ἔχωρίζουμε τοὺς φίλους

ἀπὸ τὸν ἔχθρον καὶ νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τοὺς ἀληθινοὺς φίλους ἐναντίον τῶν πραγματικῶν ἔχθρῶν. Δὲν πρέπει καθόλου νὰ πέρνουμε τὸν γιὰ τὸν δέ».

Φωνάζοντας γιὰ «κοινὴ δράση» αὐτοὶ οἱ διοῖοι ἔχουν ἐπιδοθεῖ δραστήρια σὲ διασπαστικὲς ἐνέργειες ἔχουν γιὰ πραγματικὸ σκοπὸ νὰ ὑποχρεώσουν τὸν ἄλλους νὰ τὸν ἀκολουθήσουν καὶ νὰ ἔγκαταλείψουν τὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ καὶ νὰ ὑποταχθοῦν σ' αὐτὸν. Αὐτὸ εἶναι, βεβαίως, ἀδύνατο καὶ δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ.

«Αὐτοὶ ποὺ σείουν τὸ μπαστοῦν γιὰ νὰ ἐφαρμόσουν καλύτερα τὴν ἐσφαλμένη τοὺς γραμμὴ δὲν ἐφαρμόζουν στὸ δὲ λάχιστο τὸ ἡ να παραστατικές δημοκρατίες τοὺς κόλπους τοῦ παγκόσμιου Συμβουλίου τῆς Εἰρήνης δύος αὐτές: Ἐμποδίζουν τὴν δημοκρατία, κυριαρχοῦν στὶς συσκέψεις καὶ διαιροῦν τὶς ἀργανώσεις. Αὐτὰ τὰ πρόσωπα ἔχουν ἐπεξεργασθεῖ διόληη σειρὰ καταστατικῶν καὶ κανονισμῶν ταπετοῦ γιὰ τὰ συνέδρια γιὰ νὰ μποροῦν νὰ μανούνδρασουν κατὰ τὸ κέφι τόν, ἀρνούμενοι στοὺς ἄλλους τὸ δικαιωμα νὰ συμμετέχουν σὲ συζητήσεις ήμερες καὶ δημοκρατικὲς. 'Ελπίζουν ἔτσι νὰ πετύχουν νὰ τὸν ἐμποδίσουν νὰ πάρουν τὸ λόγο στὶς διλομέλειες συνεδριάσεις. 'Η ἀντιποσωπεία τῆς Κίνας ἀντιτίθεται ἀποφαστικὰ σ' αὐτὴν τὴν πρακτική, ἀντίθετη μὲ τὴ δημοκρατία, ἡ δοπιὰ δύος ἀποδείχθηκε στὸ παρελθόν, εἶναι ἡ πιὸ ἀντιλαϊκὴ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπικρατήσει».

«Στὸν ἀγώνα ἐναντίον τῆς ἴμπεριαλιστικῆς ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, δὲ κινέζικος λαός καὶ οἱ ἄλλοι λαοὶ εἶναι στενά ἐνωμένοι καὶ ὑποστηρίζονται διαιρεία. 'Τποστηρίζουμε σταθερὰ τὸν λαό της 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς στὸ δίκαιο ἀγώνα τοὺς ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τοῦ νεοαποικισμοῦ. 'Τποστηρίζουμε τὸν λαό της δυτικῆς Εὐρώπης, τῆς Βορείου 'Αμερικῆς καὶ τῆς Ανδραβίλας στὸ δίκαιο ἀγώνα τους ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, ὑποστηρίζουμε δὲς τὶς χώρες καὶ δὲλους τὸν λαό της ὑδάτων τῆς ἐπίθεσης, τὸν ἐλέγχουν, τῆς ἐπέμβασης καὶ τῶν καταπάτεων τῶν ΗΠΑ στὸν ἀγώνα τους ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ».

Τελειώνωντας τὸ λόγο του, δ Τσάο - XI - Μίν δήλωσε: «Οἱ λαοὶ προχωροῦν, οἱ λαοὶ ἀγορίζονται, οἱ λαοὶ γόραφον τὴν ἴστορία. Καμμὰ ἀντιδραστικὴ δύναμη δὲν μπορεῖ νὰ διασπάσῃ τὴ μεγάλη ἐνότητα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ. 'Ο ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς ἔχει καταποντιστεῖ στὸ μεγάλο ὀκεανὸν τοῦ ἀγώνα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἐνάντια του καὶ προσκρούει πάντοτε σὲ πιὸ μεγάλες δυσκολίες. 'Ο κόσμος ἀνήκει σ' δὲλους τὸν ἀγωνιζόμενούς λαούς».

Οἱ λαοὶ θὰ θριαμβεύσουν καὶ θὰ κατακτήσουν τὴν Εἰρήνην».

ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΤΟ ΕΛΣΙΝΣΚΙ

ΗΤΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ

Τὸ παγκόδιο συνέδριο γιὰ τὴν Εἰρήνη, τὴν Ἐθνικὴ ἀνεστησία καὶ τὸ γενικὸ ἀφοπλισμό, δργανωμένο ἀπὸ τὸ παγκόδιο Συμβούλιο τῆς Εἰρήνης, συνῆλθε στὸ Ἐλσίνκι ἀπὸ τὶς 10—15 Ἰουλίου.

Πήραν μέρος 1.470 ἀντιπρόσωποι ἀπὸ 98 χῶρες καὶ 18 διεθνεῖς δργανώσεις. Κάλεσε τοὺς λαοὺς νὰ ἀναπτύξουν ἔνα γεὸ κίνημα ὑποστήριξης γιὰ τὸ Βιετνάμ καὶ νὰ ἀγωνισθοῦν ἐναντίον τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης. "Οσο γ' αὐτοὺς ποὺ ἔκαναν δὲι μπορῶντας γιὰ νὰ διευθύνουν τὸ συνέδριο — καὶ νὰ φανοῦν ἀρεστοῖς στὴν Οδάιγκτων — ματαιώθηκαν οἱ φαδιούργιες τοὺς. Δὲν μπόρεσαν νὰ ἐπιβάλλουν τὴν συμβιβαστικὴ γραμμὴ στὸ παγκόδιο κίνημα τῆς εἰρήνης, δὲν μπόρεσαν, ἴδιατερα, νὰ ἔδοενσουν τὸ φτηνὸ ἐμπόρευμα «τῶν εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων» στὸ πρόβλημα τοῦ Βιετνάμ.

Στὴν τελευταία συνεδρίαση, πάνω ἀπὸ 1.400 ἀντιπρόσωποι φήισαν ἀπόφαση γιὰ τὸ Βιετνάμ καὶ μὰ γενικὴ δῆλωση τοῦ συνεδρίου. "Ἡ ἀπόφαση ὑπογραμμίζει δὲι ὁ σεβασμὸς τῶν θεμελιῶν καὶ ἀπαραίταστῶν δικαιωμάτων τοῦ βιετναμέζικον λαοῦ: δικαιώματα στὴν ἀνεστησία, στὴν κυριαρχία, στὴν ἐνότητα καὶ στὴν ἐδαφικὴ ἀλεραιότητα, μπορεῖ μόνο νὰ θέσει τὶς βάσεις μιᾶς παραδεκτῆς καὶ δίκαιης λύσης στὸ πρόβλημα τοῦ Βιετνάμ.

"Ἀπαιτεῖ τὸ δῆμεο σταμάτημα τῆς ἐπίθεσης τῶν ΗΠΑ ἐναντίον τοῦ Βιετνάμ, καὶ τὴν ἀμεσὴ ἀποχώρηση τῶν στρατευμάτων τοὺς καὶ τῶν στρατευμάτων τῶν δορυφόρων τοὺς. "Ἐπιβεβαιώνει δὲι τὸ Ἐθνικὸ Ἀπειλευθερωτικὸ Μέτωπο τοῦ Νότιου - Βιετνάμ εἶναι δὲ μόνος ἀληθινὸς καὶ νόμιμος ἐκπρόσωπος τοῦ λαοῦ τοῦ Νότιου - Βιετνάμ.

Τὸ συνέδριο, λέει ἀκόμη, ἡ ἀπόφαση, ἐπιδοκιμάζει τὴν ἄνοδο τῶν μαζικῶν κινημάτων ποὺ δὲν παύουν νὰ πλαταίνουν τὴν ἐπιφρόνηση τοὺς νὰ ἔνεινον τὴν δράση τοὺς ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς πολλῶν χωρῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ΗΠΑ, καὶ νὰ ἐκφράζουν ἔτοι τὴν ἀλληλεγγύη τὸ λαὸ τοῦ Βιετνάμ ἐναντίον τῶν ἀμερικάνων ἐπιδομέων. Ἀντὰ τὰ κινήματα πραγματοποιοῦν ἔρανους χρημάτων, φαρμακευτικῆς βοήθειας, ἀποστολῆς ἐνδυμάτων, κλπ., δργανώνουν συναντήσεις, διαδηλώσεις καὶ ἀπεογίες γιὰ τὸ φόρτωμα καὶ μεταφορὰ ὅπλων καὶ ἀμερικάνικου πολεμικοῦ ὄλικου.

"Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτά, συνεχίζει ἡ ἀπόφαση, πολλοὶ θέλουν νὰ γίνουν ἐθελοντὲς γιὰ νὰ πάνε νὰ ἀγωνισθοῦν στὸ πλευρὸ τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ.

"Ἡ γενικὴ δῆλωση καλεῖ ὅλους τοὺς λαοὺς νὰ ἀπαιτήσουν

ἀπὸ τὶς κινεργήσεις τοὺς νὰ πάρουν μέτρα γιὰ νὰ ἀπομονώσουν τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό καὶ νὰ θέσουν τέλος στὴν ἐπίθεση τοῦ: καὶ νὰ ὑποστηρίξουν τοὺς ἀγῶνες ποὺ διεξάγονται σ' ὅλες τὶς ἡπείρους ἐναντίον τοῦ ἀποκισμοῦ καὶ τοῦ νεοαποκισμοῦ καὶ γιὰ μιὰ ἀνθεντικὴ ἀνεξαρτησία, γιὰ τὴν ἐλευθερία, καὶ γιὰ τὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ πρόοδο.

"Ἄλλα γιὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν αὐτὰ τὰ ἀποτελέσματα, πρέπει νὰ ματαιωθοῦν ἐνελῶς οἱ ὑπουλες φαδιούργιες. Γι' αὐτὸν πρέπει νὰ κατακτηθεῖ τὸ ὑψηλὸ ἀγωνιστικὸ δικαίωμα γιὰ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ παρεμβαίνοντος στὶς συνεδρίασεις τῆς διολμέλειας. Μὲ τὴν προτροπὴ τῶν σοβιετικῶν ἀντιπρόσωπων, η προπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπὴ, κατὰ τὴν συνεδρίαση τῆς τοῦ τελευταίου Μαΐου, δημοσίευσε μιὰ σειρὰ «γενικοῦ κανονισμοῦ» μὲ τὸν ὄρον τῶν δοτῶν κανεὶς ἀντιπρόσωπος, ἐκτὸς τῶν καθοδιομένων φητόρων, δὲν ἥταν ἔξουσιοτημένος νὰ παρεμβαίνει στὶς συνεδρίασεις τῆς διολμέλειας.

Οἱ ἀντιπρόσωπεῖς τῆς Κίνας καὶ ἀλλων χωρῶν ἀντιτάχθηκαν σθεναρὰ σ' αὐτό. Καὶ τελικὰ τὸ συνέδριο ἀπέρριψε τὸ σχέδιο τῶν συνομωτῶν. "Ἐτσι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Κίνας, τῆς Ἰνδονησίας καὶ ἀλλων χωρῶν ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα νὰ παρεμβαίνουν στὴ συνεδρίαση τῆς διολμέλειας.

"Τποστηριζόμενος ἀπὸ τὴ σοβιετικὴ ἀντιπρόσωπεία, δ Γκούντετ, ἀρχηγὸς τῆς ἀμερικάνικης ἀντιπρόσωπείας, προσπάθησε νὰ πλασσάρει τὸ πτηνὸ ἀμερικάνικο ἐμπόρευμα τῶν «εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων» γιὰ τὸ Βιετνάμ.

"Τπαγόρδευε μὲ αὐτὸν τὸ τρόπο, στὸ συνέδριο νὰ ἐκλέξει μιὰ ἀντιπρόσωπεια καὶ νὰ τὴν ἀποστέλλει στὸ Ἀνό, στὸ Πεκίνο, στὴν Οδάιγκτων, στὴ Μόσχα καὶ στὰ Ἡνωμ. Ἐθνη.

"Ἄλλα πολλοὶ ἀντιπρόσωποι, στὴν συνεδρίαση τῆς διολμέλειας ή μὲ ἐν τοὺς ἀκόμη κατήγγειλαν αὐτὴ τὴ συνομωσία. "Ἡ ἐπιβεβαίωση τῆς ὑποστήριξης τοὺς στὸ Βιετνάμ καὶ στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ σκέπασε τὶς φωνὲς τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς συνθηκολόγησης. "Ἡ σοβιετικὴ ἀντιπρόσωπεία ἔκανε δὲι μποροῦσε γιὰ νὰ πραγματοποιήσει τοὺς σκοποὺς τῆς. "Ἡταν ἡ πρώτη ποὺ χειροκρότησε τὴν πρόταση τοῦ Γκούντετο: στὰ ἐφωτήματα ποὺ τέθηκαν ἀπάντησε μὲ ὑπεκφυγὲς ἡ ἀκόμη ἀρνήθηκε νὰ ἀπαντήσει, καμιαὶ φορὰ ἀκόμη ἀκόμη ἐγκατέλειπε τὴν καθηυτικα. "Άλλα δὲι ἀπότελε τὰ στρατηγῆματα ἡταν μάταια. Τὸ συνέδριο ἀπέρριψε τελικὰ τὸ δόλω μα τῶν «εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων»

Μπέρτραντ Ράσελ:

ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

Στις 13 Ιουλίου, στο Ελεύθερον, σε μια συνάντηση διάταξης της Ελεγκτικής Μπέρεταντ Ράιελ, έδοσε νάντια διαθεστεί μια δήλωση του Βρετανού φιλόσοπου. Αντίτυπα αντίτης της δήλωσης δόθηκαν στις αντιποδοσιαίες πούληδες νάντια πάρουν μέρος στο παγκόσμιο συνέδριο για την ελεγκτή, την θεμιτική ανέξαρτησία και τὸν γενικὸν ἀφοτισμό.

Ίδοῦ τὸ κείμενο:

Η σημερινή πολιτική τῶν ΗΠΑ είναι ή αλτίς τῆς ἀνησυχίας δύον τῶν φιλειρηνικῶν ἀνθρώπων. Αὐτοὶ ποὺ εἶναι στὴν ἔξουσία στὶς ΗΠΑ ἔχουν καταστρώσει ἵνα συστηματικὸν πρόγραμμα ἐκμετάλευσης καὶ κυριαρχίας στὸ ἔξωτερικό. Σὲ τελευταῖα ἀνάλυση η βάση τοῦ προβλήματος εἶναι ή ἐδῆς: Οἱ ΗΠΑ κατέχουν σ' ὅλο τὸ κόσμο 3.600 στρατιωτικὲς βάσεις. Ή αλτίς αὐτῆς τῆς τεράστιας διεθνοῦς στρατιωτικῆς ἐπί-βλεψης, εἶναι ὅτι δὲ ἀμερικάνικος καπιταλισμὸς ἐλέγχει τὰ 60% τῶν παγκοσμίων πλουτοπαραγωγῶν περγῶν, ἀν καὶ 6% μόνο τοῦ παγκοσμίου πληθυσμοῦ ζοῦν στὶς ΗΠΑ.

Οι λαοί τοῦ κόσμου ἐπαναστατοῦν ἐναντίον αὐτῶν τῶν συνθηκῶν, οἱ δύοτες γι' αὐτὸν εἶναι συνώνυμες μὲ τὴ φτάχεια, τὴν ἀρρώστεια, τὴν μανῆρ ἀλιέτητα. Εἶναι φανερὸ δι τι κανένα ζήνος δὲν θὰ μποροῦσε, μὲ τὴν δύναμη τῶν ὅπλων νὰ διατηρησεῖ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν κορισμοτοίση σχεδὸν τῶν 2/3 τῶν παγκοσμίων πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν χωρὶς νὰ συγκρουσθεῖ μὲ τὴν ἀντίσταση τῶν λαῶν οἱ δύοτοι εἶναι τὰ μέντατα.

Κατόπιν αὐτοῦ ή πλεισθηφία τῶν λαῶν πρέπει ή νὰ υποταχθεῖ ἐντελῶς σ' αὐτήν τὴν κατάσταση, ή νὰ ἐπανασταθῆσι αἵνιγχτα ἔναντιον τῆς κυριαρχίας καὶ τῆς ἀμερικανικῆς ἐκμετάλλευσης. Νὰ οἱ πραγματικές αἵτιες τοῦ προηγμένου σχεδίου τοῦ Ἑξαρτεικὰ κτηνῶδους ἐπιθετικοῦ πολέμου ποὺ οἱ ΗΠΑ διεξάγουν τώρα στὸ Βιετνάμ. Κανένας δὲν ἀμφιβάλλει γι' αὐτό: οἱ συνθήκες ποὺ προκάλεσαν αὐτὸν τὸν ἀγώνα στὸ Βιετνάμ βρίσκονται στὸ σύνολο τῆς Λατινικῆς Αμερικῆς καὶ στὶς μεγαλύτερες περιοχὲς τῆς Αφρικῆς καὶ τῆς Ασίας.

και στις μεγαλυτερες πενουχες της Αφικθις και της Αιολιας.
Τι πρόπειρ να σκεφθει κανεις, για ένα πόλεμο κατά τὸν δ-
ποιο ή ισχυρότερη βιομηχανική χώρα του κόσμου χρησιμο-
ποιει ὅλη την ἐμπειρία και ὅλες τις πηγές πού διαθέτει
για να ἔξοντωσει το λαδ μᾶς δρυσιτικής χώρας πού βρίσκεται
τα χιλιάδες χιλιόμετρα μακρινά της; 'Οκτὼ ἑκατομμύρια
Βιετναμέζων είναι χειρισμένοι σε στρατόπεδα συγχέντωσης

Σέδι λιγότερο από ένα χρόνο, οι ΗΠΑ και τα άνδρεικελά των κυβερνήσεων τους έκτελεσαν 50.000 έπιδομές με βάσης νοτάριου.

Λεξινασσαν πάνω στοὺς πληθυντικοὺς τῶν πόλεων τοῦ Ναϊ-

οι Βιετνάμ δύπλα μαξικής καταστροφής. 'Επιπλέον, οι ΗΠΑ προσπαθούν να επιτύχουν, έξι αλίτια της πεισματώδους άντι-στασης πού συναντά ή πολιτική των της κυριαρχίας, τόν ό γ ο σ α ν α τ ο λ ι μ σ δ π θ δ ξ ν α ξ ο π λ ο άγονα με την Κίνα. 'Έχει κάπει λόγο κανείς να πιστεύει ότι οι άνθρωποι πού χρατούν την έξουσία στο Πεντάγωνο και στην C.I.A(1) προετοιμάζουν αντή τη στιγμή με βομβαρδισμούς την καταστροφή δύον των βιομηχανικῶν πόλεων της Κίνας. 'Εναντία σε αντή την έγχληματική ένεγγεια, πού θὰ δόδηγησε το κόσμο στο χείλος του δύολκηρωτικού προγνω-κού πολέμουν, διέβλουμε να πολλαπλασιάσουμε την ἐ π α - γ ρ ύ π ν η σ ή μ α ζ, και να διγωνισθούμε με δύο η μας τη δυνατή θέρμη και άποφασιστικότητα. Στο παρελθόν μπορούσε να πει κανείς ότι, δύον άφορα την άνταγωνισμού των έξοπλισμάν και το κίνδυνο πυρηνικού πολέμου, δύο τα μέρη πού είχαν επιπλακεί στο ψυχοδ πόλεμο είχαν ενδιθνην. Παρόμιοι θεωρίασθον δεν θα μπορούσε να δικαιολογηθεῖ σήμερα. 'Ο άμερικανικός ίμπεριαλισμός άπειλε την παγκόσμιο ειρήνη: τα γεγονότα αιτῶν των τελευταίων χρόνων και ή σημειωνή πολιτική των ΗΠΑ το δείχνουν κατά τρόπουν άναμφισθήτητο. Κάθε τύμος παραποτής των γεγονότων, δι-φειλεί, έκανε καλά πληροφορημένος, να καταλήξει σ' αντή το συμπέρασμα.

Ἡ τυχοδιωκτικὴ πολιτικὴ τῆς ἀμερικάνικης κυβέρνησης σπορώχνει τὸν κόσμο στὸ χεῖλος τοῦ πυρηνικοῦ πολέμου. Οἱ ἀμερικάνικη πολιτικὴ σημαίνει δὲ, ἀκόμη καὶ ἐν τῷδε μπορεῖ νὰ ἀποφευχθεῖ ἔνας δλοκληρωτικὸς πόλεμος, μιὰ καινούργια κοίστη θὰ ἔσπεσται σὲ λίγο.

'Η ἀμερικανική δύναμη είναι πρόσκληση γιὰ τὶς προσδοκίες τῆς ἀνθρωπότητας, ἐφ' ὅσον ή ἀμερικάνικη κυβέρνηση — στρατός της καὶ ή C.I.A.— δὲν θὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὸ δόγμα τῆς ἀντεπανάστασης καὶ θὰ συνεχίζει νὰ καταστέλλει τοὺς ἀγώνες γιὰ τὴν πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνέξαρτησία, διότι σημαντικός θὰ πηγαίνει ἀπὸ κρίση σὲ κρίση. 'Εφ' ὅσον οὐ λαοὶ δὲν θὰ είναι ἔπιοι νὰ ἀγωνισθῶνται καὶ νὰ ἀνατρέψουν τὶς κυβερνήσεις ποὺ δοκιμάζουν τὸν χημικὸ πόλεμο καὶ τὸν πόλεμο μὲν βομβεῖς ναντάλι, οἱ ΗΠΑ θὰ συνεχίζουν τὴν πολιτικὴ τους τῆς πειστικῆς σφραγῆς.

Καλώ τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου νὰ ἐνεργήσουν γιὰ νὰ βάλουν τέλος στὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο ποὺ κάνουν οἱ Ἀμερικανοὶ στὸ Βιετνάμ.

(1) С.И.А. Απερικάνικη Κ.Υ.Π.

● Η ΝΕΑ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Σ.Ε.

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελ. 56)

τους ἐνέργειες ἐνάντια στὸ κόμμα μας καὶ στὶς δημοκρατικὲς δυνάμεις τῆς Ἰαπωνίας, τότε θὰ διεξαγάγουμε ἐναντίον τους ἔναν ἀσταμάτητο ἀγῶνα.

«Καθοδηγούμενο ἀπὸ τὴν ἀκαταμάχητη θεωρία, τὸ μαρξισμὸ-λενινισμό, καὶ τὸν προλεταριακὸ διεθνισμό, τὸ ΚΚΙκαθόρισε μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνη τὰ ἀκάλουνθα τιμητικὰ καθήκοντα: νὰ καταπολεμήσει τὴν κυριαρχία τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ γιαπωνέζικου μονοπολιακοῦ κεφαλαίου, νὰ διηγήσει σὲ νέες ἐπιτυχίες τὴ λαϊκὴ δημοκρατικὴ ἐπανάσταση καὶ νὰ καταχτήσει τοὺς νίκες ποὺ θὰ καταλήξουν στὴν πραγματοποίηση τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴν Ἰαπωνίᾳ· νὰ συγκεντρώσει σ' ἔνα ἑναίο ἐθνικὸ δημοκρατικὸ μέτωπο ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ ἀντιτίθεται σ' αὐτοὺς τοὺς δυνὸν ἔχθροντας καὶ γιὰ νὰ πραγματοποιήσει αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς χρειάζεται ἔνα

σχυρὸ μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ κόμμα ποὺ νὰ ἔχει στενοὺς σμοὺς μὲ τὸ λαό· καὶ θὰ ἐργασθεῖ γιὰ τὴ δημιουργία ἐνιαίου διεθνοῦς μετώπου ἐνάντια στὸν ἴμπεριαλισμὸ ποὺ καὶ ἐπικεφαλῆς τον τὶς ΗΠΑ γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση, καὶ τὴν εἰρήνη. Παλεύοντας γιὰ τὴν πραγματοποίηση αὐτῶν τῶν καθηκόντων τὸ ΚΚΙ δὲν θὰ ὑποχωρήσει ποτὲ μπροστὶς ἐπιθέσεις τοῦ ἔχθρου καὶ δὲν θὰ ἀφεθεῖ νὰ φριθῇ ποὺ τὶς ἐπεμβάσεις καὶ τὶς πιέσεις ποὺ ἐμπνέονται ἀπὸ τὸ σοβινισμὸ μεγάλης δύναμης στὸν διόπιο ἐπιδίδεται ἔνα ἔνα κόμμα.

»Οπως καὶ στὸ παρελθόν, καταλήγει τὸ ἄρθρο, τὸ κόμμα μας θὰ συνεχίσει μὲ δρμῆ νὰ πολεμάει τὸ σύγχρονο οεβίζιονισμό, τὸ σωβινισμὸ μεγάλης δύναμης καὶ τὸ διασπασισμό, νὰ ὑποστηρίζει τὴν πραγματικὴ ἐνότητα τοῦ διεθνοῦς κομμονιστικοῦ κινήματος ποὺ στηρίζεται στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ στὸν προλεταριακὸ διεθνισμὸ καὶ νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴ δημιουργία ἐνὸς διεθνοῦς ἑνιαίου μετώπου ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμό, γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση καὶ τὴν εἰρήνη.»

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΦΡΟΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

(Ἡ συνέχεια ἀπ' τὴ σελ. 58)

να μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς μὴ ἀνάμιξης στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις ἄλλων χωρῶν — ἀρχὴ ἡ ὅποια ἕνθετη ἦντος στὴν πρώτη ἀφρικανοασιατικὴ διάσκεψη — καμμὰ ἔξενη χώρα δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίνει καὶ δὲν ὑπάρχει καμμὰ δικαιολόγια γιὰ νὰ ἀλλάξει ἡ ἔδρα τῆς δεύτερης ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης μὲ τὸ πρόδρομο αὐτῶν τῶν γεγονότων. «Ἡ ἀνακοίνωση ποὺ δημοσιεύτηκε μὲ τὴν ἔκτακτη σύσκεψη τῆς μόνιμης Ἐπιτροπῆς δηλώνει σαφῶς ὅτι «ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἀλγερίας σὰν ἔδρας τῆς διάσκεψης εἶναι μιὰ τιμὴ ποὺ ἀπόδιδονταν οἱ λαοὶ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς στὸν ἀλγερινὸν λαό, δ ὅποιος πλήρωσε ἔναν βαρὺ φόρο στὴν ὑπόθεση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ στὸ θρίαμβο τῶν ἀρχῶν τῆς Μπαντούγκα». «Ἐτοι ματαίωσε τὴν συνωμοσία τῶν ἴμπεριαλιστῶν καὶ τῶν πρακτόρων τους ποὺ ἀπόδιλεπε στὸ νὰ ἀντιταχθεῖ στὴν νέα ἀλγερινὴ ἡγεσία καὶ νὰ ἀλλάξει τὴν ἔδρα τῆς διάσκεψης. Ἡ ἀνακοίνωση «ἐκέφραζε τὴ ἡσωρή τῆς ἵκανοτησης γιὰ τὶς προσπάθειες καὶ τὶς θυσίες ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τὴν Ἀλγερία: γιὰ τὴν προπαρασκευὴ τῆς διάσκεψης». «Ἐκέφραζε τὴν κοινὴ θέληση τῶν ἀφρικανοασιατικῶν λαῶν.

«Ἀντίθετα μὲ τὸν κοινὸ πόδο τῶν ἀφρικανοασιατικῶν λαῶν διάλογοισμὸς καὶ οἱ πράκτορες του εἶναι ἔξαιρετικὰ δυσαρεστημένοι γιὰ τὴ σύγκληση τῆς δεύτερης ἀφρικανοασιατικῆς διάσκεψης. Κατέφυγαν σ' ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα γιὰ νὰ τὴ σαμποτάρουν ποὶν ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία τῆς σύγκλησής της. Σὲ συνέχεια, ὅταν αὐτὴ ἡ ἡμερομηνία πλησίαζε, πέρονοντας σὰν πρόσχημα τὰ γεγονότα τῆς 19 Ἰουνίου στὴν Ἀλγερία, ἐνέτειναν τὶς ἐνέργειες τους τοῦ σαμποτᾶς μὲ ἐλπίδα νὰ ματαιώσουν αὐτὴ τὴ διάσκεψη. Ἀλλὰ ἡ συνωμοσία τους ἀπέτυχε μπροστά στὸν ἀφρικανοασιατικὸν λαοὺς οἱ δρόποιοι ἐνώνονται στὸν ἀγόνα ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ.

«Ἡ δεύτερη ἀφρικανοασιατικὴ διάσκεψη θὰ πραγματοποιη-

θεῖ τὸ Νοέμβριο. Αὗτὸ εἶναι ἔνα σκληρὸ χτύπημα γιὰ τὸν ἴμπεριαλισμὸ καὶ τὸν πράκτορές του.

Πληροφορίες προερχόμενες ἀπὸ τὴν Οδάσιγκτων ἀφήνουν νὰ ἐννοηθεῖ ὅτι οἱ ἀμερικάνικες ἀρχὲς χαμογέλασαν μὲ ἀνακούφιση πιστεύοντας ὅτι μπροστὸν νὰ ἀποφύγουν τὴν κατηγορία. Πρόγραμμα δὲν ὑπάρχει τίποτε ποὺ θὰ μπροστὸν νὰ δώσει περισσότερη χαρὰ στὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμὸ καὶ στὸν πράκτορές του. Οἱ ἀμερικανοὶ ἴμπεριαλιστὲς, οἱ ἀποικιστὲς καὶ οἱ νεοαποικιστὲς οἱ δρόποιοι εἶναι ἴκανοι νὰ διαπράξουν τὰ χειρότερα κακουργήματα, εἶναι οἱ κοινοὶ οἱ πίδαγροι οἱ ἔχθροι τῶν δύο δισεκατομμυρίων Ἀσιατῶν καὶ Ἀφρικανῶν. Οἱ προσπάθειές των γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν καταδίκη καὶ ἀκόμη τὴν ἀνέξανόμενη ἀντίθεση ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν Ἀσιατῶν καὶ Ἀφρικανῶν δὲν θὰ ἐπιτύχουν ποτέ. Οἱ ἀφρικανοασιατικοὶ λαοὶ δὲ θὰ χαλαρώσουν τὸν ἀγώνα τους ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τὸν νεοαποικισμὸ μετὰ τὴν ἀναβολὴ τῆς διάσκεψης. Ἀντίθετα, τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἔχθροτητα τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων τοῦ πρόδη τὴν διάσκεψη καθὼς καὶ οἱ ἐνέργειες τους τοῦ σαμποτᾶς ἐναντίον τους δρόποιαν ἐντελῶς, θὰ δηγγήσει τοὺς ἀφρικανοασιατικοὺς λαοὺς νὰ μεγαλώσουν περισσότερο τὴν ἐπαγρύπνηση τους καὶ νὰ ἐντείνουν πολὺ περισσότερο τὸν ἀγώνα τους ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τοῦ νεοαποικισμοῦ, μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς ΗΠΑ.

Πιστεύομε ὅτι οἱ ἀφρικανοασιατικοὶ λαοὶ θὰ ἀνεμίσουν ἀκόμη πιὸ ψηλὰ τὴ σημαία τῆς ἀλληλεγγύης ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, θὰ κάμουν νὰ ἀντινοθοῦνται τὸ πνεῦμα τοῦ Μπαντούγκα καὶ θὰ ἀναπτύξουν τὶς πιὸ μεγάλες προσπάθειες σύμφωνα μὲ τὶς ἀποφάσεις ποὺ πάρθηκαν στὴ σύσκεψη τῆς Τζακάρτας καὶ στὴν ἔκτακτη σύσκεψη τῆς μόνιμης Ἐπιτροπῆς, γιὰ νὰ ἔχει ἐπιτυχία ἡ δεύτερη ἀφρικανοασιατικὴ διάσκεψη.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 27 (141) Τηλ. 634-070

Οι ευδόσεις μας

- 'Ιστορία τῆς σύγχρονης κινέζικης ἐπανάστασης
Μάο Τσέ-τσούνγκ
 —'Εκλογὴ Ἐργων (4ος τόμος)
 —Γιὰ τὴν πράξη — Γιὰ τὶς ἀντιθέσεις — Γιὰ τὴν δοθῆ λόνη τῶν ἀντιθέσεων ἀνάμεσα στὸ λαὸν
 —'Η σημερινὴ κατάσταση καὶ τὰ καθήκοντά μας
 —'Εκλογὴ Στρατιωτικῶν Ἐργων
 —Γιὰ τὴν Τέχνην καὶ τὴν Λογοτεχνία
 —'Η Κινέζικη Ἐπανάσταση καὶ τὸ Κ.Κ.Κίνας
 —'Η Νέα Δημοκρατία
 —'Η δημοκρατικὴ δικτατορία τοῦ λαοῦ
 —Μιὰ σπίθα μπορεῖ ν' ἀνάψει φωτιὰ σ' ὅλο τὸν κάμπο
 —Νὰ βελτιώσουμε τὸν τρόπο τῆς μελέτης μας
 —'Ο προσανατολισμὸς τοῦ κινήματος τῆς νεολαίας
 —Νὰ βελτιώσουμε τὸ στὺλ δουλειᾶς τοῦ κόμματος
 —Μερικὰ ζητήματα σχετικὰ μὲ τὶς μέθοδες καθοδήγησης
 —Νὰ βελτιώσουμε τὶς συνθῆκες ξωῆς τοῦ λαοῦ καὶ νὰ προσέξουμε τὸν τρόπο δουλειᾶς
 —'Ο ρόλος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας στὸν ἑθνικὸ πόλεμο
 —Γιὰ τὴν πολιτικὴ
 —'Ανάλυση τῶν τάξεων τῆς κινέζικης κοινωνίας
 —Σημαντικὲς συνομιλίες μὲ προσκεκλημένους ἀπὸ τὴν 'Ασία, τὴν Ἀφρικὴ καὶ τὴν Λατινικὴν Ἀμερικὴ
 —'Ο ιμπεριαλισμὸς καὶ ὅλοι οἱ ἀντιδραστικοὶ εἶναι χάροτινες τίγρεις
- «Λαϊκὴς 'Ημερησίας» «Κόκκινης Σημαίας»
 —Κινέζικες 'Απόψεις α'
 —Κινέζικες 'Απόψεις β'
 —Οι διαφορὲς ἀνάμεσα στὴν ἡγεσία τοῦ ΚΚΣΕ καὶ στὸ ΚΚΚίνας
- Τσέον Γιάνγκ**
 —Τὰ ἀγωνιστικὰ καθήκοντα τῶν ἐργατῶν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν
 —'Η Λαϊκὴ Κίνα γιὰ τὸ Κυπριακὸ

Δρχ.		Δρχ.
180	«Λαϊκὴς 'Ημερησίας» «Κόκκινης Σημαίας»	
130	—Γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης	25
25	—'Η προλεταριακὴ ἐπανάσταση καὶ ὁ χρονοτσεφικὸς φεβερινοίσμος	30
25	—'Ο χρονοτσεφικὸς ψευδοκομουνισμὸς καὶ τὰ ιστορικὰ διδάγματα ποὺ δίνει στὸν κόσμο	20
100	—'Εναντίον τοῦ σύγχρονου φεβερινοίσμου (ντοκουμέντα διαφόρων κομμουνιστικῶν κομμάτων καὶ μαρξιστικῶν δμάδων)	
30		30
15	—Σχόλιο σχετικὰ μὲ τὴ σύνοδο τοῦ Μάρτη τῆς Μόσχας	
25		3
15	5 Βιετναμέζικα Ντοκούμεντα	
5	5 —'Ορκος τῶν 30 ἑκατομμυρίων βιετναμέζων	5
5	5 Κινέζικα ντοκούμεντα	
5	5 —'Τποστήριξη στὸ λαὸν Βιετνάμ	10
5	5 Λούσο Ζούσο Τσίνγκ καὶ «Λαϊκὴς 'Ημερησίας»	
5	5 —'Η ιστορικὴ πεῖρα τοῦ ἀντιφασιστικοῦ πολέμου	5
5	5 Τάο Τσού	
5	5 —Οἱ λαϊκὲς κοινότητες προχωροῦν πρὸς τὰ ἐμπόδια	5
5	5 «Λαϊκὴς 'Ημερησίας»	
15	5 —Γιατὶ ἔπεσε ὁ Χρουστσόφ;	2
30	5 —'Η ἀλήθεια γιὰ τὴ συμμαχία τῆς καθοδήγησης τοῦ ΚΚΣΕ μὲ τὴν 'Ινδία ἐναντίον τῆς Κίνας	5
30	5 Πούσο Βιετνάμ καὶ Λιάο Λούγκ-γέν	
30	5 —'Η σοσιαλιστικὴ ἐκβιομηχάνιση καὶ ἡ κολλεκτιβοποίηση τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας στὴν Κίνα	7
	5 ΚΚΚίνας — ΚΚΣΕ	
15	5 —11 ἐπιστολὲς	15
5	5 —'Η ιστορικὴ πεῖρα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου	10

«ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 27 (141) ΤΗΛ. 634-070